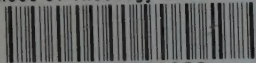

School of Theology at Claremont

1001 1349809

BS
2900
H4
A2
1860

Abhandlungen

für die

Kunde des Morgenlandes

herausgegeben von der

Deutschen Morgenländischen Gesellschaft

unter der verantwortlichen Redaction

des Prof. Dr. Hermann Brockhaus.

II. B a n d.

N° 1.

HERMAE PASTOR.

AETHIOPICE PRIMUM EDIDIT

ET

AETHIOPICA LATINE VERTIT

ANTONIUS D'ABBADIE,

FRANCOGALLICO LITTERARUM INSTITUTO AB EPISTOLIS.

Leipzig 1860

in Commission bei F. A. Brockhaus.

24.

49367

HERMAE PASTOR.

Abhandlungen

der

Deutschen morgenländischen Gesellschaft.

II. B a n d.

№ 1.

BS
2900
H4
A2

Hermas

HERMAE PASTOR.

AETHIOPICE PRIMUM EDIDIT

ET

AETHIOPICA LATINE VERTIT

ANTONIUS D'ABBADIE,

FRANCOGALLICO SCIENTIARUM INSTITUTO AB EPISTOLIS.

LIPSIAE 1860.

IN COMMISSIS APUD F. A. BROCKHAUSIUM.

HERNANDEZ PASTOR

ARTISTOTELIC T. R. M. M. M. M. M.

ARTISTOTELIC T. R. M. M. M. M. M.

AC 34-3081

ARTISTOTELIC T. R. M. M. M. M. M.

ARTISTOTELIC T. R. M. M. M. M. M.

ARTISTOTELIC T. R. M. M. M. M. M.

LECTORI

S.

Cum per sexennium in Aethiopia superiore commorarer, medias inter disquisitiones triginta fere linguarum barbararum et observationes tum astronomicas tum geodaeticas continuas mihi curae fuit, ut quamplurimos colligerem libros manu scriptos in antiquissimo illo sermone, qui Gî'iz vocatur, exaratos. Quamobrem assiduo usus commercio Aethiopum eruditorum indicem librorum, qui ea lingua conscripti exstarent, prius rudiores, deinde magis magisque auctum composui atque per emtionem aut certe inspectionem explere studui. Cum vero libri haud pauci non essent venales, in itineribus saepius per praecipua eius regionis monasteria factis unum aut plures mecum ducebam librarios, a quibus opera rariora, interdum in membrana, plerumque in charta gossypii, exscribi curabam. Eaque in re tam accurate eos versari iubebam, ut non solum interpunctionem, sed etiam menda omnia retinerent. Denique homini perito recognitionem iniungere solebam mercede pro quovis quod detexisset mendo proposita; mihi enim ad ejusmodi opus faciendum nonnisi rarissime tempus fuit.

Mense Septembri anni MDCCCXLVII, cum denuo ex finibus Innaryae tyranni redux libros me absente exscriptos a librariis acceperissem, Massaya protepiscopus Gallaeorum, insignis

evangelii praeco, me ad sese vocavit, ut mores barbarae huius gentis, quos nuper accuratius cognoveram, ei expone-rem. Is tunc Gual'ae in collegio catholico degebat apud inclytum eius conditorem de Jacobis, virum apostolicum. Sita autem est Gual'a in provincia Ag'ame, in regione Tigray, sub latitudine $14^{\circ} 17'$, longitudine a meridiano Parisino $37^{\circ} 11'$, metrorumque 2640 altitudine eminent super mare Erythraeum. Vicina est, sed longe inferius sita, Guindaguinde, celebre apud Aethiopes monasterium. Ibi liber asservari dicebatur titulo Herma, memoratus ille a S. Yaredo (qui saeculo circiter VII. floruisse — nescio an recte — traditur) in Diggua seu antiphonario Aethiopum, quod in catalogo meo MSS. aethiopicorum sub numero 87 paucis descripsi. Jam vero etsi Aethiopes libros suos aegre ostendunt, aegrius etiam exscribi sinunt, tamen monachi Guindaguindae versantes, studiis et exemplo viri iam memorati de Jacobis ad fidem catholicam conversi, eius nutu Hermae archetypum librario meo facile tradiderunt. Quo transcripto, apographum cum prototypo a professore quodam, cui Assagahañ, nisi fallor, nomen erat, collatum est. Ego enim eo tempore vocabularium linguae Saho tertia vice exarabam, neque Hermae archetypum unquam me videre memini, sine dubio inspecturus, si illa aetate, quanti hic liber momenti esset, cognitum habuissem.

Id a Dillmanno demum, professore Kiloniensi, accepi. Neque ita multo post Societas Orientalis Germanica aethiopicam hanc Pastoris Hermae interpretationem in lucem dare constituit. Quod postquam Rud. Angerus, prof. Lipsiensis (qui particulas aliquot huius libri eius rogatu a me transmissas iam evulgavit in Gersdorffii Repertorio, 1858, IV, 2.), auctoritate Herm. Brockhausii, qui nunc edendis Societatis illius scriptis praeest, mihi nuntiavit, atque ut editionis curam susciperem petiit, ego, ut honorifico hoc officio defungerer, lubens exemplar meum in usum typographi (qui me moderante novos confecerat typos eosque libris MSS. quam accuratissime convenientes) exscripsi et latinam

adieci interpretationem. Qua in re non tam sermonis latini elegantiam spectavi, quam ut Aethiopica, quantum fieri posset, ad verbum transferrem. Ceterum veritatis potius quam gloriae studio ductus interpretationem meam Dillmanno, viro linguae aethiopicae peritissimo, submisi, qui eam castigavit, libro aethiopico eiusque interpretationi latinae adnotationes subscripsit et plagularum corrigendarum negotium suscepit, quem in usum ipsum, quod ex Aethiopia attuli, apographum ei tradidi. Textus autem aethiopicus accuratissime, sive litteras, sive interpunctionem et membrorum orationis initia spectaveris, expressus est, nisi quod paginarum tituli et in margine capitum signa ad rationem editionum graecarum et latinarum adiecta sunt a Dillmanno; sed quae p. 62 sq. in latere leguntur numerorum signa, iam ipsius in codicis margine reperiuntur.

De externa apographi mei specie videre licet librum meum, qui inscriptus est: *Catalogue raisonné de Manuscrits Éthiopiens*, appartenant à Antoine d'Abbadie. Paris 1859, p. 180, sub num. 174. Quod ibidem dixeram, aethiopicam istam Pastoris Hermae interpretationem ex prototypo arabico factam videri, nunc, toto opere accuratius perlecto, retractandum esse intellexi (cf. etiam huius editionis p. 183). Librarium autem, qui codicem Guindaguindae asservatum exaravit, ex regione Amara neque ex terra Tigray oriundum fuisse, multis locis probatur.

Sed haec hactenus; iam enim ad examinandum librum ipsum accedere te, amice lector, cupio.

Dabam Lutetiae Parisiorum Kalendis Februarii

a. MDCCCLX.

Antonius d'Abbadie.

ዘረርማ ፡ ነቢይ ።

ዘሐፀነኒ ፡ ሜጠኒ ፡ ለሮዴ ፡ ብሔ
 ረ ፡ ሮሜ ። ወረከብክዋ ፡ ወአፍ
 ቃ¹ ርክዋ ፡ ከመ ፡ እኅተየ ፡ እም
 ድኅረ ፡ ጉንዱይ ፡ ዓመት ፡ ወእ
 ምዝ ፡ እምድኅረ ፡ ሕዳጥ ፡ መዋ
 ዕል ፡ ካዕበ ፡ ርኢክዋ ፡ ትትሐፀብ ፡
 በፈለገ ፡ ጢብሮን ። ወመጠውክ
 ዋ ፡ እዴየ ፡ ወአውፃእክዋ ፡ እምፈ
 ለግ ። ወርኢይየ ፡ ሥና ፡ ሐለይኩ ፡
 በልብየ ፡ ወእቤ ፡ እምአብጻዕኩ ፡
 ሶበ ፡ ብየ ፡ ብእሲተ ፡ እንተ ፡ ከመ
 ዝ ፡ ላሕያኒ ፡ ወግዕዛኒ ። ወዘንተ ፡
 ዳእሙ ፡ ሐለይኩ ፡ ወአኮ ፡ ባዕደ ፡
 ወእምድኅረ ፡ ሕዳጥ ፡ መዋዕል ፡
 እንዘ ፡ እወፍር ፡ ውስተ ፡ አህጉር ፡
 ወአነክር ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔ
 ር ፡ እፎ ፡ ዐቢይ ፡ ወሠናይ ፡ ወጽኑ
 ዕ ፡ ውእቱ ። ወእንዘ ፡ አሐውር ፡
 ነሥአኒ ፡ መንፈስ ፡ ወወሰደኒ ፡ ኅ
 በ ፡ ኢይክል ፡ ሰብእ ፡ ሐዊረ ። እስ
 መ ፡ ጸድፍ ፡ ብሔሩ ፡ ወንቁዕ ፡ ም

ድሩ ፡ እምነ ፡ ማያት ። ወሐሊፍየ ፡
 እምውእቱ ፡ ፈለግ ፡ በጻሕኩ ፡ ው
 ስተ ፡ መርሕብ ፡ ወሰገድኩ ፡ ወጸለ
 ይኩ ፡ ኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወተ
 ጋነይኩ ፡ በእንተ ፡ ኅጢአትየ ፡ ወ
 እንዘ ፡ እጼሊ ፡ ተርኅወ ፡ ሰማይ ፡
 ወርኢክዋ ፡ ለእንታክቲ ፡ ብእሲ
 ት ፡ እንተ ፡ ፈተውክዋ ፡ ወአምኃ
 ተኒ ፡ በሰማይ ፡ ወትቤ ፡ ባሕ ፡ ሄር
 ማ ፡ ወነጸርክዋ ፡ ወእቤላ ፡ ምተ፡²
 ትጉብሪ ፡ በዝየ ። ወትቤለኒ ፡ ዓረ
 ጉ ፡ አስተዋዲከ ፡ ኃጢአት³ከ ፡ በ
 ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወእቤ
 ላ ፡ አንቲኑ ፡ እንጋ ፡ ተ⁴ስተዋድ
 ይኒ ፡ ወትቤ ፡ አልቦ ፡ ስማ⁵ዓኒ ፡ ዳ
 እሙ ፡ እንግርክ ። እግዚአብሔ
 ር ፡ ዘየኃድር ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ዘ
 ፈጠረ ፡ ነሎ ፡ እምኅበ ፡ አልቦ ፡
 ወኢምንተኒ ፡ አብዝሐ ። ወአፈ
 ድፈደ ፡ በእንተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያ
 ኑ ፡ ቅድስት ፡ ውእቱ ፡ ተምዕዐከ ፡

¹ ቀ.   ² ምንተ ፡   ³ ተ.   ⁴ ታ.   ⁵ ም.

እስመ : አበስከ : ላዕሌየ ። ወእቤ
 ላ : አነሁ : አበስከ : ለዕሌኪ : ወ
 ምንተ : ገበርኩ ። ቦሁ : ዘፀአልኩ
 ኪ : አኮሁ : ዘልፈ : ከመ : እግዚ
 እትየ : እፊስየኪ ። ወአኃፍረኪ :
 ከመ : እኅተየ ። ለምንተ : ትሔስ
 ዊ : ዲቤየ : በዝ : ነገር : እኩይ :
 ወርኩስ : ወሳሒቃተኒ¹ : ወትቤ
 ለኒ : ሐለይከ : በልብከ : እኪይ
 ተ : ፍትወት² ። አኮሁ : እኩይ :
 ውእቱ : ለብእሲ : ጻድቅ : ፈቲ
 ው : ለእመ : ኃለየ : ፍትወተ : እ
 ኪይት² : ኃጢአትኬ : ዐቢይ :
 ውእቱ : ወትቤለኒ : እስመ : ጸ
 ድቅ : ብእሴ³ : ጽድቅ : ይኄሊ :
 ወእምከመ : ጽድቅ⁴ : መከረ :
 ይረትዕ : ክብሩ : በሰማያት ። ወ
 ይሣሃሎ : እግዚአብሔር : በኩ
 ሉ : ዘገብረ ። ወእለሰ : እኩየ : ይ
 ኄልዩ : በልቦሙ : ምተ⁵ : ወተፂ
 ውዎ : ያመጽኡ : ለርእሶሙ : ወ
 ፈድፋደሰ : እለ : አብደርዎ : ለ
 ዝ : ዓለም : ወተአመንዎ : ለብዕ
 ሎሙ : ወኢተሰፈውዋ : ለሠናይ
 ቱ : እንተ : ትመጽእ ። ወሀለዎ
 ሙ : ይነስሑ : ነፍሶሙ : እለ : ቅ

ቡፃን : ተስፋሆሙ : ወሐጉል⁶ :
 ሕይወቶሙ ፤ ወአንተ : ባሕቱ : ጸ
 ሊ : ኀበ : እግዚአብሔር ። ወይሰ
 ሪ : ለከ : ኃጢአት² ከ : ወይሣሃ
 ል : ኩሎ : ቤት² ከ : ወለኩሎ
 ሙ : ቅዱሳን ። ወእምድኅረ : ከ
 መዝ : ትቤለኒ : ተዓዕወ : ሰማይ :
 ወአንሦጠጠኝ : ኩለንታየ : ወተ
 ዘክርኩ : ወእቤ : በልብዬ : ዝኩ :
 እንከ : ኃጢአተ : ይከውን : እፎ :
 እንከ : አኃየ : ወአስተሰሪ : ኃጢ
 አትየ : ኀበ : እግዚአብሔር : ዝ
 ኩ : ብዙሕ : ወበአይኑ : ቃል :
 እስእሎ : ለእግዚአብሔር : ከመ :
 ይሣሃለኒ ። ወእንዘ : ዘንተ : እኄ
 ሊ : በልብዬ : ወእቴክዝ : ርእ⁷
 ኩ : ቅድሚየ : መንበረ : ምስማ
 ክ : ወዲቤሁ : ልብሰ : ፀምር : ጸዓ
 ዳ : ከመ : በረድ ። ወመጽአት :
 ብእሲት : ልህቅ⁸ : ወትለብስ : ን
 ጹሐ : ወመጽሐፍ : ውስተ : እዴ
 ሃ ። ወነበረት : ባሕቲታ : ወተአ
 ምሐተኒ : ወትቤለኒ : ባሕ : ሄር
 ማ ። ወእንዘ : እቴክዝ : ወእበኪ :
 እቤላ : ባሕኪ : እግዚእትየ : ወት
 ቤ : ምንተ : ያቴክዘ : ለሂርማ : ለ

¹ ወሰሐቀተኒ :² ተ .³ ሲ .⁴ ቀ .⁵ ሞተ :⁶ ለ .⁷ ኢ . ⁸ ቅት :

መስተዓግሥ፡ ወየዋህ፡ ዘወትረ፡
 ይስሕቅ፡ እፎኑ፡ ከመዝ፡ ይቁጽ
 ር፡ ገጽ፡ ወኢይትፌሣሕ፡ ወእቤ
 ላ፡ አነሂ፡ ወሀለወት፡ ብእሲት፡
 ኄርት፡ እንተ፡ ትቤለኒ፡ አበስከ፡
 ዲቤየ ። ወትቤ፡ ሐሰ፡ ሎቱ፡ ለገ
 ብረ፡ እግዚአብሔር፡ እምዝ፡ ነገ
 ር ። ወባሕቱ፡ እንዳሂ፡ እመቦ፡ ዘ
 ሐለይከ፡ በልብከ፡ እስመ፡ ውእ
 ቱ፡ ሕሊና፡ ኃጢአተ፡ ይከውኖ
 ሙ፡ ለአግብርተ፡ እግዚአብሔ
 ር፡ እስመ፡ እኩየ፡ ምግባረ፡ ለእ
 መ፡ ፈተወት፡ ነፍስ፡ ጸድቅት፡ ይ
 ብእሳ፡ ኅድግሰ፡ ሂርማ፡ መስተዓ
 ግሥ፡ ዘይትጋሐ¹ስ፡ እምኩሎ፡
 ፍትወት፡ እኩይ፡ ወምሉእ፡ ሠ
 ፫ ናያተ፡ ወየዋህተ፡ ዐቢይ² ። ወ
 ባሕቱ፡ አኮ፡ በበይነ፡ ዝንቱ፡ ዘተ
 ምዕዓከ፡ እግዚአብሔር፡ ዳዕሙ፡
 ከመ፡ ትገሥጸሙ፡ ለቤትከ፡ እለ፡
 አበሱ፡ ለእግዚአብሔር፡ ወላዕሌ
 ከሙሂ፡ ዲባ፡ አዝማዲከሙ፡ ወ
 ባሕቱ፡ እስመ፡ መፍቃ³ሬ፡ ውሉ
 ድ፡ አንታ⁴፡ ኢገሠጽካ፡ ቤት
 ከ⁵፡ እስመ፡ ሐደጎሙ፡ ይማስኑ፡
 ፈድፋድ፡ ወበበይነ፡ ዝንቱ፡ ይ
 ትማዕዓከ፡ እግዚአብሔር፡ ወባ

ሕቱ፡ ይሰሪ፡ ለከ፡ ኩሎ፡ እኩ
 የ፡ ዘኮነ፡ ቃ³ዲሙ፡ በቤትከ፡ እ
 ስመ፡ በበይነ፡ አበሳ፡ ወኃጢአ
 ት፡ ዘሐመምከ፡ በምግባሩ፡ ለ
 ዝ፡ ዓለም ። ወባሕቱ፡ እስመ፡
 ብዙሕ፡ ምሕረቱ፡ ለእግዚአብ
 ሔር፡ ተሣሃለከ ። ወለቤትከሂ፡
 ያጸንዓከ፡ ወይሰሪ፡ ለከ፡ ዲባ፡
 ስብሐቲሁ፡ አንታ⁶፡ ዳእሙ፡ ኢ
 ትቴክዝ፡ ተፈሣሕ፡ ወጽናዕ፡
 ባሕቱ፡ እስመ፡ ከመ፡ ነህቢ፡ ዘ
 ይንህብ፡ ግብሮ፡ ወይከውኖ፡ ዘ
 ከመ፡ ፈቀደ፡ ከማሁ፡ ውእቱ፡
 ቃለ፡ ጽድቅ፡ ኩሎ፡ አሚረ፡ ይ
 መውእ፡ ለኩሎ⁷፡ እኪይት፡ ኢ
 ትኅድግ፡ እንከ፡ ገሥጸ፡ ውሉድ
 ከ፡ እስመ፡ አኣምር፡ ለእመ፡ ነስ
 ሔ፡ በኩሎ፡ ልቦሙ፡ ይጸሐፉ፡
 ውስተ፡ መጽሐፈ፡ ሕይወት፡ ም
 ስለ፡ ቅዱሳን ። ወእምድኅረ፡ ፈ
 ጸመት፡ ዘንተ፡ ነገረ፡ ትቤለኒ፡ ት
 ፈቅድኑ፡ ትስምዓኒ፡ እንዘ፡ እነብ
 ብ፡ ወእቤላ፡ አነሂ፡ እፈቅድ፡ እ
 ግዝእትየ ። ወትቤለኒኬ፡ አጽም
 አኒኬ ። ወስማዕ፡ ቃለ፡ ጽድቅ፡ ስ
 ብሐቲሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ ወሰ
 ማዕኩ፡ ዐቢየ፡ ወመንክረ፡ ዘኢይ

¹ ገሐ. ² ዩ. ³ ቀ. ⁴ ተ. ⁵ ለቤትከ፡ ⁶ ተ. ⁷ ሉ.

ክል : ተዘከ¹ሮቶ ። እስመ : ነፍሱ : ነገሩ : መደንግዕ : ዘኢይክል : ሰብእ : ፀዊረ : ወድኅረስ : ነገሮ : ተዘከርኩ ። ወይብል : ናሁ : እግ ዚኡብሔር : እግዚእ : ዘሎቱ : ኃይል : በምሕረቱ : ወበአፍቅሮቱ : ወበጽንዓ : ኃይሉ : ወበዕቦየ : ጥበቢሁ : ፈጠረ : ዓለመ : ወበምክረ : ስብሐቲሁ : አሠነየ : ተግባሮ : ወበጽንዓ : ቃሉ : ተከሎ : ለሰማይ : ወሳረራ : ለምድር : ዲበ : ማይ : በጥበቢሁ : ወበአቅድሞ : አእምሮቱ : ፈጠራ : ለቤተ : ክርስቲያን : ቅድስት : ወበእንቲአሃ : አርትዓ : ሰማያት : አድባረ : ወአውግረ : ወባሕረ : ከመ : በኩሉ : ያንጽሖሙ : ለኅሩያኒሁ : ወይሁበሙ : ቡብዙኅ : ስብሐት : ወትፍሥሕት : ለእመ : ዐቀቡ : ሕጎ : ለእግዚኡብሔር : ዘነሥኡ : በዐቢይ : ሃይማኖት ። ወፈጺማ : አንብቦተ : ተንሥኦት : እምነ : ምጽዋረ : ምስማክ : ወመጽኡ : ወራዙት : ወነሥእዎ : ለውእቱ : መጽወር : ወሐሩ : መንገለ : ጽባሕ : ወጸውዐተኒ : ወገሠሰተኒ : እንግ

ድዓየ : ወትቤለኒ : አደመከኑ : ዘአንብብ : ወእቤላ : አደመኒ : እጂዚኦትየ : ዝኩ : ደኃራዊ : ወዘቃ²ዲሙሰ : እኩይ : ወእፀብ : ወትቤለኒ : ዝንቱኬ : ደኃራይ : ለጻድቃን ። ወቃ²ዳሚሰ : ለአሕዛብ : ለእለ : ክሕዱ ። ወእንዘ : ትነግረኒ : መጽኡ : ፪ ዕደው : ወጽርዋ : ተወኪፎሙ : ወሐሩ : ኀበ : ማጸረ : ምስማክ : ዘመንገለ : ጽባሕ : ወሐረት : ተፈሢሐ ። ወትቤለኒ : ለሐዊር : ሄርማ ። ተፈጸመ : ራእይ ። ።

ራእይ : ፪

ወእንዘ : እወፍር : ውስተ : አህጉር : በዝኩ : ዘመን : ዘዓም : ወተዘከርኩ : ራእየ : ዘቃ²ዲሙ ። ወነሥኦኒ : መንፈስ : ካዕበ : ወወሰደኒ : ዝኩ : ብሔር³ : ዘዓም : ወበጸሕየ : ሰገድኩ : ኀበ : እግዚኡብሔር : ወጸለይኩ : ወሰባሕኩ : ለስሙ : እስመ : አለበወኒ : በእንተ : ዘቃ²ዲሙ : ኃጢአትየ : ወተንሢእየ : እምጸለዎት : ርኢክዋ : ለእንታክቲ : ልሃ⁴ ቅት : ቅድሜየ : ታንሶሱ : ወታንብብ :

¹ ክ.   ² ቀ.   ³ ረ.   ⁴ ልህ sive ለህ.

መጽሐፈ ፡ ወትቤለኒ ፡ ትክል
ሁ ፡ ትንግሮሙ ፡ ዘንተ ፡ ለኅሩያኒ
ሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወእቤላ ፡
እግዚእትዩ ፡ ዘንተሰኬ ፡ ነሎ ፡
ኢይክል ፡ ተዘክሮ ። ወባሕቱ ፡
ሀብኒ ፡ መጽሐፈ ፡ ከመ ፡ አዕል
ዎ ። ወነሣኢኩ ፡ አነ ፡ ወተግኅሥ
ኩ ፡ ውስተ ፡ ፩ ብሔር ፡ ወወፃእ
ኩ ፡ ገዳመ ፡ ወአዕለውክዎ ፡ ነሎ
ሎ ፡ በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ እስመ ፡ ኢ
ያአምር ፡ መጽሐፈ ፡ ወሶበ ፡ ፈጸ
ምኩ ፡ ጽሑፍቶ ፡ ለውእቱ ፡ መ
ጽሐፍ ፡ ግብት¹ ፡ መሰጠኒያ ፡ እ
ምእዴዩ ፡ ለይእቲ ፡ መጽሐፍ ።
፪ ወኢየአምር ፡ ዘመሰጠንያ ። ወእ
ምድኅረ ፡ ዐሠር ፡ ወኃሙስ ፡ ጸ
ምኩ ፡ ብዙሐ ፡ ወሰአልክዎ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይክሥት ፡
ሊተ ፡ ነገሮ ፡ ለውእቱ ፡ መጽሐፍ ፡
ወይብል ፡ መጽሐፍ ፡ ዘርኢኩ ፡
ሄርማ ፡ ክሕድዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ወጸረፉ ፡ ላዕለ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወዐለዉ ፡ አዝማዲሆሙ ፡ በዐ
ቢይ ፡ ጌጋይ ፡ ወተሰምዩ ፡ ዓላዌ ፡
አዝማዲሆሙ ፡ ወዐሊዎሙ ፡ ኢ
በቀው ፡ ዳእሙ ፡ ተወሰከሙ ፡ ኃ
ጢአቶሙ ። ወንግር ፡ ዘንተ ፡ ለ

ነሎሙ ፡ ደቂቅከ ፡ ወለደኃሪት
ከሂ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ተዐቢ ፡ ዐ
ቂበ ፡ አፋሃ ፡ እምከመ ፡ ሰምዐ
ት ፡ ዘነገረ ፡ ተሐድግ ፡ ወትረክ
ብ ፡ ሣህል² ፡ ወእምድኅረ ፡ አይዳ
ዕከሙ ፡ ዘነገረ ፡ አሜሁ ፡ ይትኃደ
ግ ፡ ኃጢአቶሙ ፡ ነሎ ፡ ዘአበሱ ፡
ቃ³ዲሙ ፡ ወይተኃደግ ፡ ለነሎ ፡
እለ ፡ ጌገዩ ፡ እስከ ፡ ዛቲ ፡ ሰዓት ፡ ለ
እመ ፡ በነሎ ፡ ልቦሙ ፡ ነስሐ ፡
ወሐደጉ ፡ ናፍቆ ፡ እስመ ፡ መሐ
ለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በስብሐቲሁ ፡
በእንተ ፡ ኅሩያኒሁ ፡ ለእመ ፡ አበ
ሱ ፡ ዳግመ ፡ እስከ ፡ ዛቲ ፡ ሰዓት ፡
እንተ ፡ ሠርዐ ፡ ዕድሜ ፡ ከመ ፡ ኢ
የሐይዉ ። እስመ ፡ ንስሐሆሙ ፡
ማኅለቅተ ፡ ባቲ ፡ ለጻድቃን ፡ ወለ
ቅዱሳን ። ወለአሕዛብሰ ፡ እስከ ፡
ደኃሪት ፡ ዕለት ፡ ንስሐሆሙ ። ወ
ንግሮሙ ፡ ለመኳንንተ ፡ ቤተ ፡ ክ
ርስቲያን ፡ ከመ ፡ ያርተዑ ፡ ፍናዎ
ሙ ፡ በጽድቅ ፡ እስመ ፡ ይረከ⁴
ቡ ፡ ተስፋሆሙ ፡ ፍጹመ ፡ ቡብዙ
ኅ ፡ ስብሐት ። ተዓገሠ ፡ እንከ ፡
እለ ፡ ትገብርዎ ፡ ለጽድቅ ፡ ወኢት
ቅበጹ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ምእታው
ክሙ ፡ ኅበ ፡ ቅዱሳን ፡ መላእክቲ

¹ ተ.   ² ለ.   ³ ቀ.   ⁴ ክ.

ሁ = ብፁዓን : አንትሙ : ኩልክ ትከ : ዝንቱኬ : አድኃነከ : ለእ
 ሙ : እለ : ትትዒገሥዋ : ለእንተ : መ : አዝለፍከ : ወይድገኑ : ኩ
 ትመጽእ : ሕማም : ዐቢይ : ወለ ሎሙ : እለ : ከመዝ : ይገብሩ ።
 ኩሎሙ : እለ : ይክሕድዎ : ለሕ ወየሐውሩ : በየውሀት : ወበስ
 ይወቆሙ : በእንተ : እለ : ይክሕ ፉሕ : ልብ : እሙንቱ : ም³አዋ :
 ድዎ : ለእግዚአብሔር : መሐለ : ለእኪይት : ወይሴፈዉ : ሕይወ
 እግዚአብሔር : በወልዱ : ከመ : ተ : ዘለዓለም : ብፁዓን : ኩሎ
 ያሐጉሉ : ሕይወቶሙ : ወለእለ ሙ : እለ : ይገብርዋ : ለጽድቅ :
 ሂ : ይእኬ : ይክሕዱ : ለዘይመጽ ኢይመውቱ : ለዓለም : ወበሎ :
 እ : መዋዕል : ወዘቃ¹ዲሙሰ : ለመክሰም : ናሁ : ይመጽእ : ሕ
 ሕዱ : በብዙሕ : ምሕረቱ : ይሣ ማም : ዐቢይ : ለእመ : ካዕቦ :
 ፫ ሃሎሙ ። ወአንታ²ሂ : ሂርማ : አጥባዕከ : ትክሕድ : ቅሩብ : እ
 ኢትትቃየሞሙ : ለደቂቅከ : ወ ግዚአብሔር : ለእለ : ይኔስሐ ።
 ኢትጎድጋ : ለእጎትከሂ : ከመ : በከመ : ይቤሉ : ኤልዳድ : ወሙ
 ይንጽሐ : እምኃጢአቶሙ : ። ዳድ : እለ : ተነበዩ : ለሕዝብ : በገ
 ቃ¹ዲሙ : እስመ : ይትገሠጹ : ዳም : ወአስተርአየኒ : አጎዊዩ ።
 በተግሣጸ : ጽድቅ : ወለእመ : እንዘ : እነውም : ወሬዛ : ሠናይ ።
 አንታ² : ኢተቃየምኮሙ : እስ ወይቤለኒ : እንታከቲ : ለሃቅት :
 መ : ቂም : ያስተቃትል : ወአ ብእሲት : እንተ : እምኔሃ : ነሣእ
 ንታ²ሰ : ሂርማ : ብዙሐ : ሐመ ከ : መጽሐፈ : መኒ : ኢ⁴ትመስለ
 ምከ : በምንትኬ : በእንተ : ኃ ከ : ወእቤሎ : አነ : ሱባላሃ ። ወ
 ጢአተ : ቤትከ : እስመ : ኢያስ ይቤለኒ : ኢኮነት : ወኢያእመር
 ተሐመምኮሙ : ወተህየይኮሙ : ከ : ወእቤሎ : መኑ : ይእቲ : ወይ
 ወተዋጻሕከ : በምግባር : እኩይ : ቤለኒ : ቤተ : ክርስቲያን : ይእቲ :
 ወባሐቱ : ያድጎነከ : ኢርኒቅ : ወእቤሎ : በእፎ : ላ⁵ሃቅት : ይ
 እምእግዚአብሔር : ሕያው : ወ ኢ⁶ቲ ። ወይቤለኒ : እስመ : ይኢ⁶
 የዋሀትከ : ወብዝሐ : ትዕግሥ ቲ : ቃ¹ደመት : ተፈጥሮ : እም

¹ ቀ.   ² ተ.   ³ ሞ.   ⁴ ኢ. delendum.   ⁵ ለ.   ⁶ እ.

ኩሉ ፡ ወበበይነ ፡ ዝንቱ ፡ ላ¹ሃ
ቅት ፡ ይኢ²ቲ ፡ ወበእንቲ³ሃ ፡ ተ
ፈጥረ ፡ ዓለም ፡ ወእምድኅረ ፡ ዝ
ንቱ ፡ ርኢኸዋ ፡ መጽአት ፡ ኅቤየ ፡
እንታክቲ ፡ ላ¹ሃቅት ፡ ወተስእለ
ተኒ ፡ ለእመ ፡ አግባእኩ ፡ ሎሙ ፡
መጽሐፈ ፡ ለሊቃናት ፡ ወእቤላ ፡
ኢያግባእኩ ፡ ወትቤለኒ ፡ ሠናየ ፡
ገበርከ ፡ እስመ ፡ ብየ ፡ ነገረ ፡ ዘእዌ
ስከከ ፡ እምከመ ፡ ፈጸምከ ፡ ኩሉ ፡
ነገረ ፡ አንታ⁴ ፡ ተ⁵የድያሙ ፡ ለኩ
ሎሙ ፡ ኅሩያን ፡ ወጸሐፍ ፡ ክል
ኤ ፡ መጸሐፍተ ፡ ወፈኑ ፡ ለቃሌ
ምንጦስ ፡ ወለዘአህጉር ፡ አፍአኒ ፡
ወይሚህርዎን ፡ ለዕቤራት ፡ ወለእ
ንለ ፡ ማውታ ፡ እመጽሐፍ ፡ ወአ
ንተሰ ፡ አንብብ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀ
ገር ፡ ምስለ ፡ ሊቃናት ፡ እለ ፡ ሥዩ
ማን ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
ተፈጸመ ፡ ራእይ ፡ ፪ ።

ራእይ ፡ ሠለስቱ ፡

ራእይ ፡ ዘርእ⁶ኩ ፡ አኃዊን ፡ ከ
መዝ ፡ ውእቱ ፡ ጸዊምየ ፡ ብዙሐ ፡
ወስኢልየ ፡ ኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመ ፡ ይንግረኒ ፡ ፍኸሬሁ ፡ ለዘአስ
ተርአየኒ ፡ እንበይን ፡ እንታክቲ ፡

ብእሲት ፡ ላ¹ሃቅት ፡ ወበይኢ²
ቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአየተኒ ፡ ይ
ኢ²ቲ ፡ ላ¹ሃቅት ፡ ወትቤለኒ ፡ እ
ስመ ፡ ከመዝ ፡ ምርዱድ ፡ አንታ⁴ ፡
ወትጽህቅ ፡ ታእምር ፡ ኩሉ ፡ ሐ
ር ፡ ዓእ ፡ ገዳመ ፡ ወንበር ፡ ህየ ፡ ወ
ቢታምስ ፡ ሰዓት ፡ አስተርአየከ ፡ ሀ
ሀለወከ ፡ ታእምር ፡ ወተስእልከ
ዋ ፡ ወእቤላ ፡ እግዚእትየ ፡ አይ ፡
ብሔር ፡ ወትቤለኒ ፡ ኅበ ፡ ፈቀድ
ከ ፡ ወኃረይኩ ፡ ገዳመ ፡ ሠናይ⁷ ፡
ወተግኅሥኩ ፡ ወነበርኩ ፡ ወርኢ
ኩ ፡ መንበር ፡ ዘቃ⁸ርነ ፡ ኖ⁹ጌ ፡
ወዲቤሁ ፡ መተርአስ ፡ ዘዓጌ ፡ ወ
ስፉሕ ፡ ላዕሌሁ ፡ ለንጽ ፡ ወአልብ ፡
ዘሀሎ ፡ ወዘንተ ፡ ርኢይየ ፡ ደንገ
ጽኩ ፡ ወአሐዘኒ ፡ ረዓድ ፡ ወአን
ሦጠጠኒ ፡ ስዕርትየ ፡ ወተዘከር
ኩ ፡ ስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወ
ገብአኒ ፡ ልብየ ፡ ወሰገድኩ ፡ ወገን
ይኩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ካዕበ ፡ ሀ
እንተ ፡ ኃጢአትየ ፡ ከመ ፡ ቃ⁸ዲ
ሙ ፡ ወመጽአት ፡ ምስለ ፡ ወራዙ
ት ፡ እለ ፡ ርኢኩ ፡ ቃ⁸ዳሚ ፡ ወ
ቆመት ፡ ድኅሬየ ፡ ወታጸምአኒ ፡
እንዘ ፡ እጼሊ ፡ ወእገኒ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ በእንተ ፡ ኃጢአትየ ፡ ወ

1 ለ. 2 እ. 3 ቲአ. 4 ተ. 5 ታ. 6 ኢ. 7 ዩ. 8 ቀ. 9 ኒ.

ትቤለኒ፡ ኮንከ፡ ዳእሙኒ፡ በእን
ተ፡ ኃጢአትከ፡ ትስእል፡ ሰአል፡
በእንተ፡ ጽድቅሂ፡ ከመ፡ ታሕ¹ቱ፡
ቤት²ከ፡ መክፈልተ፡ ዘኮነ፡ ወ
አንሥአተኒ፡ በእዴየ፡ ወወሰደተ
ኒ፡ ላብ፡ ዝኩ፡ መንበር፡ ወትቤ
ሎሙ፡ ለዝኩ፡ ወራዙት፡ ሖሩ፡
ሕንፁ፡ ወሐዊሮሙ፡ ተረፍነ፡ በ
ሕቲተነ፡ ወትቤለኒ፡ ንበር፡ ዝየ፡
ወእቤላ፡ እግዚእትየ፡ ሕድሂ፡
ይንበሩ፡ ሊቃናት፡ ይቅድሙ፡
ወትቤለኒ፡ ለከ፡ እብለከ፡ ንበር፡
ወፈቀድኩ፡ እንበር፡ መንገለ፡
የማን፡ ወክልአተኒ፡ ወአርአየተ
ኒ፡ በእዴሃ፡ ከመ፡ እንበር፡ መንገ
ለ፡ ፀጋም፡ ወተከዝኩ፡ እስመ፡
ክልአተኒ፡ ነቢረ፡ መንገለ፡ የማ
ን፡ ወትቤለኒ፡ ትቴከዝኩ፡ ሄር
ማ፡ መንገለ፡ የማንሰ፡ ለካልአን፡
ውእቱ፡ ለእለ፡ ፍጹም³፡ አሥ
መርዎ፡ ለእግዚአብሔር፡ ወተ
ቃ⁴ትሉ፡ በእ⁵ተ፡ ስሙ፡ ወአን
ታ²ሰ፡ ብዙሃ፡ ዘኢፈጸምከ፡ ለነ
ቢር፡ ምስሌሆሙ፡ ወባሕቱ፡ ለ
እመ፡ ተዓገሥከ፡ ወአዘለፍከ፡ የ
ወ⁶ሀተ፡ ትንብር፡ ምስሌሆሙ፡

ወኩሎሙ፡ እለ፡ ይገብሩ፡ ምግባ
ረ፡ ዚአሆሙ፡ ወይትዔገሡ፡ ዘእ
ሙንቱ፡ ተዓገሡ፡ ወእቤላ፡ ምን
ተ፡ ተዓገሡ፡ ኩ⁷ትቤለኒ፡ ሰ
ማዕ፡ ተቃ⁸ስፉ፡ ተሰቅሉ፡ ተ
ሣቃ⁸ዩ፡ በዐቢይ፡ ሕማም፡ ተሞቅ
ሉ፡ ወወሀብዎሙ፡ ለአራዊት፡
በእንተ፡ ስሙ፡ ወበበይነ፡ ዝን
ቱ፡ ሎሙ፡ ውእቱ፡ መንገለ፡ የ
ማን፡ ዘቅዱሳኒሁ፡ ወለዘሂ፡ ሐ
መ፡ በእንተ፡ ስሙ፡ ወገጸ፡ ጸጋ
ምሰ፡ ባዕዳን⁹፡ ወባሕቱ፡ ለኩ
ሎሙ፡ እለ፡ ይገብሩ፡ ወእምየማ
ንሂ፡ ወእምፀጋምሂ፡ ፩ ዕሤቶ
ሙ፡ ዳእሙ፡ ዛቲ፡ ባሕቲታ፡ ፈ
ድፋዶሙ፡ እንተ፡ የማን፡ ይነብ
ሩ፡ ወበሙ፡ ባዕድሂ፡ ክብረ፡ ወእ
ንተሂ፡ ትፈቱ፡ ትንበር፡ እምየማ
ን፡ እንዘ፡ ብዙሕ፡ ዘኢፈጸምከ፡
ወባሕቱ፡ ተነጻሕ፡ እምኃጣይኢ
ዘ፡ ወይነጽሉ፡ ኩሎሙ፡ እለ፡
ይናፍቁ፡ እምኩሉ፡ ኃጢአቶ
ሙ፡ በዛቲ፡ ዕለት፡ ወዘንተ፡ ብሂ
ለ¹⁰፡ ፈቃደት፡ ትሖር፡ ወሰገድ
ኩ፡ ላቲ፡ ታሕተ፡ እገሪሃ፡ ወእቤ
ላ፡ በእግዚአብሔር፡ ከመ፡ ተ¹¹

¹ እ.   ² ተ.   ³ መ.   ⁴ ቀ.   ⁵ እን.   ⁶ ው.   ⁷ ወ.   ⁸ ቀ.
⁹ ለባዕዳን፡   ¹⁰ ላ.   ¹¹ ታ.

ለብውኒ ፡ ነገረ ፡ ዘአሰፎክኒ ፡ ወካ
ዕበ ፡ አሐዘተኒ ፡ በእዴየ ፡ ወአንበ
ረተኒ ፡ መንገለ ፡ ፀጋም ፡ ወነበረ
ት ፡ ይኢ¹ ቲ ፡ መንገለ ፡ የማን ።
ወአንሥአት ፡ በትር ፡² ጸዓዓ ፡ ወ
ትቤለኒ ፡ ትሬኢት ፡ በቢየ ፡ ግብረ ፡
ወእቤላ ፡ አልቦ ፡ ዘእሬኢ ፡ ዘእግዚ
እትየ ፡ ወትቤለኒ ፡ ኢትሬኢት ፡ ነ
ዋ ፡ ቅድሚክ ፡ ማኅፈድ ፡ በቢይ ፡
ዘያ³ ሐንጹ ፡ ዲበ ፡ ማይ ፡ በእብ
ን ፡ ፀዓዓ ፡ ወርቡዕ ፡ እምነ ፡ አርባ
ዕቱ ፡ ገጹ ፡ ወያ³ ሐንጽዎ ፡ ለማኅ
ፈድ ፡ ፯ ወራዙት ፡ እለ ፡ መጽኢ ፡
ምስሌሃ ፡ ወካልአንሰ ፡ ዕደው ፡ አ
እላፈ ፡ ያ³ አክሉ ፡ እለ ፡ ያመጽ
ኢ ፡ እምቀላይ ፡ ወቦ ፡ ዘእምገዳ
ም ፡ ወይሚጥውዎሙ ፡ ለእልክ
ቱ ፡ ፯ ወራዙት ፡ ወይነሥኡ ፡
ወያ³ ሐንጹ ፡ ወዝኩሰ ፡ ዘሰኃበ ፡
እምቀላይ ፡ ኩሉ ፡ ከማሁ ፡ ወወ
ደየ ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ፡ እስመ ፡
ተሐጸራ ፡ ምስለ ፡ ቢጾን ፡ ወያስ
ተርኢ ፡ ድዶን ። ወኮነ ፡ ንዱ⁴ ቁ ፡
ለውእቱ ፡ ቤት ፡ ከመዝ ፡ አሐ
ቲ ፡ ዕብን ፡ ወባዕድሰ ፡ ዘያመጽ
ኢ ፡ እብን ፡ በዘይገድፉ ፡ ወበዘይነ

ድቁ ፡ ወበዘይፈጽሑ ፡ ወይወር
ውዎ ፡ ርጉቀ ፡ እምንድቅ ፡ ወቦ ፡
ብዙኅ ፡ እምነ ፡ ዐውደ ፡ ማኅፈድ ፡
ንቡረ ፡ ወኢይከውኖሙ ፡ ለንድ
ቅ ፡ እስመቦ ፡ ዘሐሠፍ ፡ ወመንፈ
ቁ ፡ ዘንቁፅ ። ወሀሎ ፡ ሐጸርትሂ ፡
ወካልአትሂ ፡ ጸዓድው ፡ ወቦክብ
ብተ ፡ ወኢይሐድራ ፡ ውስተ ፡ ን
ድቅ ፡ ወርኢኩ ፡ ካልአተ ፡ እብነ ፡
እለ ፡ ይገድፍዎን ፡ ርጉቀ ፡ እም
ነ ፡ ማኅፈድ ፡ ወበጺሐንሂ ፡ ውስ
ተ ፡ ፍኖት ፡ ኢይነብራ ፡ ዳእሙ ፡
ያንከራከራ ፡ መንገለ ፡ ላዕላይ ፡
ፍናው ፡ ወቦ ፡ እለ ፡ ይወድቃ ፡ ው
ስተ ፡ እሳት ፡ ወይውዕያ ፡ ወቦ ፡ እ
ለ ፡ ይወድቃ ፡ ቅሩብ ፡ ማይ ፡ ወኢ
ይክለ⁵ ፡ አንከርከሮ ፡ ውስተ ፡
ማይ ፡ እንዘ ፡ ይፈቅዳ ፡ ይረዳ ። ወ ፫
ሶበ ፡ ርእ⁶ የተኒ ፡ ዘንተ ፡ ፈቃ⁷ ደ
ት ፡ ትሐር ፡ ወእቤላ ፡ እግዚእት
የ ፡ ምንተ ፡ ይበቋኅኒ ፡ ዘአርአይ
ክኒ ፡ ዘንተ ፡ ለእመ ፡ ኢያአምር ፡
ምንት ፡ ፍካፊሁ ፡ ወትበ⁸ ለኒ ፡ አ
ንታ⁹ ፡ ብእሲ ፡ ጐንኢ ፡ አንተ ፡ ወ
ትፈቅድ ፡ ታእምር ፡ ዘመጽሐፈ ፡
ወእቤላ ፡ እው ፡ እግዚእትየ ፡ ከመ ፡

¹ እ.   ² ረ.   ³ የ.   ⁴ ድ.   ⁵ ላ.   ⁶ አርአ.   ⁷ ቀ.   ⁸ ቤ.

⁹ ተ.

እንግሮሙ ፡ ለአኅዊዩ ፡ ወሰሚዖ
ሙ ፡ ያእምርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በብዙኅ ፡ ስብሐት ፡ ወትቤለ
ኒ ፡ ብዙኅን ፡ እለ ፡ ይሰምዑ ፡ ወቦ
ዘይትፌሣሕ ፡ ወቦዘይቦከኢ ፡ ወባ
ሕቱ ፡ እመሰምዑ ፡ እሉ ፡ ይትፌ
ሥሑ ፡ ወይጌስሑ ፡ ስማዕ ፡ ምሳ
ሌሁ ፡ ለማኅፈድ ፡ ዝእፈክር ፡ ለ
ከ ፡ ነሉ ፡ ኢታስርሐኒ ፡ እንከ ፡ በ
እንተ ፡ ፍካሬ ፡ እስመ ፡ ፍካሬ ፡ ማ
ኅለቅተ ፡ ቦቱ ፡ ወአንታ¹ ሰ ፡ ኢ
ትኅዝን ፡ ስኢለ ፡ ፍካሬ ፡ እስመ ፡
ምርዱድ ፡ አንታ¹ ፡ ዝንቱ ፡ ማኅ
ፈድ ፡ ዘርኢከ ፡ ያኃንርጹ² ፡ አነ ፡
ይኢ³ ቲ ፡ ቤተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያ
ን ፡ እንተ ፡ አስተርአይኩከ ፡ ቃ⁴
ዲሙሂ ፡ ወይእዜሂ ፡ ወባሕቱ ፡
ትፈቅድ ፡ ትስአል ፡ በእንተ ፡ ማኅ
ፈድ ፡ ወእፌክር ፡ ከመ ፡ ትትፌ
ሣሕ ፡ ምስለ ፡ ቅዱሳን ፡ ወእቤላ ፡
እግዚእትዩ ፡ እመ ፡ ኢሆ ፡ ትቤል
ኒ ፡ ፈክሪ ፡ ሊተ ፡ ነሉ ፡ ወትቤለ
ኒ ፡ ዘተአምር ፡ እፌክር ፡ ለከ ፡ ወ
ባሕቱ ፡ ኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይ
ነን ፡ ልብከ ፡ ወኢትናፍቅ ፡ በዘ
ርኢከ ፡ ወእቤላ ፡ በእንተ ፡ ምን

ት ፡ ዲበ ፡ ማይ ፡ ይትኃነጽ ፡ ዝማኅ
ፈድ ፡ እግዚእትዩ ፡ ወትቤለኒ ፡ ነ
ገርኩከ ፡ ቃ⁴ ዲሙሂ ፡ ወናሁ ፡ ተ
ሐተት ፡ እምከመ ፡ ሐሰስከ⁵ ፡ ለ
ጽድቅ ፡ ትረከበ⁶ ፡ ስማዕ ፡ በባይ
ነ ፡ ምንት ፡ ዲበ ፡ ማይ ፡ ይትሐነ
ጽ ፡ ዝማኅፈድ ፡ እስመ ፡ ሕይወ
ትክሙ ፡ በማይ ፡ ውእቱ ፡ ወተሣ
ረረ ፡ ዝማኅፈድ ፡ በቃሉ ፡ ለመ
ከንነ ፡ ነሉ ፡ ወበስሙ ፡ ክቡር ፡
ወያጸንዖ ፡ ኃይል ፡ ዘኢያስተር
ኢ ፡ ወአውሣእክዋ ፡ ወእቤላ ፡ ፬
እግዚእትዩ ፡ መንክር ፡ ወመድ
ምም ፡ ዝነገር ፡ ወእሉኬ ፡ ወፈ
ዙት ፡ መኑ ፡ እሙንቱ ፡ እሉ ፡ እ
ለ ፡ ያ⁷ ሐንጹ ፡ ወትቤ ፡ እሉ ፡ እ
ሙንቱ ፡ መላእክቲሁ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ቅዱሳን ፡ እለ ፡ ቃ⁴
ደሙ ፡ ተፈጥሮ ፡ እሉ ፡ ሎሙ ፡
አወፈዮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሉ
ሎ ፡ ዘፈጠረ ፡ ወበላዕሌሆሙ ፡ ለ
እሉ ፡ ያኅልቅ⁸ ፡ ኅንጸሁ ፡ ለዝማ
ኅፈድ ፡ ወእቤላ ፡ ላ⁹ እሉኬ ፡ መ
ኑ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ያመጽኡ ፡ እ
ብነ ፡ ወትቤ ፡ እሙንቱሂ ፡ መላእ
ክተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱሳን ፡

¹ ተ.   ² ዮሐንጹ.   ³ እ.   ⁴ ቀ.   ⁵ ካ.   ⁶ ክባ.   ⁷ ዩ.
⁸ ዮኅልቅ ፡ sive ዮኅልቱ ፡   ⁹ delendum.

ውእቶሙ ፡ ወባሕቱ ፡ እልክቱ ፡
 ያዐቢይ¹ ፡ እምኔሆሙ ። ወፈጸ
 ሞሙ ፡ ጎንጸሁ ፡ ለዝማጎፈድ ፡ ጎ
 ቡረ ፡ ይትፌሥሑ ፡ በውስተ ፡ ዐ
 ውዱ ፡ ለዝማጎፈድ ፡ ወይሴብሕ
 ዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ፈ
 ጸምዎ ፡ ለማጎፈድ ። ወተስእልክ
 ዋ ፡ ወእቤላ ፡ እግዚእትየ ፡ እፈቅ
 ድ ፡ አእምር ፡ ግዕዝን ፡ ወፍካሬሆ
 ን ፡ ለአእባን ፡ ዘከመ ፡ እፎ ፡ ውእ
 ቱ ፡ ወአውሣ² አተኒ ፡ ወትቤለኒ ፡
 አከ ፡ እስመ ፡ አንታ³ ፡ ትኔይስ ፡
 እምኩሉ ፡ ዘእፌክር ፡ ለከ ። ሀለ
 ወ ፡ በዙጋን ፡ ባዕዳን ፡ እለ ፡ ይኔ
 ይሱከ ፡ ወይቃ⁴ ድሙከ ፡ እለ ፡ ሎ
 ሙ ፡ ርቱዕ ፡ እፌክር ፡ ለከ ፡ ዘነገረ ፡
 ወባሕቱ ፡ ከመ ፡ ይሴባሕ ፡ ስመ ፡
 እግዚአብሔር ፡ እፌክር ፡ ለከ ፡ ወ
 ዓዲ ፡ ያስተርእየከ ፡ በእንተ ፡ እለ ፡
 ይናፍቁ ፡ ወይኔልዩ ፡ በልበሙ ፡
 ለአመ ፡ ይከውን ፡ ዝንቱ ፡ ወለእ
 መ ፡ ኢይከውን ። ወንግሮመ ። ።
 መ ፡ እሙን ፡ ዝንቱ ፡ ኩሉ ፡ ወኢ
 ኮነ ፡ ሐሰተ ፡ እስመ ፡ ኩሉ ፡ ጽኑ
 ዕ ፡ ወጥዩቅ ፡ ወሱሩር ፡ ውእቱ ።
 ፭ ፡ ስማዕ ፡ ይእዜኒ ፡ በእንተ ፡ እላንቱ ፡
 አእባን ፡ እለ ፡ ይበውኡ ፡ ውስተ ፡

ንድቅ ፡ ቢጸን ፡ ርቡዓት ፡ ወጸዓድ
 ው ። ይጸፈቃ ፡ ድዶን ፡ እሉኬ ፡
 ሐዋርያት ። ወጳጳሳት ። ወሊቃና
 ት ። እሙንቱ ፡ እለ ፡ አንጽሑ ፡ ለ
 እግዚአብሔር ፡ ወዐቀቡ ፡ ወተል
 እክዎሙ ፡ ለጎሩያኒሁ ፡ ለእግዚአ
 ብሔር ፡ በንጹሕ ። ወበየዋህት ።
 ወበእምኔሆሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ዓ
 ዲ ። ወበ ፡ ዘሞቱ ። እስመ ፡ በኩ
 ሉ ፡ ያኅብሩ ፡ ግዕዝ ። ወይትፋቃ⁴
 ሩ ፡ በበይናቲሆሙ ። ወይሰምዑ ።
 ወበይነዝ ፡ ጽፉቅ ፡ ድዶሙ ። ው
 ስተ ፡ ንድቅ ። ወዘሰ ፡ እምቃ⁴ ላይ ፡
 ሰሓቡ ። ወወደይዎሙ ፡ ውስተ ፡
 ሕንጻ ። ወጽፉቅ ፡ ድዶሙ ፡ ምስ
 ለ ፡ እልክቱ ። እለ ፡ ቃ⁴ ደማ ፡ ተ
 ሐንጾ ፡ እብን ፡ መኑ ፡ እሙንቱ ፡
 ወትቤለኒ ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡
 ተቃ⁴ ትሉ ፡ በእንተ ፡ ስመ ፡ እግ
 ዚአብሔር ። ወእቤላ ፡ እላንቱ
 ኬ ፡ አእባን ፡ ካልአን ። እለ ፡ ያመ
 ጽኑ ፡ እምየብስ ። ኪያሆንሂ ፡ እ
 ፈቅድ ፡ አእምሮን ። መኑ ፡ እሙ
 ንቱ ፡ እግዚእትየ ፡ ወትቤለኒ ፡ እ
 ለ ፡ ውስተ ፡ ሕንፃ ፡ ይበውኡ ። ።
 እንበለ ፡ ይትወቃ⁴ ራ ። እሉ ፡ እሙ
 ንቱ ፡ እለ ፡ አመከሮሙ ፡ እግዚአ

¹ ያዐብይ ፡   ² ሥ ፡   ³ ተ ፡   ⁴ ቀ ፡

ብሔር ። እስመ : ሐሩ : በጽድቁ :
 ለእግዚአብሔር ። ወኣርተው : በ
 ትእዛዙ ። ወእሉኬ : እለበከመ :
 አምጽእዎሙ : ይወድይዎሙ :
 ውስተ : ጎንጸ : መኑ : እሙንቱ ።
 ወትቤ : ኃዳሳት : እሙንቱ : በሃ
 ይማኖተ : እግዚአብሔር : ወመ
 ሃይምናን ። ወይምህርዎሙ : መ
 ላእክተ : እግዚአብሔር : ገቢረ :
 ሠናይ ። እስመ : አልቦ : ዘተረክ
 በ : እኩዮ : በላዕሌሆሙ : እሉኬ :
 እለ : ያወጽእዎሙ ። ወይገድፍ
 ዎሙ : መኑ : እሙንቱ ። ወትቤ :
 እሉ : እሙንቱ : እሙንቱ ።¹ እ
 ለ : አበሱ ። ወይፈቅዱ : ይነስሑ ።
 ወበበይነዝንቱ : ኢገድፍዎሙ :
 ርኑቀ : ዘእማገፈድ ። እስመ : ይ
 በቀው : ውስተ : ጎንጸ ። ለእመ :
 ነስሑ : ወጸንው : በሃይማኖት ።
 ወበሕቱ : ይእዜ : ለእመ : ነስሑ :
 ይእዜ : ዘእንበለ : ይልሕቅ : ጎን
 ፃ : ማገፈድ ።

ወእመሰ : ጎልቀ : ጎንጸ : ማገፈ
 ድ : ኢይረከቡ : ጎበ : ይበውኡ ።
 ወይከውኑ : ውፁኣነ ። ወዛቲ :
 ዳእሙ : በሕቲታ : በሙ : እንተ :
 ፯ ጎበ : ማገፈድ : ይነብሩ ። ወእሉ

ኬ : እለ : ይፈጽሕዎሙ ። ወይገ
 ድፍዎሙ : ርኑቅ² እምነ : ማገ
 ፈድ ። ትፈቅድ : ተእምሮሙ ።
 እሉ : እሙንቱ : ደቂቀ : ኃጢአ
 ት ። እለ : አምኑ : እንዘ : ይናፍ
 ቁ ። ወኢይኃድግዋ : ለኩሉ : እ
 ከዮሙ ። ወበበይነዝ : አልቦሙ :
 ሕይወተ : እስመ : ኢበቀው : ው
 ስተ : ንድቅ ።

ወበእንተ : ኃጢአቶሙ : ፈጽ
 ሕዎሙ : ወገድ³ፍዎሙ : ርኑቀ :
 እምነ : ማገፈድ ። በእንተ : ማዓ
 ቱ : ለእግዚአብሔር ። እስመ : አ
 ምዓዕዎ ። ወእሉሂ : እለ : ርኢከ :
 ብዙኃነ : ወኢይወድይዎሙ : ው
 ስተ : ንድቅ ። እስመ : ሕሠፋን :
 እሙንቱ ። እለ : አእመርዋ : ለጽ
 ድቅ : ወኢገብሩ : ባቲ ። ወእሉ
 ኬ : እለ : ንቁዓን : መኑ : እሙን
 ቱ ። ወትቤ : እሉ : እሙንቱ : እ
 ለ : በሙ : ጽልኦ : ውስተ : ልቦ
 ሙ : ላዕለ : በጸሙ : ወኢይሰናኦ
 ዉ : በበይናቲሆሙ : ወለገጸ : በ
 ብእ : ይሳለሙ ።

ወእምከመ : ተግሕሠ : እምቢ
 ጸሙ : ትነብር : እከዮሙ : ውስ
 ተ : ልቦሙ ። ወዝውእቱ : ንቅዓ

¹ እሙንቱ : delendum.

² ቀ.

³ ደ.

ቶሙ ፡ ለእሉ¹ንቱ ፡ እብን ። ወ
እሙንቱሰ ፡ ኃጺራን ። እሉ ፡ እ
ሙንቱ ፡ እለ ፡ አምኑ ። ወያበዝ
ሒ ፡ መንገለ ፡ ጽድቅ ። ወዐሙ ፡
ባሕቱ ፡ ፩ ገጸ ፡ መንገለ ፡ ኃጺ
አት ። ወበበይነዝ ፡ ኃጺራን ፡ እ
ሙንቱ ። እስመ ፡ ኢኮኑ ፡ ፍጹ
ማን ።

ወአልክቱኬ ፡ ጸዓድው ። ወከበ
በ²ት ። እለ ፡ ኢኃብራ ፡ ድዶን ፡
ውስተ ፡ ንድቅ ። መኑ ፡ እሙን
ቱ ፡ እግዚአትዮ ። ወአውሥአተ
ኒ ፡ ወትቤለኒ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡
ተአብድ ፡ ወኢትሌቡ ፡ ዘልፈ ፡ ት
ሴአል ። ወአልቦ ፡ ዘተአምር ። እ
ሉሳ³ኬ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ አም
ኑ ፡ ወዐሙ ፡ ብዕለ ፡ ዝኖለም ። ወ
እምከመ ፡ ተመንደቡ ፡ በእንተ ፡
ብዕሎሙ ፡ ወበእንተ ፡ ተግባሮ
ሙ ፡ ይክሕድዎ ፡ ለእግዚአብሔ
ር ። ወአውሣእክዋ ፡ ወእቤላ ፡ እ
ግዝአትዮ ፡ ማእዜኑ ፡ እንከ ፡ ይበ
ቀዑ ፡ ለሕንጻ ። ወትቤ ፡ እመ ፡
ተመትሩ ፡ እምብዕሎሙ ፡ ዘያስ
ሕታ ፡ ለነፍሶሙ ። ።

ውአተ ፡ አሚረ ፡ ይከውኑ ፡ ብቁ

ዓን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ እ
ብን ፡ ከብብት ፡ እመ ፡ ኢተወቅረ
ት ። ወኢወጽኦ ፡ እምኔሃ ፡ ዘኮነ ።
ኢትክል ፡ ርብዕት⁴ ፡ ከዊን ። ከማ
ሁኬ ፡ አብዕልተ ፡ ዝኖለም ። ለእ
መ ፡ ኢመት⁵ሩ ፡ እምብዕሎሙ ፡
ኢይክሉ ፡ ባቀዓን ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ከዊን ።

ወእምርእስከ ፡ ቅድም ፡ አእም
ር ፡ እመ ፡ ባዕል ፡ አንታ⁴ ፡ አልቦ ፡
ዘትብ⁶ቀዑ ። ወይእዚሰ ፡ ባቀዑ ፡
ኮንከ ፡ ወታሰልጥ ፡ በሕይወትከ ።
ኩኑ ፡ እንከ ፡ ብቁዓን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ። እስመ ፡ አንታ⁴ሂ ፡ ት
ከውን ፡ እምውስቲዮን ፡ ለእማን
ቱ ፡ እብን ።

ወእላ⁷ቱኒ ፡ ከበበ²ት ፡ እብ ፯
ን ፡ እለ ፡ ርኢከ ፡ ይገድፍዎን ፡ ር
ኑቀ ፡ እማኅፈድ ። ወይወድቃ ፡
ውስተ ፡ ፍኖት ። ወያንኰረኩራ ፡
እምፍኖት ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። እ
ሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ያ⁸አም
ኑ ። ወይናፍቁ ፡ ሐደግዋ ፡ ለፍ
ኖተ ፡ ጽድቅ ። እንዝ ፡ ይመስሎ
ሙ ፡ እንተ ፡ ትኔይስ ፡ ፍኖተ ፡
ይክሉ ፡ ረኪበ ። ወይስሕቱ ፡ ወ

¹ ሎ.

² ብ.

³ ሰ.

⁴ ተ.

⁵ ተ.

⁶ በ.

⁷ ላን.

⁸ ዩ.

ያ¹ ሐስሩ ። እንዘ : ዐያለ : ያ¹ ሐ
ውሩ ።

ወእሉሂ : እለ : ይወድቁ : ውስ
ተ : እሳት : ወይውዕዩ ። እሉ : እ
ሙንቱ : እለ : ለዝሉፉ : ያ¹ ሐድ
ግዎ : ለእግዚአብሔር : ሕያው ።
ወግሙራ : ኢሐለዩ : በልበሙ ።
ወኢነስሐ : በእንተ : ፍትወተ :
ሥጋሆሙ ። ወዝሙቶሙ : ወእ
ከዩ : ምግባሮሙ ።

ወእሉሂ : እለ : ይወድቁ : ቅ
ሩብ : ማይ ። ወኢይክሉ : ያነኰ
ረ²ኸሩ : ውስተ : ማይ : ትፈቅድ
ሁ : ታእምር : መኑ : እሙንቱ ።
እለ : ይሰምዑ : ነገረ ። ወይፈቅ
ዱ : ይጠመቁ : በስሙ : ለእግዚ
እነ ። ወእምዝ : ረስዕዎ : ካዕባ : ለ
ጽድቅ : ወያ¹ ሐድግዎ : ወይተ
ልዉ : ፍኖቶሙ : እኪይተ ። ።

ወፈጺማ : ፍካሬሁ : ለማጎፈ
ድ : ወእምዝ : ሶበ : ፈቃ³ ደት :
ትሐ⁴ር : እቤላ : ለእላንቱ : እብ
ን : እለ : አውጽኡ : እለ : ኢኃብ
ራ : ድዶን : ውስተ : ሕንጻ : ማጎ
ፈድ ። በሙኑ : እንጋ : ንስሐ ።
ወይረክቡኑ : ማጎደረ : ውስተዝ :
ማጎፈድ ። ወትቤ : እወ : በሙ :

ንስሐ ። ወባሕቱ : ዝዩሰ : ኢይክ
ሉ : ኃዲረ : ውስተ : ካልእ : ገጽ :
ያ¹ ሐድሩ ። እስመ : ብዙኃን :
ያ¹ ሐንጹ : እምነ : ዝንቱ ። ወኪ
ያሆሙኒ : ለእመ : አሕመሙ : ነ
ፍሶሙ : ወፈጸሙ : መዋዕለ : ኃ
ጢአቶሙ : በእንተዝ : ያፈልስ
ዎሙ ። እስመ : ተወክፉ : ቃለ :
ጽድቅ ። ውእተ : አሚረ : ያፈል
ስዎሙ : አመ : አሕመመ⁵ : ርእ
ሶሙ ። ሶበ : ተዓውቆሙ : በል
በሙ : እከዩ : ምግባሮሙ ። ።
ገብሩ : ወለእመስ : ሐለዩ⁶ : በ
ልበሙ : ከመ : ይነስሐ : ኢይሐ
ይዉ : በእንተ : እከዩ : ምግባ
ሮሙ ።

ወፈጺምዩ : ተስእሎታ : በእ
ንተ : ዝንቱ : ኰሉ ። ትቤለኒ :
ቦኑ : ዘትፈቅድ : ትርአይ : ባዕ
ደ ። ዘያፈትወከ : ለራእይ ። ወ
ተፈሣሕኩ : ከመ : እርአይ ።
ወእምዝ : ተመይጠተኒ : ወት
ቤለኒ : ትሬኢኑ ። ናሁ : ሰብ
ዑ : አንስት : ዐውደ : ማጎፈ
ድ ። ወእቤላ : እወ : እሬኢ : እ
ግዚእትዩ ። ወትቤ : ዘንተኬ :
ማጎፈዳ⁷ : እሉ : እሙንቱ : ይ

¹ ዩ.   ² ንኰር.   ³ ቀ.   ⁴ ሐ.   ⁵ ሙ.   ⁶ ኢሐለዩ :   ⁷ ደ.

ጸውራሁ ፡ በትእዛዝ ፡ እግዚአብሔር ።

ወስማዕ ፡ ይእዜኒ ፡ ኃይላ ፡ ዛቲ ፡ ቃ¹ ዳሚት ። እንተ ፡ ታጸንዕ ፡ ሃይማኖት ፡ ስማ ። ወበቲ ፡ የሐይወ፡ጎሩያኒሁ ፡ ለእግዚአብሔር። ወዛቲኒ ፡ ካልኦታ ፡ እንተ ፡ ቅንት ። ትዕግሥት ፡ ስማ ። ይእቲኬ ፡ ወለታ ፡ ይኢ²ቲ ፡ ለሃይማኖት ፡ ወዘተለዎን ፡ ለእሎንተ³ ፡ ብፁዕ ፡ ይከውን ፡ በሕይወቱ ።

እስመ ፡ ይትጋ⁴ ሐሥ ፡ እምኩሉ ፡ ምግባር ፡ እኩይ ። ተአሚኖ ፡ ከመ ፡ ለእመ ፡ ተግሕወ ፡ እምኩሉ ፡ ፍትወት ፡ እኩይ ፡ ይወርስ ፡ ሕይወተ ፡ ዘለዓለም ።

እልክቱሂ ፡ ካልአት ፡ መኑኢ⁵ ፡ እሙንቱ ፡ እግዝእትየ ። ወትቤ ፡ አዋልድ ፡ ቢጸን ፡ እሙንቱ ፡ ወእስማቲሆን ፡ የዋህ ት ። ወፍሥሕት ። ፍቅርት ። ንጽሕት ። ስፍሕት ። ወእምከመ ፡ ገበርከ ፡ ኩሎ ፡ ምግባርን ፡ አማን ፡ ትክል ፡ ሐይወ ።

ወእቤላ ፡ እፈቅድ ፡ አእምር፡እግዝእትየ ። ይኢ²ቲ ፡ እንተ ፡ እምወስቲቶን ፡ ትጸንዕ ። ወትቤ ፡ ስ

ማዕ ፡ ኃይሎን ፡ እስመ ፡ ይሳወቃ ፡ በበይናቲሆን ። ወይጸንዓ ፡ በኃይሎን ፡ ወተለዋ ፡ ቢጸን ። ወበከመ ፡ ተወልዳ ፡ ሀለዋ ፡ እምሃይማኖት ፡ ትትወለድ ፡ ትዕግሥት ፡ ወትዕግሥት ፡ ተወልዳ ፡ ለየውህት ። ወየውህት ፡ ተወልዳ ፡ ለፍሥሕት ። ወፍሥሕት ፡ ተወልዳ ፡ ለፍቅርት ። ወፍቅርት ፡ ተወልዳ ፡ ለንጽሕት ። ወእምንጽሕት ፡ ትትወለድ ፡ ስፍሕት ።

ወዘገብረ ፡ ንጽሐ ፡ ወጽድቀ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ ወኩሎሙ ፡ እለ ፡ ይትቃ¹ ነዩ ፡ በእላንቱ ። ወይክ⁷ሉ ፡ አጽንዖ ፡ ምግባርን ። ውስተ ፡ ማኅፈድ ፡ ይነብሩ ፡ ምስለ ፡ ቅዱሳኒሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተስእልክዋ ፡ ወእቤላ ፡ በእንተ ፡ ዕድሜሁ ፡ ለእመ ፡ ወድኡ ፡ ሐልቀ ፡ ዕድሜሁ ። ወከልሐት ፡ በዐቢይ ፡ ቃል ፡ ወትቤ ። ኦኦብድ ፡ እንለ ፡ እመ ፡ ሕያው ፡ ኢትፊኢት ፡ ከመ ፡ ይትሐነጽ ፡ ማኅፈድ ፡ ወእምከመ ፡ ሐልቀ ፡ ሕንጻ⁸ ፡ ይበጽሕ ፡ ጊዜሁ ። ወበሕቱ ፡ ፍጡነ ፡ ይትሐነጽ ፡ ወኢትስእል ፡ እንከ ፡ ምንተኒ ።

¹ ቀ.   ² እ.   ³ ቱ.   ⁴ ገ.   ⁵ ኬ.   ⁶ ሀ.   ⁷ ከ.   ⁸ ጸ.

ወተአክለክሙ : ተዝካራ : ለዛ
 ቲ : ምስለ : ቀዱሳን ። ከመ : ተሐ
 ድሱ : መንፈስ¹ ክሙ ። ወአኮ :
 ባሕቲትከ : ዘትከሥት : ዘንተ : ዳ
 እሙ : ከመ : ትንግር : ለኩሉ ።
 ወእስከ : ሰሉስ : ተአምር : ዘእኤ
 ዝ²ከ : ሄርማ : ወዘንተ : ነገረ : ።
 ሀለወኒ : እንግርክ ። ከመ : ትንግ
 ሮሙ : ለኩሉሙ : ቅዱሳን : ወ
 ታስምሦሙ ። ወእመሰ : ሰምዕዎ :
 ወገብርዎ : ይነጽሑ : እምእከዩ
 ሙ ። ወአንታ³ሂ : ምስሌሆሙ ።
 ፱ ስምዑኒ : ደቂቅዩ : እስመ : አ
 ነ : ሐነጽኩክሙ : በብዙሕ : ዩ
 ውሀት ። ወስፋሕ : ወንጹሕ : ል
 ብ ። በእንተ : ምሕረቱ : ለእግ
 ዚአብሔር : ወጽድቁ ። እንተ :
 ወረደት : ላዕሌክሙ ። ከመ : ት
 ጽድ⁴ቁ : ወትትቀደሱ ። እምኩ
 ሉ : ሕርትምና ። ወአንትሙሰ : ኢ
 ትፈቅዱ : ትሕድግዎ : ለእከይክ
 ሙ ። ወይእዜኒ : ወተሰናከዉ : በ
 በይና⁵ክሙ ። በባሕት⁶ትክሙ ።
 አጥርዩ : ዘትነሥኡ : ሀብቶ : ለእ
 ግዚአብሔር ። ሀብ : ለነዳይ ። እ
 ስመ : በእለ : እምብዙሕ : በሊዕ :

ያመጽኡ : ደዌ : ለሥጋሆሙ ።
 እስመ : አልበሙ : ዘይሴስዩ ። ።
 ያ⁷አክሎሙ ። ወይትመራዕ : ነ
 ፍስቶሙ ። ወበእንተዝ : እኩይ :
 ውኡቱ : እላ⁸ : በሙ : ወኢይሀ
 ቡ : ለዕኑሳን ።

ንዑ : እንከ : እምኩነኔሁ : ለእ
 ግዚአብሔር : ዘይመጽእ ። አን
 ትሙ : እለ : ብክሙ : ዕቃ⁹ብዎ
 መ : ለርትባን ። እስከ : አሜ : ይ
 ትፈ¹⁰ጸም : ማኅፈድ ። ወእምድኅ
 ሬሁሰ : እመሂ : ፈቃ⁹ድክሙ :
 ትግበርዎ : ለሠናይት : ኢትረከ¹¹
 ቡ : ፍኖተ ። ዑቁ : እንከ : አንት
 ሙ ። እለ : ተጸወንክሙ ። በብዕ
 ልክሙ ። ከመ : ኢይግግሩ : ዲ
 ቤክሙ : ነዳያን ። ወኢይዕርግ :
 አውያቶሙ : ኀበ : እግዚአብሔ
 ር ። ወያዕዕወክሙ : ምስለ : ብዕ
 ልክሙ : አፍአ : እምኖኅተ : ማ
 ኅፈድ ።

ወይእዜኒ : ለክሙ : እብል : ለ
 መኳንንተ : ቤተ : ክርስቲያን : ወ
 ለሊቃናት ። ኢትኩኑ : ከመ : በ
 ብአ : ሥራይ ። እስመ : ሰብአ : ሥ
 ራይ : በመጻሕፍቲህሙ : ይጸው

¹ ሰ.   ² ዝዘ.   ³ ተ.   ⁴ ደ.   ⁵ ናቲ.   ⁶ ቲ.   ⁷ ዩ.
⁸ ለ.   ⁹ ቀ.   ¹⁰ ፊ.   ¹¹ ክ.

ሩ: ሥራዮሙ :: ወአንተሙስ: ሥራይክሙሂ :: ወፈውስክሙሂ :: ወስተ: ልብክሙ: ውእቱ :: ወፍሠሐን: አንተሙ ::

ወናሁ: ኢትፈቅዱ: ታንጽሐ: ልብክሙ: ወትቶስሕዋ: ለጥበብ: በንጹሕ: ልብ = ከመ: ትርክቡ: ምሕረተ: በኅብ: ዐቢይ: ንጉሥ :: ዑቁ: በዝናፍቆትክሙ :: ኢትሕጐሉ: ሕይወት¹ክሙ: ደቂቅዩ: ወእፎ: አንተሙስ: ትፈቅዱ: :: ትምህርዎሙ: ለኅሩያኒሁ: ለእግዚአብሔር = ዘለሊክሙ: አልብክሙ: ትምህርተ: መሀሩ: እንከ: ለቢጽክሙ = ወተሰናከዉ: በበይናቲክሙ = ከመ: አነሂ: ዕቁም: ቅድሚሁ: ለአብ :: ወአወፊ: ቃልዩ: በእንተ: ክልክሙ: ኅብ: እግዚአብሔር :: ወሶበ: ፈጸመት: ተናግሮ: ምስሌዩ :: መጽሐ: እልክቱ: ወራዙት: እለ: ይነድቁ = ወወሰድዋ: ኅብ: ማኅፈድ: ወካልአ²: ፬ ነሥኡ: መንበረ: ወወሰድዎ: ከያሁኒ: ኅብ: ማኅፈድ: ወለእሉ: ኢርኢኩ: ገጸሙ: እስመ: ምዩጣን: ገጸሙ = ወሶበ: ለሐዋ

ር: እቤላ: ትፈክር: በእንተ: ፫ ራእይ: ዘቦቱ: አስተርአየተኒ :: ወአውሥአተኒ: ወትቤለኒ: በእንተ: ዝንቱስ: በኅብ: ካልእ: ሀለወከ: ትስኦል: ከመ: ይፈክር: ለከ =

ወከመዝ: አስተርአየተኒ: አኃዊነ: በቃ³ ዳሚት: ራእይ: ጥቀ: ለሃቅት: ወትነብር: ውስተ: ማ⁴ጸረ: ምስማክ: ትነብር: ዳግመ: ራእየ: ገጸ⁵: ዘንኡስ: ወሥጋሃ: ወሥዕርታ: ዘልሂቅ = ወቃ³ ዊማ: ትትናገር: ወፍሥሕት: ይኢ⁶ቲ: እምነ: ዘቃ³ ዲሙ: ወበሣልስ: ራእይ: ክለንታሃ: ዘንኡስ: ወይደልዋ: ሥና: ዳእሙ: ወሥዕርታ: ዘልሂቅ: ጥቀ: ወፍሥሕት: ይኢ⁶ቲ: ወዲበ: መንበር: ትነብር = ወበበይነ: ዝንቱ: ተከዝኩ: ጥቀ: ከመ: አእምር: ፍከሬሁ: =

ወርኢክዋ: ለእንታክት⁷: ለሃቅት = በራእየ: ሌሊት = ወትቤለኒ: በእንተ: ክሉ: ዘይሴኦል: ሰብእ: ያሐምም: ርእሶ: ወጸም: እንከ: ከመ: ትርኩብ: ዘትሴኦል: በኅብ: እግዚአብሔር⁸: ወጸምኩ:

¹ ተ. ² አን: vel እ. ³ ቀ. ⁴ መ. ⁵ ጸ. ⁶ ኢ. ⁷ ቲ. ⁸ ብሔ.

አሐተ፡ዕለተ ። ወበይኢ¹ ቲ፡ ሌ
ሊት፡ ትቤለኒ፡ ዘልፈ፡ ትሴአል፡
ኑ፡ ፍካሬሁ፡ ወታስተበቀሶ ። ዑ
ቅ፡ እንከ፡ በብዙሕ፡ ተስእሎ፡
ኢይብአስከ፡ ለሥጋክ፡ ያ² አክ
ለከ፡ ዝንቱ፡ ፍካሬ ።

ቦኑ፡ ዘያ² ዐፅብ፡ እምነ፡ ዘርኢ
ከ፡ ፍካሬሁ ። ወአውሣእክዎ፡ ወ
እቤሎ፡ ዘንተ፡ በሕቲቶ፡ እስእል፡
እግዚአ ። በእንተ፡ ሰለስቱ፡ ራእ
ይ፡ ዘእንታክቲ፡ ለሃቅት፡ ከመ፡
ፍጹም፡ ይኸኒኒ፡ ፍካሬሁ ።

ወአውሥአኒ፡ ወይቤለኒ፡ እስ
ከ፡ ማእዜኑ፡ ታ³ አብድ ። አንት
መ፡ ፍፍቶት⁴ መ፡ ኬ፡ ያአብደክ
መ ። እስመ፡ ኢታጠብዑ፡ ልብ⁵
ክመ፡ ኀበ፡ እግዚአብሔር ።

ወአውሣእክዎ፡ ከዕበ፡ ወእቤ
ሎ፡ በኀበ፡ እግዚአብሔር፡ ጥዩ
፲ ወ ፩ ቅ፡ አእምሮ ። ወይቤ፡ ስማዕኬ፡
እንኬ⁶፡ በእንተ፡ ውእቱ፡ ራእይ፡
ዘተኃሥሥ ። ቃ⁷ ዳሚት፡ ራእ
ይ ። እስመ፡ ለሃቅት፡ አስተርአዩ
ት³ ከ ። ወትነብር፡ ውስተ፡ ማ⁸
ጸረ፡ ምስማክ ። እስመ፡ ለሃቅት፡
ይኢ¹ ቲ ። ወድኩም፡ ውእቱ፡ ፍ

ጥረትክመ፡ ወመንፈስክመ፡ ወ
አልቦ፡ ኃይለ፡ እምደዌክመ፡ በ
እንተ፡ ፍፍቶትክመ፡ በከመ፡ እ
ለ፡ ልህቁ፡ አልቦመ፡ ተስፋ፡ ለተ
ሐድሶ ። ወአልቦ፡ ባዕደ፡ ዘይፀን
ሑ፡ ዘእንበለ፡ ሞቶመ ። ከማሁ፡
እንትመ፡ ሂ፡ ትቃ⁷ ድመ፡ እም
ንብረተ፡ ዝግለም ። ወታገብአ፡
ርእስ⁹ ክመ፡ ውስተ፡ ትካዝ ። ወ
አኮ፡ ዘተኃድጉ፡ ሕሊናክመ፡ ላ
ዕለ፡ እግዚአብሔር፡ ታማስኑ፡ ል
ብ¹⁰ ክመ፡ ወትበልዩ፡ በሐዘን
ክመ ።

ወእቤሎ፡ እግዚእዩ፡ እፈቅድ፡
አእምር፡ እንበይነ፡ ምንት፡ ዲበ፡
ምጽዋረ፡ ምስማክ፡ ትነብር ። ወ
ይቤለኒ፡ እስመ፡ ከሉ፡ ድውይ፡
ውስተ፡ ማ⁸ ጸረ፡ ምስማክ፡ ይነ
ብር፡ በእንተ፡ ደዌሁ፡ ይሣወቆ፡
ድካመ፡ ሥጋሁ፡ ወናሁ፡ ስማዕከ፡
ፍካሬሁ፡ ለቃ⁷ ዳሚት፡ ራእይ ።

ወካልእ፡ ራእይ፡ ዘርኢከ፡ እን ፲ ወ
ዘ፡ ትቃ⁷ ውም፡ ወገጸ¹¹፡ ዘንኢ
ስ። ወፍሥሕት፡ ይእቲ፡ እምነ፡
ዘቃ⁷ ዳሚ ። ወሥዕርታስ፡ ወሥጋ
ሃኒ፡ ዘልሂቅ ። ውእቱ ።

¹ እ. ² ዩ. ³ ተ. ⁴ ትክ. ⁵ በ. ⁶ ከ. ⁷ ቀ. ⁸ መ. ⁹ ሰ.
¹⁰ በ. ¹¹ ጸ.

ስማዕ ፡ ፍካሬሁኒ ፡ ለዝኒ ፡ እመ
በ ፡ ልሂቅ ፡ ዘወጽአ ፡ ወቃ¹ ብጸ ፡
ርእሶ ፡ ወበእንተ ፡ ንዴቱ ፡ ወድ
ካሙ ፡ ወአልቦ ፡ ባዕደ ፡ ዘይፀን
ሕ ፡ ዘእንበለ ፡ ደኃሪት ፡ ዕለተ ፡ ሕ
ይወቱ ፡ ወእምዝ ፡ ግብተ ፡ ተኃድ
ገ ፡ ሎቱ ፡ ርስተ ፡ ወሰሚዖ ፡ ይት
ነሣእ ፡ በትፍሥሕት ፡ ወይጸንዕ ፡
ወኢ² ሰክብ ፡ እንከ ፡ ዳእሙ ፡ ይ
ትነሣእ ፡ ወይኔድስ ፡ መንፈሶ ፡
ዝኩ ፡ ዘወድአ ፡ ድካመ ፡ እምነ ፡
ዘቃ¹ ዲሙ ፡ ምግባሩ ፡ ወኢይ
ነብር ፡ እንከ ፡ ዳእሙ ፡ ይጸንዕ ፡

ከማሁኬ ፡ አንትሙኒ ፡ ሰሚዐክ
ሙ ፡ ራእየ ፡ ዘከሰተ ፡ ለክሙ ፡ እ
ግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ አስተምሐ
ረክሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐድስ
ዋ ፡ ለነፍስክሙ ፡ ወሕድግዋ ፡ ለ
ድክ³ ምክሙ ፡ ወይመጽአክሙ ፡
ኃይል ፡ ወጽንዕ ፡ በሃይማኖት ፡

ወርእዮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትዕ
ግሥት⁴ ክሙ ፡ ተፈሥሐ ፡ በበይ
ነዝ ፡ ነገር⁵ ክሙ ፡ ሕንፃሁ ፡ ለማኅ
ፈድ ፡ ወባዕድ⁶ ኒ ፡ ይነግረክሙ ፡
ለእመ ፡ በኩሉ ፡ ልብክሙ ፡ ተፋ
፲ ወ ፫ ቃ¹ ርክሙ ፡ በበይናቲክሙ ፡ ወሣ

ልስ ፡ ራእይ ፡ ዘርኢክ ፡ ነአስ ፡ ወ
ሠናይት ፡ ወፍሠሕ ፡ ገጸ ፡ ከመ ፡
ሶበ ፡ እንዘ ፡ ትኩዝ ፡ ውእቱ ፡ ይ
በጽሑ ፡ ሠናየ⁷ ፡ ዜና ፡ ወይረስዕ ፡
ሐዘ⁸ ኖ ፡ ዘቃ¹ ዳሚ ፡ ወአልቦ ፡ በ
ዕደ ፡ ዘይሴፎ ፡ ዘእንበለ ፡ ዝኩ ፡ ዜ
ና ፡ ዘሰምዐ ፡ ወይጸናዕ ፡ እንከ ፡ ለ
ሠናይ ፡ ወትትሔደስ ፡ መንፈሶ ፡
እምትፍሥሕት ፡ እንተ ፡ ሰምዐ ፡

ከማሁኬ ፡ አንትሙኒ ፡ ተሐድ
ሶ ፡ ረከብክሙ ፡ ለነፍስክሙ ፡ እ
ስመ ፡ ርኢክምዋ ፡ ለዛቲ ፡ ሠናይ
ት ፡ ወዘኒ ፡ ዘርኢክ ፡ ዲበ ፡ መን
በር ፡ ትነብር ፡ እስመ ፡ ጽኑዕ ፡ ን
ብረቱ ፡ እስመ ፡ ፬ እገሪሁ ፡ ለመን
በር ፡ ጽኑዐ ፡ ይቃ¹ ውም ፡ ወዓለ
ምኒ ፡ በ፬ አረፍት ፡ ይቃ¹ ውም ፡
ወእለሂ ፡ ፈጸሙ ፡ ንስሐ ፡ ሐዳሳ
ት ፡ እማንቱ ፡ ወጽኑዕ ፡ መሰረቶ
ሙ ፡ ለእለ ፡ በኩሉ ፡ ልቦሙ ፡ ይኒ
ስሐ ፡

ወናሁ ፡ ተፈጸመ ፡ ለከ ፡ ኩሉ ፡
ፍካሬሁ ፡ ወአልቦ ፡ ዘትሴአል ፡
እንከ ፡ በእንተ ፡ ፍካሬ ፡ ወእመ
ሂ ፡ ቦዘርኢክ ፡ ይፈክሩ ፡ ለከ ፡ ተ
ፈጽ⁹ መ ፡ ራእይ ፡ ሰለስቱ ፡

1 ቀ. 2 ኢይ. 3 ካ. 4 ተ. 5 ረ. 6 ደ. 7 ይ. 8 ዘ.

9 ጸ.

ራእይ : አርባዕቱ ።

ራእይ : ዘርኢኩ : አኃዊነ : እም
ድኅረ : ፳ መዋዕል : ዘኮነ : ቃ¹ዲ
ሙ ። ራእይ ። አርአያ : ሕማም :
ዘይመጽእ ። ወእንዘ : አሐውር :
ፍኖተ : አአውድ ። ሐዲግደ : መ
ጽያሕት² : ዒልኩ : ገዳመ ። ወያ³
አክል : መጠነ : ዓሠርቱ : ምንዳ
ፍ : ኅበ : ወፃእኩ ። ወዕቡእ : ብ
ሔሩ ።

ወእንዘ : አሐውር : ባሕቲትዩ :
አስተበቋዕክዎ : ለእግዚአብሔ
ር ። ከመ : ይፈጽም : ሊተ : ፍካሬ
ሁ ። ለዘአስተርአየኒ : ራእየ ። በእ
ንተ : ቅድስት : ቤተ : ክርስቲያን ።
ወከመ : ያጸንዖሙ : ወያ³ሀቦሙ :
ይነስሑ : ለኩሎሙ : አግብርቲ
ሁ ። እለ : አበሱ : ከመ : ይሰባሕ :
ስሙ : ዐቢይ : ወክቡር ። እስመ :
ባቅዕ : ረሰየኒ : ወአርአየኒ : ስብ
ሐቲሁ ።

ወእንዘ : እሴብሐ : ወአአኩቶ ።
ወአውሥአኒ : ከመ : ድምጽ : ቃ
ል : ወይቤለኒ : ኢትፍራህ : ሄር
ማ ። ወአኃዝኩ : አኃሊ : በባሕ
ቲትዩ : ወእቤላ : ለምንት : ሊተ :
እናፍቅ : እንዘ : ከመዝ : ስሩር : አ

ነ : በኅበ : እግዚአብሔር ። ወር
ኢኩ : ነኪረ : ግብረ ። ወእምዝ :
ሕቀ : ኃሊፍዩ : አኃዊነ ።

ወናሁ : እሬኢ : ከመ : ጸበል :
ያ³ዐርግ : ሰማየ : ወአኃዝኩ : እ
በል : ባሕቲትዩ { እንስሳኑ : ይመ
ጽኡ ። ወበበይነዝ : ይትነሣእ :
ጸበል ። ወያ³አክል : መጠነ : ም
ዕራፍ : ባሕቲትዩ : ኅበ : እቱት :
እምኔየ ። ወእምዝ : ይበዝሕ : ዝ
ኩ : ጸበል ።

ወይመስለኒሰ : ከመ : ዘእምኅ
በ : እግዚአብሔር : ዘኮነ : ው
እቱ ።

ወእምዝ : ሠረቀ : ሕቀ : ፀሐይ ።
ወናሁ : አርፎ : ዓቢይ : ወነኪር ።
ከመዘ : ዓንበር ። ወይወፅእ : አን
በጣ : ዘእሳት ። ወይከውን : ኑኑ :
ለውእቱ : አርፎ : መጠነ : ምእት :
ምስጋረ : እግር ። ወርእሱ : ከመ :
ጻሕብ ። ወአኃዝኩ : እብኪ : ወአ
ስተባ⁴ቅዖ : ለእግዚአብሔር ።
ከመ : ያድኅነኒ : እምኔሁ ።

ወተዘከርኩ : ቃለ : ዘሰማዕኩ ።
ዘይቤለኒ : ኢትቅበጽ : ሄርማ ።
ወእምዝ : አኃዊነ : ለበስክዋ : ለ
ተአምኖ : በእግዚአብሔር ። ወ

¹ ቀ.   ² ተ.   ³ ዩ.   ⁴ ብ.

ተዘከርኩ ፡ ዕበያተሁ ፡ ዘኦርአየ
ኒ ፡ ወአጥባዕኩ ።

ወሐርኩ ፡ ጎቤሁ ፡ ለውእቱ ፡ ለ
ውእቱ ፡ አርዌ ፡ ወውእቱሰ ፡ አር
ዌ ፡ ይመጽእ ፡ እንዘ ፡ ይፍሕል ፡
ወእትሐዘብሰ ፡ ሀገረ ፡ ጥቀ ፡ እም
አጥፍአ ።

ወሶበ ፡ ቃ²ረብክዎ ፡ ተነጽሐ ።
ወተሰጥሐ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ው
እቱ ፡ አርዌ ። ወእንዘ ፡ መጠነዝ ፡
ዕበዩ ፡ አልቦ ፡ ዘርኢኩ ፡ እምኔ
ሁ ። ዘእንበለ ፡ ዳእሙ ፡ ልሳኖ ፡ ዘ
አውፅአ ፡ ወግሙራ ፡ ኢት³ሐው
ሰ ፡ እስከ ፡ ሐለፍክዎ ።

ወቦቱ ፡ ውስተ ፡ ርእሱ ፡ ለውእ
ቱ ፡ አርዌ ፡ አርባዕቱ ፡ ኅብር ። አ
ሐዱሂ ፡ ጸሊም ። ወካልኡሂ ፡ ዘ
መዘ ፡ እሳት ፡ ወደም ። ወሳልሱ
ሂ ፡ ኅብረ ፡ ወርቅ ። ወራብዕሰ ፡
፪ ጸዓዳ ። ወእምድኅረ ፡ ጎለፍክዎ ፡
ለውእቱ ፡ አርዌ ፡ ወተዓደውክ
ዎ ፡ ለውእቱ ፡ መጠነ ፡ ሳላስ⁴ ፡ ም
ስጋረ ፡ እግር ። ወናሁ ፡ ረከበተኒ ፡
ድንግል ፡ ስርጉት ። ከመ ፡ ዘእም
ቤተ ፡ መርዓ ፡ ወፅአት ። ወዡል⁵
ንታሃ ፡ ብርህት ። ወአሣእኒሃ ፡ ጸ

ዓዳ ። ወውሩድ ፡ ግልባቤሃ ፡ ው
ስተ ፡ ገጸ ። ወግልብብት ፡ ይኢ⁶
ቲ ። ወሥዕርታ ፡ ጸዓዳ ።

ወአእመርኩ ፡ አነ ፡ እምነ ፡ ።
ቃ²ዲሙ ፡ ርኢኩ ፡ ከመ ፡ ቤተ ፡
ክርስቲያን ፡ ይኢ⁶ቲ ። ወተፈሣ
ሕኩ ፡ ጥቀ ።

ወአምኃተኒ ፡ ወትቤለኒ ፡ ባሕ
ከ ፡ ሄርማ ፡ አንታ³ ፡ ብእሲ ። ወአ
ነሂ ፡ እቤላ ፡ ባሕኪ ፡ እግዚእትየ ።
ወአውሣ⁷አተኒ ፡ ወትቤለኒ ፡ አል
ቦት ፡ ዘተራካባ⁸ከ ።

ወእቤላ ፡ እግዚእትየ ፡ ምንትኑ ፡
ዝአርዌ ፡ ዐቢይ ፡ ዘእምክህለ ፡ አ
ጥፍአ ፡ አሕዛብ ። ወባሕቱ ፡ ቦኃ
ይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወብብዝሐ ፡
ምሕረቱ ፡ አምሰጥክዎ ።

ወትቤለኒ ፡ ሰናይ ፡ ዘአምሠጥ
ዘ ። እስመ ፡ አም⁹ግባእከ ፡ ሕሊ
ናከ ፡ ጎበ ፡ እግዚአብሔር ። ወሜ
ጥከ ፡ ልብ¹⁰ከ ፡ ጎበ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ተአሚነከ ፡ ከመ ፡ በስሙ ፡
ለእግዚእ ፡ ዐቢይ ፡ ትድኅን ።

ወበበይነዝ ፡ ፈነወ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ መልአከ ፡ ዲባ ፡ ውእቱ ፡ አ
ርዌ ፡ ዘስሙ ፡ ቲጌሪ ። ወፈጸሞ ፡

¹ ለውእቱ ፡ delendum.   ² ቀ.   ³ ተ.   ⁴ ሠላሳ ፡   ⁵ ለ.

⁶ ኢ.   ⁷ ሥ.   ⁸ ከበ.   ⁹ ም delendum.   ¹⁰ በ.

አፋሁ፡ ከመ፡ አያማስን ። ወበሕ
ቱ፡ እምዓቢይ፡ መንሱት፡ ተባላ
ሕክ ። በእንተ፡ ሃይማኖትክ፡ እስ
መ፡ አዳን¹ ፊክ፡ ዘመጠነዝ፡ አር
ዌ፡ ርአደክ ።

ወሐርኬ፡ እንከ፡ ንግሮሙ፡ ለኅ
ሩያኒሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ ዕብ²
ቲሁ ። ወአይድዖሙ፡ ከመ፡ ዝን
ቱ፡ አርዌ፡ አርአያ፡ ሕማም፡ ዐ
ቢይ፡ ለዘይመጽእ፡ ውእቱ ። ወ
እመሰ፡ አጥባባክሙ፡ ወነሣሕክ
ሙ፡ በኩሉ፡ ልብክሙ ። ኅብ፡
እግዚአብሔር ። ትክሉ፡ ድኒን፡
ለእመ፡ እንጸሕክሙ፡ ልብ³ ክ
ሙ፡ እምርስሐት፡ ወርኩስ ።

ወእለ፡ ተርፉ፡ መዋዕሊክሙ፡
ተቃ⁴ኒያክሙ፡ ለእግዚአብሔር፡
በንጹሕ ። ወሐግ⁵ ሙ፡ ሕሊናክ
ሙ፡ ለእግዚአብሔር፡ ወውእ
ቱ፡ ያጸ⁶ ዐክሙ ።

ወአንትሙሂ፡ እለ፡ ትናፍቁ፡
እመኑ፡ በእግዚአብሔር ። ከመ፡
ኩሎ፡ ይክል፡ ወይመይጥ፡ መዓ
ቶ፡ እምኔክሙ ። ወውእቱ፡ ይፈ
ኑ፡ መቐሠፍቶ፡ ዲብ፡ እለ፡ ይናፍ
ቁ፡ አሌ፡ ሎሙ፡ ለእለ፡ ይሰምዓ⁷፡

ቃሎ፡ ወይጸመምዎ፡ እምኃየሶ
ሙ፡ ሶብ፡ አተወልዱ ።

ወተስእልክዋ፡ ወእቤላ፡ በእን
ተ፡ ዝንቱ፡ አርባዕቱ፡ ኅብረ⁸ ። ዘ
ውስተ፡ ርእሱ፡ ለውእቱ፡ አርዌ።
ወአውሥኦተኒ፡ ወትቤለኒ፡ ካዕብ
ኑ፡ ትኃሥሥ፡ በእንተ፡ ዝንቱ፡
ነገር ። ወት⁹ ቤ፡ እግዚእትየ ። ወ
አይድዕኒ፡ ምንት፡ ውእቱ፡ ዝ
ንቱ ።

ወትቤ፡ ስማዕ፡ ዝጸሊም፡ ዝዓለ
ም፡ ውእቱ፡ ዘውስቲቱ፡ ትነብ
ሩ ። ወዘሰ፡ ዘኅብሩ፡ እሳት፡ ወደ
ም፡ ዘርኢክ ። እስመ፡ ሀለም፡ ለዝ
ዓለም፡ በቃ⁴ ትል፡ ወበእሳት፡
ያ¹⁰ ሐልቁ ።

ወዝኒ፡ ዘኅብረ፡ ወርቅ፡ ዘርኢ
ክ ። አንትሙ፡ ውእቱ ። እለ፡ አም
ሰጥክሙዎ፡ ለዝዓለም ። በከመ፡
ወርቅ፡ በእሳት፡ ይገብርዎ፡ ከመ፡
ሠናየ፡ ይኩን ።

ከማህ፡ ለይኩን፡ ሂ፡ ያሚክሩክ
ሙ፡ እለ፡ ትነብሩ፡ ውስቲቱ ። እ
ለ፡ ተዐገሥክሙ፡ ወይጸርዩ፡ ቦ
ቱ፡ ይነጽሑ፡ ከመ፡ ወርቅ፡ ዘይ
ጸሪ፡ እምጽ¹¹ አቱ ።

¹ አድግ.² በያ.³ በ.⁴ ቀ.⁵ ደግ.⁶ ጸን.⁷ ዐ.⁸ ር.⁹ እ.¹⁰ የ.¹¹ ጸ.

ከማሁ፡ አንትሙሂ፡ ትገድፉ፡ እ
ምላዕሌክሙ፡ ከሎ፡ ኃዘነ፡ ወት
ካዘ ። ወትነጽሐ፡ ወትከውኑ፡ ብ
ቁዓነ ። ውስተ፡ ጎንጸ¹፡ ማኅፈድ ።
ወዝኩሰ፡ ጸዓዳ፡ ዘርኢከ፡ ዓለ
ም፡ ዘይመጽእ፡ ውእቱ፡ ዘውስቱ
ቱ፡ ይነብሩ፡ ጎሩያኒሁ፡ ለእግዚ
አብሔር ። እስመ፡ ንጹሐን፡ እ
ስ²ሙንቱ፡ ወአልበሙ፡ ርስሐ
ተ፡ እለ፡ ኃረየሙ፡ እግዚአብሔ
ር፡ ለሕይወት፡ ዘለዓለም ። ወአ
ንተሰ፡ ኢትሕድግ፡ ነጊሮቶሙ፡
ወአስምዖቶሙ፡ ለቅዱሳን ።

ወነዋ፡ ፈጸምኩ፡ ለከ፡ ፍካሬ፡ ዐ
ቢይ፡ ሕማም፡ ዘይመጽእ ። ወባ
ሕቱ፡ እምከመ፡ ፈቃ³ድክሙ፡
አንትሙ፡ ከመ፡ ወኢምንት፡ ው
እቱ፡ ወተዘከሩ፡ ዘቃ³ዲሙ፡ ተ
ጽሕፈ ።

ወዘንተ፡ ብሂላ፡ ኢያእመርኩ፡
አየ፡ ገጸ፡ ኃለፈት፡ እስመ፡ ድም
ፀ፡ ሰማዕኩ፡ ወደንገጽኩ፡ ወተ
መይጣ⁴የ፡ ድኅሬየ፡ መሰለኒ፡ ዝ
ኩ፡ አርዌ፡ ዘመጽአ ። ተፈጸመ፡
ራእይ፡ ፩ ።

ራእይ፡ ኃምስቱ ።

ወእንዘ፡ እጼሊ፡ በቤትየ፡ ነቢር

የ፡ ውስተ፡ ዓራት ። ቦአ፡ ጎቤየ፡
ብእሲ ። ወግሩም፡ ገጹ፡ ወከመ፡
ኖላዊ፡ ይመስል ። ወይለብስ፡ ዘ
ብድው፡ ጠሊ ። ወይጸውር፡ ዲባ፡
መትከፍቱ፡ ጽፍነተ ። ወበትረ፡
ይእኅዝ፡ ውስተ፡ እዴሁ ። ወተ
አምሐኒ፡ ወአነሂ፡ ተአማኅክዎ ።
ወእምዝ፡ ነበረ፡ ሶቤሃ ።

ወይቤለኒ፡ ተፈነውኩ፡ እምኅ
ባ፡ መልአከ፡ ጽድቅ፡ ከመ፡ እን
በር ። ምስሌክ፡ ተረፈ፡ መዋዕለ፡
ሕይወትከ ። ወሊተሰ፡ ይመስለ
ኒ፡ ዘመጽአ፡ ዝኩ፡ ያሜክረኒ ።
ወእቤሎ፡ መኑ፡ አንታኢ⁵ ። ወ
ይቤለኒ፡ ኢተአምረኒሁ ። ወእቤ
ሎ፡ አልቦ ። ወይቤለኒ፡ አነኬ፡
ውእቱ፡ ኖላዊ፡ ዘሊተ፡ አወፈየ
ከ ። ወእንዘ፡ ይነብብ፡ ወለጠ፡ ር
እየተ፡ ገጹ ። ወአእመርክዎ፡ ዘ
መ፡ ሎቱ፡ ዝኩ፡ ዘሎቱ፡ አወፈ
የኒ ። ወደንገጽኩ፡ በጊዜሃ፡ ወአ
ኃዘኒ፡ ረዓድ ። ወተቃ³ጥቃ³ጥ
ኩ፡ ለዝሉፉ፡ እምፍርሃት፡ ወተ
ዋሃእኩ፡ ሎቱ ።

ወአውሃእክዎ፡ ከመ፡ አብድ ።
ወተሠጥወኒ፡ ወይቤለኒ፡ ኢትደ
ንግጽ፡ ፅናዕ፡ በትእዛዝየ ። ዘሀ

¹ ጸ.   ² delendum.   ³ ቀ.   ⁴ ጥ.   ⁵ ተኑ.

ለወክ : እኤዝክ¹ : ከመ : ዘርኢ
ከ : ቃ²ዲሙ ። ኩሎ : እፌክር :
ለክ : እምርእሰ : ነገሩ : ዘይበቀ-
ዐክሙ ።

ወጸሐፍ : ኩሎ : ነገርየ : ዘቃ²
ዲሙ : ወምሳሌየ ። ወበዕድሰ : ዘ
ከመ : አርአይኩክ : ትጽሕፍ : ኪ
ያሁኒ ።

ወበበይነ : ዝንቱ : እኤዝክክ : ት
ቅድም : ጽሒፈ :³ ጽሒፈ : ትእዛ
ዝየ ። ወአምሳልየ ። ከመ : ዘዘቃ²
ደምክ ። ታንብብ : ወትክል : ዓቂ
ቦቶ ።

ወጸሐፍኩ : ትእዛዝ⁴ : ወምሳ
ሌሁ : በከመ : አዘዘኒ ። ወእመሰ :
ሰማዕክሙ : ወዐቃ²ብክሙ ። ወ
ገበርክሙ : ቦቱ : እንዘ : ታነጽሐ :
ልብ⁵ክሙ : ትረክቡ : እግዚአብ-
ሔር⁶ : ኩሎ : ዘአሰፈ⁷ክሙ : እ
ግዚአብሔር ። ወለእመ : ባሕቱ :
ሰሚዓክሙ : ኢነጻሕክሙ ። ወወ
ሰክሙ : ኃጢአተ : ትረክቡ : ፍዳ
ክሙ ። ወዘንተ : ኩሎ : አዘዘኒ :
ኖላዊ : እጽሐፍ : ከመዝ : መልአ
ክ : ንስሐ ።

ትእዛዝ : አሐዱ : ቃ²ዳሜ : ኩ ፩
ሉ : እመን : ከመ : አሐዱ : እግዚ
አብሔር ። ወውእቱ : ፈጠረ : ኩ
ሎ ። ወገብረ : እምስ⁸ተ : አልቦ ።
ወኢምንተ⁹ : ከመ : ይኩን : ኩ
ሎ ። ወውእቱ : ያገምር : ኩሎ ።
ወሎቱ : ለባሕቲቱ : አልቦ : ዘያገ
ምሮ ። እመን : እንከ : ቦቱ ። ወአ
ሚን¹⁰ ከ : ፍርሆ ። ወፈሪህከኒ :
ተዓገሥ ። ወዘንተኒ : ዕቃ²ብ ። ወ
ረሐቅ : እምኩሎ : እኩይ ። ወግበ
ር : ኩሎ : ሠናየ : ወጽድቀ ። ወተ
ሐዩ : ለእግዚአብሔር ። ለእመ :
ዐቃ²ብከ : ዘንተ : ትእዛዝ ።

ትእዛዝ : ክልኤቱ ። ወይቤለኒ : ፪
የዋህ : ኩን : በንጹሕ : ልብ ። ወ
ኩን : ከመ : ደቂቅ : ዘኢይ¹¹አመ
ር : እከየ ። እንተ : ታሐጉሎሙ :
እከየሙ : ለደቂቀ : እንለ : እመ
ሕያው ። ቃ²ዳሜ : ኩሎ : ኢት
ሕሚ ። ወእለ¹²መኑሂ ። ወኢይ
አድምክ ። ለዘሐምይ ። ወእመ :
አኮሰ : አንታ¹³ሂ : ዘሰማዕኮ : ለዘ
ያ¹⁴ሐሚ ። ትትኩንን : በኃጢአ
ቱ : ለእመ : አመንክ : ኃሜቶ : ።

¹ ዝዘክ. ² ቀ. ³ ጽሒፈ. delendum. ⁴ ዘ. ⁵ በ. ⁶ እ
ምእግዚአብሔር : ⁷ ፈወ. ⁸ ውስ. ⁹ ት. ¹⁰ ነ. ¹¹ ያ.
¹² ወኢሊ. ¹³ ተ. ¹⁴ ዩ.

ሰማዕክ ፡ እስመ ፡ ለእመ ፡ አመን
 ከ ፡ አንታ¹ ፡ ለሊከ ፡ ሐማዬ ፡ ትከ
 ውን ፡ ላዕለ ፡ ቢጽከ ፡ ወበበይን
 ዝ ፡ ትትኩንን ፡ በኃጢአቱ ፡ ለሐ
 ማዩ² ።

እስመ ፡ እኪይት ፡ ይእቲ ፡ ሐሜ
 ት ፡ ወማህውክት ፡ ወጋኔን ፡ ይ
 ኢ³ቲ ፡ ወኢግሙራ ፡ ኢታስተ
 ሰናኡ ፡ ነሎ ፡ ጊዜ ፡ ህውክተ ፡
 ትነብር ፡ ወረሐቅ ፡ እንከ ፡ እምኔ
 ሃ ፡ ወትረክብ ፡ ትፍሥሕተ ፡ እን
 ተ ፡ ለዝሉፉ ፡ ወበኩሉ ፡ አንጽ
 ሐ ፡ እንተ ፡ አልባቲ ፡ እከዩ ፡ ወዕ
 ቅፍተ ፡ ወኢምንተ ።

ዳእሙ ፡ ሠናይት ፡ ይኢ³ቲ ፡ ።
 ነሎ ፡ ወፍሥሕት ፡ ይኢ³ቲ ፡ በ
 ምግባረ ፡ ሠናይ ፡ እምተግበረ⁴ ፡
 ዘወሀበክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሀብ ፡
 ለኩሉ ፡ ፅኑስ ፡ በኩሉ ፡ ልብክ ፡ እ
 ንዘ ፡ ኢትፈልጥ ፡ ወኢትበል ፡ ለ
 ዝኑ ፡ እንጋ ፡ አህብ ፡ ወለዝ ፡ ኢ
 ይሀብ ፡ ወአንታ¹ሰኬ ፡ ለኩሉ ፡
 ሀብ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይ
 ፈቅድ ፡ ለኩሉ ፡ ያ⁵ሀቡ ፡ እምነ ፡
 ፀጋ ፡ ዚአሁ ፡ ወለዝኩ ፡ ዘነሥአ ፡
 ይትሐሰቦ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን

በይነ ፡ ምንት ፡ ነሥአ ፡ ወእለሰ ፡
 ለተፅናሶሙ ፡ ነሥአ ፡ ይትኩንን ፡
 ወለዘ ፡ በክ ፡ ነሥአ ፡ ይትኩንን ፡
 ወወሀቢ ፡ ንጹሕ ፡ ውእቱ ፡ እስ
 መ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይግበ
 ር ፡ መልእክተ ፡ ከማሁ ፡ ገብረ ።

ወበስፉሕ ፡ ልብ ፡ እንዘ ፡ ኢይት
 ፈለጥ ፡ ወኢይብል ፡ ለዝንቱሰ ፡
 እሁብ ፡ ወለዝኩሰ ፡ ኢይሁብ ፡
 ወኮነት ፡ መልእክቱ ፡ ክብርተ ፡
 ለ⁶ኃብ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡
 በስፉሕ ፡ ገብረ ፡ ወእስመ ፡ በስፉ
 ሕ ፡ ልብ ፡ ተልእኮ ፡ ለእግዚአብ
 ሔር ፡ ወሐይወ ።

ወዕቃ⁷ብ ፡ ዘንተ ፡ እንከ ፡ ትእዛ
 ዘ ፡ በከመ ፡ ነገርኩክ ፡ ከመ ፡ ይኩ
 ንከሙ ፡ ንስሐከሙ ፡ ወንስሐ ፡
 ቤትከሂ ፡ ወበዩወሀት ፡ ወበንጽ
 ሕ ፡ ዘአልቦ ፡ ርኩስ ።

ትእዛዝ ፡ ሰለስቱ ።

፫

ወካዕበ ፡ ይቤለኒ ፡ አፍቅራ ፡ ለ
 ጽድቅ ፡ ወኩሎ⁸ ፡ ጽድቅ ፡ ይፃእ ፡
 እምአፉክ ፡ ከመ ፡ ዝኩሂ ፡ መን
 ፈስ ፡ ዘሐ⁹ደረ ፡ እግዚአብሔር ፡
 ውስተዝ ፡ ሥጋከሙ ፡ ጽድቅ ፡ ይ
 ነን ፡ በኅብ ፡ ነሎ ፡ ሰብእ ፡ ወ

1 ተ. 2 ዩ. 3 እ. 4 ባር. 5 ዩ. 6 በ. 7 ቀ. 8 ሉ.

⁹ ዘእኡ.

በእንተዝ : ይሴባሕ : እግዚአብሔር : ዘያ¹ ኃድር : ላዕሌክሙ ። እስመ : እግዚአብሔር : ጻድቅ : ውእቱ : በኩሉ : ቃሉ ። ወአልቦ : ኃሰተ : በኅቤሁ ። ወእለሰ : ይኄ ስዉ : ይክሕድዎ : ለእግዚአብሔር ። ወይከውኑ : ውፁአነ : ም² እግዚአብሔር ።

እስመ : ኢያወፈይዎ : ማኅፀን ቶሙ : ዘነሥኡ ። እስመ : ነሥኡ : መንፈስ : ዘኢይኄሱ ። ወኪያሁ : ለእመ : ሔ³ ሶ : ኦብእዎ : አርከዑ : ትእዛዘ : እግዚአብሔር ። ወይከውኑ : ውፁአነ : እምኔሁ ።

ወሰሚዕየ : ዘንተ : በከይኩ : ጥቀ ። ወሶበ : ርእየኒ : እንዘ : እበኪ ። ይቤለኒ : ምንተ⁴ : ያበኪየዘ ። ወእቤሎ : እግዚእየ : ኢያአምር : ለእመ : እክል : ሐዬወ ።

ወይቤለኒ : በእንተ : ምንት ። ወእቤሎ : እመ : ኮንኩ : ኢነበብኩ : ቃለ : ጽድቅ : በሕይወትየ ። ዳእሙ : በሐሰት : ሐየውኩ ። ወኩሉ : ዘሐሰውኩ : እሙነ : እሬስየ : በኅበ : ኩሉ ። ወግሙራ : አልቦ : ዘይትወሠ⁵ አኒ : ዳእሙ : ያ¹ አምኑ : ቃልየ ።

እፎ : እንከ : እግዚአ : እክል : ሐዬወ ። ዘንተ : ገበርኩ : እቤሎ ።

ወይቤለኒ : አንታ⁶ ሰ : ሠናየ : ወጽድቀ : ትሔሊ ። ወርቱዕ : ካዕበ : ለከ : ገብረ : እግዚአብሔር : በጽድቅ : ትሔር ። ወእኩየ : ኢታኅድር : ምስለ : መንፈስ : ጽድቅ ። ወኢታምጽእ : ሐዘነ : ላዕለ : መንፈስ : ንጹሕ : ወጻድቅ ። ወእቤሎ : እግዚአ : እምአመ : ኮንኩ : ኢሰማዕኩ : ዘከመዝ : ጥቀ ። ዘንተ : ነገረ ።

ወይቤ : ናሁ : ይእዜ : እምዘ : ሰማዕከ : ዕቃ⁷ ብ : እንከ ። ከመ : ዘቃ⁷ ዲሙኒ : ሐሰትከ : እሙነ : ይኩንከ ። ወዘኒ : ጽድቀ : ይሬሲ : ለከ ። እስመ : ይትከሀለከ : ይኩን : እሙነ : ዝኩሂ : ለእመ : ዘንተ : ዓቀብከ ። ወእምይእዜ : ባሕቱ : ጽድቀ : ተናገር ። በኩሉ : ወለእመ : ዐቃ⁷ ብከ : ለጽድቅ : ታ⁶ ሐዬ : ባቲ ።

ወኩሉ : ዘይሰምሃ⁸ : ለዛቲ : ትእዛዝ : ወይገብራ : ለይትጋ⁹ ሐሥ : እምእኪይት : ሐሰት ። ወያ¹ ሐዬ : ለእግዚአብሔር ።

¹ የ. ² እም. ³ ሐው. ⁴ ት. ⁵ ሥ. ⁶ ተ. ⁷ ቀ. ⁸ ዒ. ⁹ ገ.

ô

ትእዛዝ ፡ አርባዕቱ ፡

እኤዝዝከ፡ ይቤለኒ፡ ትዕቀባ፡ ለ
ንጽሕ ። ወኢይምጻእ ፡ ላዕሌከ፡
ሕሊና፡ ዝሙት ። ወኢትፍቱ፡ ብ
እሲተ፡ ባዕድ ። ወኢበእንተ፡ ባ
ዕድ፡ እኩይ ፡ ዘከመዝ ፡ ፍትወ
ቱ ። እስመ ፡ ዘከመዝ ፡ ይገብር ፡
ኃጢአተ ፡ ዐቢየ ፡ ይከውኖ ። ወ
ለእመ ፡ ብእሲት¹ከ ፡ ዳእሙ ፡ ሐለ
ይከ ፡ አልብከ፡ ኃጢአተ ። ወእመ
ሰ ፡ ዝኩ ፡ ሕሊና ፡ መጽአከ ፡ ውሰ
ተ ፡ ልብከ ፡ ያስሕተክ ።

ወእመሂ፡ባዕደ፡ዘከማሁ፡ኃጢጡ
እት፡ውእቱ ። እስመ፡ይኢ²ቲ፡
ሕሊና፡ዐባይ፡ትከውኖ፡ለገብ
ረ፡እግዚአብሔር ። ወገብሮ፡ለ
ውእቱ፡ምት³፡ያመጽእ፡ላዕሌ
ሁ። ወዑቅ፡እንከ፡ረሐቅ፡እም
ኔሁ፡ለፍትወት። እስመ፡ዝሙ
ት፡ይከውን፤ ወእመቦ፡ዘይቃ⁴
ውም፡በዝንቱ፡ግብር፡ተኃ⁵ኃ
ሥ፡እምኔሁ። ወእመ፡አኮሰ፡
ትጌጊ፡አንታ¹ሂ፡በኃጢአቱ። ወ
በእንተ፡ዝንቱ፡ተአዘዝክሙ።
ትነብ⁶ራ፡ባሕቲትክሙ።

እመሂ ፡ ብእሲ ፡ አው ፡ ብእሲ
ት ። እስመ ፡ ይተከሀሉሙ ፡ ለእ

ለ፡ ይኔስሐ ። ወኣንሰ ፡ ኢይሀብ
ሙ ፡ ምክንያት¹ ። ከመዝ ፡ ይከው
ን ፡ ዝግብር ። ዳእሙ ፡ ኢትድግ
ም ፡ ኣብሶ ። ወበኣንተሰ ፡ ዘቃ⁴ዲ
ሙ ፡ ኣብኣቶሙ ፡ ሀሎ ፡ ዘይክል ፡
ተሣህሎ ። ኣስመ ፡ ሎቱ ፡ ዳእሙ ፡
ብውሕ ፡ ሎቱ ፡ ነሎ⁷ ።

ወተስእልክዎ ፡ ካዕበ ፡ ወእቤ
 ሎ፡ እስመ፡ አንታ¹ ፡ በቀዕ ፡ ረስ
 ይከኒ፡ ከመ፡ ወትረ ፡ ተሀሉ፡ ምስ
 ሌዩ ። ተግገሠኒ ፡ ገዳጠ ፡ ነገረ፡
 ካዕበ ። ወእመ፡ አኮሰ፡ ኢይሌቡ፡
 ወኢምንት¹ኒ ፡ ወይሣቅዩኒ ፡ ልብ
 ዩ፡ በምግባርዩ ፡ ዘቃ⁴ዲመ፡ ■ | ወአ
 ለብወኒ፡ እስመ፡ አብድ፡ አን ። ወ
 ምንት¹ኒ ፡ ኢይሌቡ ። ወአውሥ
 አኒ ፡ ወደቤለኒ ፡ አንሰ፡ መልአክ፡
 ንስሐ ፡ ተሰዩምኩ ። ወለኩሉሙ፡
 እለ፡ ይኔስሐ፡ እሁቦሙ፡ ጥበበ ።
 ወደመስለክኑ ፡ ኢኮነ ፡ ጥበበ፡
 ንስሐ ። በቢይኬ ፡ ጥበብ፡ ንስሐ ።
 እስመ፡ ይትወወቆ፡ ዘአበሳ⁸ ፡ ወእ
 ኩዩ ፡ ዘገብረ፡ በቅድመ ፡ እግዚአ
 ብሔር ።

ወይሔሊ፡ በልቡ፡ ምግባሮ፡ ።
ገብረ፡ ወይኔስሕ ። ወኢይገብር፡
እንከ፡ እኩየ ። ወይፌጽም፡ ገቢ

1 大. 2 小. 3 甲. 4 乙. 5 丙. 6 丁. 7 戊. 8 己.

ረ : ሠናይ ። ወያቱሕት : ርእሶ ። ወ
ያሐምም : ነፍሶ ። እስመ : አበሰ ።
ናሁ : ርኢ : እንከ : ከመ : ዐቢይ :
ጥበብ : ውእቱ : ንስሐ ። ወእቤ
ሎ : እግዚአ : አነሂ : በበይነ : ዝን
ቱ : ከሉ : እጤይቅ : በኅቤከ ።

ወቃ¹ዳሚሁሰ : እስመ : ኃጥእ :
አነ : አሐምር : ምንተ : ገቢርየ : አ
ሐዩ ። እስመ : ብዙሕ : ውእቱ : ኃ
ጣውእየ : ዘዘዚአሁ ። ወይቤለኒ :
ተሐዩ : ለእመ : ሐርከ : በዝንቱ ።
ወከሉ : ዘሰምዐ : ትእዛዝየ : ወ
ዓቃ¹ባ : የሐዩ : ለእግዚአብሔር ።
ወእቤሎ : እግቢአ : ዓዲ : እደግ
ም : ተስእሎት² ። ወይቤለኒ : በ
ል ። ወእቤሎ : እግዚአ : ሰማዕ
ኩ : በኅብ : ሊቃናት ። ከመ : አል
ቦ : ካልአ : ንስሐ : ዘእንበለ : እን
ክ³ቲ : እንተ : ትወርድ : ውስተ :
ማይ : ወንረክብ : ታ²ሐድጎ : ለእ
ንተ : ቃ¹ዲሙ : ኃጣይኢነ ።

ወይቤለኒ : ሠናየ : ስም⁴ዕከ ። እ
ስመ : ከማሁ : ውእቱ : ወርቱ⁵ ሎ
ቱ : ለዘ : ይትኃደግ : ኃጣኢቱ :
ኢይአብስ : ዳግመ : እንከ ። ዳእ
ሙ : ያንጽሕ : ርእሶ ። ወእስመ :

ከሉ⁶ : ትጤይቅ : አይዳ⁷ዕከ : ዘ
ኒ ። ወእሁብሙ : ምክንተ⁸ : ለእ
ለ : ይፈቅዱ : ይእመኑ ። ወእለሂ :
ወድቁ⁹ : አምኑ : በእግዚእነ ። እ
ስመ : እለሂ : ያ¹⁰አምኑ : ይእዜ ።
ወእለሂ : ሀለምሙ : ይእመኑ : ን
ስሐ : ኃጣኢተ¹¹ : አልቦሙ : ወን
ስሐ : ዘቃ¹ዲሙ : ቦሙ ።

ወእለሰ : ተዓዕው : እምቅድመ :
እላንቱ : መዋዕል : ረሰየ : ሎሙ :
እግዚአብሔር : ንስሐ ። እስመ :
ማእምረ : ልብ : ውእቱ : እግዚአ
ብሔር ። ወከሉ : ይቃ¹ድም : አ
እምሮ ። ወአእሚሮ : ከመ : ይሰ
ዓኖ : ለእለ¹² : እመ : ሕያው ። ብ
ዙጎ : መናግንቲሁ : ለሰይጣን ።
እስመ : ይገብር : እኪይተ : ላዕለ :
አግብርተ : እግዚአብሔር : ወይ
ትኤገሎሙ ።

አስተምሐረ : እግዚአብሔር :
ተግባሮ : ወብዙጎ : ምሕረቱ : ወ
ረሰየ : በዝንቱ : ንስሐ ። ወኪያየ
ኒ : ሜመኒ : ላዕለ : ዛቲ : ንስሐ ።
ወባሕቱ : አነሂ : እብለክሙ ። እ
ምድጎረ : እንታክቲ : ዐቢይ : ጽ
ውዓ : ወንጽሕት ። ለእመቦ : ዘእ

¹ ቀ. ² ተ. ³ ታክ. ⁴ ሰማ. ⁵ ቱዕ. ⁶ ሎ. ⁷ ድ. ⁸ ያተ.
⁹ ኢ. ¹⁰ የ. ¹¹ ት. ¹² ንለ.

ስሐቶ፡ ሰይጣን ። ወአበሰ፡ በምዕራብ፡ ንስሐ ። ወእመሰ፡ አትለው፡ አብሶ ። ወዘልፈ፡ ይኔስሕ፡ ከንቶ፡ ይከውኖ፡ ለውእቱ፡ ብእሲ፡ ወእምዕ፡ በ፡ ያ¹ ሐዩ ።

ወእቤሎ፡ እግዚአ፡ አሕዩውከኒ፡ ዘአስማዕከኒ፡ ዘንተ፡ ጥዩቀ ። ወአኣምር፡ ከመ፡ ኢይወስክ፡ እንከ፡ ዳግመ፡ ዲበ፡ ኃጣውእዩ፡ አሐዩ ። ወይቤለኒ፡ እው፡ ተሐዩ ። ወይሐይዉ፡ ከሎሙ፡ እለ፡ ይገብርዎ፡ ለዝንቱ፡ ወተስእልክዎ፡ ወእቤሎ፡ እግዚአ፡ ምዕረ፡ ረሰይከኒ፡ ወተዓገሥከኒ፡ ዘንተሂ፡ ንግረኒ ። ወይቤለኒ፡ በል፡ ወእቤሎ፡ እግዚአ፡ ለእመ፡ በ፡ ብእሲ፡ ዘሞተቶ፡ ብእሲቱ ። ወእመሂ፡ ለብእሲት፡ ዘምታ፡ ሞተ ። ወአውሰበ፡ ዝኩ፡ ዘሕያው፡ ኃጢአትን፡ ይከውኖ፡ ለዘአውሰበ ።

ወይቤለኒ፡ ኢይከውኖ፡ ኃጢአተ ። ወእመሰ፡ ነበረ፡ በሕቲቱ፡ ወኢያውሰበ፡ ዐበረ፡ ክብረ፡ ይከውኖ፡ በኃበ፡ እግዚአብሔር ። ወለእመሂ፡ አውሰበ፡ ኢይከውኖ፡ ኃጢአተ ። ወዕቃ²ባ፡ እንከ፡ ለንጽሕ ። ወተሐዩ፡ ለእግዚአብሔር፡ ወዕቃ²ባ፡ ከሎ፡ ዘነገርኩከ፡ ወዘሂ፡ እምይእዜ፡ እነግረከ ። እስመ፡ እምዘተውህበ፡ ሊተ፡ ውስተ፡ ቤትከ፡ አኃድር ።

ወዘቃ²ዲሙሰ፡ ኃጣይእ፡ ይትኃደግ፡ ለከ ። ለእመ፡ ዓቃ²ባከ፡ ዘንተ፡ ትእዛዝ ። ይትኃደግ፡ ከሎሙ፡ እለ፡ ያ¹ዐቅቡ፡ ትእዛዝዩ ። ወዩሐውሩ፡ በዛቲ፡ ትእዛዝ ።

ወዘቃ²ዲሙሰ፡ ኃጣይእ፡ ይትኃደግ፡ ለከ ። ለእመ፡ ዓቃ²ባከ፡ ዘንተ፡ ትእዛዝ ። ይትኃደግ፡ ከሎሙ፡ እለ፡ ያ¹ዐቅቡ፡ ትእዛዝዩ ። ወዩሐውሩ፡ በዛቲ፡ ትእዛዝ ።

ትእዛዝ፡ ኃምስቱ ።

፩

ወይቤለኒ፡ መስተዓግሥ³፡ ኩን፡ ወመራኄ፡ ወለባዌ ። ወትመው⁴፡ ለኩሎ፡ ምግባረ፡ እኩይ ። ወኩሎ⁵፡ ጽድቀ፡ ግበር ። ወእምከመ፡ መስተዓግሥ³፡ ኮንከ፡ ንጹሐ፡ ይከውን፡ ዝኩ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ ። ዘያ¹ኃድር፡ ላዕሌከ ።

ወእንዘ፡ አልቦ፡ ዘይሴውሮ፡ ከልእ፡ መንፈስ፡ እኩይ ። ወያ¹ሐድር፡ ውስተ፡ ርኒብ፡ ተፈሂሒ ። ወያ¹ሐድር፡ ምስሌከ፡ በኃሄት ። ወይፀመድ፡ ለእግዚአብሔር፡ በብዙኅ፡ ትፍሥሕት፡ እንዘ፡ ይትሐሠይ ።

ወእመሰ፡ ዘመጽአ፡ መዓተ⁶፡ ያ¹ሐድሃ፡ ሶቤሃ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ እስመ፡ ፍሡሕ፡ ውእቱ ።

¹ ዩ. ² ቀ. ³ ሠ. ⁴ ውእ. ⁵ ሎ. ⁶ ት.

ወኢጠወ¹ቅ : ለእመ : ኮነ : ንጹ-
ሐ : ማኅደሩ ። ያጽህቆ : ይትጋ²
ሐሥ : እምኔሁ ። እስመ : ኢይፈ-
ቅድ : ይጸዓቅ : ምስለ : መንፈስ :
ቅ³ኩይ ። ወእ⁴ከመ : ኢረከበ : ማ
ኅደረ : ዘከመ : ይፈቅድ : ይፀመ
ዶ : ለእግዚአብሔር ። ወይጌም
ኖ : ዝኩ : መዓቱ ። እስመ : ውስ-
ተ : ትዕግሥት : እግዚአብሔር :
ያ⁵ኃድር ። ወውስተ : መዓት : ጋ
ኔን : ይነበር ። ወካ⁶ልኤሆሙ :
መንፈስ : ኃዲሮሙ : ይብእሶ : ወ
ኢይደልዎ : ለውእቱ : ብእሲ : ።
ዲቤሁ : ያ⁵ኃድሩ : እሙንቱ ። መ
ንፈስ : ለእመ : ወደይከ : ኅዳጥ⁷ :
ዕጉስታር⁸ ። ውስተ : ሙዳዩ : መ
ዓር ። አኮኑ : ያማስኑ⁹ : ለዝኩ :
መዓር : ዝኩ : ኅዳጥ : ዕጉስታር ።
ወይማስን : ዘመጠነዝ : ብዙሕ :
መዓር ። በእልክቱ : ኅዳጥ : ዕጉ-
ስታር ። ወይመርር : ጣዕሙ : ለ
ውእቱ : መዓር ። ወአልቦ : ሞገ
ሠ : በኅብ : ባዕሉ : ውእቱ : መዓ
ር : እስመ : መሪር : ወኢይበቀ-
ዕ : እንከ ። ወእመሰ : ኢተወድ-
የ : ዕጉስታር : ውስተ : መዓር : ጥ

ዑም¹⁰ : ይረክብዎ : ለውእቱ : መ
ዓር : ወይበቀዕ : ለእግዚአ- ።

ናሁ : ርኢ : እንከ : ከመ : ጥዑ-
ም : ትዕግሥት : እመዓር ። ወት
በቀዕ : በኅብ : እግዚአብሔር :
ወውስቴታ : ያ⁵ሐድር ። ወመዓ
ትሰ : መሪር : ይእቲ ። ወአልቦ :
ዘትበቀዕ ። ወእምከመ : ተደመ
ረት : መዓት : ምስለ : ትዕግሥት :
ትረክስ : ትዕግሥት ። ወኢይበ
ቀዕ : ጣዕሙ : በኅብ : እግዚአብ-
ሔር ።

ወእቤሎ : እግዚአ : እፈቅድ :
አእምር : ምረራ : ለመዓት : ከመ :
እትዓቃ¹¹ብ : እምኔሃ ። ወይቤለ
ኒ : እመሰኬ : ኢተዓቃ¹¹ብካ : ለመ
ዓት : ትትሐጎል : አንተ : ወኩ-
ሉ : ቤትከ ። ወአልብከ : እንከ :
ተስፋ : ሕይወት ። ዕበያ : ለመዓ
ት : ወረሐቅ : እምኔሃ : እስመ :
አነ : ሀለውኩ : ምስሌከ ። ወኩሎ
ሙ : እለ : ይኔስሐ : በኩሉ : ልቦ
ሙ : ይመውእዋ : ለመዓት : ወይ
ርኅቁ : እምኔሃ ። እስመ : አነ : ም
ስሌሆሙ : ሀለውኩ ። ወአዐቅቦ
ሙ : እስመ : ጸድቁ : በኅብ : ጸድ

¹ ጥው. ² ገ. ³ እ. ⁴ እም. ⁵ ዩ. ⁶ ክ. ⁷ ጠ. ⁸ ረ.
⁹ ኖ. ¹⁰ መ. ¹¹ ቀ.

ቅ ፡ መልአካ¹ ፡ ኩሎሙ ፡ እለ ፡ ይ
ኔስሐ ።

ወይቤለኒ ፡ ስማዕ ፡ ይእዜኒ ፡ ም
ግባራ ፡ ለመዓት ፡ እፎ ፡ እኪይት ፡
ይኢ¹ቲ ፡ ዘከመ ፡ ታዓልዎሙ ፡ ለአ
ግብርተ ፡ እግዚአብሔር ፡ በምግ
ባራ ። ዘከመ ፡ ታስሕቶሙ ፡ እም
ጽድቅ ። ወለእለ ፡ ፍጹማን ። በሃ
ይማኖት ፡ ኢትክል ፡ መዊኦቶ
ሙ ። እስመ ፡ ኃይለ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሀሎ ፡ ምስሌሆሙ ። ለአ
ብዳን ፡ ባሕቱ ፡ ለእለ ፡ ይናፍቁ ፡
ሎሙ ፡ ታከረሕደሙ ። ከመ ፡ ርእ
የተ ፡ ሰብእ ፡ ዘከማሁ ፡ ግዕዙ ፡ ትበ
ውእ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ለውእቱ ፡
ሰብእ ። ወእመሂ ፡ ብእሲ ፡ ወእመ
ሂ ፡ ብእሲት ። ወእምዳጎን ፡ ይት
ማዓዕ ።

እመአኮ ፡ በእንተ ፡ ትከ³ዘ ፡ ቤ
ቱ ። አው ፡ እንበይነ ፡ መብልዕ ።
ወእመሂ ፡ ዘከነ ፡ ነገረ ፡ ከንቱ ። ወ
እመ ፡ አኮ ፡ እንበይነ ፡ ማኅፈር ።
አው ፡ በእንተ ፡ ዘይሀብ ፡ ወይነ
ሥእ ። ወእመሂ ፡ ነገረ ፡ እበድ ፡ ዘ
ከመዝ ። እስመ ፡ ዝንቱ ፡ ኩሉ ፡
ነገረ ፡ እበድ ፡ ውእቱ ። ወኃጣው
አ ፡ ልብ ፡ ወከንቱ ፡ ውእቱ ፡ ለአግ

ብርተ ፡ እግዚአብሔር ። ወትዕግ
ሥትሰ ፡ ዐባይ ፡ ይኢ¹ቲ ፡ ወጽንዕ
ት ። ወባቲ ፡ ኃይለ ፡ ጽኑዓ ፡ ወክ
ቡደ ። ወፍሥሕት ፡ ይኢ¹ቲ ። ወ
ትነብር ፡ ውስተ ፡ ዐባይ ፡ መርሕ
ብ ። ወትትፌሣሕ ፡ በኃሄት ፡ እ
ስመ ፡ አልባቲ ፡ ኃዘነ ። ወትሴብ
ሕ ፡ ወትዜምር ፡ ለእግዚአብሔር ፡
በኩሉ ፡ ጊዜ ።

እስመ ፡ አልባ⁴ቲ ፡ ምንተሂ ፡ ዘያ
መርራ ። ወትረ ፡ ዕሩፈ ፡ ትነብር ፡
በየውሀታ ። ዛቲ ፡ እንከ ፡ ትዕግ
ሥት ፡ ትነብር ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ በ
ሙ ፡ ሃይማኖት ፡ ፍጽምት ።

ወመዓትሰ ፡ ቃ⁵ዳሚሃ ፡ እበድ ፡
ይኢ¹ቲ ። ወጌጋይ ። ወኢያእም
ሮ ። ወእበድ ፡ ትወልዳ ፡ ለመዓ
ት ። ወመዓት ፡ ታወጽእ ፡ ምረተ ።
ወምረት ፡ ታወፅአ ፡ ለመንሱት ።
ወመንሱት ፡ ያስተቂጥዕ ። ወቀ
ጥዓ ፡ ዘመጠነዝ ፡ እኪይት ፡ ትከ
ውን ። ኃጢአተ ፡ እንተ ፡ አልባ
ቲ ፡ ማኅለቅተ ። ወሶበ⁶ ፡ ዘኩሉ ፡
ዘ⁷መንፈስ ፡ ኃደረ ፡ ውስተ ፡ ፩ ሙ
ዳይ ፡ ኢያንምሮ ፡ እንከ ፡ ውእቱ ።
ሙዳይ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይ
ወጽእ ፡ እምኔሁ ። እስመ ፡ ፍ⁸ሡ

1 እ. 2 ክ. 3 ክ. 4 ባ. 5 ቀ. 6 ወሶበሰ፡ 7 ዝ. 8 ለፍ?

ኃን: እንከ: ውእቱ: ¹ ውእቱ: መ
ንፈስ: ቅዱስ = ወኢይለምድ: ነ
ቢረ: ምስለ: መንፈስ: እኩይ: ወ
መራር = ወይትጋ² ሐሥ: እምኔ
ሁ: ለውእቱ: ብእሲ: ዘከመዝ =

ወይጥ³ ሥሥ: ይንበር: ዕሩፈ: ምስለ: ይ⁴ ውሀት = ወእምከመ: ተግገሠ: እምውእቱ: ብእሲ: ዘ
ኃቤሁ: ነበረ: ይከውን: ውእቱ: ብእሲ: ዕራቅ⁵: እምነ: መንፈስ: ቅዱስ = ወመልአ: ለዕሌሁ: ዝ
ኩ: መንፈስ: እኩይ = ወይስሕት: እንከ: በኩሉ: ዘገብረ = ወይ
ጌረ: በኩሉ: ወያኡብዶ: ዝኩ: መንፈስ: እኩይ = ወይጼልሎ: ልቦ: ወይከልአ: ኢይኃሊ: ሠና
የ = ወከመዝ: ይከውን: ዲበ: መዓትም =

ተገሐሣ: እንከ: ለመዓት = ወእበዮ: ለመንፈስ: እኩይ = ወአ
ፍቅራ: ለትዕግሥት = ወጽልአ: ለመዓት: መራር = ወግበር: ጽድቅ: ዘእግዚአብሔር: ያፈቅር = ወዑቅ: እንከ: ኢታስትት: ትእዛዝየ: ዘንተ: ዘአዘዝኩክመ = እስመ: እምከመ: ከሀልኮ: ለዝንቱ: ትእዛዝ = ወዐቃ⁵ ብከ: ዘእም

ይእዜኒ: እኤዝዘከ = ወጽናዕ: ቦቱ: ወኃይል = ወይጽንዑ: ነሎመ: እለ: ይፈቅዱ: ይሐሩ: ቦቱ =

ትእዛዝ: ስድስቱ =

፯

ወይቤለኒ: እኤዝዘከ: በከመ: ቃ⁵ ዳሚ: ከመ: ትዕቃ⁵ ብ: ሃይማኖተ = ወፍርሀተ: እግዚአብሔር = እንዘ: ታነጽሕ: ርእሰከ = ወእቤሎ: በል: እግዚአ = ወይቤለኒ: እፈቅድኬ: እንግርከ: ይእዜኒ: ኃይሎን = ከመ: ታእምር: መኩ: እምኔሆን: ይጸንዕ = እስመ: ምክዕቢት: ውእቱ = ኃይሎን = ወይሂሉ: ዲበ: ጸድቅሂ: ወላዕለ: ኃጥአን = ወአንታ⁶ ሰ: እመኖ: ለጽድቅ: ወአሆ: በሎ: ወለኃጢአትሰ: እበዮ = እስመ: ርቱዕ: ፍኖታ: ለጽድቅ =

ወኃጢአትሰ: መብእስ: ይኢ⁷ ቲ = ወአንታ⁶ ሰ: እንከ: ፍኖተ: መጽያሕተ: ሖር: ርቱዕ = ወሕድጋ: ለመብእስ: እስመ: ጸድፍ: ይኢ⁷ ቲ: ወብዙሕ: ማዕቅፍት: ባቲ = ወጠዋይ: ይኢ⁷ ቲ: ወብዙሕ: ሦከ⁸: ውስቲታ = ወትብእሰመ: ለእለ: ያ⁴ ሐውሩ: ባቲ = ወ

¹ delendum. ² ገ. ³ ወየገ. ⁴ ዮ. ⁵ ቀ. ⁶ ተ. ⁷ እ. ⁸ ክ.

እለሰ፡ ይነግዱ፡ ፍኖተ፡ ርቱ፡
መጽያሕተ፡ ያ¹ሐውሩ፡ ወአል
በሙ፡ ዘያዓቅሮሙ፡ ወኢኮነ፡
ጠዋየ፡ መንገዶሙ፡ ወአልበ፡
ሦከ፡ ውስቴታ፡ ወአእምር፡ እን
ከሰ፡ ከመ፡ በዛቲ፡ ፍኖት፡ ይኄይ
ሰከ፡ ኃዊረ፡ ወእቤሎ፡ አንሰ፡ እ
ግዚአ፡ እፈቅድ፡ እሐር፡ በዛቲ፡
ፍኖት፡ ወይቤለኒ፡ ሐር፡ ወከ
ሎሙ፡ እለ፡ በኩሉ፡ ልበሙ፡ ይ
ገብኡ፡ ኃበ፡ እግዚአብሔር፡ ይ
ሐውሩ፡ ባቲ፡

ወይእዜኒ፡ ስማዕ፡ ቃዳማ²ሃ፡ ክ
ልኤቱ፡ መላእክት፡ ሀለዉ፡ ምስ
ለ፡ ሰብእ፡ ፩ ሰ፡ ዘጻድቅ፡ ወካል
ኡ፡ ዘእኩይ፡ ወእቤሎ፡ እግዚ
አ፡ እፎኑ፡ እንከ፡ አአምር፡ ምግ
ባሮሙ፡ እንዝ፡ ክልኤሆሙ፡ መ
ላእክት፡ ሀለዉ፡ ምስሌየ፡ ወይ
ቤለኒ፡ ስማዕ፡ መልአከ፡ ጽድቅ
ሰ፡ ፍሠሕ፡ ውእቱ፡ ወያ¹ሐፍር፡
ወየዋህ፡ ውእቱ፡ ወጽምው፡
ወእምከመ፡ ቦአ፡ ውእቱ፡ ውስ
ተ፡ ልብከ፡ ያኄልየከ፡ ሶቤሃ፡ በእ
ንተ፡ ጽድቅ፡

ወበእንተ፡ ኢዝምዎ፡ ወበእን
ተ፡ ሠናይት፡ ወምጽዋት፡ ወበእ

ንተ፡ ኩሉ፡ ወዝንቱ፡ ኩሉ፡ ሶባ፡
ይመጽአከ፡ ውስተ፡ ልብከ፡ አእ
ምር፡ ከመ፡ መልአከ፡ ጽድቅ፡ ሀ
ሎ፡ ምስሌከ፡ ወከመዝ፡ ውእቱ፡
ምግባሩ፡ ለመልአከ፡ ጽድቅ፡
ወሎቱ፡ እመኖ፡ ወእ³ሆ፡ በሎ፡
ወግበር፡ ምግባሮ፡ ወርኢ፡ ካዕ
በ፡ ምግባሮ፡ ለመልአከ፡ ኃጢ
አት፡

ቀዳሜ፡ ኩሉ፡ መዓት⁴፡ ያመጽ
እ፡ ወያመርር፡ ልበ፡ ወእኩይ፡
ምግባሩ፡ ወያክሕዶሙ፡ ለአግ
ብርተ፡ እግዚአብሔር፡ ወእም
ከመ፡ ዝንቱ፡ መጽአከ፡ ውስተ፡
ልብከ፡ አእምር፡ እምነ፡ ምግባ
ሩ፡ ወእቡየ፡

ወእቤሎ፡ ኢያአምር፡ እግዚ
አ፡ እፎ፡ እሌብዎ፡ ወይቤለኒ፡
ስማዕ፡ ሶባ፡ ይመጽአከ፡ መዓት⁵፡
ወይመርረከ፡ ልብከ፡ ውእቱ፡
ሀሎ፡ ምስሌከ፡ ወእመሂ፡ ፍት
ወት፡ ወዝሙት፡ ወእመአከ፡ ብ
ዙሕ፡ ምግባር፡ ወአብዝኖ፡ መ
ባልዕት፡ ወስካር፡ ወስካር⁶፡ ወስ
ታይ፡ ወሥስዕተ፡ ሥጋ፡ ወፈ
ጊዕ፡ ወፍቅረ፡ አንስት፡ ወት
እግልት፡ ወትዕቢት፡ ወአብዝ

¹ ዩ. ² ቀደሚ. ³ አ. ⁴ ተ. ⁵ ት. ⁶ ወስካር፡ delendum.

ኖ : ነቢ-ብ ። ወክሎ¹ : ዘይመ ስሎ ።

ለዝንቱ : ዘኢይበቀሶ ። ዝንቱ ኬ፡እንከ : ሶበ : መጽአከ : ውስተ : ልብከ : አእምር ። ከመ : ዝከ : መ ልአከ : ኃጢአት : ሀሎ : ላዕሌከ ። አንታ² ስ : አእምር : እምነ : ምግባሩ ። ወእቦዮ ። ወአልቦ : ዘተአ ምኖ : እስመ : እኩይ : ምግባሩ :

ወኢይደልዎሙ : ለአግብርተ : እግዚአብሔር ። ተዐገሥ : እንከ : እስከ : ትረስዎ : ነሎ : ምግባሮ ። ወናሁ : ነገርኩ : እንከ : ምግባሮ ሙ : ለ፪ መላእክት ። ለቡ : እንከ : ወእህ³ : በሎ : ለመልአከ : ጽድቅ ። ወእቦዮ : ለመልአከ : ኃጢአት ። እስመ : እኩይ : ተምህሩ : በክሎ : ግብር ። ወእመሂ : ቦ : ብ እሲተ⁴ : ዘቦ : ሃይማኖተ : ወመጽአ : ውስተ : ልቡ : ሕሊናሁ : ለውእቱ : መልአከ ። በክብር : ያስሕቶሙ : ለውእቱ : ብእሲ : ወእመሂ : ብእሲት ። ወለእመ : ካዕበ : ብእሲ : አው : ብእሲት : እኩያን : እሙንቱ ።

ወመጽአ : ምግባሩ : ውስተ : ልቦሙ : ለዝከ : መልአከ : ጽድቅ ።

በግብር : ያገ⁵ሮሙ : ሠናዩ ። ወርኢ : እንከ : ከመ : ሠናይ : ተሊዎቱ ። ለመልአከ : ጽድቅ ። ወአቢዮ⁶ : ለመልአከ : ኃጢአት ። ከመዝ : ውእቱ : ትእዛዘ : ሃይማኖት ። ከመ : ትእመኖ : ምግባሮ : ለመልአከ : ጽድቅ ። ወእምከመ : ገበርከ : ተሐዩ : ለእግዚአብሔር ። ወአእምር : እንከ : ከመ : እኩይ : ምግባሩ : ለመልአከ : ኃጢአት ። ወእምከመ : ኢገበርከ : ተሐዩ : ለእግዚአብሔር ።

ትእዛዝ ። ሰብዓቱ ።

፯

ወይቤለኒ : ፍርሆ : ለእግዚአብሔር : ወዕቃ⁷ ብ : ትእዛዘ ። ወእንዘ : ትዐቅብ : ትእዛዘ : ኩን : ጽኑዐ : በምግባሪከ ። ወዘሂገበርከ : እንዘ : ኢታደሉ : ግበር ። እምከመ : ትፈርሆ : ለእግዚአብሔር : ነሎ : ሠናዩ : ትገብር ። ወከመዝ : ውእቱ : ፈሪህ : እግዚአብሔር ። ከመ : ትእቦዮ : በክሎ : ወኢትፍርሆ : ለጋኔን : ወኢምንተሂ ።

ወእምከመ : ፈሪህከ : ለእግዚአብሔር : ትቃ⁷ንዮ : ለሰይጣን ። እስመ : አልቦ : ኃይለ ። ወዘሰ : ኃ

¹ ሎ.

² ተ.

³ አ.

⁴ ብእሲ.

⁵ ገብ.

⁶ ቱ.

⁷ ቀ.

ይለ፡ኩሉ፡ያስተክብድ ። ወዘሰ፡
ጽኑዕ፡ውእቱ ፡ ግርማቦ ፡ ኩሉ፡
ያክብርዎ ። እስመ፡ኩሉ፡ዘቦ፡ኃ
ይለ፡ግሩም ፡ ውእቱ ። ወለድኩ
ም ፡ ባሕቱ፡ኩሉ ፡ ያስተክክዮ ።
ፍራህ፡እንከ፡ወኢትግበር፡ምግ
ባሮ ። ለሰይጣን ። ወእቦዮ ። እስ
መ፡ምክዕቢት፡ውእቱ፡ዘትፈር
ህ፡እምከመ፡ኢትፈቅድ፡ትግበ
ር፡እኩዩ ። ፍርሆ ፡ ለእግዚአብ
ሔር፡ወኢታሕሥም ። ወእመሂ፡
ፈቀድከ፡ትግበር ፡ ሠናዩ ። ፍር
ሆ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወግበር፡
ጽድቀ፡ወርትዐ ።

ወናሁ፡እንከ፡ርኢ፡እንከ፡ከ
መ፡ዐቢይ፡ውእቱ፡ፍርሃተ፡እግ
ዚአብሔር፡ወጽኑዕ፡ወክቡር ።
ፍርሆ፡እንከ፡ለእግዚአብሔር፡
ወተሐዩ፡ቦቱ ። ወኩሎሙ፡እለ፡
ይፈርህዎ፡ለእግዚአብሔር ። ወ
ያ¹ዐቅቡ፡ትእዛዘ፡ያ¹ሐይዉ፡ሎ
ቱ ። ወእቤሎ፡በበይነ፡ምንት ።
ትቤለኒ፡እግዚአ፡እለ፡ያ¹ዐቅቡ፡
ያ¹ሐይዉ፡ሎቱ ። ወይቤለኒ፡እ
ስመ፡ኩሉ፡ተግባሩ፡ዘፈጠረ፡ይ
ፈርሆ፡ለእግዚአብሔር፡ወትእ
ዛዘሰ፡ኢይዐቅብ ። ወዘሰ፡ይፈር

ሆ፡ወትእዛዘ ፡ ያ¹ዐቅብ ። ቦሕይ
ወተ፡በእግዚአብሔር።
ወእለሰ፡ኢይዐቅቡ፡አልቦሙ፡
ሕይወት ።

ትእዛዝ ፡ ሰመንቱ ።

፰

ወይቤለኒ፡ኩሎ፡ዘፈጠረ፡እ
ግዚአብሔር፡ምክዕቢት፡ውእ
ቱ ። ወትዕግሥትኒ፡ምክዕቢት፡
ይኢ²ቲ ። እስመቦ፡ዘርቱዕ፡ይት
ዓገሱ፡እምኒሁ ። ወሀሎ፡ዘኢይ
ረትዕ ።

ወእቤሎ፡አለብወኒ፡እስኩ፡እ
ግዚአ። እምነ፡ምንት፡ርቱዕ፡ይ
ትዓገሱ ። ወበምንት፡ኢይረት
ዕ ። ወይቤለኒ፡ስማዕ፡እምነ፡እ
ኩይ፡ተዐገሥ፡ከመ፡ኢትግበ
ሮ፡ወለሠናይሰ፡ግበሮ፡ወኢት
ትዐገሥ ። እስመ፡እመ፡ተዐገሥ
ከ፡ከመ፡ኢትግበ³፡ሠናዩ፡ዐቢ
ዩ፡ኃጢአት፡ይከውነከ ። ወእም
እኩይሰ፡እመ፡ተዓገሥከ፡ወኢ
ገበርከ፡ብዙሐ፡ያጸድቀከ ። ተዓ
ገሥ፡እንከ፡እምኩሉ፡እኩይ፡
ወግበር፡ወግበር⁴፡ሠናዩ ። ወእቤ
ሎ፡ምንት፡ውእቱ፡እኩይ፡ዘእ
ትዔገሥ፡እምኒሁ ።

¹ ዩ.   ² እ.   ³ በር፡   ⁴ ወግበር፡ delendum.

ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ እምብእሲ
ተ፡ብእሲ፡ ወዝመተ፡ ወእምስ
ታዩ፡ ዓመዓ፡ ፈጊዕ፡ በእኩይ።
ሥሥዕት፡ ብዙሐ፡ መባልዕት።
አፍቅሮ፡ ንዋይ፡ ትዝህርት።
ትዕቢት፡ ትዝውፍት፡ ሐሰት።
ሐሚት፡ አድልዎ፡ ቂም፡ ጽር
ፈት፡ መዐት፡ ጽልእ፡ ጋእዝ።
ላኳ፡ ዝንቱኬ፡ ዘያኣኬ¹፡ እምኩ
ሉ፡ ዘይገብር፡ ሰብእ፡ በሕ²ወቱ።
ወርቱዕ፡ ትትጋ³ሐሥ፡ እ⁴ዝንቱ፡
ኩሉ፡ ምግባር፡ እስመ፡ ዘኢተዐገ
ሠ፡ እምዝንቱ፡ ኢይክል፡ ሐዩ
ወ፡ ለእግዚአብሔር።

ወስማዕ፡ መትልዎሂ፡ ለዝንቱ።
ወእቤሎ፡ ቦነ፡ እንጋ፡ እግዚአ፡
ዘያ⁵ኣኪ፡ እምዝንቱ፡ ግብር። ወ
ይቤለኒ፡ ብዙሐ፡ ቦቱ፡ ዘርቱዕ፡
ይትዔ⁶ገሥ፡ እምኔሁ፡ ገብረ፡ እ
ግዚአብሔር። ስርቅ፡ ሀዩድ።
ትእግልት፡ ስምዐ፡ ሐሰት። ፈ
ቲው፡ ወእከይ፡ አብዝሐ፡ ነቢ
ብ፡ ወኩሉ፡ ዘአምሳሊሁ፡ ለዝ
ንቱ፡ ለአግብርተ፡ እግዚአብሔ
ር። ወአብዝኖ፡ ሰሐቅኒ፡ እኩይ፡
ውእቱ፡ ተዐገሥ፡ እንከ፡ እምዝ

ንቱ፡ ኩሉ፡ ተሐዩ፡ ለእግዚአብ
ሔር፡ እንከ።

ወዝንቱ፡ ውእቱ፡ ዘርቱዕ፡ ይት
ዐገሥ፡ እምኔሁ። ወከመ፡ ትግብ
ሮ፡ ስማዕ፡ ይእዜኒ። ለሠናይ፡
ወኢትትዐገሥ፡ ግብሮ። ወእቤ
ሎ፡ እግዚአ፡ ምንት፡ ውእቱ፡ ም
ግባር⁷፡ ለሠናይ፡ ከመ፡ አእም
ሮ። ወእሕዮ፡ ቦቱ፡ ወይቤለኒ፡
ስማዕ፡ ሠናዩ፡ ምግባረ፡ ዘይረት
ዕ፡ ትግብር፡ ወኢትትዐገሥ፡ ወ
ግብር።

ቃ⁸ዳሚ፡ ኩሉ፡ ሃይማኖት። ፈ
ሪሃ፡ እግዚአብሔር። ተፋቅሮ።
ዐርዮ፡ ግዕዝ፡ አሕብሮ፡ ልብ።
ቃለ፡ ጽድቅ፡ እንተ፡ ታረትዕ፡ ት
ዕገሥት። ዘይኔይስ፡ እምዝንቱ፡
አልቦ። ወብፁዕ፡ ውእቱ፡ ዘያ⁵ዐ
ቅቦ። ወዘእምድጎሬሁ፡ ስማዕ።
ዕቃ⁸ብ፡ እቤራተ፡ ወእንለ፡ ማው
ታ። ወአክብርት⁹፡ አግብርተ፡ እ
ግዚአብሔር። ተቃበበል¹⁰፡ ነግ
ደ፡ እስመ፡ ተቃብብለ¹⁰፡ ነግድ።
ሠናዩ፡ ምግባባ¹¹ር፡ ከነ፡ ትካት።
ዩዋህ፡ ኩን። ወኢትትላከይ። ወ
አትሕት፡ ርእሰከ፡ ለኩሉ። ሰብ

¹ ዘየኣኪ፡ ² ሕይ. ³ ገ. ⁴ እም. ⁵ ዩ. ⁶ ዐ. ⁷ ፋ. ⁸ ቀ.

⁹ ት delendum. ¹⁰ forma amharizans. ¹¹ ባ delendum.

እ ። አክብር ፡ ልሂቀ ። ወሐር ፡ በ
ጽድቅ ። ተአማን ፡ በኩሉ ። ተዐ
ገሥ ፡ ወአሕልፋ ፡ ለመግት ። ወ
ኢትዱር ፡ ቂመ ፡ ውስተ ፡ ልብከ ።
ወአስተፈስሐሙ ፡ ለትኩዛን ። በ
ልሕ ፡ ምንዱባን¹ ። ወአግብአሙ ፡
ለእለ ፡ ስሕቱ ፡ እምሃይማኖት ።
መሀሮሙ ፡ ለምንዱባን ። ኢታ
ጥቆ ፡ ለዘይፈድዮክ ። መሐክ ፡ ነፍ
ሰ ። አስተምሕር ፡ ነዳዩ ። ወበሕ²
ደኒ ፡ ኩሎ ፡ ዘአምሳሊሁ ፡ ለዝን
ቱ ፡ ሠናዩ ፡ ግበር ። ወአእምር ፡
እንከ ፡ ከመ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ዘሠ
ናይ ። ወእቤሎ ፡ ምንተቦ ፡ ባዕደ ፡
ዘይሄኒ ፡ እምዝንቱ ፡ እግዚአ ።

ወይቤለኒ ፡ ዘንተኬ ፡ እንከ ፡ ግበ
ር ፡ ወኢትትዐገሥ ፡ እምኔሁ ። ወ
ዕቃ³ብ ፡ ትእዛዝዩ ፡ ወተሐዩ ። ለ
እግዚአብሔር ፡ ወእምከመ ፡ ገበ
ርከ ፡ ሠናዩ ። ወኢተዐገሥከ ፡ እ
ምኔሁ ። ተሐዩ ፡ ለእግዚአብሔ
ር ። ወኩሎሙ ፡ እለ ፡ ያ⁴ዐቅብዎ ፡
ለዝ ፡ ትእዛዝ ፡ ወያ⁴ሐውሩ ፡ ቦቱ ።

፱

ትእዛዝ ፡ ተስዓቱ ።

ወይቤለኒ ፡ ካዕበ ፡ ዑቅ ፡ ወኢት
ናፍቅ ፡ ግሙራ ። ወኢበምንተሂ ።

ወእመቦ ፡ ሰአልከ ፡ በኃበ ፡ እግዚ
አብሔር ። ኢትበል ፡ በልብከ ፡ እ
ፎ ፡ ይሁበኒ ፡ እግዚአብሔር ። ዘሰ
አልክዎ ፡ እንዘ ፡ ኃጥእ ፡ አነ ። ወ
ብዙሕ⁵ ፡ አበሰ⁶ኩ ፡ ሎቱ ፡ ወኢት
ኃልዮ ፡ ለዝንቱ ፡ ዳእሙ ፡ በኩሉ ፡
ልብከ ፡ ተመዩጥ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብ
ሔር ። ወሰአሎ ፡ እንዘ ፡ ኢትናፍ
ቅ ። ወኢትናፍቅ ፡ ወትሬኢ ፡ ብ
ዙጎ ፡ ምሕረቱ ፡ ከመ ፡ ኢይሐድ
ገከ ፡ ወይሁበከ ፡ ዘሰአልከ ። እስ
መ ፡ ኢኮነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘ
መ ፡ ሰብእ ፡ ዘይጸውር ፡ ቂመ ፡ አ
ላ ፡ ያስተምሕር ፡ ተግባር ።

ወአንታ⁷ሂ ፡ አንጽሕ ፡ ልብ⁸ከ ፡
እምኩሉ ፡ ከንቱ ፡ ዘዝግለም ፡ ዘነ
ገርኩከ ፡ ቃ³ዲሙ ። ወሰአል ፡ ኀ
ቤሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይሁበ
ከ ፡ ኩሎ ፡ ዘሰአልከ ፡ እምከመ ፡
ኢናፈቃ³ ። ኢይመቀሰከ ። ወእ
መሰ ፡ ትቃ³ብጽ ፡ አልቦ ፡ ዘትረክ
ብ ፡ ወኢምንተሂ ፡ እምነ ፡ ዘሰአል
ከ ። እስመ ፡ እለ ፡ ይነ⁹ፍቁ ፡ ይቃ³
ብጽዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወግ
ሙራ ፡ ምንተሂ ፡ ኢያድምዓ¹⁰ ።
ወእለሰ ፡ በጥቡዕ ፡ ሃይማኖቶሙ ፡
ይስእልዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እን

¹ ኀ. ² ዕ. ³ ቀ. ⁴ ዩ. ⁵ ሐ. ⁶ ስ. ⁷ ተ. ⁸ በ. ⁹ ና. ¹⁰ ዑ.

ዘ : ይትአመኑ : ወይረከቡ : እን
ዘ : ይ¹ይናፍቁ ። እስመ : ዙሎ² :
ሰብእ : ዘይናፍቅ : እመ : ኢን
ስሐ : እም : ዕፁብ : ያ³ሐዩ : አ
ንጽሕ : እንከ : ልብ⁴ከ : እምኑ
ፋቄ ።

ወአጥብዕ : በሃይማኖት : ወተ
አመኖ ። ለእግዚአብሔር : ከመ፡የ
ሀብከ : ዙሎ : ዘሰአልከ : ወእመሂ
ቦ : ዘሰአልከ : በኅብ : እግዚአብሔ
ር : ወአጎንደየ : ውሂቦት⁵ከ : ስእ
ለተከ : ኢትቅበጽ : እስመ : ፍጡ
ነ : ኢይሁብከ : እመቦ : ዘያሜክ
ረከ : በእንተ : አባሳከ : ዘተረስዐ
ከ : ይጎነዲ : ውሂቦት⁵ከ : ዘሰአ
ልከ :

ወአንታ⁵ሰ : ኢትኅድግ : ስኢ
ለ : ፈቃደ : ነፍስከ : ወይሁብከ :
ወእመሰ : ተቈጣዕከ : ወቃ⁶በጽ
ከ : ወኅደጋ⁷ : ስኢለ : ሔስከ : ርእ
ሰከ : ወአኮ : ለዝኩ : ዘይሁብከ :
ዑቅ : እንከ : ኢትናፍቅ : እስመ :
እነቱይ : ውእቱ : ወእቦድ : ይኢ⁸
ቲ : ወትሴርዎሙ : ለብዙኃን : እ
ምሃይማኖት : እስመ : ኑፋቄ : ወ
ለይ⁵ : ሰይጣን : ይእቲ : ወጥቀ : ት
ትንሐለዎሙ : ለአግብርተ : እግ

ዚአብሔር : ወኢትናፍቅ : እን
ከ ። አጽንዕ : ሃይማኖት⁵ከ ።

እስመ : ሃይማኖት : ዙሎ : ዘአ
ሰፈወ : ታበጽሕ ። ወኑፋቄሰ : እ
ንዘ : ርእሳ : ኢትትአመን ። ወኢ
ታደምዕ : ወኢምንተሂ ። ርኢ :
እንከ : ከመ : እምላዕሉ : ይኢ⁸ቲ :
ሃይማኖት ። እምኅብ : እግዚአብ
ሔር ። ወባቲ : ኅይለ : ዐቢይ³ ።
ወኑፋቄሰ : መንፈስ : እምድር : ይ
ኢ⁸ቲ ። ዘእምኅብ : ሰይጣን : ወአ
ልቦ : ኃይለ ። አንተ : እንከ : ተቃ⁹
ነይ : ለዘቦ : ኅይለ : ለሃይማኖት ።
ወሕድጋ : ለኑፋቄ ። ለእንተ : አ
ልባ : ኃይለ ። ወታ⁵ሐዩ ። ለእግ
ዚአብሔር ። ወዙሎሙ : እለ : ዘ
ንተ : ይኔልዩ : የሐይወ : ለእግ
ዚአብሔር ።

ትእዛዝ : ዓሠርቱ ።

፲

ወይቤለኒ : አእትት : እምኔከ :
ሐዘነ ። እስመ : ይኢ⁸ቲሂ : እሐ
ታ : ለኑፋቄ : ወለመዓት ። ወእቤ
ሎ : እግዚአ : እፎ : እሕዳን : ይ
ኢ⁸ቲ : ይመስለኒ : ሊተሰ : ኬ : ካ
ልእት : መዓት ። ወባዕድ : ኑፋቄ ።
ወኃዘንሂ : ካልእት ።

¹ ኢ. ² ሎ. ³ ዩ. ⁴ በ. ⁵ ተ. ⁶ ቀ. ⁷ ገ. ⁸ እ. ⁹ ቀ.

ወይቤለኒ ፡ አንታ¹ሰ ፡ አብድ ፡
 ኢተአምርኑ ፡ ከመ ፡ ሐዘን ፡ ተአ
 ከ ፡ እምኩሉ ፡ መንፈስ ፡ ወታሐ
 ምሞሙ ፡ ለአግብርተ ፡ እግዚአ
 ብሔር ፡ ወእምኩሉ ፡ መንፈስ ፡
 ይኢ²ቲ ፡ ተ³አኪ ፡ አማስኖ ፡ ልብ ፡
 ወታጠውቆሙ⁴ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅ
 ዱስ ፡ ወቦ ፡ ካዕበ ፡ ጎበ ፡ ተሐዩ ።
 እቤሎ ፡ አንሰኬ ፡ እግዚአ ፡ አብ
 ድ ፡ አን ፡ ወኢይሌቡ ፡ ዘንተ ፡ ምሳ
 ሌ ፡ እፎ ፡ ትክል ፡ ቃ⁵ቲለ ፡ ሂ ፡ ወአ
 ሕይዎሂ ። ወይቤለኒ ፡ ስማዕ ፡ እ
 ለ ፡ ግሙራ ፡ ኢሐሠሥዋ ፡ ለጽድ
 ቅ ፡ ወኢፈቃ⁵ድዋ ፡ ለፈሪህ ፡ እግ
 ዚአብሔር ፡ ወየአምኑ ፡ ዳእሙ ፡
 ወይደሙ ፡ ⁶ወይደመሩ ። ምስለ ፡
 አረሚ ፡ ወውስተ ፡ ብዙሕ ፡ ተግ
 ባር ፡ ዘዝ ፡ ዓለም ፡ ወኩሎሙ ፡
 እለ ፡ ዘንተ ፡ ይገብሩ ፡ ኢያአም
 ሩ ፡ ምሳሌ ፡ ዘእምጎበ ፡ እግዚአብ
 ሔር ።

እስመ ፡ ያዓውሮሙ ፡ ዝክተ⁷ ፡
 ምግባሮሙ ፡ ወይከውኑ ፡ ሙሱ
 ናን ፡ ከመ ፡ ዘዓጸደ ፡ ወይን ፡ ሠና
 ይ ። ሶበ ፡ ያሰትዎ ፡ ወይማስን ፡ በ
 ሦክ ፡ ወበሣዕር ፡ ብዙሕ ። ከማ

ሁ ፡ ሰብእኒ ፡ እለ ፡ ያ⁸አምኑ ፡ ወይ
 ወድቁ ፡ ውስተዝ ፡ ግብር ፡ ብዙ
 ሕ ። ወ⁹እቤለከ ፡ ቃ⁵ዳሚ ፡ ወያስ
 ሕትዎሙ ፡ ለልቦሙ ። ወግሙራ ፡
 አልቦ ፡ ዘያአምሩ ፡ ምንተሂ ፡ ዘእን
 በለ ፡ ጽድቅ ።

ወሶበሂ ፡ ይሰምግ¹⁰ ፡ እመጽሐፈ ፡
 እግዚአብሔር ፡ ልቦሙሰ ፡ ውስ
 ተ ፡ ዝኩ ፡ ዳእሙ ፡ ምግባሮሙ ፡ ይ
 ኄልዩ ፡ ወኢይሌብወ ፡ ወኢምን
 ቲ¹¹ሂ ። ወእለሰ ፡ ቦሙ ፡ ፍርሃተ ፡
 እግዚአብሔር ፡ ወሐሠሥዋ ፡ ለ
 ጽድቅ ። ወያጽ¹²ምኡ ፡ መጽሐ
 ፈ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኩሉ ፡ ል
 ቦሙ ፡ ጎበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፍ
 ጡን ፡ ይሌብወ ፡ ኩሎ ፡ ዘነገርዎ
 ሙ ። ወያአምሩ ፡ እስመ ፡ ቦሙ ፡
 ፍርሃተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌሆ
 ሙ ። እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኩ
 ሉ ፡ ጥበብ ፡ ሀሎ ፡ ህየ ፡ ትልዎ ፡ እን
 ከ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወታአምር ፡
 ኩሎ ፡ ወትሌቡ ። ወይቤለኒ ፡ ስማ
 ዕ ፡ ይእዜኒ ፡ አብድ ፡ እፎ ፡ ትቃጥ
 ቅጠ¹³ ፡ ለነፍስ ፡ ሐዘን ። ወካዕበ ፡
 ታሐዩ ። ወሶበሰ ፡ በዘይፈቅድ ፡ ይ
 ርከብ ፡ ዝኩ ፡ ዘይናፍቅ ፡ ወኢያ

1 ተ. 2 እ. 3 ታ. 4 ሙ- delendum. 5 ቀ. 6 ወይደሙ ፡
 delendum. 7 ቱ. 8 ዩ. 9 ዘ. 10 ዑ. 11 ተ. 12 ጸ. 13 ትቀጠቅጣ ፡

ደምዕ፡ዝኩ፡ዘይናፍቅ፡ወይበ
ውእ፡ሐዘን፡ለውእቱ፡መንፈስ፡
ለዝኩ፡ብእሲ፡ወያጠውቆ፡ለ
መንፈስ፡ቅዱስ።

ወካዕበ፡ሶበ፡ይመጽእ፡መዓት፡
ለሰብእ፡በእንተ፡ትካዝ፡ወይት
ማዕዕ፡ጥቀ፡ወይበውእ፡ካዕበ፡
መዓት፡ወሐዘን፡ውስተ፡ልቡ፡ለ
ውእቱ፡ብእሲ፡ዘተምዕዐ። ወይ
ቴክዝ፡በእንተ፡ግብሩ፡ዘገብረ፡
ወይኒስሕ፡እስመ፡እኩየ፡ገብረ።
ወዛቲ፡እንከ፡ሐዘን፡ትመስል፡
ከመ፡ባቲ፡ሕይወተ፡እስመ፡ነ
ስሐ፡በእንተ፡እኩይ፡ዘገብረ።

ወክልኤሆሙ፡ዝንቱ፡ግብር፡
ያሐዝኖ፡ለመንፈስ፡ቅዱስ።ናፍ
ቆሂ፡እስመ፡ኢያደምዕ፡ዘገብረ።
መዓትሂ፡ያሐዝኖ፡ለመንፈስ፡
ቅዱስ፡እስመ፡እኩይ፡ግብር።
ወክልኤሆሙ፡ያሐንዎ¹፡ለመን
ፈስ፡ቅዱስ።ናፍቆሂ፡መዓትሂ፡
አእትት፡እምኒክ፡እንከ። መዓ
ት²። ወሐዘን፡ወኢታጥቆ፡ለመ
ንፈስ፡ቅዱስ፡ዘያ³ሐድር፡ላዕሌ
ከ። ወእመ፡አከ፡ይሰኪ። ኅበ፡
እግዚአብሔር፡ወያያ⁴ሐድገከ።

እስመ፡መንፈስ፡እግዚአብሔር፡
ዘየሐድር፡ውስተ፡ዝንቱ፡ሥጋ፡
ሐዘን⁵፡ኢይክል፡ወኢይፈቅድ፡
ይጠወቃ⁶።

ልበሳ፡ለትፍሥሕት፡እን⁷ባቲ፡
ጥገስ፡ወሥምረ⁸ት፡ይኢ⁹ቲ፡ዘል
ፈ፡በኅበ፡እግዚአብሔር። ወፍ
ሥሐ፡ባቲ፡እስመ፡ክሉ፡ብእ
ሲ፡ፍሡሕ፡ውእቱ፡ዘሠናየ፡ይ
ገብር፡ወሠናየ፡ይኒሊ። ወያስ
ተሐቅራ፡ለሐዘን፡ወእኩይስ፡
ብእሲ፡ዘልፈ፡ያኢኪ። ወቃ¹⁰ዳ
ሚሁስ፡ያሐስም። እስመ፡ያሐ
ዝኖ፡ለመንፈስ፡ቅዱስ፡ዘፍሥ
ሐ፡ተውህቦ፡ለሰብእ።

ወበዳግምኒ፡ያሐዝኖ፡ለመን
ፈስ፡ቅዱስ፡እስመ፡ኃጢአተ፡
ገብረ። እስመ፡ኢያድምዓ፡በተ
አምኖ፡በእግዚአብሔር። ወብ
እሲ፡ዘይቴክዝ፡ዘልፈ፡አልቦ፡
ኃይለ፡ወትፍሥሕት²፡በዘያዐር
ግ፡ውስተ፡ምሥዋዑ፡ለእግዚ
አብሔር። ወእቤሎ፡እግዚአ፡ዘ
ኢታፀርግ፡ውስተ፡ምሥዋዕ፡
ትፍሥሕተ፡ኃዘን። ወይቤለኒ፡
እስመ፡ሐዘን፡ህሎ፡በውስተ፡ል

¹ የሐንቅዎ፡ ² ተ. ³ የ. ⁴ ወየ. ⁵ ነ፡ ⁶ ቅ. ⁷ እንተ፡
⁸ ር. ⁹ እ. ¹⁰ ቀ.

ቡ ፡ ወእመሰ ፡ ድሙር ፡ ምስለ ፡ ት
ፍሥሕት ፡ ኢይሐድጋ ፡ ሐዘን ፡ ለ
ትፍሥሕት ።

ንጹሐ ፡ ትዕርግ ፡ ውስተ ፡ ምሥ
ዋዕ ። ከመ ፡ ብሂእ ፡ ለ¹ምስለ ፡ ወ
ይን ፡ ድሙር ፡ ወኢይትዓወቅ ፡
ጣዕሙ ። ከማሁ ፡ ሐዘን ፡ ወድሙ
ር ፡ ምስለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኢ
ይትአመር ፡ ትፍሥሕቱ ። አንጽ
ሕ ፡ እንከ ፡ ልበከ ፡ እምይኢ²ቲ ፡
ሐዘን ፡ እኪይት ፡ ወታ³ሐዩ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ። ወኰሎሙ ፡ እለ ፡
ያወፅአዋ ፡ እምኔሆሙ ፡ ለሐዘን ፡
ወይለብስዋ ፡ ለትፍሥሕት ፡ ያ⁴ሐ
ይዉ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወ ፩ ትእዛዝ ፡ ዓሠርቱ ፡ ወአሐዱ ።

ወአርአየኒ ፡ ዕደወ ፡ እለ ፡ ይነብ
ሩ ፡ ውስተ ፡ መናብርት ። ወከል
እ ፡ ብእሲ ፡ ይነብር ፡ ውስተ ፡ ማ⁵ጾ
ረ ፡ ምስማክ ። ወይቤለኒ ፡ ትሬኢ
ኑ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ መናብ
ርት ። ወእቤሎ ፡ እሬኢ ፡ እግዚ
አ ። እሉኬ ፡ መሃይ⁶ናን ፡ እሙን
ቱ ። ወዘሰ ፡ ይነብር ፡ ውስተ ፡ ማ⁵
ጾረ ፡ መንበረ ፡ ምስማክ ። ሐሳዌ ፡
ነቢይ ፡ ውእቱ ። ወያሐጉሎሙ ፡

ልበሙ ፡ ለአግብርተ ፡ እግዚአብ
ሔር ።

ወባሕቱ ፡ ለእለ ፡ ይናፍቁ ፡ ያሐ
ጉሎሙ ፡ አከ ፡ ለመሃይምናን ።
ወእሉ ፡ እንከ ፡ እለ ፡ ይናፍቁ ፡ ከ
መ ፡ ዘያሰግሉ ። ይመጽኡ ፡ ኅቤ
ሁ ፡ ወይስእልዎ ፡ ፈቃዶሙ ። ወ
ዝኩሂ ፡ ሐሳዌ ፡ ነቢይ ፡ እስመ ፡ አ
ልቦ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወኢአሐተሂ ፡ ፍቅ
ረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘይትናገር ።
ዘከመ ፡ ተስእልዎ ። ወዘከመ ፡ ይ
ፈትዉ ፡ እኪይት³ ፡ ወያማስና ፡ ለ
ነፍሶሙ ፡ በዘይፈቅዱ ። እስመ ፡
ለከንቶ⁷ ፡ ለሊሁ ፡ ወከንቶ ፡ ያወ
ሥአሙ ። ወውእቶሙሂ ፡ ከንቶ⁷ ፡
ለሊሆሙ ። ወዘከመ ፡ ተስእልዎ ፡
ያየድሆሙ ።

ወዘከመ ፡ እብዱሁ ፡ ለሰብእ ። ከ
ማሁ ፡ ያወሥአ ። ወቦ ፡ ባሕቱ ፡ ኅ
በሂ ፡ ይነግር ፡ እሙነ ። እስመ ፡ ሰ
ይጣን ፡ ይመልአ ፡ ለመንፈሱ ። ከ
መ ፡ እመቦ ፡ ዘተክህሎ ፡ ይነጽሕ ፡
እምነ ፡ ጻድቃን ፡ ወኰሎሙ ፡ እ
ለ ፡ ጽኑዓን ፡ እሙንቱ ፡ በሃይማኖ
ት ፡ ወለብስዎ ፡ ለጽድቅ ፡ ኢይተ
ልዉ ፡ ዘከመዝ ፡ መንፈስ ። ዳእ
ሙ ፡ ይርኅቁ ፡ እምኔሁ ።

¹ ዘ.   ² እ.   ³ ተ.   ⁴ ዩ.   ⁵ መ.   ⁶ ይም.   ⁷ ቱ.

ውኩሎሙ፡ እለ፡ ይናፍቁ፡ ወያ
 ጸፍቁ፡ ነ¹ ሰሐ፡ ከመ፡ አረሚ፡ ወእ
 ንተ፡ ተዓቢ፡ ጎጢአተ፡ ትከውኖ
 ሙ፡ እስመ፡ አምልኮ፡ ጣዖት፡
 ውእቱ፡ ተስእሎ፡ እስመ፡ ዘተስ
 እሎ፡ ለሐሳዌ፡ ነቢይ፡ እንበይነ፡
 ኩሎ²፡ ትካዝ፡ ኮነ፡ አምልኮ፡ ጣ
 ዖት፡ ወወጽኦ፡ እምጽድቅ፡ ወእ
 በድ፡ ውእቱ፡ እስመ፡ ለኩሎ፡
 መንፈስ፡ ዘተውጎበ፡ እምጎበ፡ እ
 ግዚአብሔር፡ ዘእንበለ፡ ይስኦ
 ልዎ፡ ለሊሁ፡ ይነግር፡ ኩሎ፡ እ
 ስመ፡ ኃይለ፡ እግዚአብሔር፡ ላ
 ዕሌሁ፡

ወእምላዕሉ፡ ውእቱ፡ መንፈስ፡
 መንፈስ፡ ዘተስእሎሙ፡ ይነግር፡
 ዘከመ፡ ፈቃደ፡ ሰብእ፡ እምድር፡
 ውእቱ፡ ወድኩም፡ ውእቱ፡ ወ
 አልቦ፡ ኃይል፡ ወግሙራ፡ ኢይ
 ነግር፡ እመ፡ ኢተስእልዎ፡ ወእ
 ቤሎ፡ እፎ፡ እንከ፡ እግዚአ፡ ያኦ
 ምር፡ ሰብእ፡ መኑ፡ ነቢይ፡ ዘበኦ
 ማን፡ ወመኑ፡ ነቢይ፡ ዘሐሰት፡

ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ ዘክልኤሆ
 ሙ፡ ነቢያት፡ ዘከመ፡ ታመክሮ
 ሙ፡ ለነቢየ፡ አማንሂ፡ ወለሐ

ሳዌ፡ ነቢይ፡ እምግዕዙ፡ ተኦ
 ምሮ፡ ለሰብእ፡ ወዘሰ፡ መንፈስ፡
 እግዚአብሔር፡ ላዕሌሁ፡ የውህ፡
 ውእቱ፡ ወጽምው፡ ወያቱሕት፡
 ርእሶ፡ ወይትጋ³ ሐሥ፡ እምኩ
 ሉ፡ እኩይ፡ ወአልቦ፡ ፍትወተ፡
 ከንቱ፡ በዝግለም፡ ወይሬሲ፡ ር
 እሶ፡ ከመ፡ ዘውእቱ፡ ይነዲ፡ እም
 ኩሉ፡ ሰብእ፡ ወአልቦ፡ ምንቲ⁴
 ሂ፡ ዘያወሥእ፡ ሶባ፡ ይሴኦልዎ፡
 ወበበ⁵ ሕቲቱ፡ ኢይትናገር፡ ወኦ
 ኮ፡ በከጊዜ⁶፡ ፈቀደ፡ ዝኩ፡ ነቢ
 ይ፡ ዘያየ፡ ድዖ፡ ለመንፈስ፡ ቅ
 ዱስ፡

ዳእሙ፡ ጊዜ፡ ፈቃደ⁸ ደ፡ እግዚአ
 ብሔር፡ ይነግር፡ ወእምከመ፡ መ
 ጽኦ፡ ውእቱ፡ ብእሲ፡ ዘመንፈ⁹፡
 እግዚአብሔር፡ ላዕሌሁ፡ ማዕከ
 ለ፡ ዕደው፡ ጻድቃን፡ እለ፡ ቦሙ፡
 ሃይማኖተ፡ መንፈስ፡ እግዚአብ
 ሔር፡ ይከውኖሙ፡ ትፍሥሕተ፡
 እምጎበ፡ እግዚአብሔር፡ ላዕለ፡
 ማጎበሮሙ፡ ለአልክቱ፡ ዕደው፡
 ጻድቃን፡

ውእቲ⁴፡ ጊዜ፡ ውእቱ፡ መልኦ
 ክ፡ ዘመንፈስ፡ ተነብዮ፡ ዘህሎ፡ ላ

¹ ጌ. ² ሉ. ³ ገ. ⁴ ተ.

⁵ ባ. ⁶ በጊዜ፡ ⁷ : delendum.

⁸ ቀ. ⁹ ፈሰ.

ዕሌሁ ። ይመልእ ፡ ዲሴሁ ፡ ለው
እቱ ፡ ብእሲ ። ወሶበሂ ፡ ይነግር ፡
ማእከለ ፡ ብዙሕ ፡ በካመ ፡ ፈቃደ ፡
እግዚአብሔር ። ወበዝንቱ ፡ ይት
ዐወቅ ፡ መንፈስ ፡ እግዚአብሔር ።
ወከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ኃይሉ ፡ ለመን
ፈስ ፡ እግዚአብሔር ።

ወይሴለኒ ፡ ስማዕ ፡ በእንተ ፡ መ
ንፈስ ፡ ምድር ። ዘአልቦ ፡ ኅይለ ፡
ወእራቁ ፡ እበድ ፡ ውእቱ ። ወቃ¹
ዳሚሁስ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘመ
ንፈስ ፡ ምድር ፡ ላዕሌሁ ። ዝሁር ፡
ውእቱ ። ወሥሥዕተቦ ። ወኢይ
ሐፍር ። ወነባቢ ፡ ውእቱ ። ወይ
ፈግዕ ፡ በብዙሕ ፡ መባልዕት ። ወ
ያስሕት ፡ በብዙሕ ። ወይትዓሰብ ፡
ከ²መ ፡ ይትኔበይ ። ወእመ ፡ ኢዓ
ሰብዎ ፡ አ³ይነግር ።

ወመንፈስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ከ ፡ በአይቱ ፡ ይነሥእ ፡ ዓስበ ። ኢ
ይከውንኤ ፡ ከመዝ ፡ ይግበር ፡ መ
ንፈስ ፡ እግዚአብሔር ። ወእልክ
ቱስ ፡ ነቢያት ፡ እለ ፡ መንፈስ ፡ ም
ድር ፡ ዲሴሁሙ ፡ ውእቱ ። ወኢ
ይቃ¹ርቡ ፡ ውስተ ፡ ማኅበረ ፡ ጳድ
ቃን ። ወይጎይዩ ፡ እምኔሆሙ ።

ወያ⁴ሐውሩ ፡ ኅበ ፡ አብዳን ፡ እለ ፡
ይናፍቁ ። ወይትኔበይ ፡ ሎሙ ።
በኅበ ፡ መአዝን ፡ ወያስሕትዎ⁵
ሙ ። እስመ ፡ ይነግርሙ ፡ ፍትወ
ተ ፡ ነፍሶሙ ፡ ኩሉ ፡ ዘከንቶ⁶ ።

ወያወሥእዎ⁷ሙ ፡ ከንቶ ፡ ከመ ፡
ንዋይ ፡ ዘዕራቁ ፡ ለእመ ፡ አንበር
ዎ ፡ ምስለ ፡ ዘዕራቁ ፡ ኢይጠወቅ ፡
እስመ ፡ ኩሎሙ ፡ ዕራቆሙ ። ወ
እምከ⁸ ፡ መጽአ ፡ ማዕከለ ፡ እለ ፡ በ
ሙ ፡ መንፈስ ፡ እግዚአብሔር ።
ወከን ፡ ትፍሥሕት ፡ ላዕሌሆሙ ።
ያ⁴አብድ ፡ ዝኩ ፡ ብእሲ ። ወይፈ
ርህ ፡ ዝኩ ፡ መንፈስ ፡ ምድር ። ወ
ይጎይይ ፡ እምኔሆሙ ። ወይት
ቃ⁹ጠቃ⁹ጥ ፡ ለዝሉፉ ። ወኢይክ
ል ፡ እንከ ፡ ተናግሮ ።

እመሂ ፡ አንበርከ¹⁰ ፡ ውስተ ፡ መ
ዝገብ¹¹ ፡ ወይን¹² ። ወእመ ፡ አከ ፡
ዘቅብእ¹³ ። ወሂምከ¹⁰ ፡ ምስሌሁ ፡
ጸሕብ¹⁴ ፡ ዘዕራቁ ። ወእምዝ ፡ ፈ
ቃ⁹ድከ ፡ ታስተጋሕሥ ፡ ዝኩ¹⁵ ፡
መዝገብ¹⁴ ። ወዝኩ ፡ ጸ¹⁶ሕብ ፡ ዘ
ዕራቁ¹⁷ ፡ ሂምከ ። ወዕራቁ¹⁷ ፡ ትረ
ክቦ ፡ በከመ ፡ ሣ¹⁸ምከ ። ከማሁ ፡
ነቢያትኒ ፡ እለ ፡ ዕራቆሙ ፡ እመን

1 ቀ. 2 አ. 3 ኢ. 4 ዩ. 5 ቶ. 6 ቱ. 7 አ. 8 ከመ. 9 ቀ.
10 ከ. 11 ብ. 12 ን. 13 ቅብአ. 14 በ. 15 ከ. 16 ጸ. 17 ቶ. 18 ሂ.

ቱ ፡ ሶበ ፡ ይመጽኡ ፡ መ¹እከለ ፡ መ
ንፈሶሙ ፡ ለጸድቃን ፡ በከመ ፡ መ
ጽኡ ፡ ከማሁ ፡ ይረከብዎሙ ።

ወናሁ ፡ አእመርከ ፡ ግዕዘሙ ፡
ለክልኤሆሙ ፡ ነቢያት ፡ ወእም
ግብሮሙ ፡ አእምርዎሙ ፡ ወእ
ምግዕዙ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘይ
ብል ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ላዕሌየ ።
አንታ²ስ ፡ ፍልጦ ፡ ለዝኩ ፡ መንፈ
ስ ፡ ዘእምኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይ
መጽእ ፡ ኃይል ፡ ፅኑዕ ፡ ወመንፈ
ስስ ፡ ዘምድር ፡ ዘዕራቁ ፡ ኢትእመ
ኖ ፡ ወኢምንተሂ ፡ እስመ ፡ አል
ቦ ። ኃይለ ፡ እም ፡ ኅበ ፡ ሰይጣን ።
ዘይመጽእ ።

ስማስ³ዕ ፡ ይእዜኒ ፡ ምሳሌሁ ፡ ዘ
እነግረከ ። ንሣእ ፡ እብነ ፡ ወገር ፡
ላዕለ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ። ወርኢ ፡
እመ ፡ ትክል ፡ ትቅረባ ። ወካዕበ ፡
ንሣኡ ፡ መጢማ ፡ ዘማይ ። ወንፋ
ሕ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ። ወርኢ ፡ እ
መ ፡ ትክል ፡ ትስቅራ ፡ ለሰማይ ።
ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ ይትከሀለኒ ፡ ዝን
ቱ ፡ ይኩን ፡ ግ⁴ዚእየ ። ወይቤለኒ ፡
ከመ ፡ ዝንቱ ፡ ኢይትከሀል ። ከ
ማሁ ፡ መንፈስ ፡ ምድርኒ ፡ ድኩ

ም ፡ ውእቱ ። ወኢይክል ፡ ርኢ
የ ፡ ኃይለ ፡ ለዘእምላዕሉ ። ይመጽ
እ ፡ ሕንባባተ ፡ በረድ ፡ ንስቲት ፡ ይ
ኢ⁵ቲ ።

ወሶበ ፡ ትወርድ ፡ ውስተ ፡ ርእ
ስ ፡ ሰብእ ፡ እፎ ፡ ታሐምም ። ወካ
ዕበ ፡ ርኢ ፡ ዘያንጠበጥብ ፡ እምላ
ዕሉ ፡ ከመ ፡ ይስ⁶ቅራ ፡ ለእብን ።
ርኢ ፡ እንከ ፡ ዘይወርድ ፡ እምላዕ
ሉ ። እመሂ ፡ ንስቲት ። ወረድ ፡ ዐ
ቢይ ፡ ኃይሉ ። ወከማሁ ፡ መንፈ
ስ ፡ እግዚአብሔርኒ ። ዘይመጽእ ፡
እምላዕሉ ፡ ዓቢይ ፡ ኃይሉ ። ወኩ
ሎ ፡ ይክል ። ወለውእቱ ፡ መንፈ
ስ ፡ እመኖ ። ወለመንፈስ ፡ ምድ
ር ፡ እበየ ።

ትእዛዝ ፡ ዓሠርቱ ፡ ወክልኤቱ ። ፲ ወ፪

ወይቤለኒ ፡ አእት⁷ ፡ ዡሎ ፡ ፍት
ወተ ፡ ወእኪይት² ። ወአፍቅራ ፡
ለጽድቅ ፡ ወለሠናይት ። ወእም
ከመ ፡ ጽድቅ⁸ ፡ አፍቃ⁸ርከ ፡ ትጸ
ልክ ፡ ለፍትወት ። ወትመውት ።
እስመ ፡ ኡብድ ፡ ይኢ⁵ቲ ፡ ፍትወ
ት ፡ እኪይት ። ወውስተ ፡ ባዕድ ፡
ትወስድ ። ወእምዕፁብ ፡ ታሌ

¹ ማ.   ² ተ.   ³ ስ delendum.   ⁴ እግ.   ⁵ እ.   ⁶ ሰ.   ⁷ ትት.
⁸ ቀ.

ቡ ። ወግርምት ፡ ይኢ¹ቲ ። ወበ
እበዳ፡ጥቀ፡ታጠፍኦ፡ለሰብእ ።
ወፈድፋድ²ሰ፡ለእመ ፡ ወድቀ
ት፡ወ³ስተ፡ገብረ ፡ እግዚአብሔር
ር ። ወለእመሰ ፡ ኢኮነ ፡ ጠቢብ፡
ያ⁴ሐልቅ፡በቲ ። ወታሐልቆሙ፡
ለእለ፡አልበሙ፡ምግባረ፡ሠና
ይ ። እለ፡ያፈቅርዎ፡ለፍትወዝ⁵፡
ዓለም ። ወለክሎሙ ፡ ታገብኦ
ሙ፡ውስተ፡ም⁶ት፡ወእቤሎ፡ም
ንት፡ውእቱ፡እግዚአ፡ምግባራ፡
ለፍትወት፡እኪይት፡ዘያገብኦ፡ለ
ሰብእ፡ውስተ፡ም⁶ት። ወአለብወ
ኒ፡ከመ፡እትጋ⁷ሐሥ፡እምኔሃ ።
ወይቤለኒ፡ስማዕ፡በአይ ፡ ምግ
ባር፡ትቃ⁸ትሎሙ፡ለአግብርተ፡
እግዚአብሔር፡ፍትወት፡እኪይ
ት ። ቃ⁸ዳሜ፡ከሉ፡ፈቲወ፡ብእ
ሲት ። ወአብዝኖ፡ተግባር፡ለብዕ
ል ። ወአብዝኖ፡መባልዕት ። ወ
ሰቲይ ። ወፈጊዕ ። ወእበድ፡ውእ
ቱ፡ለአ⁹ብርተ፡እግዚአብሔር ።
እስመ፡ዛቲ፡ፍትወት፡እኪይት ።
ወለቱ፡ለሰይጣን ፡ ይኢ¹ቲ ። ወ
ርቱዕ፡ትእበያ ።

ወእምከመ፡ኢገበርከ፡ተሐዩ፡

ለእግዚአብሔር ። ወእመሰ፡ገብ
ርዎ ፡ ም⁶ተ፡ይመውቱ፡ለዝሉ
ፋ ። እስመ፡ምክዕቢት፡ውእቱ፡
ፍትወት ። ወአንታ¹⁰ሰ ፡ ትልዋ፡
ለፍትወተ፡ጽድቅ ። ወእበያ ፡ ለ
ፍትወተ፡ኃጢአት ። ወተወልተ
ው፡በፈሪሃ፡እግዚአብሔር ። እ
ስመ፡ፈሪሃ፡እግዚአብሔር ፡ ያ⁴
ሐድር፡ውስተ፡ፍትወት ፡ ሠና
ይ ። ወፍትወት፡እኪይት ፡ እም
ከመ፡ርእየተከ፡ከመ ፡ ተወልተ
ውከ፡በፈሪሃ፡እግዚአብሔር ።
ወአንታ¹⁰ሰ ፡ አበይካ ፡ ትጉዩ¹¹
ይ፡እምኔከ፡ነዋሐ፡ትርሕቅ ። ወ
ኢታስተርእየከ፡እንከ ። እስመ፡
ትፈርህ፡ወልታከ ። ወአንታ¹⁰ሰ፡
እምከመ፡ነሣእከ፡አክሊለ፡ም¹²
አት፡ሐር፡ኀበ ፡ ፍትወተ፡ጽድ
ቅ ። ወአግብእ፡ላቲ፡ሙኣታ፡
ነሣእከ ። ወተቃ⁸ንይ ፡ ላቲ ። በከ
መ፡ትፈቅድ ።

እስመ፡ለእመ፡ተቃ⁸ንይካ፡ለፍ
ትወት ፡ ሠናይት ። ወገበርካ ፡ ላ
ቲ፡ትክል፡ትቅንያ ፡ ለፍትወት፡
እኪይት ። ወታገርፈ፡ዘከመ፡ት
ፈቅድ ። ወእፈቅድ፡እግዚአ፡አ

¹ እ.   ² ይ.   ³ ው.   ⁴ ዩ.   ⁵ ተዝ.   ⁶ ሞ.   ⁷ ገ.   ⁸ ቀ.
⁹ አግ.   ¹⁰ ተ.   ¹¹ ገዕድ.   ¹² ሙ.

እምር ። በእንተ፡ምንት፡ ይ¹አት
ቃ²ነይ፡ ለፍትወት፡ ሠናይት ። ወ
ይቤለኒ፡ ግበር፡ ጽድቀ ። ወርት
በ ። ወፈሪሀ፡ እግዚአብሔር። ወ
የውሀት ። ወሃይማኖት ። ወክ
ሉ፡ ሠናዩ³ ። ወዘአምሳሊሁ፡ ለዝ
ንቱ ። ወትከውን፡ ኅሩዩ፡ ገብረ፡
እግዚአብሔር። ወተሐዩ፡ ሎቱ።

ወፈጸም⁴፡ ፲ ወ ፪ ትእዛዘ ። ወ
ይቤለኒ፡ ናሁ፡ ረከብክ፡ እላንተ፡
ትእዛዘ፡ ሐር፡ ቦቱ ። ወአስተፈሥ
ሐሙ፡ ለእለ፡ ይሰምዑ ። ከመ፡ን
ጹሐ፡ ይክን፡ ንስሐሆሙ፡ ወኢ
ታስትት፡ ዘንተ፡ ግብረ፡ ወትረክ
ብ፡ ሞገሰ፡ በግብ፡ እግዚአብሔር፡
ወእለሂ፡ ይነ⁵ስሐ፡ የአምኑከ ። እ
ስመ፡ አነ፡ ሀሎኩ፡ ምስሌክ፡ ወአ
ጌብሮሙ፡ ይእመኑከ ።

ተፈጸመ፡ ትእዛዝ፡ ያሰርቱ፡ ወ
ክልሌቱ፡

ቃ²ዳሚሃ፡ ለአምሳል፡

አምሳል፡ አሐዱ፡ ወእቤሎ፡ እግ
ዚአ፡ እላንቱ፡ ትእዛዝ ። ዓቢያ
ት፡ ወሠናያት፡ ወክቡራት፡ እማ
ንቱ፡ ወጽኑዓት፡ ወይክላ፡ አሥ
ተፍሥሐ፡ ልበ፡ ሰብእ፡ ለዘይክ

ል፡ ዓቂቦቶን፡ ወበሕቱ፡ ኢየአም
ር፡ እግዚአ፡ እመቦ፡ ለእመ፡ ይት
ረከብ፡ ሰብእ፡ ዘኢ⁶ይክል፡ ዓቂቦ
ቶን፡ ለእላንቱ፡ ትእዛዝ፡ እስመ፡
ዕፁባት፡ ጥቀ፡ እማንቱ፡ ወአው
ሥአኒ፡ ወይቤለኒ፡ ለእመ፡ ለሊ
ከ፡ ረሰይከ፡ ላእከ⁷፡ ርእሰከ፡ ከመ
ትክል፡ ዓቂቦቶን፡ ወዓጥባሰከ፡ ት
ዕቃ²ቦን፡ ይቃ²ልል፡ ለከ፡ ወኢየ
ዐዕበከ፡ ዐቂቦቶን፡ ወእመሰ፡ ለሊ
ከ፡ ሐለይከ፡ ከመ፡ ትክል⁸፡ ዓቂቦ
ቶን፡ ይዐዕበከ፡ ወይእዜኒ፡ እብለ
ከ፡ ለእመ፡ ኢዐቃ²ብከ፡ ዘንተ፡ አ
ልብከ፡ ሕይወተ፡ ወኢውሉድከ፡
ወኢቤትከ፡ እስመ፡ ረሰይከ፡ ለሊ
ከ፡ ኢትክል፡ ዓቂብ፡ ትእዛዝ፡

ወእንዘ፡ ምሉዕ፡ ውእቱ፡ ከመዝ፡
ይቤለኒ፡ እስከ፡ ደንገጽኩ፡ ወፈራ
ህክዎ፡ እስመ፡ ተወለጠ፡ ራእዩ፡
እስመ፡ ኢይክል፡ ሰብእ፡ ፀዊረ፡
መዓቱ፡ ወሶበ፡ ርእዩ፡ ከመ፡ ፈራ
ህክዎ፡ ወርዕደኒ፡ ክለንታዩ፡ አሐ
ዘ፡ ይየውሀኒ፡ ወተፈሢሐ፡ ይት
ናገረኒ፡ ወይቤለኒ፡ አብድ፡ ወዘአ
ልቦ፡ ልበ፡ እስመ፡ ትናፍቅ፡ ወኢ
ትሌቡ፡ ስብሐቲሁ፡ ለእግዚአብ

¹ ይ delendum.

² ቀ.

³ ይ.

⁴ ሞ.

⁵ ኔ.

⁶ ኢ delendum.

⁷ ለከ፡ ⁸ ኢትክል፡

ሔር፡እፎ፡ዐቢይ፡ወጽኑ፡ዕ፡ወግ
 ሩም፡ወመንክር፡እስመ፡ፈጠሮ፡
 ለዓለም፡እንበይነ፡እንለ፡እመሕ
 ያው፡ወኩሎ፡ዘፈጠረ፡አግረረ፡
 ሎቱ፡ለሰብእ፡ወወሀቦ፡ኩሎ፡ይ
 ኳ¹ንን ። ወይቅኒ ። ኩሎ፡ዘመት
 ሕተ፡ሰማይ ። ወእመሰ፡ኩሎ፡
 ይቃ²ኒ፡እንለ፡እመ፡ሕያው ። ወ
 ይኳንን ። ርቱ፡ለእማንቱሂ፡
 ትእዛዝ፡ይማኦን ። ወእቤሎ፡ብ
 እሲሰ፡ዘእግዚአብሔር፡ውስተ፡
 ልቡ፡ይማኦን ። ወእለሰ፡በከናፍ
 ሪሆሙ፡ይፈረህዎ፡ለእግዚአብ
 ሔር ። ወልቦሙሰ፡ዕውር ። ወይ
 ርሕቁ፡እምእግዚአብሔር ።

ወሎሙሰኬ፡ዕ፡ቡብ፡ዝትእዛ
 ዝ ። ወባሕቱ፡ሐልይዎ፡ለእግዚ
 አብሔር፡በልብክሙ፡አብዳን ።
 እለ፡አልብክሙ፡ልበ ። ወተኦ
 ምሩ፡ከመ፡አልቦ፡ዘይቃ²ልል፡
 እምዝ፡ትእዛዝ ። ወዘይሴኒ፡ወ
 ዘይጥዕም ። ወይጸድቅ፡እምኔ
 ሁ ። ወተመየጡ፡እምግባረ፡ሠ
 ይጣን ። እኩይ፡ወኢትፍርህዎ ።
 እስመ፡አልቦ፡ኃይለ፡ወኣነ፡ህለ
 ውኩ፡ምስሌክሙ፡መልአክ፡ን
 ስሐ፡ዘይቃ²ንዮ ።

እስመ፡ትግርምት፡ዳእሙ፡ቦ፡
 ሰ³ይጣን፡ወኃይልሰ፡አልቦ፡ወ
 እምከመሰ፡ኢፈረህክምዎ፡ይጐ
 ይይ፡እምኔክሙ ። ወእቤሎ፡ብ
 ምዓኒ፡እግዚእየ፡ኅዳጠ፡ነገረ ።
 ወይቤለኒ፡በል፡ዘትፈቅድ ። ወ
 እቤሎ፡እግዚአ፡ሰብእሰ፡ይፈቅ
 ድ፡ይግበር፡ትእዛዝ፡እግዚአብ
 ሔር ። ወባሕቱ፡አልቦ፡ዘይሰእ
 ሎ፡ለእግዚአብሔር፡ከመ፡ያክ
 ህሎ ። ወሰይጣንሰ፡እስመ፡እኩ
 ይ፡ውኦቱ ። ይትኤገሎሙ፡ለአ
 ግብርተ፡እግዚአብሔር ።

ወይቤለኒ፡ኢይክሎሙ፡ለእ
 መ፡በኩሎ፡ልቦሙ፡ይትኦመን
 ዎ፡ለእግዚአብሔር፡ሰይጣን፡
 ሰ፡ይክል፡ተጋድሎ፡ወእምከመ፡
 ተጋድለ፡ኢይክል፡ተመይጦ ።
 ወእምከመ፡ተቃወምዎ፡ይትመ
 ዋእ ። ወይጐይይ፡ተሐፊሮ ። ወ
 ኩሎሙ፡እለ፡አብዳን፡እሙን
 ቱ፡ይፈረህዎ፡ከመ፡ዘቦ፡ኃይለ ።
 ወእመቦ፡ብእሲ፡ዘመልአ፡አጽ
 ሕብተ፡ብዙ⁴ ። ወይነ ። ሠናየ ።
 ወኣንበረ፡ምስሌሆሙ፡ኅዳጠ፡
 ቅቡላነ፡አመ፡ይመጽእ፡ይቃ²ድ
 ም፡ይኅ⁴ጽሮሙ፡ለቅቡላን ። እ

¹ ከ።   ² ቀ.   ³ ሰ.   ⁴ ነ.

ስመ : ይፈርሃሙ : ኢይብሐኡ ።
እስመ : ፃሕብ : ዘቅቡል : ፍጡነ :
ይብሐእ : ወይትጎገውል :

ከማሁኬ : ሰይጣንኒ : ያሜክሮ
ሙ : ለአግብርተ : እግዚአብሔር :
ወእለሰ : ፍጹማን : በሃይማኖት :
ይትቃወምዎ : በኅይል : ወይትጋ¹ ኃሥ :
እምኔሆሙ : እስመ : ኢይረክብ :
እንተ : ጎበ : ይበውዕ : ጎቤሆሙ :

ወእምዝ : ያ²ሐውር : ጎበ : እሉ :
ቅቡላን : ወይረክብ : ፍኖት : ወይበውእ :
ላዕሌሆሙ : ከሉ : ዘፈቀደ : ይፈስዮሙ :
ወይከውንዎ : አግብርቲህ : ወአንሰ :
መልአክ : ንስሐ : እብለክሙ : ኢትፍርሀዎ :
ለሰይጣን : እስመ : ተፈኖኩ : ሀሎኩ :
ምስሌክሙ : ለእለ : ትኔስሐ : በኩሉ :
ልብክሙ : ከመ : አጽንዕክሙ : በሃይማኖት ።
ተአመንክሙ : እንከ : አንትሙ : በእግዚአብሔር ።
እለ : ትኔስሐ ። ወእለ : ትዌስኩ : ጎጢአት³ክሙ :
ወቃ⁴በጽክምዎ : ለተስፋክሙ ።

ወእመሰ : ገባእክሙ : ጎበ : እግዚአብሔር :
በኩሉ : ልብክሙ ። ወገበርክሙ : ጽድቀ ። በእለ : ተር

ፋ : መዋዕሊክሙ ። ይሣሃለክሙ :
ወይሰሪ : ለክሙ : ኃጢአት³ክሙ ።
ዘቃ⁴ዲሙ ። ወትመውእዎ : ለሰይጣን ።
ወዕቃ⁴ብዎ : እንከ : ለገ : ትእዛዝ ።
ወተሐይወ : ለእግዚአብሔር ።

ወይቤለኒ : ታእምሩ : አንትሙ : አግብርተ :
እግዚአብሔር ። ከመ : ፈላስያን : ሀለውክሙ ።
ወነግዳን : አንትሙ : በዝ : ዓለም ። ወርጉቅ :
ሀገርክሙ ። እምዝንቱ : ብሔር ። እንዘ : ታእ⁵ምሩ : እንከ ።
ከመ : ነግድ : ወፈላሲ : አንትሙ ።
ወካልእ : ሀገርክሙ ። ወኢኮነ : ዝየ :
ንብረትክሙ ። ለምንት : እንከ : በዝየ :
ትፈስዮ : ንብረት³ክሙ ። ወታብዝሐ : ገራውሀ ።
ወአዕጸደ : ወይን ። ተሐንጹ : አብያተ : ዘለክንቱ ።

ከንተኬ : ዘይገብር : በዝ : ዓለም ።
ኢይፈቅድ : ሀገር : ዘከሐክ : አክብድ :
እንለ : እመ : ሕያው : ኢታእ⁵ምርኩ :
ከመ : ዝንቱ : ዘባዕድ : ወእቱ ።
ወካልእ : መኰንን ። ናሁ : ይብለክ :
ባዕሉ : ለዝ : ሀገር : ኢይፈቅድክ :
ትንበር : ወስተ : ብሔርየ ። ፃእ : እምሀገርየ ።

¹ ገ. ² ዩ. ³ ተ. ⁴ ቀ. ⁵ አ.

እስመ፡ ኢትግበር፡ ሕግየ፡ ምን
 ተ፡ እንክ፡ ትሬሲ፡ አንታ¹፡ ዘብ
 ክ፡ ገራውሀ ። ወአዕዳዳተ፡ ወይ
 ን። ወአብያተ፡ ብዙሐ ። ጥሪት
 ከ። ምንተ፡ እንክ፡ ትሬስዮ፡ ለ
 ዝኩ፡ ኩሉ ። ዘአስተዳሎክ ። ሶ
 በ፡ ይሰደክ፡ በዕሉ፡ ለዝ፡ ሀገር ።
 ወእመ፡ አኮ፡ ግበር፡ ሕግየ። አው፡
 ፃእ፡ እም፡ ብሔርየ ። ትክሕድኑ፡
 እንክ፡ ሕገ፡ ሀገርክ ። ወሚማ²፡
 ትገብር፡ ሕገ፡ ሀገሩ፡ በበይነ፡ ጥ
 ሪትክ ። ዑቅ ። እንክ፡ ከመ፡ ኢይ
 ብአስክ ። ወኢደ³ልወክ፡ ትዕሉ፡
 ሕገ፡ ሀገርክ ። እስመ፡ አመ፡ ትፈ
 ቅድ፡ ትእቱ፡ ሀገር⁴ክ ። ኢያበው
 ሐክ ። እስመ፡ ዐለውክ፡ ሕገ፡ ሀገ
 ርክ ። ወየዐፅው፡ ውስተ፡ ገጽክ።
 ዑቅ፡ እንክ፡ አንታ¹፡ ከመ፡ ነግ
 ድ፡ ንበር ። ወኢታብዝሕ፡ ተግበ
 ረ ። ዘእንበለ፡ ዘያ⁵አክለክ፡ ለነ
 ስክ⁶ ።

ወድልው፡ ንበር፡ ከመ፡ አመ፡
 ያወፅአክ፡ በዕለ፡ ዛቲ፡ ሀገር ። ት
 እበዮ፡ ለሕጉ፡ ወኢትግበር ። ወ
 ትፃእ፡ እምሀገሩ፡ ወትእቱ፡ ብሔ

ር⁴ክ ። ወትግበር፡ ሕግ⁷ክ፡ ተፈ
 ሢሐክ ። ዘአልቦ፡ ነጐርንረ ። ዑ
 ቅ⁸፡ እንክ፡ አንትሙ፡ እለ፡ ትት
 ቀንዮ፡ ለእግዚአብሔር፡ ወትሔ
 ልይዎ፡ በልብክሙ፡ ግበሩ፡ ግብ
 ረ፡ እግዚአብሔር፡ ወትእዛዘ፡ ተ
 ዘከሩ፡ ተስፋሁ፡ ዘአሰፈወክሙ፡
 እመኑ፡ ቦቱ፡ ከመ፡ ይግበ⁹ር፡ ለ
 ክሙ፡ ለእመ፡ ዐቃ¹⁰ብክሙ፡ ት
 እዛዘ ።

ወሀየንተ፡ ገራውሀ፡ ተሣየጡ፡
 ለክሙ፡ ነፍሳ¹¹፡ ምንዱበ ። በአም
 ጣነ፡ ይትከሀለክሙ ። ዐቃ¹⁰ብ፡
 እቤራተ፡ ወእንለ፡ ማውታ ። ወ
 ኢትትዐር¹²ዎሙ ። ለኩሉ፡ ብዕ
 ልክሙ ። ለዝንቱ፡ አውፅእዎ፡
 ዘነሣእክሙ፡ እምኀበ፡ እግዚአብ
 ሔር፡ እስመ፡ በበይነዝ፡ አብዐለ
 ክሙ፡ እግዚአብሔር ። ከመ፡ ት
 ግበሩ፡ መልእክቶ ።

ወብዙሐ፡ ይኔስሕ¹³፡ ተሣይጦ፡
 ዘክመዝ፡ ገራውሀ ። አብያተ¹⁴፡ ዘ
 ቦቱ፡ ትረክብ፡ ሀገር⁴ክ፡ በሠናይ ።
 አሜ፡ አመ፡ አቶክ፡ ውስቲታ ።
 እስመ፡ ሠናይት፡ ይኢ¹⁵ቲ። ወ

¹ ተ. ² መ. ³ ይደ. ⁴ ረ. ⁵ ዩ. ⁶ ለነፍስክ፡ ⁷ ገ. ⁸ ቁ.
⁹ ገብ. ¹⁰ ቀ. ¹¹ ሰ vel ሳተ. ¹² ወር. ¹³ ይኔይስ፡ ¹⁴ ወአ
 ብያት፡ ¹⁵ እ.

ፍሥሕት፡ ወአልባቲ፡ ሐዘነ። ግ
ብረ፡ አሕዛብ፡ ኢትግበሩ። እስ
መ፡ ኢይደልወክሙ፡ ለእግብር
ተ፡ እግዚአብሔር። ተግባር¹ክ
ሙ፡ ተገበሩ፡ እንከ። ወኢታስቆ
ቅውዎ፡ ለንዋየ፡ ባዕ²ዕድ። እስ
መ፡ እኩይ፡ ውእቱ። ተግባር¹ክ፡
ተገበር፡ ወተሐዩ።

ደ ቃ³ዳሚ፡ እንዘ፡ አሐውር፡ ገዳ
መ፡ ርኢኩ፡ ዕፃተ፡ ወአሕሩገ፡
ወይን። ወእንዘ፡ እኄሊ፡ ወይን፡
እመ፡ ኢያስመከ፡ ዲበዝ፡ ዕፅ፡
ኢይክል፡ ፈሪየ፡ ብዙኅ። ለእመ፡
ውስተ፡ ምድር፡ ሰከበ። ወዘሂ፡
ፈረየ፡ ሙስና፡ ይፈሪ። ለእመ፡
ኢያስመከ፡ ዲበዝ፡ ዕፅ።

ትሬኢት፡ እንከ፡ ከመዝ፡ ዕፅ፡ ብ
ዙኅ፡ ትሬሪ፡ ኢታወ⁴ኅድ፡ እምነ፡
ዝንቱ፡ ወይን፡ ዓዲ፡ ታፈደፍድ።

ወእቤሎ፡ እፎ፡ እግዚአ፡ ታፈ
ደፍድ። ወይቤለኒ፡ ዝንቱ፡ አሕ
ራገ፡ ወይን፡ እምከመ፡ ታዐጽቀ⁵፡
ዲበዝ፡ ዕፅ። ብዙኅ። ወሠናየ።
ይፈሪ። ወእመሰ፡ ውስተ፡ ምድ
ር፡ ሰከበ፡ እኩየ። ወሕዳጠ፡ ይፈ
ሪ። ወዝንቱሰ፡ ምሳሌ፡ ዲበ፡ አ
ግብርተ፡ እግዚአብሔር፡ ውእ

ቱ። ወላዕለ፡ ባዕል። ወነዳይ፡ ወእ
ቤሎ፡ እፎ፡ እግዚአ፡ አለብወኒ።
ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ በእንቲአሆ
ሙ። ወበእንተ፡ ፍሪሆሙ። ወ
አስተርአየኒ፡ ዘቃ³ዳሚ፡ ፍላዊ።
ወይቤለኒ፡ ምንትኑ፡ ዘትትኃሠ
ሥ፡ በባሕቲትከ። እንበይነ፡ ዛ
ቲ፡ ዕፅ። ወዝንቱ፡ ሐረገ፡ ወይ
ን። ወእቤ፡ እትኃሠሥ፡ እግዚ
አ፡ እስመ፡ ሱቱፋን፡ እሙንቱ፡
በበይናቲሆሙ። ወይቤለኒ፡ ዝክ
ልኤ፡ ዕፀው፡ ላዕለ፡ ምሳሌሆሙ።
ለአግብርተ፡ እግዚአብሔር፡ እ
ሙንቱ።

ወእቤሎ፡ እፈቅድ፡ አእምር፡
እግዚአ። ምሳሌሆሙ፡ ለክልኤ
ሆሙ፡ ለዝንቱ፡ ዕፀው፡ ዘትቤ።

ወይቤለኒ፡ ትሬኢት፡ ዝዕፀው።
ወአሕራገ፡ ወይን። ወእቤሎ፡ እ
ሬኢ፡ እግዚአ። ወይቤለኒ፡ ዘ⁶ኬ፡
አሕራገ፡ ወይን፡ ይፈሪ። ወዛቲ
ሰ፡ ዕፅ፡ ኢትፈሪ። ወዝኒ፡ አሕራ
ግ፡ ለዘቦ፡ ንዋየ፡ ወበኅበ፡ እግዚ
አብሔር፡ ባሕቱ፡ ነዳይ፡ ውእቱ።
ወእንዘ፡ ይሔሊ፡ ብዕሎ፡ ያውሕ
ድ፡ ውስተ፡ ፈቃደ፡ እግዚአብ
ሔር።

¹ ረ. ² ዕ delendum. ³ ቀ. ⁴ ው. ⁵ ቅ. ⁶ ዝ.

ወይኢ¹ቲ፡ እምዘባ፡ ሕምገተ፡
ይኢ¹ቲ፡ ወኢትበውእ፡ ውስተ፡
ልቡ ። ወአልቦ፡ ጎይለ ። ወእመ
ሰ፡ አስመከ፡ ባዕል፡ ዲቦ፡ ነዳይ፡
ወዐቃ²ቦ ። ቦ³ዘይትፈቃ²ድ፡ ተአ
ሚኖ፡ ከመ፡ ለእመ፡ ዐቃ²ቦ፡ ለነ
ዳይ ። ይትዐሠይ፡ በጎብ፡ እግዚ
አብሔር ። እስመ፡ ነዳይ፡ ባዕል፡
ውእቱ፡ በፈቃደ፡ እግዚአብሔ
ር ። ወበአሚን ። ወጸሎቱሂ ፡ ።
ቢይ⁴፡ ኃይለ፡ ባቲ፡ በጎብ፡ እግዚ
አብሔር ። ወበበይነዝ፡ ይዕቃ²ቦ፡
ባዕል፡ ለነዳይ፡ በኩሉ፡ እንዘ፡ ኢ
ይናፍቅ ።

ወእምከመ፡ ዐቃ²ቦ፡ ባዕል፡ ለነ
ዳይ፡ በኩሉ፡ እንዘ፡ ኢይናፍቅ ።
ይጼሊ፡ ሎቱ፡ ነዳይ፡ ለባዕል፡ ጎ
ቦ፡ እግዚአብሔር ። እንዘ፡ ያአ
ኩቶ፡ በእንተ፡ ዘዐቃ²ቦ ። ወክል
ኤሆሙ፡ ይግበርዎ፡ ለዝግብር ።
ነዳይኒ፡ ወባዕልኒ ። እስመ፡ በጸ
ሎቱ፡ ለነዳይ፡ በጎብ፡ እግዚአብ
ሔር ። ወባዕልኒ፡ እስመ፡ ዐቀቦ፡
ለነዳይ ። እምነ፡ ዘጸገዎ፡ እግዚ
አብሔር፡ ወወሀቦ ። ወለሰብእኒ፡
ይመስሎ፡ ዘኢይፈሪ፡ ዝዕዕ፡ ወኢ
ያአምሩ፡ ከመ፡ እመሂ፡ ኢዘንመ።

ዛቲሰ፡ ዕዕ፡ ርጥብት፡ ይኢ¹ቲ፡
ወዘልፈ፡ ባቲ፡ ማየ ። ወትሰቅ
ዮ፡ ለዝ፡ ወይን ። ወዝኒ፡ አሕራ
ገ፡ ወይን፡ እምከመ፡ ዘልፈ፡ ተ
ሠቅየ፡ ማይ⁴ ። ይፈሪ፡ ሎቱኒ፡
ዝኒ፡ ዕዕ ። ከማህ፡ ነዳይኒ፡ እስ
መ፡ ይጼልዩ፡ ጎብ፡ እግዚአብሔ
ር፡ በእንተ፡ ባዕል ። ካዕቦ፡ አብዕ
ልትኒ፡ እለ፡ ያ⁴ዐቅብዎሙ፡ ለነዳ
ያን፡ ይከውኑ፡ ሱቱፋኒ፡ በምግባ
ረ፡ ጽድቅ ። ወዘንተ፡ ዘይገብር፡
ኢይሐድጎ፡ እግዚአብሔር ። ወ
ይጽሕፎ፡ ውስተ፡ መጽሐፈ፡ ሕ
ያዋን ።

ወባሕቱ፡ ብፁዓን፡ እለቦሙ፡ ወ
ያአምሩ፡ ከመ፡ እግዚአብሔር፡
አብዐሎሙ ። እስመ፡ ዘያአምሮ፡
ለዝንቱ፡ ይክል፡ ገቢረ፡ ሠናይ ።

ወአርአየኒ፡ ዕፀው፡ ሠናያን⁵ ።
ብዙጎ⁶ ። ዘቦ፡ ቁጽለ ። ወይመስ
ለኒሰ፡ ይቡስ፡ ኩሉ፡ እስመ፡ ይት
ማሰል፡ ኩሉ፡ ዕፀው ። ወአው
ሥአኒ ። ወይቤለኒ፡ ዝንቱኬ፡ ዕ
ፀው፡ ዘትፊኢ፡ እላ⁷፡ ይነብሩ፡
ውስተ፡ ዝግለም፡ እሙንቱ ።
እስመ፡ ኢይትዓወቁ፡ ጽ⁸ድቃን።
ወኢኃጥአን ። ዕሩይ፡ ኩሎሙ።

¹ እ. ² ቀ. ³ ቦ. ⁴ የ. ⁵ ነ. ⁶ ጎ. ⁷ ለ. ⁸ ጽ.

እስመዝ፡ዓለም፡ክረምት፡ውእ
ቱ፡ለጸ¹ድቃን፡ወኢይትዓወቁ።
እስመ፡ምስለ፡ኃጥአን፡ይነብሩ፡
በከመ፡አመ፡ክረምት፡ይነግፍ፡
ቈጽሎ፡ዕፀው፡ዕሩይ፡ወኢይት
ዐወቅ፡ኢጻድቅ፡ወኢኃጥእ።
ዳእመ፡ዕሩያን፡እመ-ንቱ።

፬ ወአርአየኒ፡ካዕበ፡ዕፀው፡ብዙ
ኀ። ወዐዘሠረፀ። ወዐዘይ²ብሰ።
ወይቤለኒ፡ትፊኢኑ፡ዝዕፀው።
ወእቤሎ፡እፊኢ፡እግዚአ። ወ
ይቤለኒ፡እሎንቱኬ፡ዕፀው። እ
ለ፡ሠረፀ፡ጻጽቃን፡እመ-ንቱ።
እለ፡ሀለዉ፡ይነብ³ሩ፡ውስተ፡
ዓለም፡ዘይመጽእ። እስመ፡ዓለ
ም፡ዘይመጽእ፡ሐጋይ፡ውእቱ፡
ለጻድቃን፡ወለኃጥአን፡ክረም
ት፡ውእቱ።

ወአሜ፡በርሀ፡ምሕረቱ፡ለእግ
ዚአብሔር። ውእተ፡አሚረ፡ይ
ትዓወቁ፡እለ፡ይትቃ⁴ነዩ፡ለእ
ግዚአብሔር። ወኩሉ፡ያአምሮ
መ፡በከመ፡ይትዓወቅ፡በሐጋ
ይ። ለለ፩ ዕፅ፡ፍሬሁ።

ከማሁ፡ይትዓወቁ፡ፍሬሆመ።
ለጸ¹ድቃን፡በዝንቱ፡ዓለም። ወ
አሕዛብሰ፡ወኃጥአን፡ዝንቱ፡ዕ

ፀው፡ዘርኢከ፡ይቡስ፡ወአልቦ፡
ፍሬ። ከማሁ፡እመ-ንሂ⁵፡በዝ
ኩ፡ዓለም፡ያውዕይዎመ። ዘ
መ፡ዕፀው፡ይቡስ፡ለኃጥአን። ወ
ያውዕይዎመ፡እስመ፡አበሰ።
ወኢነስሐ። ወለአሕዛብኒ፡ያው
ዕይዎመ፡እስመ፡ኢያእመሩ፡
ፈጣሪሆመ።

ወአንቃ⁶ሰ፡ግበር፡ለከ፡ፍሬ፡
ከመ፡ይትዐቅ⁷፡በውእቱ፡ማእረ
ር፡ፍሬከ። ወኢታብዝሕ፡ተግ
ባር⁸ከ። እስመ፡ለእመ፡ብዙሕ፡
ተግባሮመ፡ብዙሕ፡ኃጢአቶ
መ፡እስመ፡ኢያስተርከቡ፡ይት
ቃ⁴ነዩ፡ለእግዚአብሔር። በበይ
ነዝ፡ኢረከቡ፡ዘሰአሉ። ወዘ፩ሰ፡
ተግባሩ፡ይክል፡ይትቃ⁴ነዩ፡ለእ
ግዚአብሔር። በንጹሕ፡ልብ።
ወዘንተ፡ለእመ፡ገበርከ፡ትክል፡
ፈሪዩ። በዓለም፡ዘይመጽእ።

ወሶበ፡ጸምኩ፡እንዝ፡እነብር፡
ውስተ፡፩ ደብር። ወአክኩቶ፡
ለእግዚአብሔር። በእንተ፡ኩሉ፡
ዘገብረ፡ሊተ። ወርኢክዎ፡ለዝ
ኩ፡ኖላዊ፡ይነብር፡ኀቤዩ። ወይ
ቤለኒ፡ምንተ፡አንጋህከ፡ገዩሰ፡
ዝዩ። ወእቤሎ፡እስመ፡እ⁹ውዕ

¹ ጸ. ² ዩ. ³ ንቢ. ⁴ ቀ. ⁵ ቱሂ. ⁶ ተ. ⁷ ወቅ. ⁸ ረ. ⁹ አ.

ል፡አፈቅድ። ወይቤለኒ፡ምንት፡
 ውእቱ፡አውሶሎ። ወእቤሎ፡እ
 ጸውም፡እግዚአብሔር፡ወይቤለኒ፡ም
 ንት፡ውእቱ፡ጸም፡ዘትጸውም።
 ወእቤሎ፡ዘከመ፡አለምድ፡እግ
 ዚአ፡ከማሁ፡እጸውም። ወይቤ
 ለኒ፡ኢታአምር፡ጸዊመ፡ለእግ
 ዚአብሔር። ወኢኮነ፡ከመዝ፡
 ጸመ፡ዘትጸውም፡ሎቱ። ከንቱ፡
 ኢይበቀዓከ።

ወእቤሎ፡ኢትበል፡ከመዝ፡እ
 ግዚአብሔር። ወይቤለኒ፡ኢኮነ፡ከመ
 ዝ፡ጸመ፡ዘትጸውም፡ኅሩይ¹።
 ወይቤለኒ፡ስማዕ። እግዚአብሔር
 ሔርሰ፡ኢይፈቅድ፡ዘከመዝ፡ጸ
 ም፡ዘኢይበቀዕ። እስመ፡ኢት
 ገብር፡ጽድቀ፡ሶበኬ፡ትጸውም፡
 ኢታሕሥም፡ወተቃ²ነይ፡ለእግ
 ዚአብሔር፡በልብ፡ንጹሕ። ወኢ
 ታ³ሐሊ፡ፍትወተ፡እኪይት³።
 ወታ³ሐዩ፡ለእግዚአብሔር፡አ
 ምላክ።

ስማዕ፡ምሳሌ፡ዘእንግረከ፡በ
 እንተ፡ጸም። ሀሎ፡አሐዱአ። ወ
 ቦ፡ዐጸደ፡ወፍር። ወ፩ገጸ፡ተከ
 ለ፡ወይን። ወሐረየ፡፩እምአግብ
 ርቲሁ። መእመን፡ዘያሠምሮ።

ወሶበ፡ለነጊድ፡ጸውዖ፡ወይቤ
 ሎ፡ንሣእ፡ዝ⁴ወይን፡ዘተከልኩ።
 ወግበር፡ጥቅመ፡ሎቱ፡እስከ፡
 እመጽእ። ወባዕድሰ፡አልቦ፡ዘት
 ገብር፡ሎቱ። እስከ፡እመጽእ።
 ወኢምንተኒ። ወዕቃ²ብ፡ትእዛ
 ዝየ፡ወአግ⁵ዘከ፡እንከ።

ወነገደ፡እግዚአብሔር፡ወሐረ፡ዝ
 ኩ፡ገብር፡ወገብረ፡ጥቅመ፡ለወ
 ይን። ወመሐወ፡ሣዕሮ። ወከረ
 የ፡ታሕቴሁ። ወፈረየ። ወሠነ
 የ። ወሠምረ። ፈድፋድ። ወጐ
 ንዲዮ፡አተወ። እግዚአብሔር፡ለው
 እቱ፡ገብር፡ወቦአ፡ውስተ፡ዐጸ
 ደ፡ወይን። ወርእየ፡ከመ፡ሠና
 የ፡ገብረ። ወጸቱን፡ጥቅመ፡ላዕ
 ሌሁ፡ወከረየ። ወመሐወ፡ሣዕ
 ሮ። ወሠምረ። ወተፈሥሐ፡እግ
 ዚእ፡በኩሉ፡ዘገብረ፡ገብሩ።

ወጸውዖ፡ለወልዱ፡ዘያፈቅር።
 ዝውእቱ፡ዋርሶ። ወአእርክቲሁ
 ኒ። እለ፡መማክርቲሁ፡እመን
 ቱ። ወይቤሎሙ፡ኩሎ፡ዘአዘዝ
 ክዎ፡ለዝ፡ገብርየ፡ገብረ። ወአ
 ፈድፈደ። ወተፈሥሐ፡ውእቱ፡
 ገብር፡እስመ፡ስምዐ፡ኮነ፡እግዚ
 ኡ፡ከመ፡አሠነየ፡ገብረ። ወይ

¹ ይ delendum.² ቀ.³ ተ.⁴ ዘ.⁵ ግእ.

ቤሎሙ፡ አንሰ፡ ግዕዝና፡ አሰፈ
ውክም፡ ለዝ፡ ግብር ። ለእመ፡ ገ
ብረ፡ ዘአዘዝክዎ ። ወገብረሂ፡ ወ
አሠነዩ ። ወወሰከ፡ ዓዲ ። ወእፈቅ
ድ፡ እንከ፡ እፊ¹ስዮ፡ ዋርሰ፡ ምስ
ለ፡ ወልድዮ ። ወአደም²፡ ለወል
ዱ፡ ከመ፡ ይኩኖ፡ ገብሩ፡ ዋርሶ ።

ወእምዝ፡ ገብረ፡ ምሣሐ፡ እግ
ዚኡ፡ ወፈነወ፡ ሎቱ፡ መበልፅ
ተ፡ ብዙሐ ። ወነሥአ፡ እምውስ
ቴቱ፡ ዘያ³አክሎ ። ወዘተረፈ፡ ፈ
ነወ፡ ለአግብርተ፡ አጋእዝቲሁ ።
ወነሥኡ፡ እሙንቱሂ ። ወተፈሥ
ሐ ። ወጸለዩ ። ሎቱ ። ከመ፡ ፈ
ድፋደ፡ ያካ⁴ብሮ፡ እግዚኡ ። ወ
ሰምዓ፡ እግዚኡ፡ ከሎ፡ ዘገብረ፡
ወጸውዎሙ፡ ለአግብርቲሁ ። ወ
ለገብሩ፡ ወነገሮሙ፡ ዘገብረ፡ በ
ውእቱ፡ መበልፅ፡ ዘነሥአ ። ወዓ
ዲ፡ ሠምሩ፡ ሎቱ፡ ከመ፡ ይኩን፡
ም²ረሰ፡ ወልዱ ።

ወእቤሎ፡ እግዚኡ፡ አንሰ፡ ኢ
ይቤቡ፡ ዘንተ፡ ምሳሌ ። እወ⁵፡ ኢ
ፈካ⁶ርካ፡ ሊተ ። ወይቤለኒ ። ከ
ሎ፡ ዘርኢካ⁶፡ እፊክር፡ ለከ ። ዳ
እሙ፡ ዕቃ⁷ብ፡ ትእዛዝ⁸፡ ለእግዚ
አብሔር ። ወእመሂ፡ በዘአፈድ

ፈድካ⁶፡ ገቢረ፡ እንተ፡ ተዐቢ፡ ክ
ብረ፡ ይፊሲ፡ ለከ ። ወእቤሎ፡ እ
ግዚኡ፡ ዘአዘዝከኒ፡ አዓቅብ፡ እስ
መ፡ ሀለውከ፡ ምስሌዩ ።

ወይቤለኒ፡ እኔሎ፡ እስመ፡ ት
ኔሊ፡ ምግባረ፡ ሠናይ ። ዝንቱ
ኬ፡ ጾም፡ ዘሠናይ፡ ከመ፡ ኢትግ
በር፡ እኩዩ ። ወአንፅፋ፡ ልብ⁹ከ፡
እምፍትወት፡ እከይት ። ወበዝ
ንቱ፡ ፍጹመ፡ ይከውን፡ ጾምከ ።
ወእመሂ፡ ትጾውም፡ አልቦ፡ ዘት
በልፅ፡ ዘእንበለ፡ ኅብስት ። ወማ
ይ ። ወሐሲበከ፡ ዓእዓእ፡ ሲሳዩ¹⁰
ከ፡ ዘይኢ¹¹ቲ፡ ዕለት፡ ዘእመ፡ ት
ወፅእ፡ ለጸዊም፡ ኪያሁ፡ ሀብ፡ ለነ
ዳያን ። ወአትሕት፡ ርእስ¹²ከ ። ዘ
መ፡ ይጽገብ፡ ምስኪን ። እምጸ
ማከ ። ወይጼሊ፡ ለከ ።

ዝንቱኬ፡ ጾም፡ ዘኅሩይ፡ ወሠ
ናይ ። በኅበ፡ እግዚአብሔር ። ወ
ከሎ፡ እለ፡ ከመዝ፡ ያ³ዐቅቡ ።
ብፁዓን፡ እሙንቱ ። ወአስተብቋ
ዕክም፡ ከመ፡ ይፈክር፡ ሊተ፡ ም
ሳሌ፡ ዘወፍር ። ወዘወይን ። ወዘ
እግዚእ ። ወዘገብር ። ወጥቅሙ ።
ወዘሣዕሩ ። ወዘተምሕወ ። ወዘወ
ልዱ ። ወዘአዕርክቲሁ፡ እንከ ።

¹ ረ. ² ሞ. ³ ዩ. ⁴ ክ. ⁵ መ. ⁶ ከ. ⁷ ቀ. ⁸ ዘ. ⁹ በ. ¹⁰ ይ. ¹¹ እ. ¹² ሰ.

ወይቤለኒ፡መንጠዬ፡ አንታ¹።
ወእቤሎ፡እው፡እግዚአ፡ ሁሉ፡
ዘኣርአይከኒ፡ እመ፡ ኢፈከርከ፡
ሊተ። ኢያአምር፡ ምንት፡ ው-
እቱ።

ወይቤለኒ፡አምጣነሰ፡ሀሎ፡ እ
ግዚአብሔር፡ውስተ፡ልብከ፡ተ
ሰአሎ፡ጥበበ፡ ወይሁበከ። ወእ
ለሰ፡ስጡይ፡ልቦሙ፡ እሙንቱ፡
እለ፡ይቃ²ብ፡ወይስእልዎ። ወ
እግዚአብሔርሰ፡ እስመ፡ ብዙ
ሕ፡ ምሕረቱ፡ ውእቱ። ለሁሉ፡
ዘሰአሎ፡ይሁብ።

ስማዕ፡ይእዜኒ፡ ዓጸደ፡ ወፍር
ሰ፡ዝግለም፡ውእቱ። ወባዕሉኒ፡
ፈጣሪ፡ ውእቱ። ወገብሩሂ፡ ወ
ልደ፡ እግዚአብሔር፡ ውእቱ።
ወዓጸደ፡ ወይኑሂ፡ ሕዝብ፡ውእ-
ቱ። ወጥቅሙሂ፡ መላእክት፡ው-
እቱ። ወሣዕሩሂ፡ ዘተምሕው፡ኃ
ጢአት፡ውእቱ። ወመብልዕኒ፡ዘ
ተፈነወ፡ሎቱ፡ትእዛዝ፡ውእቱ።
ወአዕርክቲሁኒ፡ሊቃነ፡ መላእክ
ት፡እሙንቱ።

ወመንገድሂ፡ ዘተረፈ፡ መዋዕ
ል፡ ለምጽአቱ፡ ውእቱ። ወእቤ
ሎ፡ እግዚአ፡ ዐቢይ። ወመንክ

ር፡ ዝንቱ። ወአልቦ፡ ዘእምለበ
ዎ። ዓዲ፡ ንግረኒ፡ ዘእስእለክ።
በእፎ፡ በገብር፡ አስተማሰልክ፡ ለ
ወልደ፡እግዚአብሔር።

ወይቤለኒ፡ ኢኮነ፡ በአምሳለ፡
ገብር፡ ወልደ፡ እግዚአብሔር።
እስመ፡ ውእቱ፡ ዐቢይ፡ ምክኖን፡
ውእቱ።

ወእቤሎ፡ አለብወኒ፡ እግዚአ።
ወይቤለኒ፡ ስማዕ። ዝግጸደ፡ ወይ
ን፡ ዘተከለ፡ ሕዝብ፡ ዘፈጠረ፡ ው-
እቱ፡ ወወሀቦ፡ ለወልዱ።

ወወልዱሂ፡ሜመ፡ መላእክት¹፡
ላዕሌሆሙ። ከመ፡ ይዕቃ²ብዎ
ሙ። ወአንጽሖሙ፡ እምኃጢ
አቶሙ። ሐሚም³። ወሰሪሖ፡ ብ
ዙጎ። እስመ፡ አልቦ፡ ዘይካ⁴ል፡
ከሪየ፡ ታሕተ፡ ወይን። ዘእንበለ፡
በሥራሕ።

ወውእቱሰ፡ አንጺሖ፡ ኃጢአ
ተ፡ ሕዝቡ። መርሖሙ፡ ፍኖተ፡
ሕይወት። ወወሀቦሙ፡ ሕገ፡ ዘ
ተወፈየ፡ እምጎበ፡ አቡሁ።

ስማዕ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ዘው
እቱ፡ ፈጠረ፡ ሁሉ፡ ሐደረ፡ ውስ
ተ፡ ሥጋ፡ ዘውእቱ፡ ፈቃ²ደ። ው-
ስተ⁵፡ ሥጋ፡ ሠናየ፡ ተቃ³ንየ፡ በ

1 ተ. 2 ቀ. 3 ሞ. 4 ክ. 5 ውእቱ፡

ጽድቅ፡ ወበንጹሕ፡ ወኢኦርኩ
 ሰ¹፡ ወኢበምንትኒ፡ ለውእቱ፡ መ
 ንፈስ፡ ወተሳተፎ፡ እስመ፡ አሥ
 መሮ፡ ለእግዚአብሔር፡ ውእቱ፡
 ሥጋ፡ ወተማከሮ፡ ለወልዱ፡ ወ
 ለመላእክቲሁ፡ ቡ²ራን፡ ረሰዮ
 ሙ፡ ዋርሰ፡

ወናሁ፡ ፈከርኩ፡ ለከ፡ ዘንተ፡
 ምሳሌ፡ ወእቤሎ፡ ተፈሣሕኩ፡
 እስመ፡ ሰማዕኩ፡ ዘንተ፡ ፍካሬ፡

ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ ይእዜኒ፡ አ
 ንጽሕ፡ ሥጋከ፡ ከመ፡ ውእቱ፡
 መንፈስ፡ ዘኃይረ፡ ላዕሌከ፡ ኢ
 ታገምን፡ ወለእመ፡ አርኩስከ፡
 ሥጋከ፡ አልብከ፡ ሐዱው፡ ወ
 እቤሎ፡ እግዚአ፡ እመቦ፡ ዘስሕ
 ተ፡ ቃ³ዲሙ፡ በኢያእምሮ፡ ዘእ
 ንበለ፡ ይሰማዕ፡ ዝነገር፡ ዘቦሕይ
 ወት፡

ወይቤለኒ፡ በእንተ፡ ዘቃ³ዲሙ
 ሰ፡ ዘበኢያእምሮ፡ እግዚአብሔ
 ር፡ ባሕቲቱ፡ ይክል፡ ሠሪዩ፡ ሎ
 ቱ፡ እስመ፡ ብዙሕ፡ ምሕረቱ፡

ታዓቃብ⁴፡ እንከ፡ እምይእዜ፡
 ኢታርኩስ፡ ሥጋከ፡ ወመንፈስ⁵
 ዘ፡ ወተሐዩ፡ ለእግዚአብሔር፡

ወእንዘ፡ እን⁶ብር፡ ውስተ፡ ቤት

የ፡ ወእሴብሐ፡ ለእግዚአብሔር፡
 በእንተ፡ ክሉ፡ ዘርኢኩ፡ ወበእ
 ንተሂ፡ ትእዛዝ፡ እስመ፡ ሠናይ፡
 ውእቱ፡ ወእቤ፡ በልብየ፡ ብፁዕ፡
 አነ፡ እስመ፡ ለእመ፡ ገበርክዎ፡

ወእንዘ፡ ዘንተ፡ እኄሊ፡ ርኢከ
 ዎ፡ ግብተ፡ ይነብር፡ ምስሌየ፡ ወ
 ይቤለኒ፡ ለምንት፡ ትናፍቅ፡ በእ
 ንተ፡ ትእዛዝ፡ ሠናየ፡ ይኔስሕ፡
 እመ፡ ኢገብረ፡ ዘንተ፡ ትእዛዝ⁷
 ከንቱ፡ ንስሐሁ፡ ሕድጉ፡ እምኔ
 ክሙ፡ እከዮ፡ ለዝዓለም፡ ወአጥ
 ብዓ⁸፡ በገይማኖተ፡ እግዚአብሔ
 ር፡ ወኢትድግሙ፡ እንከ፡ አብ
 ሶ፡ ወተሐይወ፡ እንከ፡ ለእግዚአ
 ብሔር፡

ወእምዝ፡ ይቤለኒ፡ ነዐ፡ ንሐር፡
 ገዳመ፡ ወአርእዩከ፡ ኖሎተ፡ አባ
 ግዕ፡ ወእቤሎ፡ ተንሥእ፡ እግዚ
 አ፡ ወሶባ፡ በጻሕነ፡ ገዳመ፡ አርኢ
 የኒ፡ ፩ኛላዌ፡ ወሬዛ፡ ወይለብስ፡
 ዘሕብረ፡ መጽርይ፡ ወይሬዒ፡ አ
 ባግዐ፡ ብዙኃነ፡ ጥቀ፡ ወአባግዒ
 ሁኒ፡ ጽጉባት፡ ወያንፈርዕ፡ ለ
 ፌ፡ ወከሐ፡ ወኖላዊሁኒ፡ ፍሠ
 ሕ፡ ጥቀ፡ ወይረውጽ፡ ኅብ፡ አባ
 ግዒሁ፡

¹ ሰ. ² ክቡ. ³ ቀ. ⁴ ተዐቀብ. ⁵ ሰ. ⁶ ነ. ⁷ ዘ. ⁸ ዐ.

ወይቤለኒ : ትሬኢኑ : ዝ¹ኖላዌ :
 ወእቤ : እው : እግዚአ = ወይቤለ
 ኒ : ዝኩ : ውእቱ : መልአከ : ትፍ
 ግዕት ■ ውእቱ : ዘያስሕቶሙ : ለ
 አግብርተ : እግዚአብሔር : እም
 ጽድቅ : በፍትወት : እኪይት :: ወ
 ቦ : ዘያበውእ : ውስተ : ም²ት :: ወ
 ቦ : ጎበሙስና ■

ወይቤለኒ : ስማዕ : እሉ : አባግ
 ዕ : እሉ : አባግዕ : እለ : ርኢከ : ያ
 ንፈርዕ፡³ :: ወይ⁴ቤሎ : ኢያአም
 ር : አንሰ : እግዚአ = አይ : ኑ : ||
 ውስተ : ሞት ■ አይ : ዘለሙስና :
 ያ⁵ሐውር ■

ወይቤለኒ : ስማዕ : እሉ : አባግ
 ዕ : እለ : ርኢከ : ያንፈርዕ፡ : እለ :
 መጠዉ : ነፍሶሙ : ለርስሐተ : ዝ
 ዓለም ■ ወአልበሙ : ንስሐ : ዘይ
 ረክቡ : በዘያ⁵ሐይዉ :: እስመ : ጸ
 ረፉ : ላዕለ : ስመ : እግዚአብሔር ::

ወእሉ : እሙንቱ : እለ : ውስተ :
 ሞት ::

ወእሉስ : እለ : ኢያንፈርዕ፡ :
 ወ፩መካነ : ይትራዓይ :: እሉ : እ
 ሙንቱ : እለ : መጠዉ : ነፍሶሙ :
 ለትፍግዕት ■ ወላዕለ : እግዚአብ

ሔር : ኢጸረፉ ■ ወእሉኒ : ውፁ
 አን : እምጽጽቅ ::

ወባሕቱ : ቦሙ : ንስሐ : በዘያ⁵
 ሐይዉ ■ እስመ : ሙስና : ያ⁶ትት
 ሔደስ :: ወም²ት : ባሕቱ : ተሐጉ
 ሎ : ውእቱ : ዘለዓለም ::

ወእምዝ : ካዕበ : ሐሊፍየ : ጥ⁷
 ቀ : አርአየኒ : ኖለዊ⁸ : ዐቢየ : ወይ
 ትአረወይ :: ወከመ : ለዋው : ይ
 መስል : ገጹ :: ወይለብስ : ዘብድ
 ወ : ጠሊ : ጸዓዳ ■ ወይጸውር : ጽ
 ፍነተ : ዲበ : መታክፍቲሁ : ወበ
 ትሩሂ : ጽንዕት : ጥቀ ::

ወ፩ርእሱ : በሊሕ : ወውስተ :
 ካልእ : ርእሱ : መቅሠፍት : ዐቢ
 ይ ■ ወመሪር : ራእይ :: ወግሩም :
 ገጹ ■ ወፈራህክዎ :: ወዝኖላዌ⁹ :
 ለአልክቱ : አባግዕ : እለ : እምነ
 በ : ዝኩ : ኖላዌ : ወሬዛ ■

ወለአልክቱ : እለ : ይፈግዓ :: ወ
 ያንፈርዕ፡¹⁰ :: ወያንጎግዎን : ጸ
 ድፈ : ዘኸሎ¹¹ : ሦክ : ወአሜከ
 ላ ■ ወኢይከ¹²ላ : ሐዊረ ■ ወይ
 ጠበልሎን : ሦክ : ወአሜከላ :: ወ
 ይዘብጦን = ወጥቀ : የሐምሞን ::
 ወይነድኦን : ላ¹³ፌ : ወከሐከ : ያ

¹ ዘ. ² ሞ. ³ Omnia inde a ወይቤለኒ : delenda. ⁴ እ. ⁵ የ.
⁶ ያ delendum. ⁷ ሕ. ⁸ ዌ. ⁹ ዊ. ¹⁰ ዓ. ¹¹ ሉ. ¹² ክ. ¹³ ለ.

ረውጾን ። ወኢያዐርፎን ፡ ግሙ-
ራ ። ጥቀ ።

ወተከዝኩ ፡ በእንቲአሆን ፡ እስ-
መ ፡ ጥቀ ፡ ያጽዕሮን ። ወግሙ-ራ ፡
ኢይ¹ዐርፎን ። ወእምዝ ፡ እቤሎ ፡
ለውእቱ ፡ ኖላዊ ፡ ዘይትናገር ፡ ም-
ስሌዩ ። እግዚአ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡
ዝኖላዊ² ፡ መሪር ። ዘአልቦ ፡ ምሕ-
ረተ ። ወግሙ-ራ ፡ ኢያስተምሕር ።
ለእልክቱ ፡ አባግዕ ። ወይቤለኒ ፡
ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ³ ፡ መቅ-
ሠፍት ፡ ዘይትወፈዮሙ ፡ ለእለ ፡ ስ-
ሕቱ ፡ እምእግዚአብሔር ። ወሐ-
ሩ ፡ ውስተ ፡ ፍትወተ ፡ ጎጢአቱ ፡
ለዝ ፡ ዓለም ። ወይቀሥፎሙ ፡ በ-
አምጣን ፡ ዘይደልዎሙ ። በመቅ-
ሠፍተ ፡ ፃዕር ፡ ዘዘዚአሁ ።

ወእቤሎ ፡ እፈቅድ ፡ አእምር ፡ እ-
ግዚአ ፡ ዘከመ ፡ እፎ ፡ ውእቱ ፡ ዝፃ-
ዕር ፡ መቅሠፍት ፡ ዘዘዚአሁ ። ወ-
ይቤለኒ ፡ ዝንቱ ፡ መቅሠፍት ፡ ።
ትፍግዕት ። ወዘሥጥየትሂ ። ለአ-
ሐቲ ፡ ሰዓት ፡ ይኢ⁴ቲ ።

ወሕማማ ፡ ለአሐቲ ፡ ሰዓት ፡ መ-
ጠነ ፡ ፱ዕለት ፡ ኃይላ ። ወእመቦ ፡
ዘተፈግዐ ፡ አሐተ ፡ ሰዓት⁵ ። ወተ-

ሠጥየ ፡ ይትቃ⁶ሠፍ ፡ አሐተ ፡ ዕለ-
ተ ፡ ይከውን ፡ ኃይለ ፡ ሕማሙ ፡
መጠነ ፡ ዓመት ፡ ዘይእቲ ፡ ዕለት ።
ወዘፈገ⁷ዐሰ ፡ በአምጣን ፡ ውእቱ ፡
መዋዕል ፡ ከማሁ ፡ ዓመታቲሁ ፡ መ-
ጠነ ፡ ይትቃ⁶ሠፍ ።

ወአእምር ፡ ከመ ፡ ውሐድ⁸ ፡ ይ-
ከውኖ ፡ ዝኩ ፡ መዋዕል ፡ ዘቦቱ ፡
ፈገ⁷ዐ ፡ ወተሠጥየ ። ወመዋዕል
። ዘአመ ፡ ይትቃ⁶ሠፍ ፡ ዘሕማ-
ም ፡ ብዙጎ ፡ ይከውኖ ። ወእቤሎ ፡
እስመ ፡ ኢያእመርኩ ፡ ምህረኒ ፡
በእንተ ፡ መዋዕል⁹ ። ትፍግዕት ፡
ወስጥየት ። ወበእንተሂ ። ወበእ-
ንተሂ¹⁰ ፡ መቅሠፍት ፡ ንግረኒ ፡ ጥ-
ዩቀ ።

ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ። ዕፁ-
ብ ፡ እበድከ ፡ እስመ ፡ ኢትፈቅድ ፡
ታንጽሕ ፡ ርእሰከ ፡ ወብከ¹¹ ፡ ትት-
ቃ⁶ይ ፡ ለእግዚአብሔር ። ዑቅ ፡
እንከ ፡ ዮጊ ፡ ኃልቀ ፡ መዋዕሊከ ፡
እንዘ ፡ ከመ ፡ አብድ ፡ ትከውን ።

ስማዕ ፡ ይእዜኒ ፡ ዘከመ ፡ ትፈቅ-
ድ ። ከመ ፡ ትለቡ ፡ ዝኩ ፡ ዘይፈግ-
ዕ ። ወይሠጠይ ፡ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡
ይገብር ፡ ዘፈቃ⁶ደ ። ወእ¹²ሔሊ ፡

¹ ያ. ² ዊ. ³ ከ. ⁴ እ. ⁵ ተ. ⁶ ቀ. ⁷ ግ. ⁸ ደ. ⁹ ለ.

¹⁰ ወበእንተሂ ፡ delendum.

¹¹ ወልብከ ፡ ?

¹² ኢይ.

ምግባር፡ እስመ፡ ብዙሕ፡ እበድ፡
ሀሎ፡ ምስሌከ¹ ። ወሰኝታ፡ ይረስ
ዕ፡ ዘገብረ፡ ወኢይዜከሮ ። ለትፍ
ግዕዝ ። ወለስጥየት፡ በእንተ፡ እ
በዱ፡ ዘላዕሌሁ፡ ወመቅሰፍትሰ ።
ወሕማም፡ አሐተ፡ ዕለት³፡ አመ፡
መጽአ፡ ለሰብእ፡ እስከ፡ ዓመታ
ት፡ ይነብር ። እንዘ፡ ይትቃ⁴ሠፍ፡
ወይሐምም፡ ባቲ ።

እስመ፡ ተዝካሩ፡ ለሕማም፡ ወ
ለመቅሠፍ ።

ወሶበ፡ ኃመ፡ ወተቃ⁴ሥፈ፡ ከ
ሉ⁵፡ ዓመታቲሁ ። ውእተ፡ አሚ
ረ፡ ይዜከር፡ ዝኩ፡ ትፍግዕቲ፡ ወ
ሥጥየቱ ። ወያአምሮ፡ እንከ፡ ዘ
መ፡ በእንቲአሁ፡ ረከቦ፡ ውእቱ፡
ሕማም፡ እኩይ ። ወከመዝ፡ ይት
ቃ⁴ሠፍ፡ ከሉ፡ ሰብእ፡ ዘይፈግዕ።
ወይሠጠይ ። እስመ፡ ሕይወት፡
መጠጢ፡ ነፍሶሙ፡ ለሞት።

ወእቤሎ፡ አይ፡ ይኢ⁷ቲ፡ ት
ፍግዕት፡ እኪይት ። ወይቤለኒ፡
ከሉ፡ ግብር፡ ዘይገብር፡ ገብር⁸፡
ሰብእ፡ ዘከመ፡ ያሐውዝ ። ወመ
ዐቱኒ፡ ከመ፡ በፈቃዱ፡ ይገብር፡
ወይኔውዝ፡ ለግዕዙ ። ወዘሂ፡ ይ

ዜሙ፡ ወይሐውር፡ ብእሲተ፡ ብ
እሲ ። ወዘሂ፡ ይሰክብ፡ ወይስሕ
ት ። ወያ⁹ሐሚ ። ወሐሳዊ ። ወ
መስተአግል ። ወዘያ⁹ሀይድ ። ወ
ዘይገብር፡ ዘአምሳሊሁ፡ ለዝንቱ፡
ዘመቅሠፍቱ፡ ይገብር፡ ወይዔድ
ም፡ ምግባር ።

ወዝንቱ፡ ከሉ፡ ትፍግዕት፡ እ
ኩይ፡ ውእቱ፡ ለአግብርተ፡ እግ
ዚአብሔር ። ወበበይነ፡ ዝንቱ፡
ጌጋይ፡ ይረክቦሙ፡ ዝንቱ፡ መቅ
ሠፍት፡ ወያሐምሞሙ፡ በዝንቱ፡
ፃዕር ።

ወቦቱ፡ ትፍሥሕትሂ፡ እንተ፡
ታሐይዎ፡ ለሰብእ ። እስመ፡ ሀለ
ው፡ ብዙኃን፡ እለ፡ ይትፈሥሐ፡
በገቢረ፡ ሠናይ ። ወዛቲ፡ ዳእሙ፡
ትፍሥሕት፡ እንተ፡ ትበቀሥሙ።
ለአግብርተ፡ እግዜአብሔር፡ ወ
ት¹⁰ ረክቦሙ፡ ሕይወተ፡ ለውእ
ቱ፡ ሰብእ፡ ዘይገብር፡ ከመዝ ።
ወትፍሥሕትሰ፡ እኪይት ።

ናሁ፡ ዝኩ፡ ነገርኩከ፡ እለ፡ ይ
መጽአ፡ ላዕሌሆሙ፡ መቅሠፍ
ተ፡ ወሕማመ ። እመሰ፡ ከመዝ፡
ነበሩ ።

¹ ሁ. ² ሳ. ³ ተ. ⁴ ቀ. ⁵ ሎ. ⁶ በሕ. ⁷ እ. ⁸ ገብር፡
delendum. ⁹ የ. ¹⁰ ታ.

፯

አምሳል : ሰመንቱ ።

ወእምድጎረ : ውሐድ : መዋዕ
 ል ። ርኢክዎ : በገዳም ። ኃበ : ር
 ኢክዎሙ : ለአልክቱ : ኖሎት ።
 ወይቤለኒ : ምንተ : ተኃሥሥ :
 ዝየ ። ወእቤሎ : መጻእኩ : እግ
 ዚኦ : ከመ : ተአዝዘ : ለመልአ
 ከ : መቅሠፍት : ይፃእ : እምቤት
 የ ። እስመ : ጥቀ : አጠቃ¹ኒ : ሕ
 ማመ ።

ወይቤለኒ : ርቱዕ : ትሕምም : እ
 ስመ : ከማሁ : አዘዘ : መልአክ : ክ
 ቡር : በእንቲአክ ። እስመ : ይፈቅ
 ድ : ያመክርክ : ወእቤ : እግዚኦ :
 ምንተ : እኩየ : ገበርኩ : ከመ : ት
 መጥወኒ : ለዝንቱ : መልአክት ።
 ወይቤለኒ : ስማዕ : ኃጣዩ²ኢከሰ :
 ብዙኃት : እማንቱ ። ወውእቱኒ :
 መጠወከ : ለዝንቱ : መልአክ ።
 ወቤትከሂ : ዐቢይ³ : ኃጢአተ : ወ
 ጌጋየ : ገብሩ ።

ወተምዐ : መልአክ : ክቡር : ላዕ
 ለ : ምግባሮሙ ። ወበበይነ : ዝን
 ቱ : አዘዘ : ያሕምምከ ። እለ : ኮና :
 መዋዕሊከ ። ከመ : እሙንቱሂ :
 ይኔ⁴ስሐ : ወያንጽሐ : ርእሶሙ ።

እምፍትወተ : ዝዓለም ። ወሶበ :
 ነጽሐ : ውእተ : አሚረ : ይሴስ
 ል : ዝመቅሠፍት : እምኔሆሙ ።

ወእቤሎ : እግዚኦ : ለእመ : እ
 ሙንቱ : ከመዝ : ገብሩ : እንከ : ወ
 በዝ : ያምዕዕዎ : ምንተ : ረሰይኩ
 ከ : ከመ : እትቃ¹ሠፍ ። ወይቤለ
 ኒ : አልቦ : እስመ : ባሕቱ : ኢይ
 ሐምሙ : እሙንቱ : አምጣነ : ኅ
 ዳጣን⁵ : ድጉን : አንተ : ባዕለ :
 ቤት ።

ወእምከመሰ : አንተ : ሐመም
 ከ : እሙንቱሂ : ግብር : ያሐሙ⁶ :
 ወእንዝ : ዳጎን : አንተ : አልቦ : ም
 ንተሂ : ዘያ³ሐሙ ። ወእቤሎ : ና
 ሁኬ : እግዚኦ : ነስሐ : እምኩሉ :
 ልቦሙ ። ወይቤለኒ : አእ⁷ምር :
 አነሂ : ከመ : ነስሐ : ዘንስሐ⁸ : እን
 ከ : ይመስለኒ : በጊዜሁ : ይትኃደ
 ግ : ሎሙ : ኃጢአቶሙ : አኮኑ :
 ኩሉ : ተፈጸሞ ። ወርቱዕ : ባሕ
 ቱ : እንከ : ለዘ : ይኔስሕ ። ያሕም
 ማ : ለነፍሱ : ወያትሕት : ርእሶ :
 በኩሉ : ምግባሩ : ጥቀ ።

ወያ²ሕምም : ብዙኃ : ሕማመ :
 ዘዘዚኦሁ ። እምከመ : ተዐገሠ :

¹ ቀ. ² ይ. ³ የ. ⁴ ነ. ⁵ ኅዳጣን : aut delendum aut ante አ
 ምጣነ : collocandum. ⁶ ይሕምሙ : ⁷ አአ. ⁸ ዘንስሐ :

ይ¹መጽእ : ሕማም : ግብር : ያ
ስተምሕሮ : ዘኩሎ : ፈጠረ : ወ
አፅንዐ ። ወይሁብ : ፈውሰ : ወዘ
ንተሂ : ኩሎ : ለእመ : ርኢከዮ² :
ልቦ : ለዘነስሐ : ከመ : ያን³ጽሕ :
እምኩሎ : ምግባረ : እኩይ ። ወ
ለከሰ : ይከውነከ : ትሕምም : ወለ
ቤት⁴ሂ ። ወምንተ : አበዝሕ : ተ
ናግሮት⁵ከ ። እንዘ : ሀለውከ : ት
ሕምም : በከመ : አዘዘ : መልአ
ከ : እግዚአብሔር ። ዝኩ : ዘአግ
ብአካ⁶ : ኅቤዩ ።

ወበዝኒ : አእኩቶ : ለእግዚአብ
ሔር ። እስመ : ርእዩ : ለከ : ዘአቕ
ደመ : ርእዮት⁵ከ ። ወነገረከ : ሕ
ማመከ ። ከመ : ትቅድም : አእም
ሮ ። ወተዐገሥከ : ጥቀ ። ወእቤ
ሎ : እግዚአ : አንተ : አመ : ሀለው
ከ : ምስሌዩ : ወእክል : ተዐግሦ :
ኩሎ : ሕማመ ። ወይቤለኒ : አነ
ሂ : እሂሉ : ምስሌከ ።

ወእቤ⁸ሎ : ለመልአከ : መቕሠ
ፍት : ከመ : ዘበድቡት : ወበቃ⁷
ሊል : ያሐምመከ ። ወበሕቱ : ው
ሐደ : መዋዕል : ታ⁵ሐምም ። ወከ
ዕበ : ትገብእ : ውስተ : መካንከ ። ያ

እመ : እንዘ : ታቴሕት : ርእስ⁹ከ ።
ንበር : ወተፀመዶ : ለእግዚአብ
ሔር : በንጹሕ : ልብ ።

ወቤትከሂ ። ወደቂቅከሂ ። ይሐ
ሩ : በትእዛዝዩ : ዘአዘዝኩከ ። ወ
ትከውን : ንስሐከ : ንጽሕት⁵ : ወ
ጽንዕት⁵ ። ወለእመ : ዓቃ⁷ብከ : ዘ
ንተ : አንተ : ወቤትከ ። ይሐስል :
እምኔከ : ኩሎ¹⁰ : ሕማመ¹¹ ።

ወእምነ : ኩሎሙ : እለ : ያ¹²ሐ
ውሩ : በዝንቱ : ትእዛዝዩ : ያ¹²አ
ትት : እንከ : እምኔሆሙ ። ወይር
ሕቅ : ፈድፋድ : እምኅቤሆሙ ።
ወኢይትረከብ : ወኢይሂሉ ።

አምሳል : ፱

፳

ወአርአዩኒ : ዕፀ : ዘስሙ : ኢጥ
ያ : ዐቢይ : ወይከድን : ገዳመ : ወ
አድባረ ። ወታሕተ : ጽላሎቱ : ለ
ውእቱ : ዕፅ : መጽኢ : ኩሎሙ :
እለ : ተሰምዶ : በስመ : እግዚአብ
ሔር ። ኅበ : ሀሎ : ይቃ⁷ውም :
መልአከ ። እንዘ : ክቡር : ጥቀ :
ወነዊኅ : ውእቱ : ዕፅ ።

ወቦ : ማዕዕደ : ዐቢይ¹² ። ወይመ
ትር : እምነ : አዕፁቂሃ : ለይኢ¹³ ቲ :

¹ ዘይ.   ² ርእዮ.   ³ ነ.   ⁴ ትከ.   ⁵ ተ.   ⁶ ከ.   ⁷ ቀ.   ⁸ ብ.
⁹ ሰ.   ¹⁰ ሉ.   ¹¹ ም.   ¹² ዩ.   ¹³ እ.

ዕፅ ። ወይሁቦሙ ፡ እምነ ፡ አፅፁ-
ቂሃ ፡ ለአሕዛብ ፡ እለ ፡ ያጸሉ ፡ ታ-
ሕቴሃ ፡ ለይኢ¹ቲ ፡ ዕፅ ። ወባሕቱ ፡
ኡብትረ ፡ ደቃቀ ፡ ይሁቦሙ ፡ ዘዘእ
መት ። ወእምድኅረ ፡ ነሥኡ ፡ ከ-
ሎሙ ፡ አብትሪሆሙ ። አንበረ ፡
ማዕፅደ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ።

ወይኢ¹ቲሰ ፡ ዕፅ ፡ ድኅነት ፡ ወአ-
ልቦ ፡ ዘተነክዩ ፡ እምኔሃ ። ዳእሙ ፡
ከመ ፡ ቃ²ዲሙ ፡ ርኢክዋ ፡ ይኢ¹
ቲ ። ወአንከርኩ ፡ እንክ ። ወእቤ ፡
እፎ ፡ መጠነዝ ፡ ተመት³ሮ ፡ አፅፁ-
ቂሃ ፡ ድኅነት ፡ ዕፃ ፡ ወምንተሂ ፡
ኢተነክዩት ።

ወይቤለኒ ፡ ዝኩ ፡ ኖላዊ ፡ ኢታ-
ንክር ፡ እስመ ፡ ድኅነት ፡ ዕፃ ። ወ
ሀለወት ፡ እስመ ፡ ተመ⁴ረት ፡ አፅ
ፁቂሂ⁵ ፡ ወቁም ፡ ባሕቱ ፡ ርኢዪክ ።
ወኩሎ ፡ ይነግሩክ ፡ ምንት ፡ ውእ-
ቱ ፡ ዝንቱ ። ወዝኩ ፡ መልአክ ፡
ዘወሀቦሙ ፡ ለሕዝብ ፡ አብትሮ⁶ ።

ወይስእሎሙ ፡ ካዕበ ፡ ወያስተ-
ጋብእ ፡ እምኔሆሙ ፡ ዘከመ ፡ ነሥ-
ኡ ። ወይጼውዖሙ ፡ ኀቤሁ ። ወ
ይትሜጠዎሙ ፡ አብትሪሆሙ ።
ዘዘዚአሆሙ ። ወነሢኦ ፡ ዝኩ ፡
መልአክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈት

ኖሙ ። ወቦ ፡ እለ ፡ ይሜጥዉ ፡ አ ፩
ብ⁷ሪሆሙ ፡ ይቡሳት ። ወከመ ፡ ዘ
ፃፂ ፡ በልዎሙ ።

ወአዘዘሙ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ፡
ለእለ ፡ መጠዉ ፡ ከመዝ ። አብት
ሪሆሙ ፡ ይቁሙ ፡ እንተ ፡ ባሕቲ-
ቶሙ ።

ወመጠዉ ፡ ካልአንሂ ፡ ይቡሳኒ ፩
ሆን ። ወባሕቱ ፡ ኢበልዎን ፡ ጻጼ ።
ወሎሙኒ ፡ አዘዘሙ ፡ እንተ ፡ ባሕ-
ቲቶሙ ፡ ይቁሙ ፡ እንክ ።

ወመጠዉ ፡ ካልአንሂ ፡ ቢጸሙ ፡ ፫
እንዘ ፡ መንፈቆን ፡ ይቡስ ። ወእ-
ሙንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡
ቆሙ ።

ወመጠዉ ፡ ካልአንሂ ፡ አብትሪ ፩
ሆሙ ፡ እንዘ ፡ መንፈቆሙ ፡ ይቡ-
ሳት ። ወንቅዑትሂ ፡ ቦቶን ። ወው-
እቶሙሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡
ቆሙ ።

ወመጠዉ ፡ ዓዲ ካልአንሂ ፡ አ ፩
ብትሪሆሙ ፡ እንዘ ፡ ኃመልሚላ
ን ። ወንቅዑት ፡ ቦን ። ወእሙንቱ
ሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ።

ወመጠዉ ፡ ካልአንሂ ፡ ቢጸሙ ፡ ፯
አብትሪሆሙ ፡ እንዘ ፡ መንፈቆን ፡
ሐመልሚላት ። ወመንፈቆን ፡ ይ

¹ እ.   ² ቀ.   ³ ቲ.   ⁴ መት.   ⁵ ሃ.   ⁶ ረ.   ⁷ ብት.

ቡሳት ። ወእመ-ንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ።

፯ ወመጠዉ ፡ ከ¹ልአንሂ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ክልኤ ፡ እድ ፡ ሐመልሚላት ፡ ወሣልሱ ፡ ይቡስ ። ወእመ-ንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ።

፰ ወመጠዉ ፡ ካልአን ፡ ካዕበ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ክልኤ ፡ እድ ፡ ይቡሳት ። ወሳልሥ ፡ ኃመልሚል ። ወእመ-ንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ።

፱ ወመጠዉ ፡ ቢጸሙ ፡ አብትሪሆሙ ። ከ²ለንታሆሙ ፡ ኃመልሚላት ። ወሕቀ ፡ ዳእሙ ፡ ጽንፈ ፡ በትሮን ፡ ይቡስ ። ወቦን ፡ ንቅዕት ፡ ውስቲቶን ። ወእመ-ንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ።

፲ ወመጠዉ ፡ ካልአንሂ ፡ አብትሪሆሙ ። ወከለንታሆሙ ፡ ይቡስ ። ወጽንፎን ፡ ኃመልሚል ፡ ወወ³እቶሙሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ።

፲፩ ወመጠዉ ፡ ከ¹ልአን ፡ አብትሪሆሙ ። ከለንታሆሙ ፡ ኃመልሚል ፡ አብጽሑ ፡ እም⁴ከመ ፡ ነሥኡ ፡ እ⁵ብ ፡ መልአክ ። ወእንዘ ፡ ይበዝሕ ፡ ሰብእ ፡ ከመዝ ፡ አብጽሑ ፡

አብቲ⁶ሪሆሙ ፡ ወመጠዉ ። ወእመ-ንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ። ወጥቀ ፡ ተፈሥሐ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ፡ በይነ ፡ ዝንቱ ።

ወመጠዉ ፡ ካልአንሂ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ከለንታሆሙ ፡ ሐመልሚል ። ወዓዲ ፡ ሠረፀ ። ወእመ-ንቱሂ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ቆሙ ። ወበበይነ ፡ እሉሂ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ⁷ ፡ ጌር ።

ወመጽኡ ፡ ካልአን ፡ ወመጠዉ ፡ አብትሪሆሙ ። ከለንታሆሙ ፡ ሠረፀ ። ወውስተ ፡ ውእቱ ፡ ዘሠረፀ ፡ ቦቱ ፡ ፍሬ ። ወጥቀ ፡ ተፈሥሐ ። ሰብእ ፡ እለ ፡ ከመዝ ፡ ተረክበ ፡ አብትሪሆሙ ።

ወተሐሠዩ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ፡ በእንቲአሆሙ ።

ወዝንቱኒ ፡ ኖላዊ ፡ ጥቀ ፡ ተፈሥሐ ፡ ምስሌሁ ፡ በእንቲአሆሙ ፡ ጥቀ ።

ወአዘዘ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ፡ እግ ፪ ዚአብሔር ። ያምጽኡ ፡ አክሊላተ ። ወአምጽኡ ፡ ከመ ፡ ዘእምፀበርት ፡ ተገብረ ። ወአስተቃጸሎሙ ፡ ለእመ-ንቱ ፡ ዕደው ። እለ ፡ ሠረፀ ፡ አብትሪሆሙ ። ወፍሬሂ ፡

¹ ካ.   ² ታ.   ³ ው.   ⁴ ዘ.   ⁵ እም.   ⁶ ት.   ⁷ ክ.

ቦቶን ። ወፈነዎሙ ፡ ውስተ ፡ ማ
ጎፈድ ።

ወለእልክቱሂ ፡ ካልአን ፡ ፈነዎ
ሙ ፡ ውስተ ፡ ማጎፈድ ። እለመጠ
ወ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ኩል¹ንተ²ሆ
ሙ ፡ ሐመልሚለ³ት ። ወዓዲ ፡ ሠ
ረፀ ፡ ወፍሬ፡ባሕቱ ፡ አልቦን ፡ ውስ
ተ ፡ ውእቱ ፡ ሠርፅ ። ወወሀቦሙ ፡
ማጎተመ ። ወዕሩይ ፡ ልብሶሙ ፡
ለኩሎሙ ፡ ጸዓዳ ፡ ከመ ፡ በረድ ።

ወለእልክቱሂ ፡ እለ ፡ ዐርጉ ፡ ው
ስተ ፡ ማጎፈድ ። ወለእልክቱሂ ፡
እለ ፡ መጠወ ፡ አብትሪሆሙ ፡ እ
ንዘ ፡ ሐመልሚለን ፡ ኩለንታሆ
ሙ ፡ ወኩሎሙ ፡ ሂ ፡ ፈነዎሙ ፡
ውስተ ፡ ማጎፈድ ። ወወሀቦሙ ፡
አልባሰ ፡ ጸዓዳ ፡ ወማጎተመ ።

ወእምድጎረ ፡ ፈጸመ ፡ ዘንተ ፡
ውእቱ ፡ መልአክ ። ይቤሎ ፡ ለዝ
ንቱ ፡ ኖላዊ ፡ ናሁ ፡ አኃውር ፡ አነ ።
ወአንተ ፡ አብአሙ ፡ ው⁴ለእሉ ፡
ውስተ ፡ አረፍተ ፡ ጥቅም ። ወለ
ለ፩ጎበ ፡ ይደልዎ ፡ በአምጣን ፡ ም
ንባሩ ። ወጠይቅ ፡ ባሕቱ ፡ አብት
ሪሆሙ ፡ ወኢታስትት ።

ወእምዝ ፡ ጠዩቀክ ፡ በ⁵ሕቱ ፡ ፈ

ንዎሙ ። ወዑቅ ፡ ባሕቱ ፡ አልቦ ፡
ዘይትኃለፈክ ። ወአንሰ ፡ በጎበ ፡

ምሥዋዕ ፡ እፈትኖሙ ፡ ወከመዝ ፡
ይቤሎ ፡ ለውእቱ ፡ ኖላዊ ፡ ወሐረ ።

ወእምድጎረ ፡ ሐለፈ ፡ ዝኩ ፡
መልአክ ። ወይቤለኒ ፡ ዝኩ ፡ ኖላ
ዊ ፡ ነዐ ፡ ንትመጠ ፡ ለእሉ ፡ ኩሎ
ሙ ፡ አብትሪሆሙ ። ወንትከ⁶ሎ
ን ፡ በበቢጸሙ ። ለእመቦ ፡ ዘኢይ
ትከሀል ፡ እምኒሆን ። ይሕየው ።

ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ እግዚአ ፡ ይት
ከሀል ፡ ሐዪው ፡ እንዘ ፡ ይቡሳት ።
ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዛቲ ፡
ዕፅ ፡ ዕፅ ፡ ኢጥያ ፡ ይኢ⁷ቲ ፡ ዘመ
ደ ፡ ዘፍጡነ ፡ ያ⁸ሐዩ ። ወእምከ
መ ፡ ተከ⁹ለ ፡ እማንቱ ፡ አብትር ።
ወአሐዛ ፡ ሥርወ ፡ ብዙጎተ¹⁰ ፡ ያ⁸

ሐይዋ ፡ እምኒሆን ። ወባሕቱ ፡ ሕ
ቀ ፡ ሀባ ፡ ናመክርን ። ወንስቅዮ
ን ፡ ማየ ። ወእመቦ ፡ ዘክሀለ ፡ ሐ
ዪው ፡ እምኒሆን ። ንትፌሣክ ፡ ።
ቲ ። ወእመሰ ፡ ኢይሐይዋ ፡ ኢይ
ከውን ፡ አነ ፡ መስትት¹¹ ።

ወአዘዘኒ ፡ ውእቱ ፡ ኖላዊ ፡ ከመ ፡
እጸውዎሙ ፡ እምቅዋ¹³ቲሆሙ ።
ወመጽኡ ፡ በበቢጸሙ ። ወመጠ

¹ ለ. ² ታ. ³ ላ. ⁴ ው delendum. ⁵ ባ. ⁶ ክ. ⁷ እ. ⁸ ዩ.

⁹ ተተክ. ¹⁰ ት. ¹¹ ተ. ¹² ዋማ.

ወ.፡አብትሪሆሙ፡ለውአቱ፡ኖ
ላዊ ።

ወተመጢዎ፡ውአቱ፡ኖላዊ፡አ
ብትሪሆሙ፡ተከሎን፡በበቢጸን።
ወአምድኅረ፡ተከሎን፡ሰቃ¹የ-
ን፡እስከ፡ደፈኖን፡ማየ፡ወኢያ
ስተርአያ ። ወአምድኅረ፡ሰቃ¹
የን፡ለውአቶን፡አብትር ። ይቤ
ለኒ፡ነዐ፡ንሐር ። ወአምድኅረ፡
ኅዳጥ፡መዋዕል፡ንገብእ፡ወን
ሬእየን፡ለእላንቱ፡ከሎን፡አብ
ትር ።

እስመ፡ዘፈጠራ፡ለዛቲ፡ዕፅ፡
ይፈቅድ፡ከመ፡ይሕየው፡ከሎ
ሙ፡እለ፡ነሥኡ፡እምዛቲ፡ዕፅ፡
አብትረ ። ወእትአመን፡ባሕቱ፡
አነ፡እምከመ፡አሐዘ፡ሥርወ፡
ሕቀ፡እላንቱ፡አብትር ። ወዘተ
ሠቅያ፡ማይ²፡ይበዝሕ፡እምኔሆ
ን፡ያ²ሐዩ ።

፫ ወእቤሎ፡ስምዐኒ፡እግዚአ፡ወ
አይድዐኒ፡ምንት፡ይኢ³ቲ፡ዛቲ፡
ዕፅ፡እስመ፡ስእንኩ፡አእምሮ
ታ፡ዘመጠነዝ፡ተመትረ፡አዕፁ-
ቂሃ።ወድኅነት፡ዕፃ።ወግሙራ፡
ኢያስተርኢ፡ምንተኒ፡እምውስ
ተ፡አዕፁቂሃ፡ኅበ፡ተረክበ፡አዕ

ጹቂሃ ። ወበበይነ፡ዝንቱ፡ሥእ
ንኩ፡አእምሮታ ።

ወይቤለኒ፡ስማዕ፡ዛቲ፡ዕፅ፡ዐ
ቢይ፡እንተ፡ከደነት፡አድባረ።
ወጸለለት፡ገዳመ።ወከሎ፡ምድ-
ረ ። ሕጉ፡ለእግዚአብሔር፡ውእ-
ቱ፡ዘተውህበ፡ለከሎ፡ዓለም፡
ውእቱ፡ወልደ፡እግዚአብሔር፡
ዘተሰብከ፡እስከ፡አጽናፈ፡ም
ድር ።

ወእለሰ፡ታሕተ፡ጽለ⁴ሎታ፡አ
ሕዛብ፡እሙንቱ ። እለ፡ሰምዑ፡
ትምህርቶ፡ወአምኑ፡ቦቱ ።

ወዝንቱሰ፡መልአክ፡ዐቢይ ።
ወክቡር ። ሚካኤል፡ውእቱ ። ፡
ብውሕ፡ሎቱ፡ላዕለ፡ዝንቱ፡ሕዝ-
ብ፡ከመ፡ይዕቃ¹ቦሙ።እስመ፡ው-
እቱ፡ብውሕ፡ይደይ፡ሕጎ፡ውስ
ተ፡ልቦሙ፡ለእለ፡ያ²አምኑ፡ቦቱ።

ወእምዝ፡ይኔውጸሙ፡ለእለ፡
ወሀቦሙ፡ሕጎ፡ለእመ፡ዐቃ¹ቡ።
ወናሁ፡ርኢ፡አብትሪሆሙ፡ለለ
፩እምኔሆሙ ። እስመ፡ዝንቱ፡አ
ብትር፡ሕጉ፡ውእቱ ። ወናሁ፡ር
ኢ፡ከመ፡ብዙኃት፡እማንቱ፡እ
ለ፡ሠረፃ፡ወእለ፡ሐይዋ፡እምው-
እቱ፡እላንቱ፡አብትር ።

¹ ቀ. ² የ. ³ እ. ⁴ ላ. ⁵ የ.

ወከዕበ : ትሬእዮሙ : ለእለ : ዐ
ቀቡ : ሕጎ : ለኩሎሙ : ትሬኢ :
ምንባርሙ : ለለጅእምኔሆሙ ። ወ
እቤሎ : በበይነ : ምንት : እግዚአ :
መንፈቆሙ : ፈነወ : ውስተ : ማኅ
ፈድ ። ወመንፈቆሙ : ፈነወ : ለከ ።
ወይቤለኒ : ኩሎሙ : እለ : ሐደ
ጉ : ሕጎ : ዘነሥኡ : እምኔህ : ው
ስተ : ምኩናኑ¹ : ዘኢዮ² : ሕ³ደጎ
ሙ : ከመ : ይነስሐ ።

ወእለሰ : ወድኡ : አሥመርዎ :
ወዐቀቡ : ውስተ : ምኩናነ : ዚአ
ሁ : አግብአሙ ። ወእቤሎ : እግ
ዚአ : መኑ : እሉ : እለ : ተቀጸሉ :
አክሊለ ። ወዓርጉ : ውስተ : ማኅ
ፈድ ።

ወአውሥኢኒ : ወይቤለኒ ። እ
ሉ : እለ : ተቃ⁴ጸሉ : አክሊለ ። እ
ሙንቱ : እለ : ተጋደልዎ : ለሰይ
ጣን : ወም⁵አዎ ። እለ : ተቀጸሉ :
በበይነ : ሕርመቶሙ ። ወእልክ
ቱሰ : ካልአን : እለ : መጠዉ : አ
ብትሪሆሙ : እንዘ : ሐመልሚላ
ት : እማንቱ ። ወዓዲ : ሠረፀ ። ወ
ፍሬ : በሕቱ : አልቦን : ውስተ : ሠ
ርዎን ። እሉ : እሙንቱ : እለ : ተ
ጻር⁶ሩ : በበይነ : ሕርመቶሙ : ወ

ኢክሕዱ : ሕጎሙ ። ወኢቃ⁴ተል
ዎሙ : በሕቱ ።

ወእልክቱሂ : እለ : መጠዉ : አ
ብትሪሆሙ : እንዘ : ኃመልሚላ
ን : እማንቱ ። በከመ : ነሥእዎን :
እሉ : እሙንቱ : ጻድቃን : ወንጹ
ሐን : እለ : ጥቀ : በንጹሕ : ልብ :
ሐሩ ። ወዐቀቡ : ትእዘዘ : ለእግዚ
አብሔር ።

ወእምዝ : ትሬኢ : በዕዳን : አብ
ትሪሆሙ : እመ : ተፈነዉ : ወፈ
ተናሆሙ : ለውእቱ : አብትር : እ
ለ : ተከልነ ።

ወእምድኅረ : ኅዳጥ : መዋዕል : ፬
መጻእነ : ውስተ : ውእቱ : ብሔ
ር ። ወነበረ : ዝኖላዊ : ውስተ : መ
ንበሩ : ለውእቱ : መልአክ ። ወአ
ንሰ : ቆምኩ : ቅድሚሁ ። ወይቤ
ለኒ : ቅንት : በልብሰ : ዓጌ : ወተለ
አከኒ ። ወቀነትኩ : አነ : ልብሰ : ዓ
ጌ : ንጹሐ ።

ወሶበ : ርእየኒ : ከመ : ቀነትኩ :
ወተደል⁷ውኩ : ለመጥዎ ። ወይ
ቤለኒ : ጸውዎሙ : ለእልክቱ : ዕደ
ው : እለ : ተከልነ : አብትሪሆሙ ።
በቢጸሙ : በከመ : ተመጠውናሆ
ሙ : አብትሪሆሙ ።

¹ ኒ. ² ዚአየ. ³ ሐ. ⁴ ቀ. ⁵ ሞ. ⁶ aut ጸር aut ጻረ. ⁷ ለ.

ወሐርኩ፡ ውስተ፡ ገዳም፡ ወጸ
ዋዕክዎሙ፡ ለኩሎሙ፡ ወቆሙ፡
ኩሎሙ፡ በበ፡ ቢጸሙ፡ ወይቤ
ሎሙ፡ ኩልክሙ፡ ምልኩ፡ አብ
ትሪክሙ፡ ወአምጽኡ፡ ገቢየ፡

ወመጠዉ፡ ቃ¹ዲሙ፡ እለ፡ ይ
ቡሳት፡ አብትሪሆሙ፡ ወብሉዓ
ት²፡ ዓፂ፡ ከመ፡ ቃ¹ዲሙ፡ ኢተረ
ክበ፡ ወይቡሳትኒ፡ ወብሉዓትኒ፡
ወአዘዘሙ፡ እንተ፡ በሕቲቶሙ፡
ይቁሙ፡ ወይንበሩ፡

ወእምዝ፡ መጠዉ፡ አብትሪሆ
ሙ፡ እለ፡ ይቡሳት፡ ወቦን፡ ብሉ
ዓት፡ ወቦእምኔሆን፡ እለ፡ ተረ
ክቡ፡ ኃመልሚል፡ ወቦ፡ እለ፡ ይ
ቡሳት፡ ወብሉዓት³፡ ዓፂ፡ ወለእ
ልክቱ፡ ሳ³፡ እለ፡ መጠዉ፡ አብት
ሪሆሙ፡ እንዘ፡ ሐመልሚላት፡ አ
ዘዘሙ፡ እንተ፡ በሕቲቶሙ፡ ይ
ቁሙ፡

ወለእልክቱሰ፡ እለ፡ ተረክቡ፡ አ
ብትሪሆሙ፡ ይቡሳትሂ፡ ወብሉዓ
ት፡ ምስለ፡ ቃዳሚት⁴፡ ወ⁵አዘዘ
ሙ፡ ይቁሙ፡

ወእምዝ፡ መጠዉ፡ አብትሪሆ
ሙ፡ እለ፡ መንፈቆሙ፡ ይቡሳት፡

ወቦን፡ ንቅዓተ፡ ውብዙኃን፡ እ
ምውስቲቶሙ፡ እለ፡ ተረክበ፡ አ
ብትሪሆሙ፡ ሐመልሚላት፡ ወአ
ልቦን፡ ንቅዓት፡

ወቦ፡ እለ፡ ተረካ⁶ባ፡ ሐመልሚ
ላት፡ ወዓዲ፡ ሠረፃ፡ ወማዕከለ፡
ቈጽሎን፡ ቦን፡ ፍሬ፡ በከመ፡ በ
ሙ፡ እልክቱ፡ እለ፡ ቦርጉ፡ ውስ
ተ፡ ማኅፈድ፡ እለ፡ ተቃ⁷ጸሉ፡ አ
ክሊለ፡

ወቦእለ፡ ተረክቡ፡ ይቡሳት፡ ወ
ብሉዓት፡ ወቦ፡ እለ፡ መንፈቆ
ሙ፡ ይቡስ፡ ወቦን፡ ንቅዕት፡ ወ
አዘዘሙ፡ ለለጅእምኔሆሙ፡ ይቁ
ሙ፡ ምስለ፡ ቢጸሙ፡ ወቦ፡ ዘ⁸ን
ተ፡ በሕቲቶሙ፡ ቆሙ፡

ወእምዝ፡ መጠዉ፡ እለ፡ ሐመ ፩
ልሚላት፡ አብትሪሆሙ፡ ወቦን፡
ንቅዕት፡ ዘእሉ፡ ኩሎሙ፡ ተረካ⁶
በ፡ ሐመልሚላት፡ ወአቀሞሙ፡
ምስለ፡ ቢጸሙ፡ ወተፈሥሐ፡ ፩
ኖላዊ፡ ምስለ፡ እሉ፡ እስመ፡ ኩ
ሎሙ፡ ተመይጡ፡

ወመጠዉ፡ እለ፡ መንፈቆሙ፡
አብትሪሆሙ፡ ይቡስ፡ ወቦ፡ እለ፡
ተረክበ፡ እምውስተ፡ አብትሪሆ

¹ ቀ. ² ተ. ³ ሰ. ⁴ ቀደምት፡ ⁵ ወ delendum. ⁶ ክ. ⁷ ቀ.

⁸ ዘእ.

ሙ : ይቡስ : ወቦ : እለ : ተረክ
በ : እምውስተ : አብትሪሆሙ ።
ኩሎን : ሐመልሚላት ። ወቦን :
እለ : መንፈቆን : ይቡሳት : ወብሉ
ዓት ። ወቦን : እለ : ሠረፀ : ኃመ
ልሚላት ። ወዓዲ : ሠረፀ ። ወአ
ቃ¹ሞሙ : ለኩሎሙ : ምስለ : ቢ
ጸሙ ።

ወመጠዉ : እለ : ክልኤ : እድ :
ሐመልሚላት ። ወሣልስ : ይቡሳ
ት ። ወብዙኃን : እሉ : እለ : መጠ
ዉ : ሐመልሚላት : ኩለንታሆ
ሙ ። ወብዙኃት : መንፈቆሙ :
ይቡስ ። ወዘብዙኃን : መንፈቆ
ሙ : ሐመልሚላት ። ወክልኦን :
ይቡሳት : ወብሉዓትሂ ። ወኩሎ
ሙ : ተፈነዉ : ምስለ : ቢጸሙ ።

ወመጠዉ : ክልኦንሂ : ባዕዳን
ሂ : አብትሪሆሙ ። እለ : ክልኤ :
እድ : ይቡሳት ። ወሣልስ : ሐመ
ልሚላት ። ወብዙኃን : እምኔሆ
ሙ : እለ : መጠዉ : መንፈቆሙ :
ይቡስ ። ወቦን : ንቅዑት : ወብሉ
ዓትኒ ። ወውሐዳን : እለ : መጠ
ዉ : ሐመልሚላት ። ኩል²ንታሆ
ሙ : ወኩሎሙ : ምስለ : ቢጸሙ :
ቆሙ ።

ወመጠዉ : እለ : ሐመልሚላ
ት : አብትሪሆሙ ። ወጽንፎን : ይ
ቡስ ። ወንቅዑት : ቦን ። ወእም :
ውስተ : እሉ : ቦእለ : መጠዉ : አ
ብትሪሆሙ : ሐመልሚላት : ኩ
ለንታሆሙ ። ወዓዲ : ሠረፀ ። ወ
ቦ : እለ : መንፈቆሙ : ይቡስ ። ወ
ንቅዑት : ቦን ። ወሐሩ : እሉሂ :
ኩሎሙ : ውስተ : ቢጸሙ ።

ወእምዝ : መጠዉ : እለ : ጽን
ፎን : ሐመልሚል ። ወኩለንታሆ
ን : ይቡስ ። ወእምውስተ : አብት
ሪሆሙ : ለኩሎሙ : ዘይበዝሐ :
ተረክበ : ሐመልሚላ ። ወዓዲ :
ሠረፀ : ወቦን : ፍሬ : ውስተ : አ
ቀጽሎን ። ወክልኦትኒ : ሐመል
ሚላት : ተረክበ : ኩለንታሆን ።
ወበእንተ : እላንቱ : አብትር : ተ
ፈሐ³ : ጥቀ : ውእቱ : ኖላዊ : እስ
መ : ከመዝ : ተረክበ ። ወሐራ : እ
ሉሂ : ውስተ : ቢጸን : ይቁማ ።

ወእምድጎረ : ፈተነ : አብትሪ ፤
ሆን : ውእቱ : ኖላዊ : ለኩሎሙ ።
ይቤለኒ : አኮ : እቤለከ : ዛቲ : ዕፅ :
ፍጡነ : ተሐዩ : ይኢ⁴ቲ : ወናሁ :
ርኢ : ሚመጠነ : እለ : ነስሐ : ወ
ሐይዉ ።

¹ ቀ.   ² ለ.   ³ ሥሐ.   ⁴ እ.

ወእቤሎ : ርኢኩ : እግዚአ ።
 ወይቤለኒ : ርኢኩኑ : እንከ ። ከ
 መ : ብዙሕ : ምሕረቱ : ለእግዚአ
 ብሔር ። ወከመ : ዐባይ ። ወክብ
 ርት : ይኢ¹ቲ ። ወወሀበ : መንፈ
 ስ : ለእለ : ይደልዎሙ : ይነስሑ ።

ወእቤሎ : በእፎ : እግዚአ : ነስ
 ሑ : ከሎሙ ። ወይቤለኒ : እለ :
 ርእየ : እግዚአብሔር : ልቦሙ ።
 ከመ : ሀለዎሙ : ንጹሐነ : ይኩኑ :
 ወይትቀነዩ : ሎቱ : በከሎ : ልቦ
 ሙ ። ወወሀበሙ : ይነስሑ ። ወ
 እለስ : ርእየሙ : እከየሙ : ወ
 ጉሑሎ²ቶሙ ። ከመ : ሀለዎሙ :
 ለዓይነ : ሰብእ : ይኔስሑ : በአ
 ድልዎ : ሎሙ : ወኢወሀበሙ :
 ይኔስሑ : ከመ : ኢይጽርፉ : ካዕ
 በ : ዳግመ : ላዕለ : ስሙ ።

ወእቤሎ : እግዚአ : ፈክር : ሊ
 ተ : ይእዜ : እሉ : እለ : መጠዉ :
 አብትሪሆሙ : መኑ : እሙንቱ ።
 ወአይድዐኒ : ምግባሮሙ : ከመ :
 ሶበ : ሰምዑ : እሉንቱ : እለ : አም
 ኑ : ወሠጥዮ³ : ማኅተመ : ነሥ⁴አ
 ሙ ። ወኢዐቃ⁵ቡ ። ድኅረ : ያአ
 ምሩ : ምግባሮሙ : ወይኔስሑ :

እስመ : እ⁶ነሥኡ : ማኅተም⁷ : ዘእ
 ምኅቤከ : ወኢያእከትዎ : ለእግ
 ዚአብሔር : ዘመሀሮሙ ። ወፈነ
 ወ : ኪያከ : ከመ : ትሐድስ : ነፍሶ
 ሙ ። ወይቤለኒ : ስማዕ : እሉ : እ
 ለ : ይቡስ : አብትሪሆሙ : ወብሉ
 ዓት⁸ : ዓዔ ። ተረክበ : እሉ : እሙን
 ቱ ። እለ : ይከሕዱ ። ወዓለውዋ :
 ለቤተ : ክርስቲያን ። ወጸረፉ : በ
 ኃጣይኢሆሙ : ላዕለ : እግዚአብ
 ሔር ።

ወዓዲ : ያ⁹ኃፍሩ : በእንተ : ስ
 መ : እግዚአብሔር : ዘተሰምየ : ላ
 ዕሌሆሙ ። ወእሉሂ : ዘልፈ : ም¹⁰
 ቱ : በኅበ : እግዚአብሔር ። ወኖ
 ሁ : ርኢ : ከመ : ኢይኔስሑ : ወ
 ኢምንተኒ ። ወኢ፩አምኔሆሙ :
 እንዘ : ትነግሮሙ : ቃልየ : ዘአዘ
 ዝኩከ ። እለ : እንከ : ለዝሉፉ : አ
 ልቦሙ : ሕይወተ ። ወእለስ : ይ
 ቡሳት : ተመጠዉ : ኢተበልዓ :
 ባሕቱ ።

ወእሉሂ : ቅሩባኒሆሙ : እሙን
 ቱ : እስመ : መደልዋነ : ከኑ : ወክ
 ልኤተ : ትምህርተ : ይሚህሩ ።
 ወያዕልውዎሙ : ለአግብርተ : እ

¹ እ.   ² ጉሕሉ.   ³ ጠጡ.   ⁴ ሢ.   ⁵ ቀ.   ⁶ እ delendum.   ⁷ መ.
⁸ ተ.   ⁹ የ.   ¹⁰ ሞ.

ግዚአብሔር ። ወፈድፋደሰ፡ ለእለ፡ አበሱ ። ወኢይሐድግዎሙ፡ ይኔ¹ስሐ ። ወያስሕትዎሙ፡ በትምህርተ፡ እበድ ።

ወእለሰ፡ በሙ፡ ተስፋ፡ ይኔስሐ ። ወናሁ፡ ርኢ፡ ከመ፡ ብዙኃን፡ እምኔሆሙ፡ ነስሐ፡ እምዘ፡ ነገሮሙ፡ ትእዛዝዩ፡ ወዓዲ፡ ይኔስሐ ። ወከሎሙ፡ እለ፡ ይ²ኢይኔስሐ፡ ሐጉሉ፡ ሕይወቶሙ ።

ወከሎሙ፡ እለ፡ ነስሐ፡ ጻድቃን፡ ከኑ ። ወኮን፡ ምንባሮሙ፡ ውስተ፡ ዓጽቀ፡ ዓጸድ ። ወእለሂ፡ ። ርጉ፡ ውስተ፡ ማኅፈድ ። ወናሁ፡ ርኢ፡ ንስሐሆሙ፡ ለኃጥአን፡ ። መ፡ ባቲ፡ ሕይወተ ። ወኢንስሐ³ ሰ፡ ሞተ፡ ያመጽእ ። ወከሎሙ፡ እለ፡ መጠዉ፡ መንፈቆን፡ ይቡስ ። ወቦን፡ ንቅዐተ ።

ስማዕ፡ በእንቲአሆን፡ ከሎን፡ እለ፡ መንፈቆን፡ ይቡስ፡ አብትሪሆሙ ።

ከማሁ፡ እሙንቱሂ፡ መንፈቆሙ፡ ዩብሰ ። እስመ፡ ይናፍቁ፡ ኢእሙንቱሂ፡ ሕያዋን ። ወኢእሙንቱ፡ ምውታን ። ወእሉሂ፡ እለ፡ መንፈቆን፡ ይቡስ ። ወቦን፡ ንቅዐ

ተ ። እሉ፡ እሙንቱ፡ እለ፡ ይናፍቁሂ ። ወያ³ሐምዩ፡ ግሙራ፡ ዳኅነ፡ ኢይነብሩ ። ዳእሙ፡ ይትህወኩ፡ ዘልፈ ። ወባሕቱ፡ እሉሂ፡ ። ሙ፡ ተስፋ፡ ን⁴ሐ ።

ወናሁ፡ ርኢ፡ ከመ፡ ነስሐ፡ እምውስቱቶሙ፡ ወዓዲ፡ ቦተስፋ፡ ንስሐ፡ ከሎሙ፡ እለ፡ ን¹ስሐ፡ እም፡ ውስቱቶሙ፡ ውስተ፡ ማኅፈድ፡ ኮነ፡ ምንባሮሙ፡ ወእለሰ፡ ተጐናዲዮሙ፡ ነስሐ፡ ውስተ፡ ። ጽቀ፡ ዓጸድ፡ ኮነ፡ ማኅደሮሙ ። ወከሎሙ፡ እለ፡ ኢነስሐ፡ ወአቦዩ፡ ኅዲገ፡ ምንባሮሙ፡ ሞተ፡ እመዊት፡ ይመውቱ ።

ወእለሂ፡ ሐመልሚል፡ መጠሙ⁵፡ አብትሪሆሙ፡ ቦን፡ ንቅዐተ፡ እለ፡ ዘልፈ፡ ይአምኑ፡ ወጻድቃን፡ ከኑ ። ወቦሙ፡ ባሕቱ፡ ተቃንኦ፡ በበይናቲሆሙ፡ በእንተ፡ አስተሐይሦ ። ወበእንተ፡ ክብር ።

ወባሕቱ፡ እሉሂ፡ በሙ፡ ዐቢዮ፡ በበይናቲሆሙ፡ ተቃንዑ⁶ ። በእንተ፡ አስተኃይሶ ። ወእሉሂ፡ እምከመ፡ ሰምዑ፡ ትእዛዝዩ፡ ጻጽቃን፡ ይከውኑ ። ወያነጽሐ፡ ርኢሶሙ፡ ወፍጡነ፡ ይነ⁷ስሐ ። ወይከውን፡

¹ ነ. ² ይ delendum. ³ ዩ. ⁴ ንስ. ⁵ ዉ. ⁶ ያ. ⁷ ኔ.

ምንባሮሙ : ውስተ : ማኅፈድ ።
 ወለእመቦ : ካዕበ : ዘተመይጠ : እ
 ምኔሆሙ : ውስተ : እኩይ ። ወያ
 ወፅእዎ : እምነ : ማኅፈድ ። ወያ¹
 ሐጉል : ሕይወቶሙ ።

ወሕይወትሰ : ለሁሉሙ : ለእ
 ለ : ያ¹ዐቅቡ : ትእዛዝ : እግዚአብ
 ሔር : ይኢ²ቲ ። እስመ : ውስተ :
 ትእዛዝ : አልቦ : ተቃንኦ : በበይ
 ነ : ክብር ። ዳእሙ : ከመ : ይትዐገ
 ሥ : ሰብእ : ወያትሕት : ርእሶ ።

ወለእሉ : እለ : ከመዝሎሙ : ይ
 ኢ²ቲ : ሕይወት : እምነበ : እግ
 ዚአብሔር ። ወእለ : እኩያንሰ ።
 ወለከሐዲያን ። ሎሙ : ውእቱ :
 ሞት ።

፳ ወእለሰ : መጠዉ : አብትሪሆ
 ሙ : እንዘ : መንፈቆሙ : ሐመል
 ሚል ። ወመንፈቆን : ይቡስ ። እ
 ሉ : እሙንቱ : እለ : እሱራን : በን
 ዋይ ። ወኢተለውዎሙ : ለቅዱ
 ሳን ። ወበበይነዝ : ሐይዉ : ወመ
 ንፈቆሙ : ም³ቱ ። ወባሕቱ : ብዙ
 ኃን : እሙንቱ : እምኔሆሙ : እለ :
 ሰምዑ : ትእዛዝየ : ወነስሐ ። ወ
 ነሎሙ : እለ : ነስሐ : ውስተ :
 ማኅፈድ : ኮነ : ምንባሮሙ ። ወቦ :

እምኔሆሙ : እለ : ለዝሉፉ : ዘ
 ሕዱ ።

ወእሉሰ : አልቦሙ : ንስሐ : እስ
 መ : ፀረፉ : ላዕለ : እግዚአብሔ
 ር : ወክሕዱ : በበይነ : ተግባር : ን
 ዋዮሙ ። ወበእንተ : ዝንቱ : ሐ
 ጉሉ : ሕይወቶሙ : ፊእንተ : እከ
 ዩ : ምግሮ⁴ሙ ። ወብዙኃን : እም
 ውስቱቶሙ : እለ : ናፈቁ ።

ወእሙንቱሂ : ዓዲ : ቦሙ : ንስ
 ሐ : ለእመ : ፍጡነ : ነስሐ ። ወይ
 ከውን : ምንባሮሙ : ውስተ : ማ
 ኅፈድ ። ወእመሰ : ጐንደዩ : ንስ
 ሐ : ይከውን : ምንባሮሙ : ውስ
 ተ : ዐጽቀ : ዓጸድ ።

ወእመሰ : ባሕቱ : ኢነስሐ : ሐ
 ጉሉ : ሕይወቶሙ ። ወእሉሂ : እ
 ለ : ክልኤ : እድ⁵ : መጠዉ : ሐመ
 ልሚለ ። ወሳልሰ : ይቡስ⁶ ። እሉ :
 እሙንቱ : እለ : ክሕዱ : ዘዘዚአ
 ሁ ። ወብዙኃን : እምኔሆሙ : እ
 ለ : ነስሐ ። ወዐርጉ : ውስተ : ማ
 ኅፈድ : ወነበሩ ።

ወብዙኃን : እለ : ለዝሉፉ : ክሕ
 ድዎ : ለእግዚአብሔር : ወእሙ
 ንቱሰ : ለዝሉፉ : ሐጉሉ : ሕይወ
 ቶሙ ። ወቦ : እምኔሆሙ : እለ :

1 ዩ. 2 እ. 3 ሞ. 4 ባሮ. 5 ደ. 6 ሰ.

ናፈቁ ። ወእሙንቱሰ ፡ ሰሙ ፡ ግዳ፤
ዲ ፡ ንስሐ ፡ ለእመ ፡ ፍጡነ ፡ ነስ
ሐ ። ወኢነበሩ ፡ ውስተ ፡ ሐው
ዘሙ ፡ ወእመሰ ፡ ነበሩ ፡ ውስተ ፡
ምግባሮሙ ። ወእሙንቱሰ ፡ ም¹
ተ ፡ ያመጽኡ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ እ
ንከ ።

፱ ወእለሂ ፡ እለ ፡ መጠዉ ፡ አብት
ሪሆሙ ፡ ክልኤ ፡ እድ ፡ ይቡስ ፡ ወ
ሣልስ ፡ ሐመልሚል ። እሉ ፡ እሙ
ንቱ ፡ እለ ፡ አምኑ ፡ ውብዕሉ ። ወ
ሶበ ፡ ነበሩ ፡ ውስተ ፡ ሐውዘሙ ፡
ፈድፋድ ፡ ተዐበዩ ፡ ወአዕበዩ ፡ ርእ
ሶሙ ። ወሐደግዋ ፡ ለጽድቅ ። ወ
ኢተለዉ ፡ ርትዐ ። ወምስለ ፡ አ
ሕዛብ ፡ ሐይዉ ። ወሐወዘሙ ፡ ም
ግባሮሙ ።

ወእም ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢወፅ
ኡ ። ወነበሩ ፡ በሃይማኖቶሙ ። እ
ንዘ ፡ ኢይገብሩ ፡ ምግባረ ፡ ሃይማ
ኖት ። ውብዙኃን ፡ እምውስቴቶ
ሙ ፡ እለ ፡ ነስሐ ። ወከነ ፡ ምንባሪ
ሆሙ ፡ ውስተ ፡ ማኅፈድ ። ወእል
ክቱሰ ፡ ለዝሉፉ ፡ ምስለ ፡ አሕዛብ ፡
ሐይዉ ። እለ ፡ ይተልዉ ፡ በትዕ
ቢቶሙ ። ወሐደግዎ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ። ወገብሩ ፡ ግብረ ፡ አሕዛ

ብ ፡ ወእሉሰ ፡ ምስለ ፡ አሕዛብ ፡ ተ
ኖለቁ ።

ወቦ ፡ እምኔሆሙ ፡ እለ ፡ ናፈቁ ።
እስመ ፡ ኢተአምኑ ፡ ከመ ፡ ይድኃ
ኑ ፡ በበይነ ፡ ምግባሮሙ ፡ ዘገብሩ ።
ወክልእኒ ፡ ግብረ ፡ ጋእዝ ፡ ማእከ
ሎሙ ፡ ወናፈቁ ። ወእሉሰ ፡ እለ ፡
ናፈቁሂ ፡ በበይነ ፡ እኩይ ፡ ምግባ
ሮሙ ፡ ሰሙ ፡ ንስሐ ።

ወባሕቱ ፡ ርቱዕሰ ፡ ፍጡነ ፡ ይነ
ስሐ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ምግባሮሙ ፡
ውስተ ፡ ማሕፈድ ። ወእለሰ ፡ ኢነ
ስሐ ፡ ወነበሩ ፡ ውስተ ፡ ሐውዘ
ሙ ፡ ሞት ፡ ላዕሌሆሙ ።

ወእሉሂ ፡ እለ ፡ መጠዉ ፡ አብት ፤
ሪሆሙ ፡ ሐመልሚላተ ። ወጽን
ፎን ፡ ይቡስ ። ወቦን ፡ ንቅዕተ ። እ
ሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ለዝሉፉ ፡ ጸ
ድቃነ ፡ ኮኑ ። ወክብሩ ፡ በኅበ ፡ እ
ግዚአብሔር ።

ወባሕቱ ፡ ሰሙ ፡ አሐተ ፡ ኃጢ
አተ ፡ በእንተ ፡ ንስቲት ፡ ት³ ። ወቦ
ሙ ፡ ሕቀ ፡ ምስለ ፡ ቢጸሙ ፡ ጋእ
ዘ ። ወእምከመ ፡ ሰምዑ ፡ ቃልዩ ፡
ዘይበዝሐ ፡ ይኔስሐ ፡ ይከውን ፡
ምግባሮሙ ፡ ውስተ ፡ ማኅፈድ ።
ወቦእምኔሆሙ ፡ እለ ፡ ናፈቁ ። ወእ

¹ ሞ.   ² ምን.   ³ ት delendum.

ንተ፡ተዐቢ፡ጋእዘ፡ገብሩ፡ ወእ
ሉሰ፡በሙ፡ተስፋ፡ለንስሐ፡ዘል
ፈ፡ጻድቃን፡ኮኑ፡ ወእም፡ዕፁ-
ብ፡፩ እምውስቴቶሙ፡ እም፡ተ-
ሐጉለ፡ ወእሉሰ፡እለ፡መጠዉ፡
አብተሪሆሙ፡ይቡሳት፡ወጽንፎ
ን፡ሐመልሚል፡እሉ፡እሙንቱ፡
እለ፡አምኑ፡ዳእሙ፡ ወቦ፡ባሕ-
ቲቶሙ፡ወምግባሮሙሰ፡ምግባ-
ረ፡ዓመፃ፡ወባሕቱ፡ኢሐደግዎ፡
ለእግዚአብሔር፡ ወጾሩ፡ስሞ፡
ላዕሌሆሙ፡ ወላዕለ፡አብተሪሆ-
ሙ፡ እንዘ፡ኢመነንዎሙ፡ወተ-
ቃ¹በሉ፡ አግብርተ፡ እግዚአብ-
ሔር፡

ወሰምዑ፡ቃለ፡እግዚአብሔር፡
ወነስሐ፡እንዘ፡ኢይናፍቁ፡ወገ-
ብሩ፡ከሉ፡ወናየ፡ወጽድቀ፡ወ
ቦእምኔሆሙ፡እለ፡አሐመሙ፡ር
እሶሙ፡ሶበ፡አእመሩ፡ምግባሮ
ሙ፡ዘገብሩ፡ወለእሉ፡ከሉሙ፡
ውስተ፡ማኅፈድ፡ኮነ፡ምግባሮ
ሙ፡ወርስቶሙ፡

ወ ፩ ወእምድኅረ፡ፈጸመ፡ፍካሬሆ
ን፡ለከሉን፡አብተር፡ ወይቤለ
ኒ፡ሖር፡ንግር፡ለከሉ፡ከመ፡ይ
ነስሐ፡ ወይሕየዉ፡ለእግዚአብ

ሔር፡ እስመ፡አዘዘኒ፡እግዚአ
ብሔር፡ አስተምሔሮ፡ከመ፡ያ²
ሀቦሙ፡ለከሉሙ፡ ንስሐ፡ እስ
መ፡ቦእለ፡ኢይደልዎሙ፡ይሕየ
ዉ፡በበይነ፡ምግባሮሙ፡

ወባሕቱ፡ እስመ፡ መሥተዐግ-
ሥ፡ውእቱ፡እግዚአብሔር፡ ይ
ፈቅድ፡ይድኃን፡በበይነ፡ጽው-
ዓ፡እንተ፡ኮነት፡በእንተ፡ወልዱ፡
ወእቤሎ፡እትአመን፡እትአመ-
ን³፡እግዚአ፡እምከመ፡ሰምዑ፡
ዘንተ፡ከሉ፡ይኔስሐ፡ ወአእም-
ር፡እምከመ፡ተዓውቆ፡ምግባሮ፡
ለለ፩ይፈርሆ፡ለእግዚአብሔር፡
ወይኔስሐ፡

ወአውሥአኒ፡ ወይቤለኒ፡ ከ-
ሉሙ፡እለ፡በከሉ፡ልቦሙ፡ ይ
ነ⁴ስሐ፡ወያነጽሐ፡ርእሶሙ፡እ
ምነ፡ዝንቱ፡እኩይ፡ዘእቤለከ፡
ወኢይደግሙ፡እንከ፡ወስኮ፡ላዕ-
ለ፡ኃጢአቶሙ፡ምንተሂ፡ይሰ-
ሪ፡ሉሙ፡እግዚአብሔር፡ዘቃ¹
ዲሙ፡ኃጣይኢሆሙ፡ለእመ፡
ኢናፈቁ፡በእንተ፡ዝንቱ፡ትእዛ
ዝ፡ወያ²ሐይዉ፡ለእግዚአብ-
ሔር፡

ወከሉሙ፡እለ፡ይዌስኩ፡ላዕ

¹ ቀ. ² የ. ³ እትአመን፡ delendum. ⁴ ኔ.

ለ፡ ኃጣይኢሆሙ። ወያ¹ሐው
ሩ፡ ውስተ፡ ፍትወቱ፡ ለዝ፡ ዓለ
ም፡ ወያቃ²ንዩ፡ ርእሶሙ፡ ለ
ሞት።

ወአንተሰ፡ ሐር፡ ትእዛዝዩ³፡ ወ
ተሐዩ። ወኹሉ፡ ዘሐረ፡ ቦቱ፡ ወ
ገብረ፡ ርቱዐ፡ ያ¹ሐዩ፡ ለእግዚአ
ብሔር።

ወዘንተ፡ አርአየኒ፡ እምድጎረ፡
ዝንቱ፡ ኹሉ። ዝንቱ፡ ነገረኒ፡ ወ
ይቤለኒ፡ ዘተርእየሰ⁴፡ አርአየከ፡
እምድጎረ፡ ዋሕድ⁵፡ መዋዕል።

ዘ^፱ ቃ²ዳጢሃ፡ ለአምሳል፡ እምድጎ
ረ፡ ዋሕድ⁵፡ መዋዕል። ጸሐፍኩ፡
ዘንተ፡ ትእዛዝ። ወአምሳሊሁ፡ ለ
ውእቱ፡ ኖላዊ፡ ለመልአከ፡ ን
ስሐ።

ወመጽአ፡ ጎቤዩ፡ ወይቤለኒ፡ እ
ፈቅድ፡ አርአኒ፡ ኹሎ፡ ዘአርእ⁶
የከ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ዘተናገረ፡
ምስሌከ፡ በአርአያ፡ ቤተክርስቲ
ያን። እስመ፡ ውእቱ፡ መንፈስ፡
ቅዱስ፡ ወልደ፡ እግዚአብሔር፡
ውእቱ፡ እስመ፡ ዓዲከ፡ ድኩም፡
አንተ፡ በሥጋከ፡ ኢተናገረከ፡ በ
መልአከ።

ወሶበ፡ ጸናዕከ፡ በሕቱ፡ በውእ

ቱ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ወክህልከ፡
በኃይልከ፡ ርእዩ፡ መልአከ። ው
እተ፡ ጊዜ፡ አስተርአየከ፡ በእን
ተ፡ ሕንፃ፡ ማጎፈድ፡ ዘቤተ፡ ክር
ስቲያን፡ በሠናይ፡ ወበንጹሕ፡ ኹ
ሉ፡ ወበሕቱ፡ ከመ፡ ድንግል፡ አ
ስተርአየተከ። ወይእዜሰ፡ አስተ
ርአየከ፡ በመልአከ። እንዘ፡ ው
እቱ፡ ከመ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ዚአ
ሁ። ወሀለወከ፡ ጥዩቀ፡ ትርአይ፡
ኹሎ፡ በጎቤሁ። እስመ፡ በበይነ፡
ዝንቱ፡ ተፈኖኩ፡ እምጎበ፡ መል
አከ፡ ክቡር፡ እንበር፡ ውስተ፡ ቤ
ትከ፡ ከመ፡ ትክህል፡ ኹሎ፡ ርአ
የ፡ ወከመ፡ ኢትፍራህ፡ ከመ፡ ቃ²
ዲሙ።

ወእምዝ፡ ወሰደኒ፡ ውስተ፡ መ
ርቃዲያን፡ ደብር፡ ዘመብእስ። ወ
አንበረኒ፡ ውስተ፡ ርእሰ፡ ደብር።
ወአርአየኒ፡ ምድረ፡ ዐቢዩ። ወአ
ውዱ፡ ለውእቱ፡ ምድር፡ ዓሠር
ቱ፡ ወክልኤቱ፡ አድባር። ወዘዘ
ዚአሆሙ፡ ራእዮሙ፡ ለእሉ፡ አ
ድባር።

ወቃ²ዳማዊ፡ ጸሊም፡ ከመ፡ ሕ
መት። ወክልኤ፡ ይቡስ፡ ሣዕር፡
ወሣልስ፡ ሦክ፡ ወአሜከላ፡ ምሉ

¹ ዩ. ² ይቀ. ³ በትእዛዝዩ፡ ⁴ ዘተርፈሰ፡? ⁵ ውሐድ፡ ⁶ አ.

እ፡ ወራብዕ፡ ቦሣዕረ፡ ወመንፈቀ፡
ደብሩ፡ ይቡስ ። ወመንገለ፡ ላዕ
ሉ፡ መንፈቁ፡ ሐመልሚል ። ወ
መንገለ፡ ሥርወ፡ ይቡስ ። ወቦ፡
እምውስቲ¹፡ ሣዕር፡ ዘይየብስ፡ እ
ምከመ፡ ውዕየ፡ ፀሐይ ።

ወኃምስ፡ ደብር፡ ሐመልሚል፡
ወመብእስ፡ ውእቱ፡ ፈድፋድ፡
ጥቀ ።

ወሳድስ፡ ደብር፡ ከለንታሁ፡ ን
ቁዕ፡ ቦጎበ፡ ንስቲት፡ ንቅዑቱ ። ወ
ቦጎበ፡ ዐቢይ፡ ወውስተ፡ ንቅዑታ
ቲሁ፡ ቦሣዕረ ። ወሣዕሩኒ፡ ኢኮነ፡
ሠናየ ። ዳእሙ፡ ከመ፡ ዘጽምሐ
ይ፡ ውእቱ ።

ወሳብዕ፡ ደብር፡ ቦሣዕረ፡ ጥቀ፡
ሠናየ፡ ሣዕሩ ። ወሥሙር፡ ውእ
ቱ፡ ከለንታሁ፡ ደብር ። ወከሎ
ሙ፡ ዘመደ፡ እንስሳ ። ወአዕዋፍ፡
ይትራዐዩ፡ ለውእቱ፡ ደብር ። ወ
መጠነ፡ ተርእይዎ፡ ውስቲቱ፡ እ
ንስሳ፡ ወአዕዋፍ፡ ፈድፋድ፡ ወፈ
ድፋድስ፡ ሥሙር፡ ሣዕሩ፡ ለው
እቱ፡ ደብር ።

ወሳምን፡ ደብር፡ ቦቱ፡ አንቅዕ
ት፡ ምሉእ ። ወከሎ፡ ዘመድ፡ ።
ፈጠረ፡ እግዚአብሔር፡ ይሰቲ፡

እምነ፡ አንቅዕቲሁ፡ ለውእቱ፡ ደ
ብር ።

ወታስዕ፡ ደብር፡ ግሙራ፡ አል
ቦ፡ ማየ፡ ከለንታሁ፡ ቦድወ ። ወ
ቦ፡ ውስቲቱ፡ አራዊተ፡ ዘቦ፡ ሕም
ዘ፡ ዘይቀትል፡ ሰብእ² ።

ወዓሥር፡ ደብር፡ ቦአእዋመ፡ ዐ
ቢየ፡ ተ³፡ ወከለንታሁሙ፡ ምጽ
ላላተ⁴ ። ወታሕተ፡ ጽላሎቶሙ፡
ለእሉ፡ አእዋም ። አባግዐ፡ ይነብ
ራ፡ ወያዐርፋ ። ውስቲቱ ።

ወዘዓሠርቱ፡ ወ፩ደብር፡ ጥቀ፡
ጽፋቅ፡ አእዋሚሁ፡ ወብከሕ፡ ፍ
ሬሁ ። ወዘዘ፡ ዚአሁ፡ ፍሬሁ፡ ካል
እ፡ ሠናይ፡ ውእቱ ። ከመ፡ ዘርእ
ዮ፡ ይፈቱ፡ ይብላዕ፡ እምኔሁ ።

ወዘዓሠርቱ፡ ወ፪ ደብር፡ ከለን
ተ⁵ሁ፡ ጸዓዳ፡ ወሐመልሚል ። ገ
ጹ፡ ብሩህ⁶፡ ጥቀ ። ወለሊሁ፡ ደብ
ሩ፡ ሠናይ፡ ውእቱ ።

ወአርአየኒ፡ እንተ፡ ማእከሉ፡ ለ ፪
ውእቱ፡ ደብር፡ ከከሕ፡ ዐቢይ፡
ወጸዓዳ ። ወእምነ፡ ውኢቲ⁷፡ ደ
ብር፡ ወፅአት ። ወይኢ⁸ቲ፡ ከከሕ
ሕ፡ ትትሌዓል፡ እምነ፡ ዝንቱ፡ አ
ድብር ።

ወርብዕት፡ ይኢ⁸ቲ፡ ከመ፡ ዘታ

¹ ተ.   ² አ.   ³ ዐበይተ.   ⁴ ት.   ⁵ ታ.   ⁶ ህ.   ⁷ ውእቱ፡   ⁸ እ.

ገምር ፡ ኩሎ ፡ ዓለም¹ ። ውብርህ
ት ፡ ይኢ² ቲ ። ወባቲ ፡ ዴዴ ። ወዴ
ዴሃኒ ፡ ዘውቀ³ ሮ ። ከመ ፡ ዘውእ
ተ ፡ ጊዜ ፡ ተወቅረ ፡ ዴዴሁ ፡ ይመ
ስል ።

ወውእቱ ፡ ዴዴ ፡ ይበርህ ፡ እም
ፀሐይ ። እስከ ፡ አነክር ፡ እምነ ፡ ብ
ርሃኑ ፡ ለውእቱ ፡ ዴዴ ። ወአው
ዱ ፡ ለውእቱ ፡ ዴዴ ፡ ይቃ⁴ ውማ ፡
፲ ወ፪ ደናግል ።

ወአርባዕስ ፡ እለ ፡ ይቃ⁴ ውማ ፡
ውስተ ፡ ማዕዝኒሁ ። ይመስለ⁵ ኒ ፡
እማንቱ ፡ ይኩብራ ። ወካልአትኒ ፡
ክቡራት ፡ እማንቱ ። ወይቃ⁴ ው
ማ ፡ ውስተ ፡ ፬ ገበዋቲሁ ፡ ለውእ
ቱ ፡ ዴዴ ። ወማእከሎን ፡ ለክልኤ
ቱ ፡ አርባዕ ። በበክልኤ ፡ ደናግል ።

ወይለብሳ ፡ አልባሳ ፡ ዓጌ ፡ ወቅኑ
ታ⁶ ፡ እማንቱ ። ወሥፉሕ ፡ እደ
ዊሆን ፡ ዘየማን ። ዘከመ ፡ ዘቦ ፡ ዘይ
ትመጠዋ ፡ ያረ ። ወድልዋት ፡ እ
ማንቱ ። ወጥቀ ፡ ብሩሃት ፡ እማን
ቱ ። ወሠናያት ።

ወእምድኅረ ፡ ርኢኩ ፡ ዘንተ ፡ አ
ንክርኩ ፡ በባሕቲትየ ፡ እስመ ፡ በ
ቢየ ፡ ወመድምም¹ ፡ ርኢኩ ።

ወካዕበ ፡ እሔሊ ፡ በእንተ ፡ እል
ክቱ ፡ ደናግል ፡ እንዘ ፡ ድኩማን⁶ ፡
እማንቱ ።

ከመዝ ፡ ይቃ⁴ ውማ ፡ ከመ ፡ ዕደ
ው ፡ ጽኑዐን ። ከ⁷ እማንቱ ፡ ይጸ
ውራሁ ፡ ለኩሎ ። ወይቤለኒ ፡ ዝ
ኩ ፡ ኖላዊ ፡ ምንተ ፡ ትሔሊ ፡ በባ
ሕቲትከ ፡ ወትናፍቅ ፡ ወታመጽ
እ ፡ ላዕለ ፡ ርእስከ ፡ ሐዘን ።

ኩሎ ፡ ዘኢትክል ፡ ረኪበ ፡ ኢት
ሕሥሥ ፡ ታእምር ፡ በጥበበ ፡ ርእ
ስከ ። ዳእሙ ፡ ለ⁸ አሎ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ያ⁹ ሀብከ ፡ ጥበበ ፡ ታእም
ር ፡ ለዝክተ¹⁰ ።

ወድኅሬከሰ ፡ ኢትክል ፡ ርኢየ ፡
ዘቅድሚከ ። ዳእሙ ፡ ትሬኢ ። ወ
ዘሰ ፡ ኢትክል ፡ ርኢ¹¹ ፡ ኅድግ ፡ ከ
መ ፡ ኢትሁክ ፡ ርእስከ ። ወዝኩ ፡
ዘትሬኢ ፡ ኪያሁ ፡ አእምር ። ወኢ
ትሕስስ ፡ ባዕደ ። እስመ ፡ ኩሎ ፡ ዘ
አርአይኩከ ፡ አነ ፡ አየድዓከ ፡ ር
ኢ ፡ እንከ ፡ ዘንተ ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ፯ ዕደወ ፡ ዋ ፫
ኅተ¹² ፡ መጽኡ ፡ ወሠናያት¹³ ፡ ጥ
ቀ ፡ ወክቡራን ፡ ወይትማስሉ ፡ ኩ
ሎሙ ፡ ወይጼውዑ ፡ ብዙኃን¹⁴ ፡ ዕ

1 መ. 2 እ. 3 ቅ. 4 ቀ. 5 ላ. 6 ት. 7 ከመ ፡ 8 ሰ. 9 ዩ.
10 ቱ. 11 ርኢየ ፡ 12 ነዋኅተ ፡ 13 ን. 14 ን.

ደው፡ ወእሙንቱ፡ ኒ፡ እለ፡ መጽኢ፡ ፊደው፡ ነዋላት፡ ወሠናያት¹፡ ጥቀ፡ ወጽኑዓን፡ እሙንቱ፡ ወአዘዝዎሙ፡ እልክቱ፡ መላእክት፡ ስድስቱ፡ ፊደው፡ ይሕንጸ፡ ማኅፈደ፡ ላዕለ፡ እንታክቲ፡ ከከተሕ፡ ወዐቢዩ፡ ይትሀወኩ፡ እልክቱ፡ ፊደው፡ እለ፡ መጽኢ፡ ይሕንጸ፡ ማኅፈደ፡ ወይረውጹ፡ ላ²ፌ፡ ወከሐከ፡ አውዶ፡ ለውእቱ፡ ዴዴ፡ ወእልክቱ፡ ስድስቱ፡ ደናግል፡ እለ፡ ይቃውማ፡ ኅብ፡ ዴዴ፡

ወይቤላሆሙ፡ ለእልክቱ፡ ፊደው፡ ያፍጥኑ፡ ሐኒጾቶ፡ ለውእቱ፡ ማኅፈድ፡ ወይሰፍሐ፡ እደዊሆን፡ እልክቱ፡ ደናግል፡ ከመ፡ ዘቦ፡ ዘይትመጠዋ፡ እምኅብ፡ እልክቱ፡ ፊደው፡

ወአዘዝዎሙ፡ እልክቱ፡ ስድስቱ፡ ፊደው፡ ያምጽኡ፡ እብነ፡ እም፡ ውስተ፡ ቃ³ላይ፡ ወይሕነ¹ጹ፡ ወይሰዱ፡ ለሕንጸ፡ ማኅፈድ፡ ወአምጽኡ፡ ዓሥሩ፡ እብነ፡ ርቱዓተ፡ ወጸዓድው፡ ወውቁራተ፡ ወእልክቱ፡ ስድስቱ፡ ፊደው፡ አዘዝዎን፡ ይጸራ፡ ወያብኣ፡ እንተ

ዝ፡ ዴዴ፡ ወይመጥዋሆሙ፡ ለእልክቱ፡ ፊደው፡ እለ፡ ያ⁴ሐንጹ፡ ማኅፈደ፡ ከከተሕ፡ እብነ፡ ዘያመጽኡ፡ ለሕንጸ፡ ማኅፈድ፡

ወተመጠዋ፡ እልክቱ፡ ደናግል፡ ዝኩ፡ እብነ፡ ቃ⁵ዳሚያት⁵፡ ዓሥሩ፡ እለ፡ አምጽኡ፡ እምቃ³ላይ፡ ወተጸዋ⁶ራ፡ በበይናቲሆን፡ በበአሐቲ፡ እብነ፡ ጾራ፡ ኅብረ፡ በከመ፡ ይቃውማ፡ ዓውዶ፡ ለውእቱ፡ ዴዴ፡ ከማህ፡ ጾራ፡

ወእልክቱ፡ እለ፡ ይጸንዓ፡ መ ፬

ንገለ፡ መአዝኒሃ፡ ለእብነ፡ ጾራ፡ ወከማህ፡ ጾራሆን፡ ለከተሕ⁷፡ እብነ፡ ወእንተ፡ ውእቱ፡ ዴዴ፡ አብአሆን፡ በከመ፡ ተአዘዘ⁸፡ ወመጠወ⁹ሆሙ፡ ለእልክቱ፡ ፊደው፡ እለ፡ ያ⁴ሐንጹ፡ ማኅፈደ፡

ወእሙንቱሂ፡ ተመጢዎሙ፡ ውእቱ¹⁰፡ እብነ፡ ነደቀ¹¹፡ ወተኒድቀ፡ ውእቱ፡ ማኅፈድ፡ ላዕለ፡ እንታክቲ፡ ከከተሕ፡ ዐቢይ፡

ወዐቢብ፡ ዝኩ፡ ዴዴ፡ ወገብራ፡ ድዶን፡ ለእልክቱ፡ ዓሥሩ፡ ወመልዓሃ፡ ለእንታክቲ፡ ከከተሕ፡ ከተለንታሃ፡

1 ጉ. 2 ለ. 3 ቀ. 4 ዩ. 5 ተ. 6 ወተጸወ. 7 ለ. 8 ዛ. 9 ዋ. 10 ተ. 11 ቁ.

ወከናሁ፡ መሰረቶ፡ ለሕንጻ፡ ው
እቱ፡ ማኅፈድ፡ እልክቱ፡ ዐሥሩ፡
እብን ። ወዝኩ፡ ዴዴ፡ ውእቱ፡
ይጸውር፡ ከሎ፡ ማኅፈድ ። ወእ
ምድኅረ፡ ዐሥሩ፡ እብን፡ አምጽ
ኡ፡ ክልኤተ¹፡ እምውስተ፡ ቃ²ላ
ይ፡ ፲ ወ ፭ እብን ።

ወእማንቱሂ፡ ኅ³ብረ፡ ድድን፡
ውስተ፡ ሕንጻ፡ ውእቱ፡ ማኅፈ
ድ ። ወእንዘ፡ እልክቱ፡ ደናግል፡
ይጸውራሆን፡ ከመ፡ ቃ²ዳሚያት።
ወእምድኅረ፡ እላንቱ፡ አውፅኡ፡
፴ ወ ፭ ። ወእማንቱሂ፡ ኃበራ፡ ድ
ድን፡ ውስተ፡ ማኅፈድ ። ወእም
ድኅረ፡ እላንቱ፡ አውፅኡ፡ ክልከ
ተ፡ እብን፡ ፵ ። ወከሎን፡ ተወድ
ያ፡ ውስተ፡ ሕንጻ፡ ውእቱ፡ ማኅ
ፈድ፡ ውስተ፡ መሠረቱ፡ ወከን፡
፬ አረፋቲሃ ።

ወኃደጉ፡ እብን፡ አውፅኦ፡ እም
ነ፡ ቃ²ላይ ። ወእለሂ፡ ይነድቁ፡
ሐደጉ፡ ሕቀ ። ወካዕበ፡ አዘዙ፡ እ
ልክቱ፡ ዕደው፡ ለዝኩ፡ ሰብእ፡ ብ
ዘ⁴ኅ፡ ያመ⁵ጽኡ፡ እብን፡ ለሕንጻ፡
ማኅፈድ፡ እምውስተ፡ ከሎ፡ አ
ድባር ። ወዘዘ፡ ዚአሁ፡ ኅበሪሁ ።

ወወቀርዎን፡ እልክቱ፡ ዕደው ።
ወመጠውዎን፡ ለእ⁶ክቱ፡ ደና
ግል ።

ወእማንቱሂ፡ ደናግል፡ አብኦ፡
እንተ፡ ውእቱ፡ ዴዴ፡ ወመጠዋ፡
ውስተ፡ ሕንጻ፡ ማኅፈድ፡ ወሶበ፡
ተነድቃ፡ እልክቱ፡ እብን፡ ዝኩ፡
ኅበሪሆን፡ ዐረያ፡ ወ ፩ ከና፡ ጸዓዳ።
ወኃደጋ፡ ዝኩ፡ ኅበሪሆን፡ ወቦ
አ⁷፡ እብን፡ ዘለሊሆሙ፡ መጠ
ጢ፡ ውስተ፡ ሕንጻ፡ ዝኩ፡ ዕደ
ው፡ ወኢጸዕደዋ ። ዳእሙ፡ በከ
መ፡ አምጽእዎን ። ወወደይዎን።
ከማሁ፡ እማንቱ፡ እስመ፡ እልክ
ቱ፡ ደናግል፡ ኢመጠዋሆን፡ ው
ስተ፡ ውእቱ፡ ዴዴ፡ ያብአሆን።

ወእልክቱሰ፡ እብን፡ ኅሡማት⁸፡
ከ⁹፡ ውስተ፡ ሕንጻ፡ ውእቱ፡ ማ
ኅፈድ ። ወሶበ፡ ርእይዎን፡ እልክ
ቱ፡ ፯፡ ዕደው፡ ለእላንቱ፡ እብን፡
ሕሡማት፡ ውስተ፡ ሕንጻ ። አዘ
ዙ፡ ያውፅእዎን ። ወያግብእዎን።
ውስተ፡ ምግ¹⁰ባርን፡ እምሃ፡ በ¹¹፡
መጽአ ።

ወይቤልዎሙ፡ ለእልክቱ፡ ዕደ
ው፡ እለ፡ ያም¹²ጽኡ፡ እብን፡ ግ

¹ ክልኣተ፡ ² ቀ. ³ ኅ. ⁴ ዙ. ⁵ ም. ⁶ ለእል. ⁷ ወቦ፡
⁸ ተ. ⁹ ና. ¹⁰ ን. ¹¹ እምኅብ፡ ¹² መ.

ሙራ ። ኢትመጥውዎ ፡ ለሊክ
ሙ ፡ እብነ ፡ ውስተ ፡ ሕንጻ ፡ ጎበ ፡
ማኅፈድ ፡ አንበ¹ሩ ፡ ከመ ፡ ያብአ ፡
ደናግል ፡ ውስተ ፡ ዴዴ ፡ ወይመ
ጥዋ ፡ ውስተ ፡ ሕንጻ ።

እስመ ፡ እላንቱ ፡ ደናግል ፡ ለሊ
ሆን ፡ በእደዊሆን ። እመ ፡ ኢመ
ጠዋ ፡ እንተ ፡ ዴዴ ፡ ኢይክል ፡ ኃ
ዲጎቶን ፡ ጎበሪን² ፡ ኢትጻምዉ ፡
፭ እንከ ፡ ለከንቶ³ ። ወሐልቀ ፡ ሕን
ጻ ፡ ዘይኢ⁴ቲ ፡ ዕለት ። ወማኅፈድ
ሰ ፡ ኢሐልቀ ። እስመ ፡ ሀለው⁵ ፡
ዓዲ ፡ ይትሐነጽ ።

ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ ዕረፍተ ፡ ዘሕን
ጻ ። ወአዘዝዎሙ ፡ እልእቱ ፡ ፪ ዕ
ደው ፡ እለ ፡ ያ⁶ሐንጹ ፡ ይእትዉ ፡
ወያዕርፉ ።

ወእልክቱ ፡ ደናግል ፡ አዘዝዎን ፡
ይትጋኃሡ⁷ ፡ እም ፡ ጎበ ፡ ውእቱ ፡
ማኅፈድ ። ወይመስለኒስ ፡ ኪያሆ
ን ፡ ደናግል ፡ ኃደግዎን ፡ ይዕቃ⁸ባ
ሁ ፡ ለውእቱ ፡ ማኅፈድ ። ወእም
ድኅረ ፡ አተዉ ፡ ኹሎ⁹ ፡ እቤሎ ፡ ለ
ውእቱ ፡ ኖላዊ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡
እግዚአ ፡ ኢይሐልቅ ፡ ሕንጻሁ ፡
ለውእቱ ፡ ማኅፈድ ።

ወይቤለኒ ፡ ዓዲ ፡ ምዕረስ ፡ ኢይ
ሐልቅ ፡ ወኢይትከህል ፡ ይሕል
ቅ ፡ ሕንጻሁ ፡ ለዝ ፡ ማኅፈድ ።

እስመ ፡ ኢመጽአ ፡ እግዚአ ፡ ያ
ሚክሮ ፡ ለዝ ፡ ሕንጻ ፡ ከመ ፡ እመ
ቦ ፡ ዘተረክበ ፡ እብነ ፡ ሕሡመት¹⁰ ፡
ይዌልጦ ። እስመ ፡ ዘከመ ፡ ፈቃ
ደ ፡ ውእቱ ፡ ይትሐነጽ ፡ ዝማኅፈ
ድ ። ወይቤሎ ፡ እግዚአ ፡ እፈቅ
ድ ፡ አእምር ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ሕ
ንጻሁ ፡ ለዝ ፡ ማኅፈድ ።

ወበእንተዝሂ ፡ ከኩትሕ ፡ ወ¹¹
ዛሂ ፡ ዴዴ ። ወአድባር ። ወደናግ
ል ። ወእብን ። እለ ፡ እምውስተ ፡
ቃ⁸ላይ ፡ አውዕኡ ፡ ወኢተው¹²ቅ
ራ ። ዳእሙ ፡ ከማሁ ፡ ከማሁ ፡ ተ
ነድቃ ። በእንተ ፡ ምንት ፡ ቃ⁸ደ
ሙ ፡ ወዲየ ፡ እልክቱ ፡ ዓሥሩ ፡ እ
ብን ፡ ውስተ ፡ መሠረት ። ወእም
ዝ ፡ ፲ ወ ፭ ። ወእምዝ ፡ ፴ ወእም
ዝ ፵ ።

ወእልክቱሂ ፡ እለ ፡ ነደቁ ። ወካ
ዕቦ ፡ አ¹³ዕእዎን ፡ ወ¹¹ውስተ ፡ ምን
ባሪሆን ፡ አግብእዎን ። ወበእንተ
ዝ ፡ ኹሎ⁹ ፡ አዕርፉ ፡ ለነፍስየ ፡ እ
ግዚአ ፡ አለብወኒየ ።

1 ብ. 2 ሆን. 3 ቱ. 4 እ. 5 ወ. 6 ዩ. 7 ኢይትገሐሣ ፡
8 ቀ. 9 ሉ. 10 ት delendum. 11 ወ delendum. 12 ወ. 13 አው.

ወይቤለኒ፡ ወእመሰ፡ ኢኮንከ፡
አብደ፡ ትሌቡ፡ ከሎ። ወእምዝ፡
እምድጎረ፡ ዋሕድ¹፡ መዋዕል፡ ን
መጽእ፡ ዝየ፡ ወዘሂ፡ ተረፈ፡ ትሬ
ኢ፡ ወዘሀለወ፡ ይትገበር፡ ውስተ፡
ማጎፈድ። ወታኣምር፡ እንከ፡ ከሎ፡
እምሣሊሁ። ጥየቀ።

ወእምድጎረ፡ ጎዳጥ፡ መዋዕል፡
መጽእ፡ ውስተ፡ ብሔር፡ ጎበ፡ ነ
በርኒ። ወይቤለኒ፡ ተንሥእ፡ ንሐ
ር፡ ጎበ፡ ማጎፈድ። እስመ፡ ይመ
ጽእ፡ ባዕሉ፡ ለማጎፈድ። ወሐር
ነ፡ ንርአዮ፡ ጎበ፡ ማጎፈድ። ወአ
ልቦ፡ ግሙራ፡ ዘሀሎ፡ ህየ፡ ዘእን
በለ፡ ደናግል፡ ባሕቲቶን።

ወተስእሎን፡ ወይቤሎን፡ ኖላ
ዊ፡ ለደናግል፡ እመ፡ መጽእ፡ ባዕ
ሉ፡ ለማጎፈድ። ወይቤላሁ፡ ይእ
ዜ፡ ይመጽእ፡ ይርአይ፡ ሕንጻ።
ወእምድጎረ፡ ሕቀ፡ ናሁ፡ እሬ
ኢ፡ ሰብአ፡ ብዙሕ፡ ይመጽእ።

ወማእከሎሙ፡ ብእሲ፡ ነዊጎ፡
ጥቀ፡ ቆሙ፡ ወይነውጎ፡ እምው
እቱ፡ ማጎፈድ። ወእልክቱሂ፡ ጌዕ
ደው፡ እለ፡ ተአዘዙ፡ ውስተ፡ ሕ
ንጻ፡ ያ²ሐውሩ፡ ምስሌሁ፡ እም፡
የማኑ፡ ወእም፡ ፀጋሙ፡ ወእልክ

ቱ፡ ሂ፡ ዕደው፡ እለ፡ ይገብሩ፡ ው
ስተ፡ ሕንጻ፡ ከሎሙ፡ ምስሌሁ፡
እመ-ንቱ። ወብዙኃን፡ ባዕዳንሂ፡
ክቡራን፡ አውዶ።

ወሮጸ፡ እልክቱ፡ ደናግል፡ እለ፡
ይዐቅባ፡ ማጎፈድ፡ ተአምኃ፡ ወ
አሐዛ፡ ይሐራ፡ በገቦሁ፡ ለአው
ደ፡ ማጎፈድ። ወውእቱሰ፡ ብእ
ሲ፡ ይጤይቅ፡ ጎንጻሁ። ወይኔጽ
ር። ወለለ፤ እብን፡ ይገሥሦን፡
ወቦ፡ አሐተ፡ በትረ፡ ውስተ፡ እዴ
ሁ፡ ወይዘብጦን፡ ለእእባን፡ እለ፡
ተነድቃ፡ በበአሐቲ።

ወቦ፡ እምኔሆን፡ እለ፡ ይከውና፡
ጸሊማነ፡ ከመ፡ ዘሕመት፡ ወቦ፡ እ
ለ፡ ይሰፍሓ፡ ወቦእለ፡ ያ²ሐጽራ።
ወቦ፡ እለ፡ ይከውና፡ ኢጸዓዳ፡ ወ
ኢጸሊመ። ወቦ፡ እለ፡ ኢተዓረ
ያ። ወኢተሐደራ፡ ምስለ፡ ካልአ
ቲሆን፡ እብን። ወቦ፡ እለ፡ ብዙ
ሕ፡ ነውሮን። ወከመዝ፡ ውእቱ፡
ዘዘ፡ ዘኢሆን፡ እብን፡ እለ፡ ያ²ሐ
ስማ፡ ውስተ፡ ሕንጻ።

ወአዘዘ፡ ከመ፡ ያሠሥልምን፡ ለ
እማንቱ፡ እብን፡ ከሎን፡ እምው
ስተ፡ ማጎፈድ። ወያምጽኡ፡ ካ
ልአተ፡ እብን³። ወይደዩ፡ ህየን

¹ ውኅድ፡   ² ዩ፡   ³ ነ፡

ቴሆን ፡ ጎበ ፡ አውፅእዎን ፡ ወይቤ
ልዎ ፡ እለ ፡ ያ¹ሐንጹ ፡ እምደብር
ኑ ፡ ትፈቅድ ፡ ናምጽእ ፡ እብነ ፡ ፡
ንወዲ ፡ ህየንተ²ሆን ፡ ውስተ ፡ ሕን
ጸ ፡ ማኅፈድ ፡ ወእምአድባርሰ ፡ አ
ዘ³አዘዘሙ ፡ ያምጽኡ ፡

ወእምአድባር ፡ ባሕቱ ፡ እምቅ
ሩብ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽኡ ፡ ወከረዩ ፡
ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወረከቡ ፡ እብነ ፡
ጸዐዳ ፡ ርቡዓተ ፡ ወቦ ፡ ክቡባት ፡
ወኰሎን ፡ እለ ፡ ሀለዋ ፡ ውስተ ፡ ገ
ዳም ፡ ቀደሙ ፡ እብነ ፡ ኪያሆን ፡
ኰሎን ፡ አምጽእዎን ፡ ወእንተ ፡
ዴዴ ፡ አብእዎን ፡ እልክቱ ፡ ደና
ግል ፡ ወወቃ⁴ርዎን ፡ ለእልክቱ ፡
ርቡዓት ፡ እብን ፡ ወወደይዎን ፡
ህየንቴሆን ፡ ለእለ ፡ አው⁵ፅኡ ፡

ወእልክቱሰ ፡ ከቡባት ፡ ኢወደ
ይዎን ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ፡ እስመ ፡
ጽኑዓን ፡ እማንቱ ፡ ለተወቅሮ ፡
ወይጐነዲያ ፡ ለተገብሮ ፡ ወአን
በርዎ⁶ ፡ ጐንደ ፡ ማኅፈድ ፡ ከመዝ⁷ ፡
ሀለዉ ፡ ይውቅርዎን ፡ ወይደይዎ
ን ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ፡ እስመ ፡ ጥቀ ፡
ጸዓድው ፡ እማንቱ ፡

፯. ወዘንተ ፡ ፈጺሞ ፡ ዝንቱ ፡ ብእ

ሲ ፡ ክቡር ፡ = ባዕሉ ፡ ለውእቱ ፡ ማ
ኅፈድ ፡ ጸውዖሙ ፡ ውእቱ⁸ ፡ ኖላ
ዊ ፡ ወወሀቦሙ⁹ ፡ ኰሎሙ ፡ ዝኰ ፡
እብን ፡ ዘንቡር ፡ ጎበ ፡ ማኅፈድ ፡ =
ዘአውፅኡ ፡ እምንድቅ ፡ = ወይቤ
ሎ ፡ አስተሐሚመከ ፡ አንጽሖን ፡
ለእላንቱ ፡ አእባን ፡ = ወው¹⁰ደዮ
ን ፡ ውስተ ፡ ሕንጸ ፡ ማኅፈድ ፡ ዘክ¹¹
ለ ፡ ኃዲረ ፡ ምስለ ፡ ቢጹ ፡ ወዘሰ ፡
ኢኃደረ ፡ ግድፍ ፡ = ወአርሕቅ ፡ ገ
ዲፈ ፡ እማሕፈድ ፡ ወአዘዘ ፡ ለው
እቱ ፡ ኖላዊ ፡ ወሐረ ፡ እምጎበ ፡ ማ
ኅፈድ ፡ ምስለ ፡ ኰሎሙ ፡ እለ ፡ ም
ስሌሁ ፡ =

ወእልክቱሰ ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ፡ ደ
ናግል ፡ ቆማ ፡ አውዶ ፡ ለውእቱ ፡
ማኅፈድ ፡ ይዕቃ⁴ባህ ፡ = ወእቤሎ ፡
ለውእቱ ፡ ኖላዊ ፡ እፎ ፡ ካዕበ ፡ እል
ክቱ ፡ እብን ፡ ይትከሀል ፡ ወዲዮቶ
ን ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ፡ ማኅፈድ ፡ እ
ምድኅረ ፡ ተመነና ፡ =

ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ትሬ
ኢኑ ፡ እላንቱ ፡ እላንቱ¹² ፡ አእባ
ን ፡ ወእቤሎ ፡ እው ፡ እሬኢ ፡ እግ
ዚእየ ፡ = ወይቤለኒ ፡ አነኬ ፡ መብ
ዝሕቶን ፡ ለእላንቱ ፡ እብን ፡ እወቅ

¹ ዩ. ² ቴ. ³ ኢ. ⁴ ቀ. ⁵ ው. ⁶ ዎን. ⁷ ዘ. ⁸ ጸውዖ፡
ለውእቱ? ⁹ ወወሀቦ? ¹⁰ ው. delendum. ¹¹ ክህ. ¹² delendum.

ር : ወእወድዮን : ውስተ : ንድቅ :
ወያ¹ሐድራ : ምስለ : ካልአቲሆን :
እብን ።

ወእቤሎ : እፎ : ይክል : እግዚ
አ : እምድጎረ : ተመትረ : እምኔ
ሆን : ይመልእ : ምንባሪሆን : ዘቃ²
ዲሙ ። ወይቤለኒ : ኩሎን : እለ :
ነስሐ :³ ማእከለ : ንድቅ : ይትወደ
ያ ። ወእለሰ : ዐቢያት : ተረክባ :
እንተ : አፍአ : ይትወደያ : ወያጸ
ንዓሆን ።

ወእምድጎረ : ዘንተ : ነገረኒ : ወ
ይቤለኒ : ነዐ : ንሖር ። ወእምድጎ
ረ : ሰኑይ : መዋዕል : ንግባእ : ወና
ንጽሖን ። ለእላንቱ : እብን : ንወ
ዲዮን : ውስተ : ንድቅ ።

እስመ : ዮጊ : በአውደ : ማኅፈ
ድ : ያነጽሕዎን : ለኩሎን ። ወእ
መ : መጽአ : ግብተ : ባዕሉ : ወረ
ከበ : አውደ : ማኅፈድ ። እንዘ :
ኢኮነ : እድወ ። ዮጊ : ይትማዓ
ዕ ። ወት⁴ወዲያ : እንከ : እሉ : እ
ብን : ውስተ : ንድቅ : ማኅፈድ ።
ወአነኒ ። ኢይኩን : መስትተ : በ
ኅበ : ባዕሉ ።

ወእምድጎረ : ሰኑይ : መዋዕል :

መጻእነ : ኅበ : ውእቱ : ማኅፈድ ።
ወይቤለኒ : ሀብ : ንፍትኖን : ለእ
ላንቱ : እብን ። ለኩሎን ። ወንር
አይ : ለእመቦ : ዘይትከሀል : ንደ
ይ : ውስተ : ንድቅ : ማኅፈድ ።

ወእቤሎ : ሀባ : ንፍትኖን : እግ
ዚአ ።

ወአዘ⁵ : ቃ²ዲሙ : እምጸሊማ ፳
ት : እብን : ይፍትን : ወእልክቱ :
እምውስተ : ንድቅ : ወዕአ : ተረክ
በ : ከማሁ ። ወአዘዘ : ውእቱ : ኖ
ላዊ : ያፍልስዎ :⁶ ሙ : እምኅበ :
ማኅፈድ ። ወእምዝ : ፈተኖን : ለ
ስፋሐት ። ወነሥአን : ወወቃ²ሮ
ን : እምኔሆን : ብዙኃት⁷ ። ወወሀቦ
ን : ለደናግል : ያብአሆን : ወይደ
ያሆን : ውስተ : ንድቅ ። ወነሥአ
ሆን : ደናግል : ወወደያሆን : ማ
እከለ : ንድቅ : ማኅፈድ ። ወእለ
ሰ : ተረፋ : አዘዘ : ያ⁸ምስለ : ጸሊ
ማት : ያንብርዎን ። እስመ : ጸሊ
ማት⁷ : ተረክባ : እማንቱሂ ።

ወእምዝ : ፈተኖን : ለእለ : ንቅ
ዐተ : ቦን : ወእምዝ⁹ : ውስተ : እ
ሉሂ : ብዙኅ : ወቃ²ረ ። ወአዘዘን :
ለደናግል : እንተ : አፍአ : ይደያ

¹ ዮ. ² ቀ. ³ ንእሳ. ⁴ ወይት. ⁵ ወአኅዘ. ⁶ : delendum.

⁷ ተ. ⁸ ያ delendum. ⁹ ወእም.

ሆን ። እስመ ፡ ጽኑዓት¹ ፡ ተረክ
በ² ። ወእለሰ ፡ ተረክበ² ፡ ወተረፋ ፡
ተሥእነ ፡ ተወቅሮቶን ፡ ብዙሕ³ ።
ወበእንተዝ ፡ እከዮን ፡ አውፅእዎ
ን ፡ እምንድቅ ።

ወእምዝ ፡ ፈተኖን ፡ ለሐጺራት ፡
ወብዙሐት ፡ እምኔሆን ፡ ተረክባ ፡
ጸሊማት¹ ። ወቦን ፡ እለ ፡ ንቅዐተ ፡
ቦን ፡ ዐበይት¹ ። ወአዘዘ ፡ ሎቱኒ ፡
ያፍልሶን ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ወፅኡ ።
ወእለ ፡ ተርፋ ፡ እምኔሆን ፡ ወወቃ⁴
ርዎን ፡ ወአንጽሕዎን ። ወአዘዘ ፡
ይደይዎን ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ።

ወነሥሐሆን ፡ እልክቱ ፡ ደናግ
ል ፡ ወወደያሆን ፡ ውስተ ፡ ንድ⁵ቅ ፡
ማእከለ ፡ ማኅፈድ ። ወአኅደራሆ
ን ፡ እስመ ፡ ኢኮና ፡ ጽኑዓት¹ ።

ወእምዝ ፡ ፈተኖን ፡ ለእለ ፡ መን
ፈቆን ፡ ጸዓዳ ። ወመንፈቆን ፡ ጸሊ
ም ። ወብዙኃት ፡ እምኔሆን ፡ ተረ
ክበ² ፡ ጸሊማተ ። ወአዘዘ ፡ ያፍል
ስዎን ፡ ለእላንቱሂ ፡ ምስለ ፡ እለ ፡
አውፅኡ ። ወእለ ፡ ተርፋሰ ፡ ተረ
ክባ ፡ ሁሎን ፡ ጸዓድወ ። ወእላን
ቱሂ ፡ ጸራሆን ፡ ደናግል ፡ ወእንተ ፡
አፍአ ፡ ወደያሆን ፡ ውስተ ፡ ንድ

ቅ ። እስመ ፡ ጽኑዓት ፡ እማንቱ ፡
ወይክላ ፡ አጽዖ⁶ቶን ፡ ለእለ ፡ ተወ
ዲያ ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ። እስመ ፡ ግ
ሙራ ፡ ኢተነኪ⁷ያ ፡ እንከ ።

ወፈተኖን ፡ ለጽኑዓት ፡ እለ ፡ ኢ
ኮና ፡ ፅሩያት¹ ። ወውሐዳት¹ ፡ እ
ምውስቱቶሙ ፡ እለ ፡ ገደፉ ። እስ
መ ፡ ስእኑ ፡ ወቂሮቶን ። እስመ ፡
ጥቀ ፡ ጽኑዓት ። እማንቱ ። ወእለ ፡
ተርፋ ፡ ወተወቅራ ፡ ጸራሆን ፡ ደ
ናግል ፡ ወወደያሆን ፡ ውስተ ፡ ማ
እከለ ፡ ንድቅ ፡ ዘማኅፈድ ፡ ወአሕ
ደራሆን ፡ እስመ ፡ ኢኮና ፡ ጽኑ
ዓት¹ ።

ወእምዝ ፡ ፈተኖን ፡ ለእለ ፡ ቦን ፡
ርስሐት ። ወውሐዳት ፡ እምው
ስቱቶሙ ፡ እለ ፡ መ⁸ ፡ ጸለማ ፡ ወገ
ደፍዎን ፡ ምስለ ፡ ቢጾን ። ወእለ ፡
ተረፋ ፡ ጸዓድው⁹ ፡ ተረክባ ። ወከ
ያሆንሂ ፡ ወደያሆን ፡ ደናግል ፡ ው
ስተ ፡ ንድቅ ። እንተ ፡ አፍአ ፡ እስ
መ ፡ ጽኑዓት ፡ እማንቱ ።

ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ይፍትኖን ፡ ፱
ለጸዓድው ፡ ወክቡባት ። ወይቤለ
ኒ ፡ ምንተ ፡ ትረስዩኒ ፡ በእንተ ፡ እ
ላንቱ ፡ እብን ። ወእቤሎ ፡ ምንተ ፡

¹ ተ. ² ባ. ³ ሐ. ⁴ ቀ. ⁵ ድ. ⁶ ንዖ. ⁷ ክ. ⁸ delendum.

⁹ ወ.

አአምር : አነ : እግዚአብሔር ፡ ወይቤ ለኒ : አልቦ : ኑ : ምንተሂ : ዘትሒ ሊ : አንተሰ : በእንቲአሆን ። ወእ ቤሎ : አንሰ : እግዚአብሔር : አያአም ሮ : አነ : ለዝ : ኪን ። ወወቃሬኒ : ኢኮንኩ : ወኢይክ¹ : ኅቢ²ዮቶ : ወይቤለኒ : ኢትሬእዮንሁ : ከመ : ጥቀ : ክቡባት : እማንቱ ።

ወእመ : ፈቀድኩ : እግበሮን : ርቡዓት³ : ብዙሐ⁴ : ይወፅእ : እምኔ ሆን : ግብር ። ቦእለ : ይትወደድ : ውስተ : ንድቅ ። ወእቤሎ : እግ ዚአብሔር : እመሰ : በግብር : እለ : ይት ወደድ : ለምንት : ተ⁵ሐምም : ርእ ሰክ ። ወኢትቤይን : እምውስቲ ቶን : እለያ⁶ዐቢያሆን : ወይጸዓድ ዋ ። ወውቅሮን : ወወደያሆን : ደ ናግል : እንተ : አፍአሁ : ለንድቅ ።

ወእለሰ : ተረፋ : ወሰድዎን : ውስተ : ገዳም : እምኅበ : አምጽእዎ ን : ወአከ : ዘገ⁷ፍዎን ። እስመ : ዓ ዲ : ሕቀ : ይፈቅድ : ይትነደቃ : ውስተ : ማኅፈድ ። በግብር : ይደ ይዎን : ውስተ : ንድቅ : ለእላንቱ : እብን : እስመ : ይፈቅድ : በዕለ : ለዝ : ማኅፈድ : ይደይዎን : ውስ

ተ : ንድቅ ። እስመ : ጥቀ : ጸዓድ ው : እማንቱ ። እብን ።

ወእምዝ : ጸውዑ : አንስት⁸ : ፲ ወ፪ ላሕያት³ : ወሠናያት ። ራእዮን ። ወይለብሳ : አልባሰ : ጸሊማት³ ። ወቅኑታን⁸ : እማንቱ ። ወሥፋሐ ት : እደዊሆን ። ወፍቱሕ : ሥዕር ቶን ። ወይመስለኒሰ : እላንቱ : አ ንስት : ዕቡዳት ።

ወአዘዘን : ዝኩ : ኖላዊ : ይን⁹ ሥአ : ዝኩ : እብን¹⁰ : ዘአውፅኡ : እምንድቅ ። ወይሰዳሆን : ውስ ተ : አድባር : እምኅበ : አምጽእ ዎን ።

ወነሥአሆን : ዝኩ : አንስት : ላ ሕያት : ለዝኩ : እብን ። ወአንበ ራሆን : ውስተ : ምንባሮን : እም ኅበ : አምጽእዎን ። ወእምድኅረ : ሰሰሉ : ኩሎ¹¹ : እብን : ወአልቦ : እንከ : ዘተረፈ : እብን : አውደ : ማኅፈድ ።

ወይቤለኒ : ውእቱ : ኖላዊ : ነዐ : ንኡድ : ለዝ : ማኅፈድ : ወንርአ ይ ። ለእመቦ : ዘይትፈቀድ : በውስቲቱ ። ወአድኩ : ምስሌሁ : አነ ። ወሶበ : ርእየ : ውእቱ : ኖላዊ :

¹ ክል. ² ሊ. ³ ተ. ⁴ ሕ.

⁵ ታ. ⁶ ዩ. ⁷ ዘገደ. ⁸ ት.

⁹ ን. ¹⁰ ነ. ¹¹ ሉ.

ከመ፡ሠናይ፡ ንድቁ፡ ለውእቱ፡
ማኅፈድ፡ = ወአልበ፡ ማኅበርተ፡
ወኢምንተሂ፡ ወያስተሪ¹ኢ፡ ው
እቱ፡ ማኅፈድ፡ ከመ፡ ዘለ²አሐዱ፡
እብን፡ ተነድቀ ።

ወተፈሥሐ³ኩ፡ ፈድፋድ፡ እስ
መ፡ ከመ፡ ዘበ ፩ እብን፡ ተነድቀ ።
ወይመስለኒሰ፡ ሊተኒ፡ ዘበ ፩ እብ
፲ ን ። ወአነሂ፡ እንዘ፡ አሐውር፡ ም
ስሌሁ፡ እትፌሣሕ፡ እንዘ፡ እሬ
ኢ፡ ዘከመዝ፡ በረከተ ። ወይቤለ
ኒ፡ ውእቱ፡ ኖላዊ፡ ሐር፡ አምጽ
እ፡ ግብስሰ፡ ወልሕኩተ ። ሕሩ
ጸ ። ወእደይ፡ ውስተ፡ መካኖን ።
ለእላንቱ፡ እብን፡ እለ፡ አውፅኡ፡
ወም⁴ላእ፡ ውስተ፡ ንድቁ ። እስ
መ፡ ሀለወ፡ ያ⁵ጸያሕ፡ አውዱ፡ ለ
ማኅፈድ፡ = ወገበርኩ፡ በከመ፡ አ
ዘዘኒ፡ ወአምጸእኩ፡ ኀቤሁ፡ ወይ
ቤለኒ፡ መጥወኒ፡ ወፍጡነ፡ የሐ
ልቅ፡ ግብር ። ወመልአ፡ ውስተ፡
መካኖን፡ ለእልክቱ፡ እብን፡ እለ፡
አውፅኡ፡ እም፡ ውስተ፡ ንድቅ ።
ወአዘዘ፡ ይደይዎን፡ አውደ፡ ማ
ኅፈድ፡ ወያንጽሑ ። ወነሥኦ፡ እ
ልክቱ፡ ደናግል፡ መእድወ፡ ወአ
ደዋ፡ ወአውፅኦ፡ ኩሎ፡ መሬተ፡

እምአውደ፡ ማኅፈድ ። ወነስነሣ፡
ማየ ። ወኮነ፡ ውእቱ፡ መካን፡ ን
ጹሐ፡ በኀበ፡ ማኅፈድ፡ ወሠናየ ።
ወይቤለኒ፡ ውእቱ፡ ኖላዊ፡ ነጽ
ሐ፡ ኩሎ ። እመቦ፡ ከመ፡ በጽሐ፡
ባዕሎ፡ ለማኅፈድ፡ ይርአይ ። ዘ
መ፡ አልበ፡ ምንተኒ፡ ዘይኔይሰኒ፡
ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ ፈቃ⁶ደ፡ ይሐር።
ወአሕ⁷ዝክዎ ። ወአምሐልክዎ፡
በእግዚአብሔር፡ ከመ፡ ይፈክር፡
ሊተ፡ ኩሎ፡ ዘአርአየኒ ።

ወይቤለኒ፡ ንስቲተ፡ አዕራ⁸ፍ
የ፡ ኩሎ፡ እፌክር፡ ለከ ። ወጽን
ሐኒ፡ ዝየ፡ እስከ፡ እመጽእ ። ወእ
ቤሎ፡ እግዚአ ፡ ምንተ፡ እግበ
ር፡ በዝየ፡ ባሕቲትየ ። ወይቤለ
ኒ፡ ኢኮንከ፡ አንተ፡ ባሕቲትከ ።
ናሁ፡ ደናግል፡ ሀለዋ፡ ምስሌከ ።
ወእቤሎ፡ አወፍየኒኬ፡ ሎቶን፡
እንከ ።

ወጸውዎን፡ ውእቱ፡ ኖላዊ፡ ወ
ይቤሎን፡ ናሁ፡ አማኅፀንኩክን፡
ኪያሁ፡ እስከ፡ እመጽእ ። ወእም
ዝ፡ ሐረ ። ወአንሰ፡ ባሕቲትየ፡ ተ
ረፍኩ፡ ምስለ፡ ደናግል ። ወእማ
ንቱሰ፡ ፍሠሐት፡ ወይመጽአ፡ ኀ
ቤየ፡ ወያስተላህያኒ፡ ወፈድፋድ

1 ር. 2 በ. 3 ሣሕ. 4 ወእም. 5 ይ. 6 ቀ. 7 ሐ. 8 ሪ.

፲ ወ ፩ ሰ: እላንቱ: እለ: ይከብራ: = ወይ
 ቤላኒ: እማንቱ: ደናግል: ዮም:
 ይመጽእ¹: ኖላዊ: ዝየ = ወእቤ
 ሎን: ምንተ: እንከ: እገብር: አ
 ነ: = ወይቤለ²ኒ: ጽናሕ: እስከ: ሰ
 ርክ = ወእምከመ: መጽአ: ይት
 ናገር: ምስሌከ: = ወእመሰ: ኢመ
 ጽአ: ትነብር: ዝየ: ምስሌን: እስ
 ከ: ይመጽእ = ወእቤሎን: እጸን
 ሐ³ኬ: እስከ: ሰርክሰ = ወእመ:
 ኢመጽአ: አአቱ: ቤትየ: ወነግ
 ሀ: እግባእ =

ወአውሥአኒ: ወይቤለ²ኒ: ለነ:
 አማኅፀነን⁴: ኢትክል: ሐዊረ: እ
 ምኅቤን = ወእቤሎን: አይቱ: እ
 ንከ: እነብር: ምስሌክን = ወይቤ
 ላኒ: ትበይት: ዝየ: ከመ: እጉነ: =
 ወአከ: ከመ: ነኪር: ብእሲ: እስ
 መ: እጉነ: አንተ = ወእምይእዜ
 ሰ: ኅቤከ: ንነብር = እስመ: ናፈ
 ቅረክ = አንሰ: አኅፍር: ምስሌሆ
 ን: ነቢረ =

ወእንታክቲ: እንተ: ትልህቅ:
 አኅዘት: ትትአምኃኒ = ወእልክ
 ቱሂ: ሶበ: ርእያሃ: ትትአምኃኒ:
 እማንቱሂ: ተአምኃኒ = ወሐራ:

ምስሌየ: አውደ: ማኅፈድ: = ወ
 ያስተላህያኒ: = ወአሐዝኩ: አነሂ:
 እትላህይ: ምስሌሆን = ወቦ: እ
 ምኒሆን: እለ: ያ⁵ኅልያ = ወቦ: እ
 ለ: ይዘፍና =

ወአንሰ: አረምም: በአውደ:
 ማኅፈድ: እንዘ: አሐውር: ምስ
 ሌሆን: ወእትፌሣሕ: እንዘ: እፊ
 እየን = ወሶበ: መስየ: ፈቀድኩ:
 እእቱ: ቤትየ = ወአሐዘ⁶ኒ: ወከ
 ልአኒ = ወቤትኩ: ህየ: ምስሌሆ
 ን = ኅበ: ማኅፈድ = ወነጸፋ: አ
 ልባሲሆን: ወሰከብኩ: ላሳሌሁ =
 ወአልቦ: ምንተሂ: ዘይገብራ: ዘእ
 ንበለ: ጸሎት = ወአነሂ: ምስሌሆ
 ን: እጼሊ: ነሎ: ጊዜ: = ወተፈሣ
 ሕኩ: እስመ: እጼሊ: ወቤትኩ:
 ህየ: እንዘ: እጼሊ: እስከ: ሳኒታ:
 ክልኤ: ሰዓት: ምስለ: ደናግል =

ወመጽአ: ወተስእላኒ: = ወእቤ
 ሎ: እግዚአ: ተፈሣሕኩ: ዘምስ
 ሌሆን: ነበርኩ = ወይቤለኒ: ምን
 ተ: ተደረርክ: ወእቤሎ: ቃለ:
 እግዚአብሔር: ነሎ: ሌሊተ =
 ወይቤለኒ: ሠናይ: ዐቃብክ⁷: ወ
 እቤሎ: እወ: እግዚአ =

¹ ኢይመጽእ: ² ላ. ³ ሐ. ⁴ ከ? ⁵ የ. ⁶ ዘ. ⁷ ሠናየ,
 ዐቀባክ:?

ወይቤለኒ ፡ ምንተ ፡ ትፈቅድ ፡
ትቅድም ፡ ሰሚዐ ። ወእቤሎ ፡ እ
ምን ፡ ዘቃ¹ደመ ፡ አርአየ-ትየ ። ወ
አስተበቀ-ግከ ፡ እግዚአ ፡ ከመ ፡
ትንግረኒ ፡ ዘተስእልኩከ ። ወይ
ቤለኒ ፡ አን ፡ እፌከር ፡ ለከ ፡ ዘከመ ፡
ትፈቅድ ። ወአልቦ ፡ ዘአሐብእ ፡
እምኔከ ።

፲ወ፪ ወእቤሎ ፡ እግዚአ ፡ ዘንተ ፡ ቅ
ድም ፡ ወንግረኒ ፡ ዝንቱ ፡ ኩኩ
ሕ ። ወዛቲ ፡ ዴዴ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ።
ወይቤለኒ ፡ ዝዴዴ ። ወዝኩኩሕ ፡
ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ።
ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ እግዚአ ፡ ናሁ ፡
ዝሰ ፡ ኩኩሕ ፡ ብሉይ ። ወዝሰ ፡
ዴዴ ፡ ሐዲስ ።

ወይቤለኒ ፡ ስማዕ ፡ አኡብድ ፡ ወ
ለቡ ። ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሀ
ሎ ፡ እምቅድመ ፡ ኩሉ ፡ ዘተፈጥ
ረ ። ወውእቱ ፡ ተማከሮ ፡ ለአቡሁ ፡
ላዕለ ፡ ኩሉ ፡ ዘፈጠረ ። ወበእንተ
ዝ ፡ ልሂቅ ፡ ውእቱ ።

ወእቤሎ ፡ ዝኩ ፡ ዴዴ ፡ በእፎ ፡
ሐዲስ ፡ እግዚአ ፡ ወይቤለኒ ፡ እ
ስመ ፡ በደኃሪ ፡ መዋዕል ፡ አስተር
አየ ። ወበእንተዝ ፡ ኃዲስ ፡ ዴዴ ።
ከመ ፡ እለ ፡ ሀለዎሙ ፡ ይሕደዉ ፡

እንተ ፡ ውስቴቱ ፡ ይበውአ ፡ ው
ስተ ፡ መንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ።
ር ። ቦኑ ፡ ዘርኢከ ፡ እልክቱ ፡ እብ
ን ፡ እለ ፡ ቦአ ፡ እንተ ፡ ዴዴ ፡ ተወ
ድያ ፡ ውስተ ፡ ንድቀ ፡ ማጎፈድ ፡
ወእለሰ ፡ ቦ²ኢቦአ ፡ ከመ ፡ አውፅ
እምን ፡ ካዕበ ፡ ወአግብእዎን ፡ ው
ስተ ፡ መካኖን ። ወእቤሎ ፡ ርኢ
ኩ ፡ እግዚአ ።

ወይቤለኒ ፡ ከማሁ ፡ ውእቱ ፡ መ
ንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኒ ፡ አ
ልቦ ፡ ዘይበውእ ፡ ዘኢነስአ ፡ ላዕሌ
ሁ ፡ ስመ ፡ ወልዱ ።

እመ ፡ ፈቃ¹ድከ ፡ ትባእ ፡ ውስ
ተ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ጥቅመ ፡ አ
ውዳ ፡ ወባቲ ፡ አሐቲ ፡ አንቀጽ³ ፡
ዴዴ ። ትክልኑ ፡ በዊአ ፡ ውስቴ
ታ ፡ ዘእንበለ ፡ እንተ ፡ ዝኩ ፡ ዴ
ዴ ። ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ ይት⁴ህል ፡
እግዚአ ፡ ካልአ ፡ ይኩን ። ወዘው
ስተ ፡ ሀገር ፡ ኢይክል ፡ በዊአ ፡ ዘ
እንበለ ፡ ዴዴሃ ።

ወከማሁኬ ፡ ውእቱ ፡ ዘይበው
እ ፡ መንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ፡
ኢይክል ፡ ሰብእ ፡ በዊአ ፡ እንተ ፡
ካልእ ፡ ዘእንበለ ፡ በስመ ፡ ወልዱ ፡
ዘያፈቅር ።

¹ ቀ. ² delendum. ³ ጸ. ⁴ ይትኩ.

ወይቤለኒ ፡ ርኢከኑ ፡ እሉ ፡ ሳ¹ብ
እ ፡ እለ ፡ ይነድቁ ፡ ማኅፈደ ፡ ወእ
ቤሎ ፡ እው ፡ እግዚአ ፡ ወይቤለኒ ፡
እሉ ፡ ከሉሎ ፡ ክቡራን ፡ እሙ
ቱ² ፡ ወቦሙ ፡ ግ³ብረ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ጥቅመ ፡ ወዝሰ ፡ ዴዴ ፡ ወ
ልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡
ወዛቲ ፡ አሐቲ ፡ ፍኖት ፡ እንተ ፡ ታ
በውእ ፡ ጎብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወ
አልቦ ፡ ዘይበውእ ፡ ጎቤሁ ፡ እን
ተ ፡ ባዕድ ፡ ዘእንበለ ፡ በወልዱ ፡

ወይቤለኒ ፡ ርኢከኑ ፡ እሉ ፡ ዕደ
ው ፡ ፯ ወዘማእከሎሙ ፡ ብእሲ ፡
ብሩህ ፡ ወክቡር ፡ ወዐቢይ ፡ ዘ
ሐረ ፡ አውደ ፡ ማኅፈድ ፡ ወያሜ
ክሮን ፡ ለእብን ፡ በውስተ ፡ ንድ
ቅ ፡ ወእቤሎ ፡ እው ፡ እግዚአ ፡ ወ
ይቤለኒ ፡ ውእቱኬ ፡ ብእሲ ፡ ክቡ
ር ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእ
ቱ ፡ ወእሉሂ ፡ ፯ ዕደው ፡ እለ ፡ እ
ምዮማኑ ፡ ወእምፀጋሙ ፡ ያጸንዕ
ዎ ፡ መላእክት ፡ ክቡራን ፡ እሙ
ንቱ ፡

ወእሉሂ ፡ መላእክት ፡ ክቡራን ፡
አልቦ ፡ ዘይበውእ ፡ እምኔሆሙ ፡
ጎብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘእንበሌ
ሁ ፡ ወዘኢነሥአ ፡ ስሞ ፡ ላዕሌሁ ፡

ኢይበውእ ፡ ውስተ ፡ መንግሥ
ተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወእቤሎ ፡ ዝ ፲ ወ ፫
ኬ ፡ ማኅፈድ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡
ወይቤለኒ ፡ ዝማኅፈድ ፡ ቤተ ፡ ዘ
ርስቲያን ፡ ይእቲ ፡

ወእቤሎ ፡ እሉኬ ፡ ደናግል ፡ መ
ኑ ፡ እሙንቱ ፡ ወይቤለኒ ፡ ቅዱ
ስ ፡ መንፈስ ፡ እማንቱ ፡ ወኢይ
ክል ፡ ሰብእ ፡ በዊአ ፡ ውስተ ፡ መ
ንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ፡ በካል
እ ፡ እመ ፡ እማንቱ ፡ ኢያልበሳሁ ፡
ልብሶን ፡ እስመ ፡ እመ ፡ ነሣእከ ፡
ስመ ፡ ባሕቲቶ ፡ ወኢለበስከ ፡ ል
ብሶን ፡ ለእላንቱ ፡ ደናግል ፡ አል
ብከ ፡ ዘትበቀዕ ፡ እስመ ፡ እማን
ቱ ፡ ደናግል ፡ ጎይሉ ፡ ለወልደ ፡ እ
ግዚአብሔር ፡ እማንቱ ፡ ወእመ ፡
ለበስከ ፡ ስሞ ፡ ወጎይሉ ፡ ኢለበስ
ከ ፡ አልቦ ፡ ዘይበቀዕ ፡ ስ ፡ ለቢስ⁵ ፡
ስሙ ፡ ርኢከኑ ፡ እሉ ፡ እብን ፡ እ
ለ ፡ ገደፋ⁶ ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡
ለብሱ ፡ ስሞ ፡ ወልብሰ ፡ ደናግል ፡
ኢለብሱ ፡ ወእቤሎ ፡ ምንት ፡ ው
እቱ ፡ እግዚአ ፡ ልብሶን ፡

ወይቤለኒ ፡ አስማቲሆን ፡ ውእ
ቱ ፡ ልብሶን ፡ ወዘለብሰ ፡ ስሞ ፡ ለ
ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለብስ ፡

¹ ሰ.   ² ንቱ.   ³ ገ.   ⁴ O legendum.   ⁵ ሰ.   ⁶ ፋ.

አስማቲሆን፡ ለእላንቱ፡ ደናግ
ል። ርኢከኑ፡ እላንቱ፡ እብን፡ እ
ለ፡ አብአ፡ እማንቱ። ወደያሆን።
ውስተ፡ ንድቀ፡ ዝማኅፈድ። ወነ
በራ፡ ውስተ፡ ንድቅ፡ ወይለብሳ፡
ኅይሎን፡ ለእላንቱ። ወበእንተ
ዝ፡ ትሬኢ¹፡ ለዝማኅፈድ፡ ዘ
መ፡ ዘበ፩እብን፡ ተሐንጸ፡ ውስ
ተ፡ ዛቲ፡ ከብሐሕ።

ከማሁ፡ እለ፡ ያ²አምኑ፡ በእግዚ
አብሔር። ወበወልዱ። ይለብስ
ዎን፡ ለእላንቱ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ።
ወይከውኑ፡ ፩ መንፈስ³። ወ፩ሥ
ጋ። ወ፩ኅብረ። አልባሲሆሙ።
እለ፡ ከመዝ፡ ይለብሱ፡ አስማቲ
ሆን፡ ለእላንቱ፡ ደናግል፡ ይከው
ን፡ መንበሮሙ፡ ውስተ፡ ማኅ
ፈድ።

ወእቤሎ፡ እፎ፡ እግዚአ፡ አው
ፅእዎን፡ ለእልክቱ፡ እብን፡ እለ፡
ገደፉ። ናሁ፡ እንተ፡ ዴዴ፡ አብ
አሆን፡ ወወደያሆን። ውስተ፡ ን
ድቀ፡ ዝማኅፈድ። ወይቤለኒ፡ እ
ስመ፡ ዝከሉ፡ ያጽህቀክ፡ ትትሐ
ተት። ስማዕ፡ እንከ፡ በእንተ፡ እ
ላንቱ፡ እብን። ከሎሙ፡ እለ፡ ነ

ሥኡ፡ ስሞ፡ ለወልደ፡ እግዚአ
ብሔር።

ወነሥኡ፡ ኅይሎን፡ ለእላንቱ፡
ደናግል። ወነሢአሙ፡ ዘንተ፡ መ
ንፈስ፡ ጸንዑ፡ ወነበሩ፡ ምስለ፡ አ
ግብርተ፡ እግዚአብሔር። ወኮ
ነ፡ ፩ መንፈስ³። ወአሐደ፡ ሥጋ
ሆሙ። ወ፩ሕሊናሆሙ። ወገብ
ሩ፡ ጽድቀ።

ወእምድኅረ፡ መዋዕል፡ አስሐ
ታሆሙ፡ አንስት፡ እለ፡ ርኢከ፡
ጸሊመ፡ ይለብሳ። ወይሰፍሐ፡ እ
ደዊሆን። ወፍቱሕ፡ ሥዕርቶን።
ወለ⁴ሕያት፡ እማንቱ። ወኪያሆ
ን፡ ርእዮሙ፡ ፈተውዎን። ወለ
ብለብሱ⁵፡ ኃይሎን። ወሐደጉ፡
አልባሰ፡ ደናግል። ወኅይሎን
ሂ። ወአውፅእዎን⁶፡ እምቤተ፡
ደናግል፡ ወመጠውዎሙ፡ ለእል
ክቱ። ወእለሰ፡ እ⁷ያስሐታሆሙ፡
ላሕዮን፡ ለእላንቱ፡ አንስት፡ ወነ
በሩ፡ ቤተ፡ እግዚአብሔር። ወና
ሁ፡ ፈከርኩ፡ ለከ፡ በእንተ፡ እላን
ቱ፡ እብን። እለ፡ ወፅኡ።

ወእቤሎ፡ እግዚአ፡ ለእመ፡ ነብ ፲ ወ ፬
ሑ፡ እሉ፡ ሰብእ፡ እለ፡ ከመዝ።

¹ delendum.² ዩ. ³ ሰ.⁴ ላ. ⁵ ወለብሱ፡ ፡ ፡ ሙ.⁷ ኢ.

ወአእቱ¹ቱ : እምኔሆሙ : ፍትወ
ቶሙ : ዘእሉ : አንስት : ወተመይ
ጡ : ጎበ : ደናግል ። ወለብሱ : ኃ
ይሎን ። ወሐሩ : በምግባሪሆን :
ኢይበውኡ : ኑ : ውስተ : መንግ
ሥተ : እግዚአብሔር :

ወይቤለኒ : ይበውኡ : ለእመ :
አእቱ² : እምኔሆሙ : ምግባሪሆ
ን : ለእላንቱ : አንስት ። ወገብሩ :
ጎይሎን : ለደናግል : ወሐሩ : በ
ምግባሪሆን ። ወበእንተዝ : ገብ
ሩ : ዕረፍተ : ለሕንጻ ። ወአጽርው :
ከመ : እመቦ : ነስሐ : እሉሂ : ይበ
ውኡ : ውስተ : ሕንጻ : ማጎፈድ ።
ወእመሰ : ኢነስሐ : ካልአን : ይ
በውኡ : ህየንቴሆሙ ። ወእሉሰ :
ለዝላፋ : ይወፅኡ ። ወበእንተዝ :
ኩሉ : አእኩትዎ : ለእግዚአብ
ሔር ።

እስመ : መርሐሙ : ለኩሎሙ :
እለ : ተሰምዩ³ : ስሞ⁴ : ላዕሌሆ
ሙ ። ወፈነዎ : ለነ : ለመልአከ :
ንስሐ : ለእመ : አበስነ : ሎቱ : ወ
ሐደሳ : ለመንፈስነ ። በዘወድ⁵ እ
ነ ። ተሐጐልነ : ወአልብነ : ተስ
ፋ : ለሐዩው ። ወሐደሳ : ለሕይ
ወትነ ።

ወእቤሎ : እግዚአ : ይእዜኒ :
እንከ : ንግረኒ : ለምንት : ኢትነድ
ቅዎ : ለዝ : ማጎፈድ : ውስተ : ም
ድር ። ዘእንበለ : ውስተ : ከኩ
ሕ ። ወዲበ : ዴዴ ። ወይቤለኒ :
ዓዲኑ : አብድ : አንተ : ወኢትሌ
ቡ ። ወእቤሎ : እግዚአ : እስመ :
በኩሉ : ግብር : ኪያከ : እስእለከ ።
እስመ : ግሙራ : ኢይክል : ምን
ተሂ : ለብዎ ።

እስመ : ኩሉ : መንክር ። ወዐቢ
ይ : ወኢይክል : ሰብእ : አእም
ሮቶ ።

ወይቤለኒ : ስማዕ : ዐቢይ : ው
እቱ : ስሙ : ለወልደ : እግዚአብ
ሔር ። ወኩሎ : ያእምር : ወይጸ
ውር : ኩሎ : ዓለመ ። ወሶበ : እ
ንከ : ኩሎ : ዘፈጠረ : እግዚአብ
ሔር ። በእንተ : ወልዱ : ይቃ⁶
ውም ።

ምንተ : እንከ : ትብል : በእንተ :
እለ : ተጸውው : በእንተኢሁ : ወ
ለብሱ : ስሞ : ለወልደ : እግዚአ
ብሔር ። ወሐሩ : በትእዛዙ ።

ወናሁ : ርኢ : ለመኑ : እምኔሆ
ሙ : ይጸውር : ለእለ : በኩሉ : ል
ቦሙ : ይለብሱ : ስሞ : ለወልደ :

¹ ተ.   ² ተቱ.   ³ ዩ.   ⁴ ሙ.   ⁵ ዳ.   ⁶ ቀ.

እግዚአብሔር ። ወውእቱ ፡ ኮኖ
ሙ ፡ መሠረተ ። ወእንዘ ፡ ይትፈ
ሣሕ ፡ ይጸውሮሙ ፡ እስመ ፡ ኢ
ሐፍሩ ፡ ጸዊረ ፡ ስሙ ።

፲ወ፭ ወእቤሎ ፡ ንግረኒ ፡ እግዚአ ፡ አ
ስማቲሆን ፡ ለእሉ ፡ ደናግል ። ወ
ለእላንቱ ፡ አንስት ። እለ ፡ ጸሊማ
ት¹ ፡ ይለብሳ ። ወይቤለኒ ፡ ስማዕ ፡
አስማቲሆን ፡ ለእላንቱ ፡ ደናግል ፡
እለ ፡ ያ²ጸንዐ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ማእ
ዝን ፡ ይቃ³ውማ ።

ቀዳማዊት ፡ ሃይማኖት ፡ ስማ ።
ወካልኦታ ፡ ጽንዕት ። ወሣልስ
ታ ፡ ኃይል ። ወራብዕታ ፡ ትዕግ
ሥት ።

ወእልክቱኒ ፡ ካልአቲሆን ፡ እለ ፡
ይቃ³ውማ ፡ ማእከሎን ። ከመዝ ፡
አስማቲሆን ። ስፍሕት ። የውሀ
ት ። ንጽሕት ። ፍሥሕት ። ጽድ
ቅ ። ጥበብ ። ፍቅር ። ዐርዮ ።

ዘንተ ፡ አስማተ ፡ ዘለብሰ ፡ ወስ
መ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክ
ል ፡ በዊኦ ፡ ውስተ ፡ መንግሥተ ፡
እግዚአብሔር ። ወስማዕ ፡ አስማ
ቲሆን ፡ ለእላንቱ ፡ አንስት ፡ እለ ፡
ጸሊመ ፡ ይለብሳ ። ወእምውስተ ፡
እላንቱሂ ፡ አርባዕ ፡ እለ ፡ ያ⁴ጸንዓ ፡

ቃ³ዳማዪ⁴ት ፡ ኢአሚን ። ወካል
ኦታ ፡ ሕብቅቅት ። ወሣልስታ ፡ ካ
ሕድ ። ወራብዕታ ፡ ስሒት ።

ወእልክቱሂ ፡ እለ ፡ እምድግሬሆ
ን ። ሐዘን ። እከይ ። ዝሙት ። መ
ዓት ። ሐሰት ። እበድ ። ሐሚይ ።
ዘንተ ፡ ስ⁵ማተ ፡ ዘለብሰ ፡ ገብረ ፡
እግዚአብሔር ፡ ኢይሬእያ ፡ ለመ
ንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ። ወኢ
ይበውእ ፡ ውስቲታ ። ወእቤሎ ፡
እግዚአ ፡ እልክቱ ፡ እበን ፡ እለ ፡ አ
ውፅኡ ፡ እምቃ³ላይ ። ወወደይዎ
ን ፡ መኑ ፡ እማንቱ ። ወይቤለኒ ፡
እልክቱ ፡ ፲ ቃ³ዳሚያት ፡ እለ ፡ ወ
ደዩ ፡ ውስተ ፡ መሠረት ። ሰብኦ ፡
ትካት ፡ ቃ³ደምት ፡ እማንቱ ።

ወእልክቱ ፡ ፲ወ፭ ዳግም ፡ ልደ
ት ፡ እሙንቱ ፡ ዕደው ፡ ጸድቃን ።
ወእልክቱ ፡ ፴ወ፭ ነቢያቲሁ ፡ ለ
እግዚአብሔር ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡
ተልእኮ⁶ዎ ። ወእሉሂ ፡ ፵ ሐዋር
ያቲሁ ፡ እለ ፡ ተልእኮዎ ፡ እሙን
ቱ ። ለስብከተ ፡ ወልደ ፡ እግዚአ
ብሔር ።

ወእፎ ፡ እግዚአ ፡ አበ⁷አሆን ፡ ደ
ናግል ፡ እንተ ፡ ዴዴ ፡ ወመጠዋ ፡
ውስተ ፡ ንድቀ ፡ ማኅፈድ ። ወይ

¹ መ. ² ይ? ³ ቀ. ⁴ ይ. ⁵ አስ. ⁶ ክ. ⁷ ብ.

ቤለኒ፡ እስመ፡ እሉ፡ ቀደሙ፡ ለ
ቢሶቶን፡ ለእሉ፡ መንፈስ፡ ወግ
ሞ¹ራ፡ ኢተገድገ፡ መንፈስ፡ እ
ምውእቱ፡ ሰብእ፡ እስከ፡ አመ፡
ይመውቱ፡ ወሶበ፡ አኮ፡ ወእቱ፡
መንፈስ፡ እመ፡ ኢነበረ፡ ላዕሌሆ
ሙ፡ እመ፡ ኢበቀዑ፡ ወኢምን
ተሂ፡ ውስተ፡ ንድቀ፡ ማኅፈድ፡

፲ ወ፮ ወእቤሎ፡ እግዚአ፡ ዓዲ፡ ንግ
ረኒ፡ ወይቤለኒ፡ ምንተ፡ ተኃሥ
ሥ፡ ወእቤሎ፡ በእንተ፡ ምንት፡
እግዚአ፡ እልክቱ፡ እብን፡ እም
ቃ²ላይ፡ አዕረግዎን፡ ወወደይዎ
ን፡ ውስተ፡ ንድቀ፡ ማኅፈድ፡ እ
ለ፡ ለብሱ፡ ዘንተ፡ መንፈስ፡ እን
ዘ፡ ግቡር፡ እምውስተ፡ ማይ፡ ሙ
ዓአሙ፡ ወይቤለኒ፡ ከመ፡ ይሕዩ
ዉ፡ ወእመ፡ አኮስ፡ ኢይትከሀ
ሎሙ፡ እንተ፡ ካልእ፡ በዊአ፡ መ
ንግሥተ፡ እግዚአብሔር፡ እመ፡
ኢሐደጉ፡ ሞተ፡ ዘቃ²ዳሚት፡ ሕ
ይወቶሙ፡ እስመ፡ እሙንቱሂ፡
እለ፡ ሞቱ፡ ነሥኡ፡ ማኅተሞ፡ ለ
ወልደ፡ እግዚአብሔር፡

ወቦኡ፡ ውስተ፡ መንግሥተ፡
እግዚአብሔር፡ እስመ፡ እምቅ
ድመ፡ ይልበስ፡ ስሞ፡ ለወልደ፡

እግዚአብሔር፡ ምዉት፡ ውእቱ፡
ወእምከመ፡ ነሥኡ፡ ማኅተመ፡ ያ³
ሐድጎ፡ ሞት፡ ወይትመጠዋ፡ ለ
ሕይወት፡ እስመ፡ ማኅተሙ፡ ው
ስተ፡ ማይ፡ እስመ፡ ይወርድ⁴፡
ውስተ፡ ማይ፡ ምዉታን፡ እስ
ሙ፡ ሎሙ፡ ተሰብከ፡ ውእቱ፡ ማ
ይ፡ ማኅተም፡ ወተወክፍዎ፡ ከ
መ፡ ይበኡ፡ ውስተ፡ መንግሥተ፡
እግዚአብሔር፡

ወእቤሎ፡ ለምንት፡ እግዚአ፡
እለ⁵፡ አርባዕ⁶፡ ምስሌሆሙ፡ ዓር
ጋ፡ እምቃ²ላይ፡ እንዘ፡ በሙ፡ ው
እተ፡ ማኅተመ፡ ወይቤለኒ፡ እስ
መ፡ ሐ⁷ዋርያት፡ እሙንቱ፡ ወመ
ሐሩ፡ ወሰበኩ፡ በስሙ፡ ለወል
ደ፡ እግዚአብሔር፡ ወሞቱ፡ እ
ንዘ፡ ጎይል፡ ላዕሌሆሙ፡ ወሃይ
ማኖቱ፡ ለወልደ፡ እግዚአብሔ
ር፡ ወሰበኩ፡ ሎሙ፡ ለእለ፡ ቃ²
ደሙ፡ መዊተ፡ ወወሀብዎሙ፡
እሙንቱ፡ ውእተ፡ ማኅተመ፡ በ
ብከት፡ ወወሀብዎሙ፡ ወወረዱ፡
ምስሌሆሙ፡ ውስተ፡ ማይ፡ ወካ
ዕበ፡ ዐርጉ፡

ወእሉስ፡ ሕያዋን⁸ሆሙ፡ ወረ
ዱ፡ ወእልክቱስ፡ ምውታኒሆ

1 ሙ. 2 ቀ. 3 ዩ. 4 ዱ. 5 ላ. 6 ብዓ. 7 ሐ. 8 ኒ.

ሙ፡ ወረዱ ። ወሕያዋኒሆሙ፡ ዐ
 ርጉ ። ወበእንተዝ፡ ሐይዉ፡ ወ
 አእመሩ፡ ስሞ፡ ለወልደ፡ እግዚ
 አብሔር ። ወበእንተዝ፡ ምስሌ
 ሆሙ፡ ዐርጉ፡ ወተወድዩ፡ ውስ
 ተ፡ ንድቀ፡ ዝማኅፈድ፡ ዘእንበለ፡
 ይትወቀራ፡ ተነድቁ፡ እስመ፡ ።
 ጽድቅ፡ ወበዐቢይ፡ ነፅሑ ። ወዳ
 እሙ፡ ባሕቲቶሙ፡ ዘንተ፡ ማኅ
 ተመ፡ አልበሙ ። ወናሁ፡ ፈክር
 ኩ፡ ለከ፡ ዘንተሂ ።

፲ ወ ፯ ወእቤሎ፡ ይእዜኒ፡ እግዚአብ
 እንተ፡ አድባር፡ ፈክር፡ ሊተ ። በ
 እንተ፡ ካልእ፡ ራእዮሙ፡ ወሕበ
 ሪሆሙ።

ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ ዝአድባር፡
 ዘትሬኢ፡ ፲ ወ ፪ ሕዝብ፡ እሙን
 ቱ። እለ፡ ይነብሩ፡ ውስተ፡ ነጉሉ፡
 ዓለም ። ወ ፲ ወ ፪ አሕዛብ ። ወዘ
 ዘ፡ ዚአሆሙ፡ ግዕዘሙ ። ወምግ
 ባሮሙ ። በከመ፡ ርኢከሙ፡ ለእ
 ሉ፡ አድባር፡ ኅበሪሆሙ ። ከማ
 ሁ፡ እሉሂ፡ አሕዛብ፡ ግዕዘሙ፡ ወ
 ምግባሮሙ ። ወበሕቱ፡ እነግረከ፡
 ለለ ፪ ግዕዘሙ ።

ወእቤሎ፡ ዘንተ፡ ቅድም፡ ነጊ
 ሮትዩ፡ እግዚአ ። በእንተ፡ ምን

ት፡ ዘዘ፡ ዚአሆሙ፡ ኅበሪሆሙ፡
 ለእሉ፡ አድባር ። ወሶበ፡ ይወድ
 ይዎሙ፡ እበኒሆሙ፡ ውስተ፡ ን
 ድቅ፡ ፩ እብነ፡ ይከውን፡ ጸዓዳ፡
 ከመ፡ እልክቱ፡ እብን፡ እለ፡ እም
 ቃ¹ላይ፡ አውፅኡ ። ወይቤለኒ፡
 እስመ፡ ነጉሉ፡ አሕዛብ፡ እለ፡ መ
 ትሕተ፡ ሰማይ፡ ይነብሩ፡ እምከ
 መ፡ ሰምዑ፡ ወአምኑ ።

ይሰመዩ፡ በስመ፡ ወልዱ፡ ለእ
 ግዚአብሔር ። ወነሂአሙ፡ ማኅ
 ተመ፡ ወልዱ ። በ ፩ ሕሊና ። ወ
 በ ፩ ልብ፡ ይከውኑ ። ወትከው
 ን፡ ሃይማኖቶሙ፡ አሐደ፡ ሕሊ
 ና፡ በተፋቅሮ ። ወመንፈስ²ኒ፡ ዘ
 ደናግል፡ ለብሱ፡ ምስለ፡ ስሙ።

ወበእንተዝ፡ ኮነ፡ ሕብሩ፡ ለን
 ድቀ፡ ማኅፈድ፡ ጸዓዳ፡ ከመ፡ ፀ
 ሐይ ።

ወእምድኅረ፡ ቦኡ፡ ወተወድ
 ዩ፡ ሕቡረ፡ ወኮኑ፡ በ ፩ ሥጋ ። ወ
 ቦ፡ በውስቴቶሙ፡ እለ፡ አርከሱ፡
 ርእሶሙ፡ ወአውፅእዎሙ፡ እም
 ዘመደ፡ ጸድቃን ። ወካዕበ፡ ገብ
 ኡ፡ ውስተ፡ ዘቃ¹ዲሙ፡ ግዕዘ
 ሙ፡ ወፈድፋደ፡ አክዩ ። ወእቤ ፲ ወ ፰
 ሎ፡ እፎ፡ እግዚአ፡ ፈድፋደ፡ አክ

¹ ቀ.   ² ሰ.

ዩ፡ ናሁ፡ አእመርዎ፡ ለእግዚአብሔር።

ወይቤለኒ፡ አለሰ፡ ኢያእመርዎ፡ ለእግዚአብሔር፡ ለእመሂ፡ አክዩ፡ ይትወዛቅ፡ ከነኒሆሙ። ለእከዩሙ። ወዘያአምሮ፡ ለእግዚአብሔር፡ ኢርቱዕ፡ ይግበር፡ እከዩ። አላ፡ ከመ፡ ይግበር፡ ሠናይተ። ወእመሰ፡ ዝከ፡ ዘርቱዕ፡ ይግበር፡ ሠናየ፡ ይገብራ፡ ለእከዩት። አፈድፈድ፡ ውእቱ፡ ገቢሮታ፡ ለእከዩት። እም፡ አለ፡ ኢያእመርዎ፡ ለእግዚአብሔር። እምከመ፡ ገብርዎ፡ ለእከዩ፡ ወይትከ¹ነኑ፡ ሞት²፡

ወአለሰ፡ ርእዩ፡ ዕቢያቲሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ እምከመ፡ ገብርዎ፡ ለእከዩት፡ ምክዕቢት፡ ከነኒሆሙ። ወይመውቱ፡ ዘለዓለም።

ወከመዝ፡ ተነጽሐ፡ ቤተ፡ ክርስቲያኑ፡ ለእግዚአብሔር። በከመ፡ ርአከ፡ አውፅኡ፡ እምውስተ፡ ማኅፈድ፡ እብነ። ወመጠውዎን፡ ለእሉ፡ እከዩት፡ መናፍስት፡ ወአእተውዎን፡ ህዩ።

ወእምዝ፡ አለ፡ ነጽሐ፡ ኮኑ፡ በ፩ሥጋ። በከመ፡ ኮነ፡ ውእቱ፡ ማ

ኅፈድ፡ ከመ፡ ዘበ፩ እብን፡ ተገብረ፡ እምድኅረ፡ አንጽሕዎሙ። ለማሁኬ፡ ቤተ፡ ክርስቲያኑ፡ ለእግዚአብሔር፡ እምድኅረ፡ አንጽሕዋ፡ ያወጽእዎሙ፡ እምኔሃ፡ ለመድልዎን። ወለእከዩያን። ወለጽሩፋን። ወለኑፋቃን። ወለእከዩያን፡ በከሉ፡ እከዩት።

ወእምድኅረ፡ አውፅእዎሙ፡ ለእሉ፡ ትከውን፡ ቤተ፡ ክርስቲያን፡ ዘእግዚአብሔር፡ በ፩ሥጋ። ወበ፩ሕሊና። ወበ፩ልብ። ወበ፩ሃይማኖት። ወበ፩ፍቅር።

ውእተ፡ አሚረ፡ ይትሐሠይ፡ ወይትፈራሃክ፡ ወልደ፡ እግዚአብሔር፡ ቦሙ፡ አስተጋቢአ፡ ሕዝብ፡ በንጹሕ።

ወእቤሎ፡ እግዚአ፡ ነኪር፡ ወዐቢይ፡ ዝንቱ። ወእቤሎ፡ ዓዲ፡ እግዚአ፡ ንግረኒ፡ ኃይሎሙ፡ ለእሉ፡ አድባር። ወምግባሮሙ፡ ለለ፩እምኔሆሙ። ከመ፡ ከሉ፡ ነፍስ፡ እንተ፡ ትትአመን፡ በእግዚአብሔር፡ ሰሚዓ፡ ወትሌ³ብሐ፡ ለዐቢይ። ወለክቡር። ወስቡሕ፡ ስሙ።

ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ ኅበሪሆሙ፡ ፲ ወ ፱

¹ ክ. ² ተ. ³ ትሐ.

ለአድባር ። ወለ ፲ ወ ፪ ሕዝብ ፡ እ
ምጥንቱ ። ቀዳማይ ፡ ደብር ፡ ጸሊ
ም ። እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ አም
ኑ ፡ ወክ¹ዱ ፡ ወጸረፉ ፡ ላዕለ ፡ እግ
ዚአብሔር ። ወአቅተልዎሙ ፡ ለ
አግብርተ ፡ እግዚአብሔር ። እ
ሉ ፡ እሙንቱ ፡ እንከ ፡ አልቦሙ ፡
ንስሐ ። እለ ፡ ሞቱ ፡ ላዕሌሆሙ ፡
ወበእንተዝ ፡ ጸሊማን ፡ እሙንቱ ።
እስመ ፡ ፍጥረቶሙ ፡ ርሱዓን ፡ እ
ሙንቱ ።

ወእለሂ ፡ እምውስተ ፡ ካልእ ፡ ደ
ብር ፡ ነዋኅ ። እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እ
ለ ፡ አምኑ ። ወያደልዉ ፡ ወይሜ
ሀሩ ፡ እኩዩ ። ወእሉሂ ፡ ከመ ፡ ቃ²
ዳምያን ፡ እስመ ፡ አልቦሙ ፡ ፍሬ ፡
ጽድቅ ፡ በከመ ፡ ደብሮሙ ፡ አል
ቦ ፡ ፍሬ ፡ ከማሁ ፡ ሰብአሂ ። ወእ
ሉሂ ፡ በሕቲቶሙ ፡ ስም ፡ ቦሙ ።
ወውፁዓን ፡ እምሃይማኖት ። ወ
አልቦሙ ፡ ፍሬ ፡ ጽድቅ ፡ ምንተ
ሂ ። ወበሕቱ ፡ ቦሙ ፡ ንስሐ ፡ ለእ
መ ፡ ፍጡነ ፡ ነስሐ ። ወእመሰ ፡ ጐ
ንደዩ ፡ ምስለ ፡ ቃ²ዳምያን ፡ ይከ
ውን ፡ ሞቶሙ ።

ወእቤሎ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ በ
ሙ ፡ ንስሐ ፡ እሉ ፡ እሉ³ ፡ እግዚ

አ ። ወቃ²ዳምያን ፡ አልቦሙ ። በ
ይነ ፡ ምንት ፡ እግዚአ ። ናሁ ፡ ው
እቱ ፡ ከመ ፡ ምግባሮሙ ፡ ወይ
ቤለኒ ፡ በእንተዝ ፡ ቦሙ ፡ እሙን
ቱ ፡ ንስሐ ፡ እስመ ፡ ኢፀረፉ ፡ ላዕ
ለ ፡ እግዚአብሔር ። ወኢ^ቃተል
ዎሙ ፡ ለአግብርተ ፡ እግዚአብ
ሔር ።

ዳእሙ ፡ በእንተ ፡ ንስቲት ፡ ፍ
ትወት ፡ አድለዉ ። ወመሀሩ ፡ ለ
ሰብእ ፡ በከመ ፡ ፍትወቶሙ ። ወ
ለእለ ፡ ይኤብሱ ፡ ቦሙ ፡ በሕቱ ፡
ይረክቦሙ ፡ ደይኖሙ ። ወንስሐ ፡
ቦሙ ። እስመ ፡ ኢጸረፉ ። ወኢዐ
ለዉ ።

ወእለሂ ፡ እምሳልስ ፡ ደብር ፡ ዘ ፳
ቦ ፡ አሥዋከ ። ወአሜከላ ። እሉ ፡
እሙንቱ ፡ እለ ፡ አምኑ ። ወእሉ
ሂ ፡ ቦእምውስቲቶሙ ። አብዕል
ት ፡ እለ ፡ ይትሐብቃ⁴ቁ ፡ ውስተ
ዝ ፡ ብዙሕ ፡ ትካዝ ። ወዘሰ ፡ አሜ
ከላ ፡ ብዕሎሙ ፡ ውእቱ ። ወአሥ
ዋከሂ ፡ ብዙሕ ፡ በሕቱ ፡ ትካዝ ፡
ውእቱ ፡ ዘቦቱ ፡ ተሐብቅቆ ። ወ
እቤሎ ፡ እለ ፡ ብዙሕ ፡ ትካዝ ፡ በ
ሙ ፡ ኢይተልውዎሙ ፡ ለአግብ
ርተ ፡ እግዚአብሔር ። እለ⁵ ፡ ይ

¹ ክሕ. ² ቀ. ³ delendum. ⁴ በቀ. ⁵ አላ.

ስሕቱ፡ ብ¹ተሕ፡ ምግባሮም፡ ወ
ይጠወቁ፡ ቦቱ ።

ወአብዕልትኒ፡ እምዕፁብ፡ ይተ
ልውዎም፡ ለአግብርተ፡ እግዚ
አብሔር ። እስመ፡ ይፈርሁ፡ ።
መ፡ ኢይሐዱ²ሉ፡ ምንተሂ፡ እ
ምውስተ፡ ብዕሎም፡ ወእሉ፡
እለ፡ ከመዝ፡ እምዕፁብ፡ ይበው
ኡ፡ ውስተ፡ መንግሥተ፡ እግዚ
አብሔር ። በከመ፡ ውስተ፡ አሜ
ከላ፡ ዘእንበለ፡ አሣእን፡ ሐዊር፡
ዕፁብ፡ ውእቱ ። ባሕቱ፡ እሉስ፡
እ³ተሎም፡ ቦሙ፡ ንስሐ፡ ለእ
መ፡ ፍጡን፡ ነስሐ፡ ከመ፡ ዘቃ⁴
ዲሙ፡ ኒ፡ መዋዕል፡ ዘኢገብሩ፡
ይዴግንዎን፡ ለእላንቱ፡ መዋዕ
ል ። ወይገብ⁵ሩ፡ ሠናይተ ።

ወእምከመ፡ ነስሐ፡ ወገብሩ፡
ሠናየ፡ ያ⁶ሐይዉ፡ ለእግዚአብ
ሔር ። ወእምከመ፡ ነበሩ፡ በምግ
ባሮም፡ ወይሚጥውዎም፡ ለእ
ልክቱ፡ አንስት ። ወእማንቱ፡ ይ
ቀትላሆሙ ።

፳ ወ፩ ወእለሂ፡ እምውስተ፡ ራብዕ፡
ደብር፡ ዘቦ፡ ሣዕረ፡ ብዙሐ ። ወ
እምላዕሉ፡ ኃመልሚለ⁷፡ ሣዕሩ።

ወእመንገለ፡ ሥርዉ፡ ይቡስ ። ወ
ቦ፡ ዘአይበሶ፡ ሐሩር ። እሉ፡ እመ-
ንቱ፡ እለ፡ አምኑ ። ወቦእለ፡ ናፈ-
ቁ ። እለ፡ ውስተ፡ ከናፍሪሆሙ፡
እግዚአብሔር ። ወውስተ፡ ልቦ
ሙ፡ አልቦ ። በበይነ፡ ዝንቱ፡ ይ
ቡስ፡ መሠረቶሙ ። ወአልቦሙ፡
ኀይለ፡ እስመ፡ ቃሎሙ፡ ሕያው፡
ወምግባሮም፡ ምውት ። ወእለ፡
ከመዝ፡ ኢኮኑ፡ ሕያዋን ። ወኢ-
ኮኑ፡ ምዉታን ። ከማሁኬ፡ እለ፡
ይናፍቁ ። እስመ፡ እለ፡ ይናፍቁ፡
ሰ፡ ኢሐመልሚላን ። ወኢኮኑ፡
ይቡሳን⁸ ። ከማሁ፡ ኢኮኑ፡ ሕያዋ
ን⁸፡ ወኢምውታን⁸ ።

በከመ፡ ሣዕር፡ እምከመ፡ ርእ
የ፡ ፀሐይ⁶፡ ይየብስ ። ወከማሁ፡
እለ፡ ይናፍቁ፡ እምከመ፡ ሰምዑ፡
ሕማም⁹፡ በእንተ፡ ኑፋቄሆሙ፡
ያጣዕዉ፡ ወያ⁶ሐፍሩ፡ ፀዊረ፡ ስ
መ፡ እግዚአብሔር ። ወእሉ፡ ኢ-
ኮኑ፡ ሕያዋን፡ ወኢኮኑ፡ ምው-
ታን ። ወባሕቱ፡ እሉሂ፡ እምከ
መ፡ ፍጡን፡ ነስሐ፡ ይክሉ፡ ሐ
ዪወ ። ወእመሰ፡ ኢነስሐ፡ ይሜ
ጥውዎሙ፡ ለእልክቱ፡ አንስት፡

¹ ቡብ. ² ሕጐ. ³ እ delendum.

⁴ ቀ. ⁵ ግባ. ⁶ የ. ⁷ ል.

⁸ ን. ⁹ መ.

እለ : ያሕትታ : ሕይወቶሙ : እ
ንከ ።

፳ ወ ፪ ወእለሂ : እምውስተ : ኃምስ :
ደብር : ዘቦ : ሣዕረ : ኃመልሚለ :
ወመብእስ : ወእቱ ። እሉ : እመ-
ንቱ : እለ : ያ¹አምኑ ። ወአሚኖ
ሙሂ : እምዘ : ምክዕቢት : ትምህ
ርቶሙ : ወያደልዉ : ለርእሶሙ :
ወይፈቅዱ : ነጥሎሙ : ያእምሩ :
ወአልቦ : ዘያአምሩ : ወኢምንተ
ሂ ። ወያዕቢዩ : አፋሆሙ ። እስ
መ : ያበዝኑ : ነቢቢ : ወያ¹ሐጎ²
ሙ : ጥበቦሙ ። ወቦሙ : እበደ ።
ወይንእዱ : ርእሶሙ : ከመዘ : ጠ
ቢብ : ን³ : እሙንቱ ። ወይኩኑ :
መምህራኑ : እንዘ : አብዳን : እሙ-
ንቱ ። ወበበይነ : እበደሙ : ብዙ
ኃን ። እለ : ኃሥሩ : እስመ : ያዐ
ብዩ : ርእሶሙ ። እስመ : ዐቢይ :
ጋኔን : ወእቱ : አዕብዩ : አፍ : ወ
ተአምኖ : በርእሱ : ዘኢይበቀሶ ።
ወእም : ወስተ : እሉሂ : ብዙኃን :
እለ : ገደፉ ። ወቦእምውስቲቶ
ሙ : እለ : ነስሐ ። ወአምኑ ። ወ
ተአዘዙ ። ለእለ : ቦሙ : ጥበቢ : አ
እሚርሙ : እበደሙ ።

ወእሉ : እለ : ከመዝ : ቦሙ : ን

ስሐ ። እስመ : ኢኩኑ : እኩያን ።
አላ : በከመ : አብዱ : ወስሐቱ ።
ወእሉሂ : እምከመ : ነስሐ : የሐ
ይዉ : ለእግዚአብሔር : ወእመ
ሰ : ኢነስሐ : ይነብሩ : ምስለ : እ
ልክቱ : አንስት ። እለ : ያአኪያ :
ላዕሌሆሙ ።

ወእለሂ : እምውስተ : ሳድስ : ደ ፳ ወ ፫
ብር : ዘቦቱ : ንቅዕተ : ዐቢያተ : ወ
ደቂቅሂ ። ወእምውስተ : ንቅዕ
ቲሁ : ሣዕረ : ዕምሁይ ። እሉ : እ
ሙንቱ : እለ : አምኑ ። ወከመዝ :
ወእቱ : እለ : ደቃቅ : ንቅዕቶሙ ።
እለ : ይጸልኡ : በጸሙ ። ወሐሜ
ቶሙ : ታጸምህያ : ለሃይማኖቶ
ሙ ። ወባሕቱ : ብዙኃን : እምው-
ስቲቶሙ : እለ : ነስሐ ። ወእለሂ :
ተርፉ : ይኔስሐ ። እምከመ : ሰ
ምዑ : ትእዛዝዩ ።

እስመ : ሕዳጥ : ይኢ⁴ቲ : ሐሜ
ቶሙ ። ወፍጡነ : ይኔስሐ ። ወ
እሉሰ : እለ : ዐበይት : ንቅዕቶ
ሙ ። እለ : በዓመጸ : ያ¹ሐም
ዩ : በጸሙ : ወይጸውሩ : ቂመ ።
ወእለ⁵ሰ : ገደፍዎሙ : እም : ኀ
በ : ማጎፈድ : ወምኑናነ : ኩኑ :
እምውስተ : ንድቅ ። ወእሉ : እ

¹ ዩ. ² ድጎ. ³ ጠቢባን : ⁴ እ. ⁵ ሉ.

ለ : ከመዝ : እምዕፁብ : ይድግኑ ።

ወሶበ : እግዚአብሔር : ዝ¹ውእቱ : ብወሊሕ : ላዕለ : ከተሉ : ተግባሩ ። ኢይጸውር : ቂመ : ላዕለ : እለ : ኢይገንዩ : ሎቱ ። በእንተ : ኀጢአቶሙ ። ወይሰሪ : ሎሙ ።

ወእንለ : እመ : ሕያውሰ : ይጸውሩ : ቂመ : ለሰብእ : ዘከማሁ ። ዘከመ : ይክል : ቃ²ቲለሂ : ወአሕይዎ ። ናሁ : እብለክሙ : አነ : አምላክ³ : ንስሐ : ለኩልክሙ : እለ : ከመዝ : ግዕዝ⁴ክሙ ።

አእትቱ : እምላዕሌክሙ : ወይሰሪ : ለክሙ : ዘቃ²ዲሙ : ኀጢአትክሙ : ለእመ : ነሳሕክሙ ። ወአንጸሕክሙ : ርእስ⁵ክሙ : እምጋኔን ። ወእመ : አኮሰ : ይሜጥወክሙ : ለሞት ።

ጳውሎስ ወእሉሂ : እለ : እምውስተ : ሳብዕ : ደብር : ዘኀመልሚል : ሣዕሩ ። ወሠናይ : ወሥሙር : ከተሉ : ደብሩ ። ወከተሉ : ዘመደ : እንስሳ ። ወአዕዋፈ : ሰማይ : ይትራዐዩ : ለውእቱ : ሣዕር : ዘውስተ : ደብር ። ወሣዕሩሂ : ሥሙር : ፊደሩደ : ሶበ : ይትራዐይዎ ። እሉ :

እሙንቱ : እለ : ያ⁶አምኑ ። ወዘልፈ : የዋሃን : እሙንቱ : ወስፋሕ : ልበሙ ። ወብፁዓነ : ኮኑ ። ወግሙራ : ኢይጸ⁷ልኡ : ምስለ : ቢጸሙ ። እለ : በከተሉ : ጊዜ : ይትፈሥሐ : በአግብርተ : እግዚአብሔር ። ወለብሱ : መንፈስ⁵ : ቅዱስ⁵ : ዘደናግል ። ወዘልፈ : ይምሕሩ : ከተሉ : ሰብእ ። ወእምጸማሆሙ : ይሁቡ : ለከተሉ : ሰብእ : እንዘ : ኢይዘረክዩ : ወእንዘ : ኢይጌግጹ ።

ወሶበ : ርእየ : እግዚአብሔር : ሥፍሐ : ልበሙ ። ወየዋሃቶሙ : በከተሉ ። ወባረክ : ሎሙ : ግብረ : እደዊሆሙ ። ወጸገዎሙ : በውስተ : ከተሉ : ጸማሆሙ ። ወናሁ : እብለክሙ : አነ : መልአክ : ንስሐ : ለክሙ : ለእለ : ከመዝ : ነበርክሙ : ከማሁ ።

ወኢይጠፍዕ : ዘርእክሙ : ለዓለም ። እስመ : አፍቃ²ረክሙ : እግዚአብሔር ። ወጸሐፈክሙ : ውስተ : ኀልቄ : ዘኢሁ ። ወከተሉ⁸ : ዘርእክሙ : ይነብር : ምስለ : ወልደ : እግዚአብሔር ። እስመ : እምነ : መንፈሱ : ነሣእክሙ ።

¹ ዘ. ² ቀ. ³ መልአክ. ⁴ ዝ. ⁵ ሰ. ⁶ ዩ. ⁷ ጸ. ⁸ ሉ.

፳ ወ ፭ ወእሉሂ፡እለ፡እምውስተ፡ሣ
ምን፡ደብር፡ዘብዙሕ፡አንቅዕ
ት፡ውስቴቱ። ወከሎ፡ዘፈጠረ፡
እግዚአብሔር፡ይሰቲ፡እምኔሁ።
ለውእቱ፡አንቅዕት። እሉ፡እመ-
ንቱ፡እለ፡አምኑ። ወኮኑ፡ሐዋር
ያተ። ወመምህራን። ወሰበኩ፡
ውስተ፡ከሉ፡ዓለም። ወመሀሩ፡
በጽድቅ፡ወበንጽሕ፡ቃለ፡እግ
ዚአብሔር። ወግሙራ፡ኢሐሩ፡
ውስተ፡ፍትወት፡እኪይት። እ
ለ፡ዘልፈ፡በጽድቅ፡ወበርት¹፡ሐ
ሩ። በከመ። ነሥኡ፡መንፈስ²፡
ቅዱስ²።

፳ ወ ፮ ወእሉሂ፡እለ፡ውስተ፡ታስዕ፡
ደብር፡ዘቦ፡አራዊት። ዘምድ-
ር። ወበድው፡ውእቱ። እሉ፡እ
መንቱ፡ሕብቁቃን፡ዲያቆናት፡
እመንቱ፡እለ፡እኩየ፡ተልእኩ።
ወሄድዎሙ፡ለእቤራት፡ወለእን
ለ፡ማውታ። ሕይወቶሙ፡ከመ፡
ይጽናዕ፡ርእሶሙ፡በሢመቶሙ፡
እንተ፡ተሠይሙ። ወእመሰ፡ነ
በሩ፡በይኢ³ቲ፡ፍትወት፡ይመ
ውቱ። ወአልበሙ። ወኢሐ⁴ተ
ሂ፡ተስፋ፡ሕይወት። ወእመ
ሰ፡ተመይሙ። ወበንጽሕ፡ገብ

ሩ፡መልእክቶሙ። ይክሉ፡ሐ
ዪወ።

ወእሉሂ፡እለ፡ሕሠፋን፡ወከ
ሐዲያን፡እለ፡ኢተመይሙ፡ኀ
በ፡እግዚአብሔር፡እለ፡ማሰኑ፡
ወኮኑ፡በድወ። እስመ፡ኢተለ
ውዎሙ፡ለአግብርተ፡እግዚአ
ብሔር፡እለ፡በግዕዝ፡ርእሶሙ፡
ተለዉ። ከመ፡ዐጸደ፡ወይን፡ዘ
ሐደግዎ። ወአስተትዎ። ይማስ
ን፡በሣዕር። ወእምከመ፡ጐንደ
የ፡ያ⁵ዓብር። ወአልቦ፡ዘይበቀ-
ዕ፡ለባዕሉ።

ወእለ⁶ሂ፡እለ፡እምውስተ፡ዓ ፳ ወ ፯
ሥር፡ደብር፡ዘብዙኀ፡አመ፡ቦ።
ወያጸልሉ፡ታሕቴሁ፡አባግዕ።
እሉ፡እመንቱ፡እለ፡አምኑ፡ወ
ኮኑ፡ጳጳሳት⁷፡መፍቃ⁸ያነ፡ነግ
ድ፡እመንቱ። ወይትቂበሉ፡አ
ግብርተ፡እግዚአብሔር፡ውስ
ተ፡ኩብያቲሆሙ፡እንዘ፡ይትፈ
ሥሐ። ወኢይናፍቁ። ወእመ-
ንቱ፡ጳጳሳት፡ለነዳያን። ወለእቤ
ራት፡ዘልፈ፡ያ⁵ዐቅብዎሙ። ወ
በንጽሕ፡ዘልፈ፡በከሉ፡ጊዜ፡ይ
ሴውሮሙ፡እግዚአብሔር። እስ
መ፡ከመዝ፡ይገብሩ፡ክቡራን፡እ

¹ ትዕ. ² ሰ. ³ እ. ⁴ አሐ. ⁵ የ. ⁶ ሉ. ⁷ ተ. ⁸ ቀር.

ሙንቱ፡ በኅበ፡ እግዚአብሔር፡
ወድልው፡ ውእቱ፡ መንበሮሙ፡
ምስለ፡ መላእክት ። ለእመ፡ አዝ
ለፋ፡ ወነበሩ፡ እንዘ፡ ይጸመድዎ፡
ለእግዚአብሔር ።

፳፱ ወእለ¹ሂ፡ እለ፡ እምውስተ፡ ።
ሠርቱ፡ ወአሐዱ፡ ደብር፡ ዘበ፡ ዕ
ፀወ፡ ዘምሉእ²፡ ፍሬ፡ ሠናይ፡ ወ
ፍሬሁ፡ ካልእ፡ እሉ፡ እለ፡ አም
ኑ። ወተቃ³ትሉ፡ በእንተ፡ ስሙ፡
ወእንዘ፡ ይትፌሥሑ፡ በኩሉ፡
ልቦሙ፡ ተቃ³ትሉ። ወመጠዉ፡
ነፍሶሙ።

ወእቤሎ፡ በእንተ፡ ምንት፡ እግ
ዚአ፡ ናሁ፡ ኩሎ፡ ዕፀወ፡ በፍሬ ።
ወቦ፡ እምውስቲቱ፡ ዘሠናይ፡ ፍ
ሬ። ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ ኩሎሙ፡
እለ፡ ተቃ³ትሉ፡ በእንተ፡ ስሙ፡
ክቡራን፡ እሙንቱ፡ በኅበ፡ እግዚ
አብሔር ። ወተሰርየ፡ ሎሙ፡ ኩ
ሎ፡ ኀጢአቶሙ ። እስመ፡ ተቀ
ትሉ፡ በእንተ፡ ስሙ፡ ለወልደ፡
እግዚአብሔር ። ወእቤሎ፡ ለም
ንትኬ፡ ካልእ፡ ፍሬሆን፡ ወበ⁴ዘ፡
ይሄኒ ። ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ ኩሎ
ሙ፡ እለ፡ ሐተትዎሙ፡ መኳንን
ት ። ወኢክሕዱ፡ ወተቃ³ትሉ፡ እ

ንዘ፡ ይትፌሥሑ፡ እሙንቱ፡ ፈ
ድፋደ፡ ክቡራን፡ በኅበ፡ እግዚ
አብሔር፡ ወፍሬሆሙኒ፡ ሠናይ።
ወኩሎሙ፡ እለ፡ ዘልፈ፡ ይፈ
ርሁ ። ወይጌግፀ ። ወይብሉ፡ በ
ልቦሙ፡ ንክሕ⁵ድኑ፡ አው፡ ንእ
መንኑ፡ ወእንዘ፡ ከመዝ፡ ተቃ³ት
ሉ፡ ሎሙ፡ መንጠንጠን፡ ፍሬሆ
ሙ ። እስመ፡ ሐል⁶ዩ፡ በልቦሙ፡
ዘንተ፡ ሕሊና ። እስመ፡ እኩይ፡
ውእቱ፡ ሕሊና፡ ከመ፡ ይክሐዱ፡
ግብረ፡ እግዚእ፡ ያሜክር ። ወዑ
ቁ፡ አንትሙ፡ ኢታንብሩ፡ ውስ
ተ፡ ልብክሙ፡ ዘሕሊና ። ከመ፡
ኢትሙቱ፡ ለእግዚአብሔር። ወ
አንትሙሰ፡ እለ፡ ተሐሙ፡ በእን
ተ፡ ስሙ፡ ርቱዕ፡ ታእኩትዎ፡ ለ
እግዚአብሔር ።

እስመ፡ ጸገወክሙ፡ እግዚአብ
ሔር፡ ከመ፡ ትጹሩ፡ ስሞ፡ ወይሰ
ሪ፡ ለክሙ፡ ኩሎ፡ ኀጢአተክ
ሙ ። ወብፀዓን፡ እንከ፡ ንሕነ፡ ።
ሉ፡ ርእስ⁷ክሙ፡ አእምሩ። ከመ፡
ዐቢየ፡ ግብረ፡ ትገብሩ። እለ፡ ት
ትቃ³ትሉ፡ በእንተ፡ እግዚአብ
ሔር ። እስመ፡ ሕይወተ፡ ይጼግ
ው⁸ክሙ ።

1 ሉ. 2 አ. 3 ቀ. 4 ቦ. 5 ሐ. 6 ሉ. 7 ሰ. 8 ወ.

ወኢታአምሩ ፡ እስመ ፡ ጎጣይ
ኢክሙ ፡ ክቡዳት ፡ እማንቱ ። ወ
ሶባ ፡ አኮ ፡ ዘትትዌከሉ ፡ በስመ ፡
እግዚአብሔር ፡ እዋትክሙ ፡ በ
ጎባ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ ጎ
ጢአትክሙ ።

ወዘእቤለክሙ ፡ ለእመ ፡ ትጊግ
ዩ ፡ እመኑ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡
ምስሌክሙ ፡ ወአጥብዑ ። ወሶባ ፡
አሕዛብ ፡ ይኳንንዎሙ ፡ ለአግብ
ርቲ ፡¹ ሆሙ ፡ ለእለ ፡ ክሕዱ ፡ እግ
ዚአሙ ።

እፎ ፡ እንከ ፡ ትትሐዘቡ ፡ ይረ²ስ
የክሙ ፡ እግዚአክሙ ። ዝ³ውእ
ቱ ፡ መኰንን ፡ ከሉ ። አእትቱ ፡ እ
ንከ ፡ እምልብክሙ ፡ ዘንተ ፡ ሕሊ
ና ፡ ከመ ፡ ትሕየዉ ፡ ለዝሉፉ ።

፳ ወ፱ ወእለ⁴ሂ ፡ እለ ፡ እምውስተ ፡ ዓ
ሠርቱ ፡ ወክልኤቱ ፡ ደብር ። እ
ሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ አምኑ ፡ ከመ ፡
ደቂቅ ። ወከመ ፡ ሕፃናት ። እለ ፡
ኢያአመርዋ ፡ ለሕሊና ፡ እኪይ
ት ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ። ወኢያአም
ሩ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ እኩይ ። እ
ለ ፡ ዘልፈ ፡ ከመ ፡ ደቂቅ ፡ እሙን
ቱ ። ወእለ ፡ ከመዝ ፡ ይገብሩ ፡ ው

ስተ ፡ መንግሥተ ፡ እግዚአብሔ
ር ፡ እንዘ ፡ እ⁵ይጐ⁶ጐኡ ። እስመ ፡
ኢዓለዉ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔ
ር ፡ ወኢበምንተ⁷ሂ ፡ እለ ፡ ነባሩ ፡
ከመ ፡ ደቂቅ ። በኩሉ ፡ መዋዕለ ፡
ሕይወቶሙ ፡ በውእቱ ፡ ሕሊና ።

ወተወከልክሙ ፡ እለ ፡ ትነብሩ ፡
ከማሁ ። ወትከውኑ ፡ ከመ ፡ ሕፃ
ናት ፡ እለ ፡ ኢያአምርዋ ፡ ለእኪ
ይት ። እምነ ፡ ከሉ ፡ ትከብሩ ። እ
ስመ ፡ እምኩሉ ፡ ይከብሩ ፡ ሕፃና
ት ፡ በጎባ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይ
ቃ⁸ድሙ ፡ በጎቤሁ ።

ብፁዓን ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ተ⁹አ
ትትዋ ፡ ለእኪይት ፡ እምኔክሙ ።
ወትለብስዋ ፡ ለየዋሃት ፡ ቅድመ ፡
ከሉ ፡ አንትሙ ፡ ተሐይዉ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ።

ወእምድጎረ ፡ ፈጸመ ፡ ከሉ ፡ አም
ሳለ ፡ ዓሠርቱ ፡ ወክልኤቱ ፡ አድባ
ር ። እቤሎ ፡ እግዚአኦ ፡ ይእዜ ፡ እ
ንከ ፡ ንግረኒ ፡ በእንተ ፡ እልክቱ ፡
እበን ፡ እለ ፡ አምጽኡ ፡ እም ፡ ገዳ
ም ። ወወደይዎን ፡ ውስተ ፡ ንድ
ቅ ፡ ህየንተ ፡ እልክቱ ፡ እበን ። እ
ለ ፡ አውፅኡ ፡ እምነ ፡ ማጎፈድ ።

¹ : delendum.² ፊ.³ ዘ.⁴ ሉ.⁵ ኢ.⁶ ጐ.⁷ ት.⁸ ቀ.⁹ ታ.

ወበእንተ፡ እልክቱ፡ እብን፡ ክቡ
ባት፡ እለ፡ ወደዩ፡ ውስተ፡ ንድ
ቅ ። ወእለሂ፡ ዓዲ፡ ክቡባት ።

፴ ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ በእንተ፡ ዝ
ንቱ፡ ከሉ ። እልክቱስ፡ እለ፡ አ
ምጽኡ፡ እምገዳም፡ እብን ። ወ
ወደይዎን፡ ውስተ፡ ንድቀ፡ ማኅ
ፈድ፡ ህየንተ፡ እለ፡ አውፅኡ፡
ሥርወ¹፡ እሙንቱ፡ ለዝኩ፡ ደብ
ር፡ ጸዓዳ ። እስመ፡ ከሉሙ፡ እ
ለ፡ አምኑ፡ እምውስተ፡ ውእቱ፡
ደብር፡ የዋሃን²፡ ተረክቡ። አዘዘ፡
እግዚኡ፡ ለውእቱ፡ ማኅፈድ፡ እ
ምውስተ፡ ጉንዱ፡ ለውእቱ፡ ደ
ብር፡ ይደዩ፡ ውስተ፡ ንድቀ፡ ማ
ኅፈድ፡ እበኒህ፡ ከመ፡ ይነብራ፡
እንዘ፡ ጸዓድው፡ እሙንቱ ። ወ
አልቦ፡ እምኔሆሙ፡ ጸሊመ ።

ወእልክቱስ፡ እለ፡ እምውስተ፡
ካልአን፡ አድባር ። ተወድያ፡ ው
ስተ፡ ንድቅ ። እስመ፡ በግብራ፡
ጽህቃ ። ካዕበ፡ ያሐ³ንጾ፡ ለውእ
ቱ፡ ማኅፈድ፡ ወያ⁴ሐውጾ ። ወእ
ሉሂ፡ ከሉሙ፡ እለ፡ ጸዓድው፡
እሙንቱ፡ በብርሃን፡ ሐዳስ፡ እ
ሙንቱ። ወብርሃን፡ እለ፡ አምኑ፡
ወእለ፡ ሀለዎሙ፡ ይእመኑ፡ ውእ

ቱ፡ ዘመድ፡ እሙንቱ። ውብፀ-ዕ፡
ውእቱ፡ ዘመድ፡ እስመ፡ የዋሃን፡
እሙንቱ ።

ስማዕ፡ ይእዜኒ፡ በእንተ፡ እልክ
ቱ፡ እብን፡ ክቡባት። ወጸዓድው።
እሙንቱሂ፡ ከሉሙ፡ እምውስ
ተ፡ ደብር፡ ውእቶሙ ። ወእቤ
ሎ፡ በበይነ፡ ምንት፡ ክቡባት፡ ተ
ረክባ ።

ወይቤለኒ፡ ስማዕ፡ እስመ፡ ጥ
ቀ፡ ተሳ⁵ወራ፡ እምንድቅ ። ወባ
ሕቱ፡ ኢይሐድግዎ፡ ለእግዚአ
ብሔር ። ቃልሂ፡ እኩይ፡ ኢይወ
ፅእ፡ እምአፋሆሙ፡ ዘእንበለ፡ ከ
ሉ፡ ሠናይ፡ ወጽድቅ ። ወርትዕ፡
ወሶበ፡ ርእዮ፡ እግዚአብሔር፡ ል
ቦሙ፡ ከመ፡ ይክሉ፡ ከዊነ፡ ጸድ
ቃን ። እስመ፡ ብፁዓን፡ እሙን
ቱ፡ በፍጥረቶሙ ። አዘዘ፡ ያምጽ
እዎሙ፡ እምንዋዮሙ ።

ወአከ፡ ለዝሉ፡ ዘያወፅኡ፡ ዘ
መ፡ እምውስተ፡ አፋሆሙ⁶፡ ዘተ
ረፈ፡ ይግበሩ፡ ሠናየ፡ ወይሕየ
ዉ፡ ለእግዚአብሔር ። እስመ፡
እምነ፡ ብፁዕ፡ ዘመድ፡ እሙንቱ።
ወበበይነ፡ ዝንቱ፡ ሕቀ፡ ወቃ⁷ር
ዎን፡ ወወደይዎን፡ ውስተ፡ ንድ

¹ ዉ. ² ነ. ³ ይሕ. ⁴ የ. ⁵ ሰ? ⁶ ተረፎሙ. ⁷ ቀ.

፴ ወ ፩ ቀ ፡ ማኅፈድ ። ወእልክቱሰ ፡ እብ
ን ፡ ክቡባት ፡ እለ ፡ ግሙራ ፡ ኢህ
ደራ ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ፡ እስመ ፡ ኢ
ነሥኡ ፡ ማኅተሞ ፡ በእንተ ፡ ዝን
ቱ ፡ አግብእዎን ፡ ውስተ ፡ ምን
ባሮን ። እስመ ፡ ጥቀ ፡ ክቡባት ፡
እሙንቱ ። ወባሕቱ ፡ ሀለዎሙ ፡
ይሕድግዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ። ወ
ብዕሎሙ ።

ወውአተ ፡ አሚረ ፡ ያ¹ሐድሩ ፡
ውስተ ፡ መንግሥተ ፡ እግዚአብ
ሔር ። እስመ ፡ ባረከሙ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ለዝንቱ ፡ ዘመድ ፡ የዋ
ሃን ። ወአልቦ ፡ ዘይወድቅ ፡ እም
ኔሆሙ ። እመኒ ፡ አስሐቶሙ ፡ እ
ከዩ ፡ ለሰይጣጣን ፡ ወአብሱ ፡ ፍ
ጡነ ፡ ይትመዩጡ ፡ ብሰ ፡ እግዚአ
ብሔር ። ወባሕቱ ፡ አስተበዕዓክ
ሙ ፡ አነ ፡ መልአክ ፡ ንስሐ ፡ ለኩ
ልክሙ ፡ እለ ፡ የዋሃን ። አንት
ሙ ፡ ከመ ፡ ሕፃናት ። እስመ ፡ ሠና
ይ ፡ ውእቱ ፡ መክፈልትክሙ ። ወ
ክቡር ፡ ቡኅብ ፡ እግዚአብሔር ።

እብለክሙ ፡ ለክሙ ፡ እለ ፡ ብክ
ሙ ፡ ማኅተሞ ፡ ለወልደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ከመ ፡ ትዕቀቡ ፡ የዋሃ

ተ ። ወኢትጹሩ ፡ ቂመ ። ወኢት
ኩነ ፡ ስሐዓነ ። በእከይክሙ ።
ኅድግዋ ፡ እንከ ፡ ለቂም ። ወለመ
ራር ፡ ኅጢአት ። ወኮ³ነ ፡ በ፩ መ
ንፈስ ። ወፈውሱ ፡ ንቅዑታት⁴ክ
ሙ ፡ እምኔክሙ ። እምከመ ፡ መ
ጽኦ ፡ እግዚአሙ ፡ ለአባግዕ ፡ ይት
ፌሣሕ ፡ ብክሙ ። ወይትሐሠይ ።
ወባሕቱ ፡ እምኩሉ⁵ ፡ ዳኃና⁴ ፡ ረ
ከበ ፡ ወአልቦ ፡ ዘወድቀ ፡ እምኔ
ክሙ ።

አሌለክሙ ፡ ኖሎት ። ወእመ
ሰ ፡ ለሊሆሙ ፡ ኖሎት ፡ ይብልዎ ፡
ለባዕለ ፡ መርዒተ ፡ አባግዕ ፡ አው
ደቆሙ ። ኢምእመን ፡ እስመ ፡
ኢኮነ ፡ መእመነ ።

በግዕ ፡ ይቃ⁷ትሎ ፡ ለኖላዊ ፡ ወ
እመ ፡ አኮሰ ፡ ይኳንንዎሙ ፡ ለእ
ለ ፡ ሐሰዉ ።

አነሂ ፡ ኖላዊ ፡ አነ ። ወፈድፋደ ፡
ሀለወኒ ፡ አትሕት ፡ ወእትሐተት ፡
በእንቲአክሙ ። ወፈውሱ ፡ እን ፴ ወ ፪
ከ ፡ ርእስ⁸ክሙ ፡ አምጣነ ፡ ሀለወ ፡
ዓዲ ፡ ንድቀ ፡ ማኅፈድ ።

እስመ ፡ እግዚአብሔርሂ ፡ በጽ
ኑዕ ፡ ወበሰላም ፡ ያነብር ። እስመ ፡

¹ ዩ. ² ጣ delendum. ³ ኩ.

⁴ ቲ. ⁵ እመ ፡ ኩሎ ፡ ⁶ ዳኅነ ፡

⁷ ቀ. ⁸ ሰ.

ሰላም¹ : ያፈቅር ። ወያርሕቃ : እ
ምነ : ጸዋጋን ። እስመ : እምኅብ :
እግዚአብሔር : ትነሥእዎ : ለመ
ንፈስ : ቅዱስ ።

ሶበ : ይሁብዎ : ለመሀፔ²ል : ል
ብስ : ሕያወ : ወዳሕነ : ወጽኑዐ ።
ወእምዝ : ትፈቅድ : ታስተጋብ
እ : እምኅቤሁ : ለውእቱ : ልብ
ስ ። ወመሀፔ²ልስ : ሠጠጦ : ለው
እቱ : ልብስ : ወአግብአ : ለከ ። ት
ነሥአ : ለውእቱ : ብእሲ : እም : ኅ
ብ : ግ³ናፍ : አኮኑ : ትትጋአዘ ። ወ
ትጽእሎ ። ወትብሎ ። ልብስ : ዳ
ሕነ : ወሀብኩከ ።

ለምንት : ሠጠጦ : ወረሰይከ :
ዘአልቦ : ባቀዑዐ ። ወኢይበቀዑዐ :
እንከ : ወኢለምንትሂ : እስመ :
ሠጠጦ ።

አኮኑ : ከመዝ : ውእቱ : ኖላዊ :
ሎ⁴ : ለገናሬ : እስመ : ሠጠጦ : ለ
ከ : ለልብስከ ። ወሶበ : አንታ⁵ : ከ
መዝ : ትቲክዝ ። ወትትጋአዝ ።
እስመ : ዳኅነ : ኢያግብአ : ለከ :
ልብስ⁶ከ ። ምንተ : እንከ : ትትሐ
ዘብ : ይረሰይከ : እግዚአብሔር ።
ዘዳኅነ : ወሀበከ : እግዚአብሔር :

መንፈስ ። ወአንታ⁵ስ : ረሰይከ :
ዘኢይበቀዑዐ : ለባዕሉ : ወኢምን
ተሂ ። ወዘአልቦ : ባቀዑዐ : ኮነ : በ
ኅቤከ : እስመ : አዕቃብከ⁷ ።

እፎ : እምባዕሉ : ለውእቱ : መ
ንፈስ : በጊዜሁ : ይቃ⁸ትለከ : በእ
ንተ : ዝንቱ : ግብር : ዘገበርከ ።
ወእቤሎ : እወ : ይቃ⁸ትሎሙ :
ለኩሎሙ : እለ : ረከቦሙ : እንዘ :
ይጸውሩ : ቂመ : ሶበ : መጽአ ።

ወዑቁ : እንከ : ኢትክድ⁹ዎ : ለ
ብዙሕ : ምሕረቱ ። ዓዲ : ፈድፋ
ደ : አእኩትዎ ። እስመ : ከመዝ :
ተዐገሥ¹⁰ከሙ : በእንተ : ኅጣይ
ኢክሙ ። ወኢኮነ : ከማክሙ ።
ነስሐ : እንከ : እስመ : ሠናይ : ው
እቱ : ለክሙ ።

ወዝንቱ : እንከ : ኩሎ¹¹ : ቀደ ፴ ወ ፫
መ : ተጽሕፎ ። ወአነ : ኖላዊ : መ
ልአከ : ንስሐ : አርአይክዎ : ወነ
ገርክዎ : ለገብረ : እግዚአብሔ
ር ። ወእመ : አመንክሙ : ወሰማ
ዕክሙ : ቃልዩ ። ወሐርክሙ : በ
ቱ ። ወአርታዕክሙ : ፍናዊክሙ :
ትክሉ : ሐዩወ ። ወእመስ : ነበር
ክሙ : በጉሕሉት : እንዘ : ቂመ :

¹ መ. ² ፒ. ³ ገ. ⁴ ዘትብሎ : ? ⁵ ተ. ⁶ ሰ. ⁷ ኢዐቀብከ :
⁸ ቀ. ⁹ ሕድ. ¹⁰ ሠ. ¹¹ ሉ.

ትጸውሩ ። አልቦ ፡ እምኔክሙ ፡
ዘያ¹ሐዩ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወ
ዘንተ ፡ ኩሎ ፡ ነገርኩክሙ ፡ በእን
ቲአክሙ ።

ወእምዝ ፡ ይቤለኒ ፡ ውእቱ ፡ ኖ
ላዊ ፡ ኩሎኑ ፡ ትሴአል²ኒ ። ወእ
ቤሎ ፡ እው ፡ እግዚአ ።

ወይቤለኒ ፡ በእፎ ፡ ት³ሴአለኒ ፡
በእንተ ፡ ምንት ፡ ርእየተ ፡ እልክ
ቱ ፡ እብን ፡ አምሳሊሆሙ ፡ እለ ፡
ወደዩ ፡ ውስተ ፡ ንድቅ ፡ እለ ፡ በ
ሙ ፡ ተፍጻሜተ ።

ወእቤሎ ፡ ረሳዕኩ ፡ እግዚአ ።
ወይቤለኒ ፡ ስማዕ ፡ ይእዜኒ ፡ በእን
ቲአሆን ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ይ
እዜ ፡ ስምዑ ፡ ትእዛዝዩ ። ወነስ
ሑ ፡ ኩ⁴ሉ ፡ ልቦሙ ።

ወሶበ ፡ ርእየ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመ ፡ ሠናዩ ። ወንጹሐ ። ነስሐ ፡
ከመ ፡ ይክሉ ፡ ገቢረ ፡ በንስሐሆ
ሙ ፡ አዘዘ ፡ ይደምስሱ ፡ ኩሎ ፡ ዘ
ቃ⁵ዲሙ ፡ ኅጢአቶሙ ። ወአዘ
ዘ ፡ ኅጣይኢክሙ ፡ ውእቱ ፡ ዝኩ ፡
ርእየሙ ፡ ወአሠነይዎሙ ፡ ከመ ፡
ኢያስተርኢ ።

፲ ወእምድግረ ፡ ጸሐፍኩ ፡ ዘንተ ፡

ውስተ ፡ መጽሐፍ ። ዝኩ ፡ ኖላ
ዊ⁶ ፡ ዘመጠወኒ ፡ መልአክ ፡ ውስ
ተ⁷ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ኅበ ፡ ሀለው
ኩ ፡ እነብር ፡ ውስተ ፡ ዓራት ።

ወቆመ ፡ ዝኩ ፡ ኖላዊ ፡ እምየማ
ኑ ። ወጸወ⁸ዐኒ ። ወይቤለኒ ፡ ለ
ንተ ፡ ቃለ ፡ መጠውኩክ ፡ ለኖላ
ዊ ። ከመ ፡ ይዕቃ⁵ብከ ። ወለቤት
ከሂ ። ወእቤሎ ፡ እው ፡ እግዚአ ።
ወይቤለኒ ፡ እመ ፡ ትፈቅድ ፡ ይዕ
ቃ⁵ብከ ፡ እምሕማም ። ወእምኩ
ሉ ፡ እኩይ ። አርትዕ ፡ ግዕዝ⁹ከ ፡ በ
ኩሉ ፡ ገቢረ ፡ ሠናይ ፡ ወበኩሉ ፡
ቃለ ፡ ጽድቅ ፡ ሠናይት ።

ወሐር ፡ በትእዛዙ ፡ ሎቱ ፡ ዘእዘ
ዝኩ ፡ ወትክል ፡ ረኪቦታ ፡ ለኩሉ ፡
ጽድቅ ።

ወእምከመ ፡ ዐቀብከ ፡ ትእዛዘ ፡
ትቃ⁵ንዩ ፡ ለኩሉ ፡ ፍትወት ። ወ
ለኩሉ ፡ ጌጋይ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ።
ወትወ¹⁰ን ፡ ፍጹመ ፡ በኩሉ ፡ ም
ግባረ ፡ ሠናይ ፡ ወአክብር ፡ የው
ሀቶ ፡ ወጽድቆ ፡ ሎቱ ። ወንግ
ር ፡ ለኩሉ ፡ ከመ ፡ ክብር ፡ ወስ
ብሐት ፡ ሀለዉ ፡ ኅበ ፡ እግዚአብ
ሔር ።

¹ ዩ. ² ሊ. ³ ኢት. ⁴ በኩ. ⁵ ቀ. ⁶ ለኖላዊ፡ ⁷ ቦአ፡?

⁸ ው. ⁹ ዘ. ¹⁰ ከው.

ወዐቢዮ፡ ጎይለ፡ ወስልጣነ፡ ቦ፡
ወአልቦ፡ ዘይሰአኖ፡ በኩሉ፡ ግብ
ሩ፡ በውስተ፡ ኩሉ፡ ዓለም ። ወለ
ዝንቱ፡ ባሕቲ፡¹ ቱ፡ ተውህበ፡ ሎ
ቱ፡ ስልጣነ፡ ንስሓ ።

ወአእምር፡ ከመ፡ አልቦ፡ ዘይሰ
አኖ ። ወአንተሙሰ፡ ትሳለቁ፡ ላ
ዕለ፡ የውሃቱ ። እስመ፡ የሐፍረ
ከሙ፡ ወእቤሎ፡ እምአመ፡ ቦአ፡
ውስተ፡ ቤትየ ። እመቦ፡ ሕሱመ፡
ዘገበርኩ፡ ሎቱ፡ በዘአሐዝኖ ።

ወይቤለኒ፡ አእምር፡ ከመ፡ እ
መቦ፡ ሕሱመ፡ ዘገበርከ፡ ወኢት
ግበርሂ፡ በበይነ፡ ዝንቱ፡ እቤለከ፡
ዝነገር²፡ ከመ፡ ትትዐገሥ ።

ወውእቱ፡ ነገረኒ፡ ከ³አንቲአከ።
ወአንተ፡ ባሕቱ፡ ንግር፡ ቃለ፡ ዘ
ተረፈ፡ ከመ፡ እለሂ፡ ተርፉ ። ወነ
ስሐ ። ወእለሂ፡ ሀለምሙ፡ ይነስ
ሐ፡ ከያህ። ወይኄልዮ፡ ከማከ።
ከመዝ፡ ዘከመዝ፡ ነገርከኒ፡ አን
ተ ። አነሂ፡ እነግር ። ለእግዚእ ።

ወእቤሎ፡ አሆ፡ እግዚአ፡ ዘከ
መ፡ ነገርከኒ፡ እነግር፡ ዕበያቲህ፡
ለእግዚአብሔር፡ ለኩሉ፡ ሰብእ።
ወእን⁴ተአመን፡ ባሕቱ፡ ከመ፡

ኩሉ፡ ሰምዑ፡⁵ እለ፡ አምኑ፡ ቃ⁶
ዲሙ፡ ይኔስሐ፡ እንዘ፡ ይትፈ
ሥሐ፡ ወያ⁷ሐይዉ።

ወይቤለኒ፡ ንበር፡ እንከ፡ በዛቲ፡
ሕሊና፡ ወግበራ። ወኩሎሙ፡ እ
ለ፡ ያ⁷ዐቅቡ፡ ትእዛዘ፡ ለዝንቱ፡
ይረክቡ፡ ሕይወተ ።

ወዝንቱሰ፡ ዐቢይ፡ ወክቡር፡ በ
ኀበ፡ እግዚአብሔር ። ወሎሙ
ሰ፡ እለ፡ ኢዐቃ⁶ቡ፡ ትእዛዘ ። አ
ልቦሙ፡ ሕይወተ ። ወያስተሐቅ
ርዎ፡ ለዝንቱ ። ወውእቱሰ፡ ክቡ
ር፡ በኀበ፡ እግዚአብሔር ። ወእ
ለሰ፡ ያስተሐቅር፡⁸ዎ ። ወኢይዐ
ቅቡ፡ ትእዛዘ ። ይሚጥዉ፡ ርእ
ሶሙ፡ ለሞት ። ወይኳንን፡ ነፍሶ
ሙ። ወለከ፡ ባሕቱ፡ እብለከሙ፡⁹
ተቀነይ፡ በእላንቱ፡ ትእዛዝ ። ወ
ይሰሪ፡ ለከ፡ ዘቃ⁶ዲሙ፡ ኀጣይ
ኢከ ። ወፈኖኩከ፡ ከመ፡ ይንበ
ራ፡ ምስሌከ፡ ደናግል ። እስመ፡
ርኢኩከ ። ከመ፡ ይዕቃበ¹⁰ከ ። ወ
ይኩናከ፡ ረድኤተ ። ከመ፡ ትክህ
ል፡ ዐቂበ፡ ትእዛዘ፡ ለዝንቱ ። እ
ስመ፡ ኢይትክህል፡ ዐቂበ፡ ትእ
ዛዝ ። ዘእንበለ፡ በትእዛዙ፡ ለዝ

¹ : delendum. ² ዘነገረ፡ ³ በ. ⁴ ን delendum. ⁵ እለ፡ ሰምዑ፡?
⁶ ቀ. ⁷ ዩ. ⁸ : delendum. ⁹ ከ. ¹⁰ ቀባ.

ንቱ። እስመ፡ እሬእዮን፡ ከመ፡
ይትፌሣ¹ሐ፡ ለነቢር፡ ምስሌ
ከ። ወአነኒ፡ እኤዝከ²፡ ከመ፡ ግ
ሙራ፡ ኢይርሐቃ፡ እምነ፡ ቤ
ትከ። ወአንተ፡ ዳእሙ፡ አንጽ
ሕ፡ ቤት³ከ።

እስመ፡ ውስተ፡ ቤት፡ ንጹሕ፡
እንዘ፡ ይትፌሣ¹ሐ፡ ያ⁴ሐድራ።
እስመ፡ ንጹሐን⁵፡ እማንቱ። ወ
ሠናያን⁵። ወጸድቃን⁵። ወቦን፡ ሞ
ገሰ፡ በኅብ፡ እግዚአብሔር። ወእ
ምከመ፡ ረከባሁ፡ ንጹሐ፡ ለቤት
ከ። ይነብራ፡ ኅቤከ። ወእመሰ፡
ሕቀ፡ ረከሰ፡ ቦ⁶ዘኮነ። በጊዜሃ፡
ያ⁴ሐድጋሁ፡ ለቤትከ። እስመ፡
ግሙራ፡ ኢይፈቅዳሁ፡ ርከሰ፡ እ
ልክቱ፡ ደናግል። ወእቤሎ፡ እት
አመን፡ እግዚአ፡ ከመ፡ አሥ⁷ም
ሮን፡ ከመ፡ እንዘ፡ ይትፌሥሐ፡
ይነብራ፡ ውስተ፡ ቤትዩ፡ ለዝሉ
ፉ። በከመ፡ ዝንቱ፡ ዘሎቱ፡ አወ
ፈየከ፡ አልቦ፡ ዘይጌይሰከ። ከማ
ሁ፡ እማንቱሂ፡ አልቦ፡ ዘይኃይ
ሰኒ።

ወእ⁹ቤሎ፡ ለውእቱ፡ ኖላዊ፡ አ
እ¹⁰ምር፡ ከመ፡ ይፈቅድ፡ ሕይወ

ተ፡ ገብረ፡ እግዚአብሔር፡ ወያ⁴
ዐቅብ፡ ዘንተ፡ ትእዛዘ። ወለደና
ግል፡ ያሠምሮን፡ በንጹሕ።

ወእምሮኅረ፡ ካዕቦ፡ አወፈየኒ፡
ለደናግል፡ ጸውዖን፡ ወይቤሎን፡
እስመ፡ ይኤድመክን፡ ነቢረ፡ ው
ስተ፡ ቤቱ፡ ለዝንቱ፡ ርኢኩክን።
ናሁ፡ አወፈይኩክን፡ ከያሁ። ወ
ቤቱ¹¹ሂ፡ ከመ፡ ግሙራ፡ ኢትት
ጋ¹²ኃሣ፡ እምነ፡ ቤቱ። ወሶብ፡
ሰምዓ፡ ዘንተ፡ ቃለ፡ እልክቱ፡ ደ
ናግል፡ ተፈሥሐ።

ወይቤለኒ፡ ውእቱ፡ መልአክ፡
አጽንዕ፡ ርእሰከ፡ በዝንቱ፡ ግብ
ር። ወንግር፡ ለኩሉ፡ ሰብእ፡ ዕብ
ያቲሁ፡ ለእግዚአብሔር። እስመ፡
ብከ፡ ሞገስ፡ በዝንቱ፡ ግብር። ወ
ኩሉ፡ ዘያ⁴ሐውር፡ በዝንቱ፡ ትእ
ዛዝ፡ ያ⁴ሐዩ። ውብፀ-ዐ፡ ይከውን፡
በሕይወቱ። ወዘሰ፡ ተዐወሮን፡
ኢይሐዩ። ወይከውን፡ ሕርቱመ፡
በሕይወቱ።

ወንግር፡ እንከ፡ ለኩሉ፡ ከመ፡
ይከሀሉ፡ ገቢረ፡ ሠናይት፡ ይግብ
ሩ፡ ዘልፈ፡ ሠናዩ። እስመ፡ ይደ
ልዎሙ። ወአንሰ፡ እነግር፡ ለኩ

1 ሥ. 2 ዝ. 3 ተ. 4 ዩ. 5 ት. 6 ቦ. 7 ሠ. 8 ሳ. 9 ይ.
10 አ. 11 ዱ. 12 ገ.

ሉ፡ ሰብእ፡ ከመ፡ ይድኃኑ፡ እም
ሥቃይ ።

ወዝ¹ኒ፡ ነዳይ፡ ውእቱ፡ ወጽኑ፡
ዕ፡ በመፍቅድ፡ ንብረቱ። ውስተ፡
ዐቢይ፡ መቅሠፍት። ወፃዕር፡ ው-
እቱ ። እምከመ፡ ድኅነት፡ ይኢ²
ቲ፡ መንፈስ ። ዐቢየ፡ ትፍሥሕ
ተ፡ ትፈሲ፡ ላቲ ። በእንተ፡ ዘአድ-
ኃና ።

እስመ፡ ዕሩይ፡ ውእቱ፡ ሕማ
ሞሙ፡ ለዘከመዝ ። ምስለ፡ እለ፡
ውስተ፡ ውስተ፡³ ሞቅሕ፡ ሀለዉ።
እስመ፡ ብዙኃን፡ በሥኢነ፡ ተ-
ዐጊ⁴ ግሦ፡ ያከ⁵ ንኑ፡ ነፍሶሙ ።

ወዘሰ፡ ያአምር፡ ሕማሞ፡ ለዘከ
መዝ ። ወኢያድኅኖ፡ ዐቢየ፡ ኀ
ጢአተ፡ ይገብር ። ወይከውን፡
ቃ⁶ ታሊሁ ።

ግበሩ፡ እንከ፡ ሠናየ፡ ከመ፡ ት-
ትዐሠዩ፡ በኀበ፡ እግዚአብሔር።
ወእመሰ፡ ጐንደይከሙ፡ ገቢረ፡
ሠናይት፡ ይሐልቅ፡ ሕንጻ፡ ማኅ
ፈድ ።

ወአንትሙ፡ ውፁአነ፡ ትከው-
ኑ፡ እምውስተ፡ ንድቅ ። ወካል
እኒ፡ ማኅፈድ፡ ኢተነድቀ ። እስ

መ፡ በእንቲአከሙ፡ አጽርዓ፡ ሕ
ንጻ፡ ማኅፈድ ።

ወእመሰ፡ ኢያፍጠንከሙ፡ ገ
ቢረ፡ ሠናይ ። ይሐልቅ፡ ሕንጻ፡
ማኅፈድ ። ወትትዐጸዉ፡ ምስለ፡
ሠናይትከሙ፡ እንከ ።

ወሶበ፡ ይቤለኒ፡ ከመዝ፡ ተንሥ
አ፡ እም፡ ዓራት ። ወይቤለኒ፡ ለ
ዝኩ፡ ኖላዊ፡ ወለእልክቱ፡ ደናግ
ል ። ወሐረ ።

ወእምዝ፡ ይቤለኒ ። ከመ፡ እ
ፈንዎሙ፡ ለኖላዊ ። ወለደናግ
ል ። ውስተ፡ ቤትየ ። ለዓለመ ።
ዓለም፡ አሜን ።

ለዘጸሐፋ፡ ለዛቲ፡ መጽሐፍ ።
ይጸሐፍ፡ ስሙ፡ ኀበ፡ ዓምደ፡ ወ
ርቅ፡ አሜን ።

በአኩቴተ፡ አብ፡ ወወልድ። ወ
መንፈስ፡ ቅዱስ ። ተፈጸመት፡
ዛቲ፡ መጽሐፈ፡ ጦማረ፡ ሄርማ፡
ነቢይ ። አሜን ።

ተፈጸመት፡ ራእየ። ወትእዛዙ።
ወአምሳሉ ። ለሂርማ፡ ነቢይ፡ ዝ
ውእቱ፡ ጳውሎስ፡ በ፻ወ፯ወ፩ዓ
መተ፡ ምሕረት ። ወለሠርቀ፡ ሌ
ሊት፡ አመ፡ ፳፱⁸ ወሠርቀ፡ መዓ

¹ ዘ. ² እ. ³ delendum. ⁴ ጊ. delendum. ⁵ ከ. ⁶ ቀ. ⁷ ይፌ.

⁸ ፵?

ልት፡ አመ፡ ጄወጀ ወለጸሐፊሃኒ፡
ክርስቶስ፡ ይትማኅፀኖ፡ በነፍሱ፡
ወበሥጋሁ፡ አሜን ።

ወእመቦ፡ ዘይብል፡ ብእሲ፡ ወ
መስተካሕድ ። ኢኮነ፡ እንከሰ፡
ሄርማ፡ ጳውሎስ፡ በኢያአምሮ፡
ዕመቅ¹፡ ቃ¹ላየ፡ መጽሐፍ ። ወ
ኢያአምሮ፡ ውሣጢታ ። አላ፡ ይ
ትሜካሕ፡ በአንብቦታ፡ ቃ¹ዊሞ፡
ሶበ፡ ይኬልሕ፡ ማእከለ፡ ጉባኤሆ
ሙ፡ ለመሃይምናን፡ እንተ፡ ይ
ኢ²ቲ፡ ቤተ፡ ክርስቲያን ። እስ
ዘ፡ ያነክሩ፡ ሰማዕያን፡ በሞገስ፡
ቃሉ ።

ወውእቱስ፡ ጠቢብ፡ ወልብው፡
ዘከፈሎ፡ መንፈስ፡ እልኩ፡ ደና
ግል፡ ዘሰመዮን፡ ሄርማ፡ ነቢይ፡
ዝውእቱ፡ ጳውሎስ፡ ልሳነ፡ ዕፍ
ረት፡ ለዝኩ፡ ደናግል፡ መንፈስ፡
ቅዱስ፡ ዘሕዱር፡ ላዕሌሁ ። ውእ
ቱኬ፡ ይብል ። አማን፡ እንክ፡ ው
እቱ፡ ሄርማስ፡ ጳውሎስ ።

ወዘስ፡ ኢያአምሮ፡ ዜና፡ ግብረ፡
መልእክቶሙ፡ ለሐዋርያት፡ ይመ
ስሎ፡ ሄርማስ፡ ካልእ ። ውእቱ ።
ወሊተኒ፡ ሶበ፡ ተጣ³የቁ፡ በይ
ነ፡ ዝንቱ፡ ጼወወኒ፡ ባሕረ፡ ራእ

ዩ፡ ለሄርማ፡ ሶበ፡ ይብል፡ ወእ
ምድኅረ፡ ዝንቱ፡ ርኢክዋ፡ መጽ
አት፡ ቤትየ፡ እንታክቲ፡ ላ⁴ሃቅ
ት፡ ወተስእለተኒ፡ ለእመ፡ አግባ
እኩ፡ መጽሐፈ፡ ለሊቃናት ። ወ
እቤላ፡ ኢያግባእኩ፡ ሎሙ ። ወ
ትቤለኒ፡ ሠናየ፡ ገበርክ፡ እስመ፡
ብየ፡ ነገረ፡ ዘእዌስከከ ። እምከ
መ፡ ፈጸምከ፡ ኩሎ፡ ነገረ ። አን
ታ⁵፡ ታየድዎሙ፡ ለኩሎ፡ ኅሩያ
ን። ወትቤለኒ፡ ጸሐፍ፡ ክልኤ፡ መ
ጻሕፍት⁵፡ ወፈኑ፡ ለቃሌምንጦ
ስ፡ ወለዘአህጉረ፡ አፍአኒ ። አማ
ንኬ፡ ሄርማ፡ ጳውሎስ፡ ሶበ፡ ይ
ብል፡ ከመዝ፡ በውስተ፡ ራእ
ዩ፡ ጀ ።

ወበግብረ፡ መልእክተ፡ መዋር
ያትኒ፡ ንሣእ፡ ስምየ፡ አመስተካ
ሕድ፡ ብእሲ፡ ዘይቤ፡ ወሰመይዎ፡
ለሲላስ፡ ድያ፡ ወለጳውሎስ፡ ሄር
ማን ። ዝውእቱ፡ ሊቀ፡ ትምህር
ት፡ ብሂል። ወበዝኬ፡ አእምሮ፡ ወ
ለቡ፡ አመስተካሕድ፡ ወእመን ።
አማንኬስ፡ ሄርማ፡ ጳውሎስ ።
ይበል፡ ብእሲ ። ዘመንፈስ፡ ደና
ግል፡ ለባሲ ። ከያዴ፡ አንበሳ፡ ወ
ከይሲ ።

¹ ቀ.   ² እ.   ³ ጠ.   ⁴ ለ.   ⁵ ተ.

ውበእሲሰ፡ዘያፋብ፡ለዝ፡መ   ወጥግምወ፡²አፍ።ወልሳን።ዘያ
 ጽሐፍ፡ይኩን፡ልብወ፡ወጠቢ   ጸግብ፡እዝነ፡ሰማዕያን፡ወዘያኦ
 በ፡ወዘያኦምር፡ሲራካቱ¹፡በመ   ምር፡ፈሊዮ፡ቃል፡ዘትርጓሜሁ፡
 ትልወ፡ንበቱ፡ዘቦ፡ጸታ፡ከናፍር።   ለዝሂርማ ■

¹ ቲሁ.   ² ወጣዕም፡ወ.

VERSIO LATINA.

HERMAE PROPHETAE.

Qui me nutrit, vendidit me Rodae in regionem Romae, et inveni eam et amavi eam ut sororem meam, post multos annos. Et post haec, post paucos dies rursus vidi eam se lavantem in flumine Tibron. Et dedi ei manum meam, et eduxi eam e flumine. Et cum viderem pulchritudinem ejus, cogitavi in corde meo et dixi: utique beatus forem si mihi esset uxor cujus talis esset et venustas et indoles. Et hoc solum cogitavi, nec aliud. Et post paucos dies, cum rusticarer inter pagos et admirarer opus Domini, quam magnificum et pulchrum et strenuum esset, et cum irem, rapuit me spiritus et abstulit me quo nequit homo ire. Erat enim abrupta regio et scissa terra aquis. Et cum transissem istud flumen, perveni in planitiem et prostravi me, et oravi Dominum et humiliavi me ob peccata mea. Et cum orarem, apertum est coelum et vidi illam mulierem, quam amaveram, et salutavit me in coelo, et dixit: Ave Herma. Et conspexi eam et dixi ei: quid agis hic? Et dixit mihi: ascendi ut te peccatorum tuorum accusarem coram Domino. Et dixi illi: num ergo tu accusas me? Et dixit: nequaquam, sed potius audi me, loquar tibi. Dominus qui habitat in coelo, qui creavit omnia e nihilo, nec quidquam multiplicavit et abundare fecit ¹, propter ecclesiam suam sanctam, ille iratus est tibi quia peccasti in me. Et dixi illi: egone peccavi in te? et quid feci? Num contumelias tibi dixi? Nonne semper ut dominam meam te habeo, et te revereor sicut sororem meam? Quid mentiris in me isto sermone malo et immundo? Et arrisit mihi et dixit mihi: cogitavisti in corde tuo pravam concupiscentiam. Nonne iniquum est viro justo concupiscere cum cogitaverit concupiscentiam pravam: peccatum est magnum. Et

pag. 2.

---

¹ Si pro **ወኢምንተኒ**: legitur **ወኢምንተኒ፡ወ**, sensus cum Graeco et Latino concordat.

- dixit mihi: justus enim vir justitiam cogitat. Et quando justitiam mente agit, recta erit dignitas ejus in coelis, et misericors erit ei. Dominus in omnibus quae fecerit. Hi autem qui malum cogitaverint in corde suo, mortem et captivitatem sibi adducunt; maxime illi, qui hunc mundum maluerunt, et divitiis suis confisi sunt nec speraverunt bona ejus futura. Et debent poenitere semet qui destituti sunt spe sua, et quorum perperda est vita. Tu autem ora ad Dominum, et peccatum tuum
- Cap. 2. tibi remittet et totius domus tuae et omnium sanctorum miserebitur. Et postquam sic locuta est, clausum est coelum et ego totus cohorruui. Et memini¹ et dixi in corde meo: hoc igitur peccatum erit? quomodo igitur salvus ero et peccatorum meorum veniam petam a Domino illorum multorum, et quo verbo rogabo Dominum ut mei misereatur? Et cum hoc cogitarem in corde meo et moerore affectus essem, vidi coram me solium reclinatorii et super illud vestimentum lanae candidum sicut grando. Et venit mulier anus, veste munda induta, librum in manu tenens. Et sedit sola, et salutavit me et dixit mihi: ave Herma. Et cum moestus essem et plorarem, dixi ei: Ave tibi, domina mea. Et dixit: quid moestum
- p. 3. facit Hermam, patientem, mitem, semper ridentem? Quomodo sic deturbat faciem nec gaudet? Et ego dixi ei: et adfuit mulier bona quae dixit mihi: deliquisti in me. Et dixit: absit a servo Domini haec res. Sed fortassis est, quod cogitasti in corde tuo, quia ista cogitatio peccatum est servis Domini, quia pravas actiones si concupiscit anima justa, mali quid ei accidit; quanto magis Herma continens qui ab omni con-
- c. 3. cupiscentia prava abstinet et bono et probitate magna plenus est. Caeterum non propter hoc iratus est tibi Dominus, sed potius ut reprehendas domum tuam, quae peccavit in Dominum, et contra vos quoque, contra parentes vestros. Attamen, quamvis dilector filiorum sis, non reprehendisti domum tuam; permultum enim eos corrumpi sivisti. Et idcirco irascitur tibi Dominus; sed remittet tibi omne malum quod antehac in domo tua commissum est, quippe qui ob delicta et peccata afflictiones passus sis e negotio hujus saeculi. Verum quia multa est misericordia Domini, misertus est tui et domum tuam corroborabit tibi et remittet tibi² super gloriam suam. Tu solummodo ne moestus sis, laetare et confortare potius. Nam sicut faber, qui fabricatur opus

¹ ԾԻՄԻՇԻԻ: e ԾԻՄԻՇԻԻ: et lugebam depravatum esse videtur.

² Legendum videtur ԾԵՂԸԸ: et fundabit (tibi domum) pro ԾԵՂԸ: et remittet.

suum et erit illi sicut voluit, ita verbum justitiae (veritatis) quotidie vincit omne malum. Ne desinas igitur reprehendere filios tuos, nam scio, si poenitentiam egerint ex toto corde, eos scriptum iri in libro vitae cum sanctis. Cumque finisset haec verba, ait mihi: Visne audire me loquentem? Et ego dixi ei: volo, domina mea. Et dixit mihi: ausculta me ergo, et audi vocem veritatis gloriae Domini. Et audiui magna et mira quae non poteram recordari. Omnia enim verba ejus terribilia, p. 4. quae nequit homo portare. Sed postremo ejus verba memini et dicunt: Ecce Deus dominus, cui potentia, in misericordia sua et in amore suo et in firmitate potentiae suae et in magnitudine sapientiae suae, creavit mundum et consilio gloriae suae bonum reddidit opus suum et firmitate verbi sui fixit coelum et fundavit terram super aquam, sapientia sua et praescientia sua creavit ecclesiam sanctam, et pro ea recte disposuit coelos montes et colles et mare, ut in omni purificet electos suos. Et dabit illis spem eorum, quam eos sperare fecit, in multa gloria et gaudio multo, si servarint legem Domini, quam susceperunt magna in fide. Et finita lectione, surrexit e sella gestatoria reclinatorii, et vene- c. 4. runt IV juvenes et tulerunt sellam gestatoriam; et iverunt versus orientem. Et vocavit me et tetigit pectus meum et dixit mihi: placuitne tibi, quod legi? Et dixi ei: placuit mihi, domina mea, istud ultimum, quod autem primum, malum et durum. Et dixit mihi: hoc quidem ultimum justis, primum autem populis, qui abnegaverunt. Et cum loqueretur mecum, venerunt duo viri et sustulerunt illam excipientes et iverunt ad sellam gestatoriam reclinatorii, quod versus Orientem, et ivit gaudens. Et dixit mihi: eundum est, Herma! Explicit visio.

Visio II.

Et cum rusticarer inter pagos illo tempore anni (praeteriti), memini visionis prioris. Et tulit me spiritus rursum et duxit me in illam regionem anni (praeteriti), et cum pervenissem, prostravi me ad Dominum et oravi et laudavi nomen ejus, quia edocuit me de priscis peccatis meis. Et cum surrexissem ab oratione, vidi illam anum coram me ambulantiem et legentem librum. Et dixit mihi: potesne nuntiare p. 5. hoc electis Domini? Et dixi ei: domina mea, haec quidem omnia nequeo recordari; sed da mihi librum ut eum transscribam. Et cepi ego et secessi in quendam locum egressus in campum, et transscripsi eum totum sicut scriptus erat quia nesciebam librum¹. Et ut con-

¹ Sive: quia literarum imperitus eram.

- suminavi scripturam ejus libri, subito raptus est liber e manu mea,
- c. 2. nec cognovi, a quo raptus sit mihi. Et post quindecim dies jejunavi multum et petivi a Domino, ut revelaret mihi sermonem istius libri. Et dicit liber, quem vidi¹: Herma, abnegaverunt Dominum et blasphemaverunt Dominum, et prodiderunt parentes suos magno delicto et nominati sunt proditores parentum suorum, et proditione facta utilitatem non percipiunt, sed adjectum est eorum peccatis. Et nuntia hoc omnibus filiis tuis et futurae tuae, quippe quae et ipsa os suum continere recuset. Simulac audierit haec verba, relinquet, et inveniet misericordiam. Et postquam iis nuntiaveris haec verba, tunc remittentur peccata eorum quaecumque commiserunt prius, et remittetur omnibus, qui deliquerunt usque in hanc horam, si toto corde poenitentiam egerint et reliquerint dubitationem. Juravit enim Dominus per gloriam suam de electis suis: si peccaverint rursus usque in hanc horam, quam statuit terminum, non vivent. Poenitentia enim finem habet justorum et sanctorum. Gentibus autem usque in ultimam diem poenitentia est. Et dic principibus ecclesiae ut dirigant vias suas in justitia, nam invenient spem suam plenam cum multa gloria. Patientes estote igitur qui operamini justitiam, nec desperetis, ut fiat reditus vester apud
- p. 6. sanctos angelos ejus. Beati vos omnes, qui patienter sustinetis futuram tribulationem magnam, et quicumque abnegant vitam suam. De iis, qui abnegabunt Dominum, juravit Dominus per Filium suum, eos perdituros esse vitam suam, de iisque, qui nunc abnegant futuris diebus; qui autem
- c. 3. pridem abnegaverunt, iis magna misericordia sua condonabit. Tu autem, Herma, noli vindictam parare filiis tuis, neque derelinquas sororem tuam ut purgentur a peccatis eorum pristinis. Reprehenduntur enim reprehensione justitiae, et si tu in eos ultionem non meditaris; ultio enim mortem parat. Tuque, Herma, multas afflictiones passus es²) propter peccata domus tuae, quia eorum curam non habuisti et neglexisti eos, et infusus fuisti negotio pravo. Sed salvum te faciet, quod non discesseris a Domino vivo, et lenitas tua et multitudo patientiae tuae, hae igitur salvum te fecerunt, si perseveraveris; et salvi fient omnes, qui pariter agunt, et ambulant in simplicitate et sincero corde; tales superaverunt nequitiam, et sperant vitam aeternam. Beati

¹ Si pro **ዘርኢኩ** : legitur **ዘርኢከ** : (*semen tuum*), concordat Ae. cum Graeco et Latino.

² **በግንኑኔ** : *cur igitur?* depravatum esse videtur e **በባሕተኩ** : *tu solus*.

omnes qui operantur justitiam; non morientur in aeternum. Et dic Maximo: ecce venit tribulatio magna, si rursus tibi proponis negare. Prope est Dominus illis qui poenitentiam agunt, sicut dicunt Eldad et Mudad, qui vaticinati sunt populo in deserto. Et apparuit mihi, c. 4. fratres mei, dormienti, juvenis pulcher, et dixit mihi: ista vetula mulier a qua suscepisti librum, quatenam tibi videtur? Et dixi ei ego: Sibylla. Et dixit mihi: non fuit, nec cognovisti. Et dixi illi: quatenam illa? Et dixit mihi: Ecclesia est. Et dixi ei: quomodo est vetula? Et dixit mihi: quia ante omnia creata est, et propterea vetula est, et propter eam creatus est mundus. Et post haec vidi eam venientem ad me illam vetulam et interrogavit me, an tradidissem librum senioribus. Et dixi ei: non tradidi. Et dixit mihi: bene fecisti, quia habeo sermonem quem adjiciam tibi. Cum consummaveris omnem sermonem, tu (eum) divulgabis omnibus electis. Et scribe duos libros et mitte Clementi et iis, qui in civitatibus externis. Et docebunt viduas et orphanos e libro. Tu autem legas in hac civitate cum senioribus, qui praepositi sunt ecclesiae. Explicit visio II. p. 7.

Visio tertia.

Visio quam vidi, fratres mei, talis erat. Cum jejunassem multum et orassem Dominum ut diceret mihi explicationem ejus quod mihi apparere fecerat quoad illam mulierem vetulam: ea nocte apparuit mihi illa anus, et dixit mihi: quia sic praeceps et sollicitus es ad cognoscenda omnia, perge, exi in desertum et sede ibi. Et quinta hora tibi revelabo quod debes scire. Et interrogavi eam et dixi ei: domina mea, quo loco? Et dixit mihi: ubi volueris. Et elegi desertum bonum et remotus fui et consemi. Et vidi sedem eburneam et super eam cervical linteum, et expansum super illud carbasinum; et nemo aderat. Hoc viso, obstupui et comprehendit me tremor et horruerunt capilli mei. Et memini gloriam Domini et reversum est cor meum et prostravi me et confessus sum Domino iterum peccata mea, ut prius. Et venit cum juvenibus, quos videram antea, et stetit post me et auscultavit me orantem et confidentem Domino peccata mea. Et dixit mihi: tantummodo propter peccata tua orans fuisti¹; ora etiam propter justitiam ut partem aliquam domum tuam deducas. Et sustulit me manu mea et duxit me ad illam sedem et dixit istis juvenibus: ite, aedificate. Et postquam ierunt, nos remansimus soli. Et dixit mihi: sede hic; et p. 8.

¹ Sed si pro **h7h**: legitur **h7h**: satis est tibi (orare), Ae. concordat cum caeteris.

dixi ei: domina mea, sine seniores prius sedere. Et dixit mihi: tibi dico: sede. Et volui sedere a parte dextra et prohibuit me et annuit mihi manu sua ut sederem a parte sinistra. Et tristis factus sum, quia non permisit mihi sedere a parte dextra. Et dixit mihi: Tristisne es, Herma? Pars dextra aliis est, qui omnino placuerunt Domino et mortem obierunt propter nomen ejus. Tu autem multa nondum perfecisti, ut sedeas cum illis. Sed si patiens fueris et in simplicitate permanseris, sedebis cum illis tu, et omnes qui opera eorum

c. 2. operantur et qui patiuntur quae illi passi sunt. Et dixi ei: quid passi sunt? Dixit mihi: audi, flagellati sunt, crucifixi, excruciiati magna afflictione, in vincula traditi, bestiis objecti propter nomen ejus. Et idcirco eorum est pars dextra sanctorum ejus, et quisquis passus est propter nomen ejus; facies sinistra autem caeterorum. Sed omnium, et eorum, qui a dextra, et eorum, qui a sinistra sedent, idem est praemium. Tantum hoc solo illi antecedunt, quod a dextra sedent et aliam quoque dignitatem habent. Et tu quoque desideras sedere a dextra, licet multum sit, quod non perfecisti. Sed munda te a peccatis tuis, et mundabuntur omnes ii, qui dubii sunt¹, ab omnibus peccatis suis in hac die. Quo dicto, voluit abire, et prostravi me ei, sub pedes ejus, et

p. 9. dixi ei per Dominum: edoceas me sermonem, quem promisisti mihi. Et rursus sumpsit me manu mea et fecit me sedere a sinistra et sedit ipsa a dextra. Et sustulit virgam candidam, et dixit mihi: videsne magnam rem? Et dixi ei: nihil est quod videam, domina mea². Et dixi mihi: nonne vides? ecce coram te turris magna, quam aedificant super aquam lapidibus albis, quadratis, a quatuor faciebus ejus. Et aedificant turrim VI juvenes, qui venerunt cum illa, et alii viri, myriades circiter, qui afferunt ex abyssso, et quidam e campo, et porrigunt VI juvenibus, et (hi) accipiunt et aedificant. Et illi quidem, quos traxit ex abyssso, omnes tales quales, et posuerunt (eos) in structuram; omnes enim se alii aliis applicaverunt et basis eorum conspicua erat. Et fuit structura domus illius sicut³ unius lapidis. Alios autem, quos afferebant, lapides quosdam rejiciebant, quosdam aedificabant, quosdam concidebant et projiciebant longe a structura, et alii multi circa turrim jacebant nec aedificando inserviebant iis quia ex eis quidam scabiosi, et dimidia eorum pars scissa; erant etiam

¹ Negatio **h**, ante **g** saepissime excidit.

² **H**: ante **hgh.gh.gh**: delendum.

³ Pro **hgh**: legendum est **hgh**:

breviares et alii candidi, et quidam rotundi, nec inseri poterant structurae. Et vidi alios lapides, quos longe a turri projiciebant, et pervenientes in viam non manebant, sedolvebantur versus superas vias. Et quidam cadebant in ignem et comburebantur, et quidam cadebant prope aquam, nec poterant volvi in aquam, quamvis descendere velent. Et cum monstrasset mihi hoc, voluit abscedere. Et dixi ei: c. 3. domina mea, quid prodest mihi, quod monstrasti mihi hoc, si nescio, quae sit explicatio ejus? Et dixit mihi: vir praeproperus es et vis cognoscere hunc librum¹. Et dixi ei: ita, domina mea; ut nuntiem p. 10. fratribus meis et audientes cognoscant Dominum in multa gloria. Et dixit mihi: multi audient; et (eorum) quidam laetabuntur, quidam lacrymabuntur. Sed si audierint hi laetabuntur et poenitentiam agent. Audi similitudinem turris hujus; omnia tibi explicabo, ne vexes me igitur ob explicationem, nam explicationi finis est. Tu autem ne molestus sis petens explicationem, obstinatus enim es. Haec turris, quam vidisti aedificari, ego sum ecclesia, quae et antea tibi apparui, et nunc. Sed vis quaerere de turri, et explicabo ita ut gaudeas cum sanctis. Et dixi ei: domina mea, si annuis mihi, explica mihi omnia. Et dixit mihi: id quod intelligis, explicabo tibi; sed apud Dominum sit cor tuum, nec haesites de eo, quod videris. Et dixi ei: quare super aquam aedificatur haec turris, domina mea? Et ait mihi: dixi tibi prius quoque: et ecce examinas²; inquirens veritatem invenies. Audi, quapropter super aquam aedificetur haec turris: quia vita vestra in aqua est. Et fundata est haec turris verbo ejus, qui omnia possidet, et nomine ejus glorioso, et firmiter continet eam vis invisibilis. Et respondi et c. 4. dixi ei: domina mea, mira et stupenda haec res: hi autem juvenes, qui sunt isti qui aedificant? Et dixit: hi sunt angeli Domini sancti, qui primo creati sunt. His³ tradidit Dominus omnia quae creavit et per eos finietur aedificatio hujus turris. Et dixi ei: hi igitur quinam sunt, qui apportant lapides? Et dixit mihi: et ipsi angeli Domini sancti sunt, sed illi his majores sunt. Et cum perfecerint aedificationem hujus turris, simul gaudebunt in ambitu hujus turris et glorificabunt Dominum, quoniam perfecerunt turrim. Et interrogavi eam et dixi ei: domina mea, velim scire indolem et explicationem lapidum qualis sit. Et respondit et dixit mihi: non quia tu praestantior es omnibus

¹ Pro መጽሐፈ: *librum legendum videtur ማገፈደ: turrim.*

² Pro ተረተት: *examina te ipsum! legendum est: ተረትት:*

³ Verum pro አሉ: *legere praestat አለ: quibus.*

explico tibi: sunt multi alii, te meliores et priores, quibus æquum est; explicabo tibi hunc sermonem¹; sed ut glorificetur nomen Domini, explicabo tibi, et etiam monstrabitur tibi propter eos, qui dubitant et cogitant in cordibus suis, utrum fiat hoc an non fiat. Et dic illis, vera esse omnia, nec esse mendacium, quia omnia sunt firma et certa et
c. 5. fundata. Audi nunc de iis lapidibus, qui intrant in structuram. Consortes eorum quadrati et albi, quorum fundamenta se constipant, hi sunt apostoli et episcopi et doctores, qui purificationem egerunt Domino et custodierunt et servierunt electis Domini in puritate et simplicitate. Et quidam ex illis sunt adhuc et quidam mortui. Etenim in omni conjunxerunt animum et amant se invicem et sese invicem audiunt², et idcirco condensa sunt fundamenta eorum in structura. Quos autem ex abyssonibus traxerunt et posuerunt in structura et quorum bases se constipant illis lapidibus, qui antea structi sunt, quinam sunt illi? Et dixit mihi: ii sunt, qui interfecti sunt propter nomen Domini. Et dixi ei: hi igitur lapides caeteri, quos apportant e terra, eos quoque cupio scire; qui sunt illi, domina mea? Et ait mihi: qui in structuram
p. 12. intrant cum non sint dolati, hi sunt, quos Dominus probavit, quia ambulaverunt in iustitia Domini et direxerunt (vias) in mandato ejus. Et hi, quos tales quales apportaverunt ponunt in structura, quinam sunt? Et ait: novi sunt in fide Domini et fideles. Et docentur ab angelis Domini bonum agere, quia non est inventa nequitia in iis. Isti igitur, quos remonent et rejiciunt, quinam sunt illi? Et ait: hi sunt, qui peccaverunt et volunt poenitentiam agere: et idcirco non rejecti sunt³ longe a turri; nam proderunt in aedificatione, si poenitentiam egerint et firmati fuerint in fide. Nunc autem: si nunc poenitentiam agunt, priusquam creverit structura turris; at cum consummata fuerit structura turris, non invenient, quo intrent, et erunt exclusi. Sed hoc
c. 6. tantum habent, quod apud turrem jacebunt. Hos autem, quos caedunt et rejiciunt longe a turri, vis scire? Hi sunt filii peccati, qui crediderunt dubitantes, nec relinquunt omnem nequitiam suam. Et idcirco non habent vitam, quia inutiles sunt in structura. Et propter peccata eorum ceciderunt eos et rejecerunt longe a turri ob iram Domini

¹ Pro ἡμεῖς ἂν: legendum est ἡμεῖς, et vertendum „quibus æquum est me hunc sermonem explicare“.

² Legas ወይላም:.

³ Legas አገደዋል: vel አይገደዋል:

quoniam ad iram provocaverunt eum. Hi quoque quos vidisti multos nec positos in structura, quia scabiosi sunt, sunt qui noverunt veritatem nec egerunt in ea. Et hi, qui sunt scissi, quinam sunt? Et ait: hi sunt, qui odium habent in corde suo adversus socios suos, nec concordiam habent inter se, et coram hominibus quidem pacem servant, cum autem discesserint a sociis, manet nequitia eorum in corde, et hae sunt scissurae horum lapidum. Et illi curti ii sunt, qui crediderunt et plurimum quidem agunt versus justitiam, sed unam faciem habent versus peccatum; et idcirco curti sunt, quia non sunt perfecti. Illi autem candidi et rotundi, quorum fundamenta non convenerunt in structura, quinam sunt, domina mea? Et respondit et ait mihi: usque quo stultus eris nec intelliges, semper interrogans, nec quidquam sciens? Hi igitur sunt, qui crediderunt, et habent divitias hujus mundi, et simulac in tribulationem veniunt propter divitias suas et propter negotia sua, abnegant Dominum. Et respondi et dixi ei: domina mea, quando utiles erunt structurae? Et ait: cum abscissi erunt a divitiis suis, quae seducunt animam eorum; eo die utiles erunt Domino; sicut lapis rotundus cum non sit dolatus nec dentum fuerit quidquam de eo, non potest quadratus fieri: ita etiam divites hujus saeculi, nisi circumcissae fuerint divitiae eorum, non possunt utiles fieri Domino. A te metum scito: si tu dives es, nihilo utilis es; nunc autem utilis factus es et prodes vita tua. Estote igitur utiles Domino, nam et tu ipse ex illis lapidibus es (eris).

Illi autem rotundi lapides quos vidisti projici longe a turri et cadere in viam et devolvi a via in desertum, illi sunt, qui credunt et dubitant: reliquerunt viam justitiae, cum existiment meliorem viam se posse invenire. Et errant et miseri sunt, dum errantes circumvagentur. Hi autem, qui cadunt in ignem et comburuntur, isti sunt, qui in perpetuum relinquunt Dominum vivum, nec unquam meditati sunt in corde suo, nec poenitentiam egerunt, propter concupiscentiam carnis et scortationes et nequitiam suam. Hi autem, qui cadunt juxta aquam nec possunt volvi in aquam, visne scire, quinam sint? Qui audiunt verbum et volunt baptizari in nomine Domini, et posthac obliti sunt rursus justitiae et relinquunt illam et sequuntur viam ipsorum malam. Et cum finiisset explicationem turris, deinde cum discedere vellet, dixi ei: illis lapidibus quos removerunt, quorum fundamenta non convenerunt in structura turris, an est poenitentia, et invenientne habitationem in ista turre? Et dixit: ita, est iis poenitentia, sed hic nequeunt habitare; in alio latere habitabunt, etenim multi aedificant ex

isto¹; si quidem ipsi affligerint animas suas et compleverint dies peccatorum suorum. Idcirco transferuntur, quoniam verbum justitiæ receperunt. Tunc transferuntur, quoniam affligerunt semet ipsos, cum manifesta fuerit illis in cordibus nequitia ipsorum, quam fecerunt; si autem animum [non] inducunt, ut poenitentiam agant, non vivent propter nequitiam suam.

- c. 8. Et cum finivissem interrogare de his omnibus, dixit mihi: estne quod velis videre aliud quod videre te juvabit? Et gavisus sum ut viderem. Et posthæc reversa ad me dixit mihi: videsne, ecce, septem p. 15. feminas circa turrim? Et dixi ei: ita, video, domina mea. Et dixit: hanc turrim hæc portant jussu Domini. Audi nunc vim hujus primæ², quæ (manibus) tenet, Fides nomen ejus; et per hanc salvabuntur electi Domini. Hæc autem secunda, quæ præcincta est, Continentia nomen ejus; hæc igitur est filia fidei. Et qui secutus fuerit illas, beatus erit in vita sua, quia ab omni nequitia recedet, confisus, quod cum recesserit ab omni concupiscentia prava, vitæ æternæ hæres erit. Istæ autem aliæ quænam sunt, domina mea? Et dixit: filiae consociæ sunt, et nomina earum: Innocentia, Hilaritas, Caritas, Castitas, Sinceritas; et cum egeris omnia earum opera, revera poteris vivere. Et dixi ei: velim scire, domina mea, eam quæ inter eas validior sit. Et dixit: audi vim earum, fulciunt enim sese invicem, et sese invicem continent vi sua et sequuntur aliæ alias, et sicut natae sunt, manent. E Fide nascitur Continentia, et Continentia gignit Innocentiam, et Innocentia gignit Hilaritatem, et Hilaritas gignit Caritatem, et Caritas gignit Castitatem et e Castitate gignitur Sinceritas. Et qui egerit castitatem et justitiam, sanctus est, et omnes, qui servierint in istis et possint perseverare in operibus earum, in turre habitabunt cum sanctis Domini. Et interrogavi eam et dixi ei de tempore ejus, num jam absolutum sit tempus ejus? Et exclamavit magna voce dixitque: o stulte homo! nonne vides aedificari turrim, et cum finita erit structura, adest tempus ejus. Sed cito aedificabitur. Jam noli interrogare quidquam, et sufficiat vobis commemoratio hujus cum sanctis, ut renovetis spiritum vestrum. p. 16. Nec tu solus qui revelas hoc³, sed potius ut nunties omnibus. Et

¹ Pro **በዙኃን ፡ የሐንጹ** : legendum est **በዙኅ ፡ የሐንጹ** : et verendum: etenim multo inferius est hoc.

² Sed pro **ኅይላ** : legas **ኅይሎን** : et veritas: vim earum. Hæc prima.

³ Legas **ለባሕቲትክ ፡ ተከሥተ** : pro **ባሕቲትክ ፡ ተከሥት** : et veritas: nec tibi soli hoc revelatum est.

usque in tertium (diem) cognosces quod te jubeo, Herma, et verbum hoc quod dicturus sum tibi, ut nunties omnibus sanctis et illos audire facias; quod si audierunt et perfecerunt, purificabuntur a malitia sua tuque cum iis.

Audite me, filii mei, quia ego aedificavi ¹ vos magna cum lenitate et c. 9. sincero et puro corde ob misericordiam Domini et justitiam ejus, quae descendit super vos, ut justī et sancti fiatis ex omni perniciē. Vos autem non vultis relinquere nequitiam vestram. Nunc ergo pacem habete inter vos ipsos; soli possidete, quod accipitis donum Domini²; date pauperi. Sunt enim qui multis escis consciscunt morbum corpori suo, quia eis sufficiens alimentum deficit, et luxuria corrumpuntur corpora eorum, et idcirco pravum est, quod habent nec dant egentibus. Agite igitur ob judicium Domini venturum: vos qui habetis prospicite esurientibus, donec finiatur turris. Postea autem etiamsi velitis benefacere, non inveniētis viam. Cavete igitur vos qui divitiis vestris vos praemunitis, ne ingemiscant super vos pauperes, nec ascendat ejulatio eorum ad Dominum, et excludi vos jubebit cum divitiis vestris foris portam turris. Et nunc vobis dico prioribus ecclesiae et senioribus: nolite similes fieri veneficis; nam venefici in libris suis portant venena sua, vestra autem p. 47. venena et medicamenta in corde vestro sunt. Vos exultatis, et ecce cor vestrum purificare non vultis nec sapientiam admiscere puro corde, ut inveniatis misericordiam apud magnum regem. Cavete, ne hac dubitatione vestra vitam vestram perdatis, filii mei. Quomodo autem vos erudire vultis electos Domini, qui vosmet ipsi non habetis disciplinam. Erudite ergo socios vestros, et pacem habete inter vos, ut ego quoque coram patre adstem et tradam sermonem meum pro vobis omnibus apud Dominum.

Et cum finivisset mecum loqui, venerunt isti juvenes, qui aedifi- c. 10. cabant, et abstulerunt eam ad turrin. Et alii quatuor sustulerunt sedem, et abstulerunt et ipsam ad turrin: et horum quidem non vidi faciem, quoniam aversi erant facie. Et cum abitura erat, rogabam eam, ut mihi explicaret de tribus visionibus, in quibus mihi apparuit. Et respondit mihi et dixit: de his quidem alium debes interrogare, ut explicet tibi. Et sic apparuit mihi, fratres nostri, in prima visione admodum anus, et sedens, in sella gestatoria reclinatorii sedens. In secunda visione facies ejus sicut adolescentis et corpus ejus capillique

¹ Sed pro 𐌆𐌺𐌹𐌸𐌰𐌹𐌸𐌰: legendum est 𐌆𐌺𐌹𐌸𐌰𐌹𐌸𐌰: *enutriti*.

² Locus corruptus est.

ut senis, et stans loquebatur, et hilarior erat quam in priore. Et in tertia visione tota adolescens et decora; tantum forma ejus et capilli¹ sicut aniles admodum, et hilaris erat, et super sedem sedens. Et idcirco tristis fui valde, ut explicationem ejus cognoscerem. Et vidi illum anum in visione noctis, et dixit mihi: propter omnia, quae interrogat homo, se ipsum affligit²; jejuna igitur, ut invenias quod petis a Domino.

p. 18. Et jejunavi unum diem. Et illa nocte dixit mihi: continuo rogasne explicationem et supplicas? cave igitur, ne multis rogationibus damnum infligatur corpori tuo: sufficit tibi haec explicatio. ¶ Estne difficilior quam a te visa explicatio? ¶ Et respondi ei et dixi: hoc solum peto, domine, de tribus visionibus illius anus ut perfecta mihi obtingat explicatio. Et respondit mihi et dixit: usque quo insanus es? Vos quidem dubitationes vestrae stultos reddunt, quia non perseveratis corde vestro apud Dominum. Et respondi ei rursus et dixi: apud Dominum certa

c. 11. scientia. Et dixit: audi igitur de illis visionibus, quas quaeris. Visio prima: etenim anus apparuit tibi, sedens in sella gestatoria reclinatorii. Nam decrepita est, et debilis natura vestra et spiritus vester, nec robur habens ab infirmitatibus vestris propter dubitationes vestras. Sicut illis, qui senuerunt, non est spes renovationis, nec aliud quidquam expectant praeter mortem, ita vos quoque a victu hujus mundi incipientes traditis vosmet ipsos in negotia, nec sollicitudines vestras in Dominum projectas habetis, corrumpentes cor vestrum et veterascentes tristitia vestra. Et dixi ei: Domine, velim scire, quapropter super sellam gestatoriam reclinatorii sedeat. Et dixit mihi: quoniam omnis infirmus super sellam gestatoriam reclinatorii sedet, propter morbum suum, ut imbecillitas corporis ejus illa innitatur. Et ecce audivisti explicationem primae visionis.

c. 12. Et secunda visio quam vidisti: erat stans et adolescentis faciem habens et hilarior quam in priore, capilli autem et corpus ejus anilia.

p. 19. Audi hujus quoque explicationem. Si quis senex confectus est et desperat de se ipso idque ob paupertatem et infirmitatem suam, nihil aliud expectat nisi ultimam diem vitae suae. ¶ Deinde inopinato ei relinquitur haereditas; hoc audito, surgit prae gaudio et corroboratur, nec amplius recumbit, sed surgit et renovat spiritum suum istum, qui

¹ Pro Ἰσχυρὸς καὶ ὡς ἡ ἀνὴρ : ὡς ἡ ἀνὴρ : legendum est Ἰσχυρὸς : ὡς ἡ ἀνὴρ : et vertendum: et decora forma ejus; tantum capilli.

² Pro ὁ ἀφίγγει : ὁ ἀφίγγει : legas ὁ ἀφίγγει : affligat.

absolvit lassitudinem suam¹ e pristinis operibus ejus, nec sedet amplius sed corroboratur. Sic et vos, audita visione quam revelavit vobis Dominus, quia misertus est vestri Dominus, renovate animam vestram et relinquitte infirmitatem vestram, et veniet vobis robur et firmitas in fide. Et Dominus videns patientiam vestram gavisus est. Propterea nuntiavit vobis aedificationem turris, et alia quoque nuntiabit vobis, si toto corde mutuum amorem teneatis inter vos. †

Et tertia visio, quam vidisti: adolescens et pulchra et hilaris vultu. c. 13. Sicut cum alicui moesto advenit bonus nuntius, tristitiam suam pristinam obliviscitur nec aliud quidquam sperat praeter nuntium illum, quem audivit, et confortatur in bonum, et renovatur spiritus ejus gaudio, quod audivit: ita vos quoque renovationem invenistis animae vestrae, quia vidistis haec bona. Quod autem eam vidisti sedentem in sede: etenim fortis est positio ejus; quia IV pedes sunt sedis, firmiter stat. Et mundus quoque IV parietibus stat. Et qui perfecerunt poenitentiam, renovati² sunt; et firmum est fundamentum eorum, qui toto corde poenitentiam agunt. Ecce perfecta est tibi omnis explicatio, nec est amplius, quod interroges de explicatione. Et si fuerit quod videris, explicent³ tibi. Explicit visio tertia.

Visio quarta.

Visio quam vidi, fratres mei, post XX dies, quam fuit olim visio; p. 20. figura calamitatis venturae. Et dum proficiscebam in via circumiens, relicta strata (via), vagatus sum in desertum, et erant circiter decem spatia sagittae emissae, quae egressus sum, vasta autem erat regio. Solus autem proficiscens supplicavi Dominum ut perficeret mihi explicationem visionis, quae mihi apparuerat de sancta ecclesia, et ita ut corroboraret et poenitentiam agere sineret omnes servos ipsius, qui deliquerunt, ut laudetur nomen ejus magnum et gloriosum, quoniam idoneum me fecit, et gloriam suam mihi monstravit. Et ut laudabam eum et gratias ei agebam, respondit mihi quasi sonus vocis et dixit mihi: noli timere, Herma. Et incepti cogitare solus et dicere: cur tandem dubitem, cum ita fundatus sim Domino et viderim res miras.

¹ Sed pro **ደከመ**: legere licet **ደከመ**, quod vertendum est: *qui jam debilitatus erat prioribus ejus operibus*.

² Pro **ሐዳሳት**: legere praestat **ሐደሰት**:

³ Vel *explicabunt*, si pro **ደፈከሩ**: legitur **ደፈከሩ**:

- Deinde paululum cum transissem, fratres nostri, et ecce video sicut pulverem ascendentem coelum versus, et coepi dicere solus: numquid jumenta veniunt, et idcirco ascendit pulvis? Et circiter stadium tantum a me distabat. Deinde spissior factus est ille pulvis, et videbatur mihi esse aliquid a Domino factum. Tunc ortus est paululum sol, et ecce bestia magna et mira tanquam celus et exeunt locustae igneae. Et erat longitudo bestiae centum passus pedis, et caput ejus sicut lagena. Et coepi lacrymari et supplicare Dominum ut salvum me faciat ab illa. Et memini vocis quam audieram, quae dixit mihi: ne desperes, Herma.
- p. 21. Et deinde, fratres nostri, indui fidem in Domino et recordatus sum magnalia ejus quae ostendit mihi. Et audenter in bestiam progressus sum. Bestia autem veniebat libidine furens, et puto totam civitatem evertisset. Et ut appropinquavi ad eam, bestia in terram prostrata longe se porrexit. Et licet tanta esset magnitudo ejus, nihil vidi ex illa, nisi tantum linguam ejus, quam protulit, et prorsus immobilis erat, donec pertransissem eam. Erant autem in capite bestiae quatuor colores, unus niger, et secundus sicut igneus et sanguineus, et tertius
- c. 2. color auri, quartus autem albus. Et postquam transivi illam bestiam, et transgressus sum illam circiter triginta passus pedis, ecce invenit me virgo ornata, tanquam ex domo nuptiarum prodiens, et tota nitida, et calceamenta ejus alba, et velamenta ejus demissa in faciem, et velata erat, et capilli ejus albi. Et cognovi ego ex iis, quae prius videram, eam ecclesiam esse, et gavisus sum valde. Et salutavit me, et dixit mihi: ave, Herma, tu homo! Et ego quoque dixi ei: ave, domina mea. Et respondens dixit mihi: an nihil occurrit tibi? Et dixi ei: domina mea, quid est ista bestia magna quae posset destruere populos? sed robore Domini et multa misericordia ejus effugi illam. Et dixit mihi: bonum (est) quod effugisti, quoniam retulisti sollicitudinem tuam ad Dominum et convertisti cor tuum ad Dominum, confisus nomine Domini magno salvum te fore. Et idcirco misit Dominus angelum suum super
- p. 22. istam bestiam quae vocatur Têgêrî, et obturavit os ejus, ne (te) pessum daret. E magna autem tribulatione liberatus es propter fidem tuam, quia tantam bestiam videns non lapsavisti. Vade ergo, nuntia electis Domini magnalia ejus, et dic illis istam bestiam figuram afflictionis magnae venturae esse. Sin vos praemuniveritis et poenitentiam egeritis toto corde vestro versus Dominum, poteritis salvari, si purificaveritis cor vestrum a sordibus et immunditia, et reliquos dies vestros servieritis Domino in puritate. Et si sollicitudinem vestram in Dominum rejectam habueritis, ipse vos corroborabit. Et vos quoque, qui dubitatis, credite

Domino, quod omnia potest et convertet iram suam a vobis, et flagella mittet super eos, qui dubitant. Vae illis qui audiunt verbum ejus et negligunt: melius esset illis, si non nati essent.

Et interrogavi eam et locutus sum ei de quatuor coloribus qui in capite istius bestiae. Et respondit mihi et dixit: iterumne quaeris de hac re? Et dixi: domina mea, dic mihi, quid sit illud. C. 3.

Et dixit: audi. Hocce nigrum mundus est, in quo commoramini. Quod autem colorem igneum et sanguineum vidisti: etenim oportet hunc mundum caedere et igne perire. Quod autem colorem aureum vidisti: vos estis qui effugistis hunc mundum. Sicut aurum igne conficiunt, ut bonum fiat, ita vos quoque probari oportet, qui habitatis in illo, qui patientiam egistis. Et colabuntur eo, purificabuntur. Sicut aurum, quod colatur a faece sua, ita vos quoque abjicietis a vobis omnem tristitiam et moerorem, et puri fietis et eritis idonei in structura turris. Quod autem album vidisti: mundus futurus est, in quo habitant electi Domini; nam puri sunt nec inest immunditia eis, quos elegit Dominus ad vitam aeternam. Tu autem ne desinas loqui illis et audire facere sanctos. Et ecce perfeci tibi explicationem magnae calamitatis venturae. Sed si volueritis vos sicut nihil erit; et memores estote ejus quod pridem scriptum est. Et hoc cum dixisset, non cognovi, a qua parte transierit. Nam strepitum audiui et perterritus sum, et converso retrorsum mihi visa est ista bestia veniens. Explicit visio IV. p. 23.

Visio quinta.

Et ut orabam domi sedens super lectum, intravit ad me homo. Et venerabilis facies ejus et sicut pastor visus est. Et vestitus erat pelle caprina, et portabat super humeros peram, et baculum tenebat manu. Et salutavit me, et ego resalutavi eum, et deinceps sedit protinus.

Et dixit mihi: missus sum ab angelo justitiae ut maneam tecum reliquos dies vitae tuae. Mihi autem visus est venisse ille me tentans. Et dixi ei: quisnam es tu? Et dixit mihi: nonne cognoscis me? Dixi ei: non. Et dixit mihi: ego igitur sum pastor cui te tradidit. Et ut loquebatur, mutavit figuram faciei suae, et recognovi eum esse illum cui me tradiderat. Et perterritus sum protinus et cepit me tremor et confractus sum prorsus timore, et ¹ disputavi cum illo, et ei respondi

¹ Pro **ω** legendum videtur **λῆσθαι**: quod.

p. 24. sicut stultus. Et respondit mihi et dixit: noli perterreri, firmus esto in mandatis meis, quae tibi praecepturus sum; sicut ea¹, quae antea vidisti, omnia explicabo tibi, e principio verborum, quae utilia erunt vobis. Et scribe omnia verba mea priora et similitudines meas; caetera autem, sicut tibi monstravero, scribes et ipsa. Et ideo te jubeo primo mandata mea et similitudines meas scribere, ut priora quaeque legas, et servare poteris². Et scripsi mandata et similitudines ejus, sicut me jussit. Et si (ea) audiveritis et servaveritis et egeritis in iis purificantes corda vestra, invenietis a Domino omnia quae pollicitus est vobis Dominus. Sin autem audientes vos non purificaveritis, et adjeceritis peccata, invenietis retributionem vestram. Et haec omnia jussit me ita scribere pastor, angelus poenitentiae.

Mandatum primum.

Primum omnium crede, unum esse Dominum eundemque creavisse omnia et fecisse ex nihilo omnino, ut sint, omnia. Is comprehendit omnia, et illum solum non est quod comprehendat. Crede igitur ei et credens time eum, et timens patiens (contingens) esto. Haec custodi et recede ab omni malo: et operare omnem virtutem et justitiam, et vives Domino, si custodieris hoc mandatum.

Mandatum secundum.

p. 25. Et dixit mihi: simplex esto puro corde, et esto sicut infans, qui nescit malitiam, quae eos perdidit, malitiam filiorum hominum. Primum omnium, ne calumnieris ullum nec placeat tibi calumnians. Sin minus, tu quoque, qui auscultavisti calumniantem, ob peccatum ejus punieris, si credideris calumniam ejus quam audivisti. Nam si credideris, tu ipse calumniator eris sodali tuo, et ideo punieris ob peccatum calumniatoris. Nam prava est calunnia et perturbans daemonium est, nec unquam in pace consistens, omni tempore perturbatum manens. Recede igitur ab eo, et invenies gaudium in perpetuum, et in omnibus purificationem, in qua non est malum aut scandalum ullum, sed potius bona est in omnibus, et hilaris est in opere bono. De quaestu tuo, quem tibi Dominus dedit, da omni egeno toto corde tuo, non distinguens, nec dicas: an huic dem, illi non dem? Tu autem omnibus da, Dominus enim vult omnibus dari e donis suis. Et ab eo, qui accepit, rationem reposcet

¹ Locus corruptus.

² Vel, si voci **ἡνᾶ**: substitueris **ἡνῶα**: , possis.

Dominus, quare acceperit. Et ii quidem qui in penuriam suam acceperunt, condemnentur ¹, qui autem sine causa accepit, condemnabitur; is autem, qui dedit, innocens erit; quia Dominus ² ut ministerium faciat, ita fecit, idque simplici corde, non secum distinguens nec dicens: huic dabo et illi non dabo. Et ministerium ejus factum est honoratum apud Dominum, quia simpliciter egit et quia simplici corde ministravit Domino et vixit. Custodi igitur hoc mandatum, sicut locutus sum tibi, ut sit vobis poenitentia et vestri et domus tuae, idque in simplicitate et puritate sine immunditia.

Mandatum tertium.

Et rursus dixit mihi: dilige veritatem, et omnis veritas procedat ex ore tuo, ut iste spiritus quem Dominus in hoc corpore vestro habitare fecit, veritas sit apud omnes homines; et propter hoc glorificabitur Dominus, qui habitat super vos. Nam Dominus verax est in omni verbo suo, nec est mendacium apud illum. Qui autem mentiuntur, abnegant Dominum et desertores Domini fiunt, quia non reddunt depositum, quod acceperunt. Acceperunt enim spiritum non mentientem: in hunc si mendacium inducunt, maculaverunt mandatum Domini, et fiunt desertores ejus. Et hoc audito lacrymavi admodum. Et cum videret me lacrymantem, dixit mihi: quid te lacrymare facit? Et dixi ei: domine, nescio, an possim salvari. Et dixit mihi: quapropter? Et dixi ei: quia ³ non fui loquens verbum verum in vita mea, sed in mendacio vixi, et omnia, quae mentitus sum, vera esse simulabam apud omnes, nec unquam quisquam mihi contradixit, sed modo confisi sunt in verbo meo. Quomodo ergo possim vivere? hoc feci, dixi ei. Et dixit mihi: tu quidem bene et vere cogitas, et aequum iterum erat tibi, servo Domini, ut in veritate ambulares nec malum habitare sineres cum spiritu veritatis, nec induceres tristitiam super spiritum purum et verum. Et dixi ei: domine, ex quo fui, numquam ita diligenter hoc verbum audiui. Et dixit: ecce nunc postquam audivisti, observa deinceps, ut pristina quoque mendacia tua vera fiant tibi, et veritatem tibi facientia, nam possunt illa quoque tibi vera fieri, si haec observaveris. Exinde autem

¹ Sed legendum አይታዩንት: non condemnabuntur.

² Non possunt non verba nonnulla deperdita esse; emendare licet አስመ: በከመ: ፈቀደ: እግዚአብሔር: quia sicut constituit Dominus.

³ Pro አመ: legendum videtur አስመ:

veritatem loquere in omnibus, et si observaveris veritatem, vives illa. Et omnis qui hoc mandatum audierit et fecerit, recedat a malo mendacio, et vivet Domino.

p. 27.

Mandatum quartum.

Praecipio tibi, ait mihi, ut serves castitatem, nec veniat super te cogitatio fornicationis, nec concupiscas mulierem alius, nec aliam malam hujus generis concupiscentiam. Ita enim qui facit, ei peccatum magnum erit, sed si in uxorem tuam animum intendis, non est tibi peccatum; sin autem ista cogitatio venit tibi in cor tuum, peccare te facit, et si aliud quidquam hujusmodi, peccatum est. Illa enim cogitatio magnum [peccatum] erit servo Domini, et cum fecerit illud, mortem adducet super se. Cave ergo; recede a concupiscentia¹. Nam fornicatio erit. Et si quis persistat in illa agendi ratione, discede ab illo; sin minus, delinques et tu illius peccato. Propter hoc praeceptum est vobis, ut soli permaneat, sive vir sive mulier, nam possibile est illis, qui poenitentiam agunt. Ego autem non dabo illis occasionem, (qua) ita fiunt hi actus. At noli rursus peccare. Nam de prioribus peccatis² eorum est, qui condonare possit, is enim omnium rerum potestatem habet.

c. 2.

Et interrogavi eum rursus et dixi: quia tu idoneum me habuisti, ut semper mecum maneat, paucorum verborum rursus mihi praesta patientiam. Sin minus, non intelligam quidpiam, et vexabit me cor meum ob facinora mea pristina. Et edoce me, nam stultus sum nec quidquam intelligo. Et respondit mihi et dixit: equidem angelus poenitentiae constitutus sum, et omnibus qui poenitentiam agunt, sapientiam do. Vide-turne tibi non esse sapientia poenitentia? Magna utique sapientia est poenitentia. Nam conscius sibi fit ejus, quod deliquit, et mali, quod fecit coram Domino, et cogitat in corde suo opera, quae fecit, et poenitentiam agit, nec amplius malum facit, et perficit opera bona et se ipsum humiliat et animam suam affligit, quia peccavit. Ecce vide, magnam sapientiam esse poenitentiam. Et dixi ei: domine, ego quoque de his omnibus diligenter inquiri apud te. Et primo quidem, quia peccator sum, scio quid si fecerim victurus sim; multa enim sunt peccata mea varia. Et dixit mihi: vives, si ambulaveris in hoc, et omnis qui audierit mandatum meum et servaverit, vivet Domino.

p. 28.

¹ Plura hoc loco deperdita esse videntur.

² Pro አብዮተሙ፡, quod absonum est, legas አብዮተሙ፡ vel አብዮተሙ፡

Et dixi ei: domine, insuper rursus interrogabo. Et dixit mihi: c. 3.
 dic. Et dixi ei: domine, audiui a doctoribus non esse aliam poeniten-
 tiam praeter illam, quae descendit in aquam et invenimus pristinorum
 peccatorum nostrorum remissionem. Et dixit mihi: bene audivisti, nam
 ita res se habet, et oportet eum, cui remissa sunt peccata, non peccare
 rursus ultra, sed purificare seipsum. Et quoniam omnia diligenter in-
 quiris, hoc quoque tibi indicare velim. Et dabo occasionem et iis, qui
 credere volunt, et iis, qui pridem crediderunt Domino nostro. Nam
 et ii, qui nunc credunt, et qui credituri sunt, poenitentiam peccatorum
 non habent, et poenitentiam pristinorum habent. Qui autem exclusi¹
 sunt ante hos dies, iis constituit Dominus poenitentiam. Nam praecordia
 cognoscit Dominus, et omnium praescientiam habet. Qui cum
 sciret, irresistibiles esse hominibus multas Satanae machinationes, quippe
 qui mala molitur contra servos Domini eosque defraudet, misertus est
 Dominus, cujus multa est misericordia, creaturae suae et constituit in
 hoc poenitentiam, et me ipsum praeposuit huic poenitentiae. Sed ego
 quoque dico vobis: post magnam illam et puram vocationem si quis
 a Satana seductus peccat, semel poenitentiam habet. Sin autem pec- p. 29.
 care pergit et semper poenitentiam agit, irritum erit illi homini et dif-
 ficile vivet. Et dixi ei: domine, vitam mihi dedisti, quod diligenter me
 haec audire fecisti, et scio, quod non adjiciam amplius iterum ad pec-
 cata mea; vivam. Et dixit mihi: ita, vives, et vivent omnes qui hoc
 facient. Et interrogavi eum et dixi ei: domine, semel fecisti mihi et pa- c. 4.
 tienter me tulisti, hoc quoque mihi indica. Et ait mihi: dic. Et
 dixi ei: domine, si cui viro mortua est uxor sive uxori maritus
 mortuus est et superstes matrimonium contrahit, peccatumne erit
 ei, qui matrimonium iniit? Et dixit mihi: non erit ei peccatum. Sed
 si per se manserit nec matrimonium inierit, magno honori erit ei
 apud Dominum. Et si matrimonium inierit, non erit ei peccatum.
 Serva igitur castitatem, et vives Domino. Et serva omnia quae tibi
 dixi et quae deinceps dicam tibi: nam ex quo mihi concessum est, in
 domo tua habitabo. Et pristina quidem peccata remittentur tibi, si
 servaveris hoc mandatum. Remittentur omnibus² qui servabunt man-
 data mea et in hoc mandato ambulabunt.

¹ Concordabit cum Graeco et Latino, si pro **†ḡḃḇ.** legitur **†ḡḇ-ḡ:**
vocati.

² Pro **ḡḡ-ḡ:** legendum est **Ḃḡḡ:**

Mandatum quintum.

Et ait mihi: patiens esto et ductor¹ et prudens, et vinces omnia opera mala, et omnem justitiam fac. Quodsi patiens fueris, purus erit ille Spiritus Sanctus, qui habitat super te, nec ab alio spiritu malo opertus, et habitabit in amplo (spatio) gaudens, et habitabit tecum in laetitia et ministrabit Domino multo cum gaudio, exultans. *Sin* autem accidit, ut ira superveniat, relinquet eum illico Spiritus Sanctus, quoniam p. 30. hilaris est nec angustiarum patiens, si fuerit pura habitatio ejus². Desiderio afficitur ab illo recedendi; nam aspernatur compressum pati cum spiritu malo, et cum non inveniat locum Domino, sicut vult, ministrandi, et illa ejus iracundia ipsum contaminet. Nam in patientia Dominus habitat, et in iracundia daemon commoratur. Et ambobus spiritibus cohabitantibus, asperum nec consentaneum est illi homini, super quem habitant isti spiritus. Si paululum absinthii in vas mellis indideris, nonne illud mel istud pusillum absinthii corrumpet et tanta multitudo mellis illo modico absinthio corrumpetur, et sapor mellis amarus fiet nec ullam gratiam habebit mel apud possessorem, quia amarum est nec amplius utile? Sed si absinthium melli non inditum est, dulce invenient hoc mel et proderit domino suo.

Ecce vide ergo quod dulcior est patientia melle et utilis apud Dominum, et in ea habitat (Dominus); iracundia autem amara est, et inutilis. Et si mixta fuerit iracundia cum patientia, polluitur patientia, nec utilis erit sapor ejus apud Dominum. Et dixi ei: volo amaritudinem iracundiae cognoscere, ut me ab illa custodiam. Et dixit mihi: sin vero te non custodieris ab iracundia, perderis tu cum tota domo tua, nec tibi est ulterius spes vitae. Abnue iracundiam et recede ab ea, nam ego sum tecum: et omnes, qui poenitentiam agunt toto corde suo, vincent iracundiam et ab illa recedent, quoniam ego cum iis sum et p. 31. eos custodio, nam justificati sunt a justo angelo omnes, qui poenitentiam agunt.

c. 2. Et dixit mihi: audi nunc agendi rationem iracundiae, quam mala sit, quomodo pervertat servos Domini ratione sua, quomodo eos ab-

¹ Sine dubio መረኘ: lapsu calami pro መኃሪ: misericors exscriptum est.

² Hic locus manifesto corruptus ita restitui potest: ወደመወቅ: ለእመ: ኢኮነ: ንጹሐ: ማኅደሩ: ወደጽሀቆ: et coarctatur, si domicilium ejus non mundum est, et desiderio.

errare faciat a justitia. Et eos, qui perfecti sunt in fide, non potest vincere, quia virtus Domini cum illis est. Stultos autem, qui dubitant, abnegare facit. Sicut species hominis¹ cujus talis est indoles, intrat in cor illius hominis, sive viri sive mulieris, et licet incolumes sint res, irascitur, aut ob negotia domus, aut propter cibum, sive alia quaedam sit causa inanis, aut propter amicum, aut ob dandum et accipiendum, sive (alias) hujus generis res stultas. Nam haec omnia stulta sunt, et peccata cordis et inania servis Domini. Patientia autem magna est et valida et virtutem habet fortem et gravem, et hilaris est et sedet in amplitudine magna et gaudet laetitia, quia tristitiam non habet et glorificat et psallit Domino omni tempore. Nam nihil habet, quod ipsi amaritudinem creet; semper quieta sedet in simplicitate: haec igitur patientia manet cum illis, quorum fides perfecta. Iracundia autem primo stultitia est et aberratio et ignorantia. Et stultitia gignit iracundiam, et iracundia procreat amaritudinem et amaritudo procreat tentationem, et tentatio ad simultatem provocat. Et simultas tot malorum est peccatum infinitum. Cum autem hi omnes spiritus habitant in uno vase, illud vas non amplius capax est Spiritus Sancti, et egreditur ex eo; nam hilaris² est ille Spiritus Sanctus, nec assuevit manere cum spiritu malo et amaro; et secedit a tali homine et quaerit quiete habitare cum simplicitate. Et cum discesserit ex homine, apud quem habitabat, fit homo vacuus a Spiritu Sancto et repletur in eo spiritus malus, et aberrat deinde in omnibus quae agit, et peccat in omnibus et infatur a spiritu malo; et obcaecatur cor ejus, et prohibetur, quominus bona cogitet. Talia accidunt iracundo. Recede igitur ab iracundia et a malitia spiritus mali, et ama patientiam et odio habe iracundiam amarā, et fac justitiam, quam Dominus amat. Cave ergo, ne negligas hoc mandatum meum, quod vobis praecepi. Nam cum hujus mandati dominatus fueris, etiam ea, quae deinceps tibi praecipiam, observavisti. Confirmare in iis et validus esto, et confirmentur omnes, qui in iis ambulare volunt.

p. 32.

Mandatum sextum.

Et dixit mihi: praecipio tibi, sicut primo, ut custodias fidem et timorem Domini, purificans teipsum. Et dixi ei: dic, domine. Et

¹ Quod cum absonum sit, legendum est: አምከመ፡ ርአየት፡ ሰብአ፡
cum viderit hominem.

² Si pro ፍውሐን፡ legitur ፍውሕ፡

p. 33. dixit mihi; Volo nunc tibi enarrare viam earum, ut cognoscas, quae-
nam earum fortior sit. Nam duplex est vis earum et pertinet ut ad
justum ita ad peccatores. Tu autem crede justitiae, et obtempera ei,
peccato autem resiste. Nam recta est via justitiae, peccati autem sca-
brosa. Tu igitur viam stratam ambula rectam, et derelinque scabrosam,
quoniam praeceps est, et multa scandala habet, et torta est, et multae
spinae in ea, et noxia est iis, qui incedunt in ea. Qui autem viam
rectam proficiscuntur in strata incedunt, nec est quod scandalizet eos, nec
est tortuosum iter eorum, nec insunt spinae in eo. Scito ergo, quod in
illa via melius est tibi incedere. Et dixi ei: equidem, domine, volo in-
cedere in hac via. Et dixit mihi: vade, et omnes, qui toto corde con-
vertunt sese ad Dominum, incedent in ea.

c. 2. Nunc autem audi primam earum. Sunt duo angeli cum homine:
unus quidem justitiae et alter nequitiae. Et dixi ei: domine, quomodo
igitur cognoscam agendi rationem eorum, cum ambo angeli sint mecum?
Et dixit mihi: audi: angelus justitiae quidem hilaris est, et verecundus,
et mitis est et quietus. Qui cum in cor tuum intraverit, cogitare te
faciet de justitia, et de abstinence a fornicatione, et de rebus bonis et
eleemosyna, et de omnibus¹. Haec omnia cum tibi venerint in cor
tuum, scito angelum justitiae esse tecum. Talis est agendi ratio
angeli justitiae; ei crede, et obtempera, et operare opera ejus. Et vide
rursus agendi rationem angeli peccati. Primum omnium iram contrahit
et amarum reddit cor, et mala sunt opera ejus, et abnegare facit servos
Domini. Et cum hic venerit in cor tuum, cognosce ex operibus ejus
et recusa eum. Et dixi ei: nescio, domine, quomodo intelligam eum.
Et dixit mihi: audi. Quando venit tibi ira et amarum fit cor tuum,
iste est tecum; nec non concupiscentia et fornicatio, aut multae oc-
cupationes, et multitudo ciborum et ebrietatis et computationis, et
insatiabilitas corporis, et luxuria, et amor mulierum, et oppressio, et
p. 34. superbia, et loquacitas, et quaecumque his sunt similia, inutilia. Haec
ergo cum venerint in cor tuum, cognosce, istum angelum peccati esse
super te. Tu autem cognosce eum ex operibus ejus, et recusa eum,
nec credas ei, quoniam opera ejus prava sunt nec conveniunt servis
Domini. Persevera igitur, donec omnia opera ejus dediscas. Et ecce
jam enarravi opera utriusque angeli. Intellige igitur et obtempera an-
gelo justitiae et recusa angelum peccati, quia doctrina ejus mala est in
omni actione. Et si quis est vir, qui fidem habet, et venit in cor

¹ Desunt quaedam verba.

ejus cogitatio illius angeli, gloria¹ peccare facit istum virum, sive mulierem. Et si rursus vir aut mulier pravi sint, et venerint in cor eorum opera illius angeli justitiae, necessario ad bona opera eos inducit. Vidi igitur, bonam esse sequelam angeli justitiae et recusationem angeli peccati. Tale est mandatum fidei, ut credas actionibus angeli justitiae; quod cum feceris, vives Domino. Cognosce igitur, pravas esse actiones angeli peccati, quae si non egeris, vives Domino.

Mandatum septimum.

Et dixit mihi: time Dominum et serva mandata ejus. Et servans mandata ejus, esto validus in actione tua. Et quodcumque facias, fac sine hypocrisi. Si Dominum timueris, omnia bene ages. Et talis est timor Domini, ut recuses in omnibus nec timeas daemonem in ulla re. Et si timueris Dominum, dominaberis Satanae, quia potentiam non habet. Qui autem omnium potestatem habet, contemnit²; p. 35. qui autem validus est, ei majestas inest, omnes honorant eum. Omnis enim qui potentiam habet, terribilis est; debilem autem omnes contemnunt. Timeas igitur nec opereris opera Satanae, et recuses eum. Nam duplex est quod timeas; si malum operari nolueris, time Dominum, nec malefacias; et si volueris operari bonum, time Dominum et operare justitiam et rectum.

Et ecce igitur, vide igitur, magnum esse timorem Domini, et validum et gloriosum. Time igitur Dominum, et vives in illo. Et omnes, qui Dominum timent et mandata ejus servant, vivent illi. Et dixi ei: quapropter dixisti mihi, domine: qui servant, vivent illi? Et dixit mihi: quia omnis creatura ejus, quam creavit, timet Dominum, sed mandata ejus non servat. Qui autem timet eum et mandata ejus servat, habet vitam in Domino; qui autem non servant, vitam non habent.

Mandatum octavum.

Et dixit mihi: quidquid creavit Dominus duplex est, et abstinencia quoque duplex est. Nam a quibusdam abstinere oportet, a quibusdam non. Et dixi ei: edoceas me, quaeso, domine, a quo abstinere oporteat, et a quo non. Et dixit mihi: audi, a malo abstine, ne illud facias. Bonum autem fac nec abstineas. Si enim abstineas, ne agas bonum, magnum peccatum

¹ Sed pro **ክብር**: gloria legendum est **ግብር**: necessario.

² Sed legendum est: **ወዘሰ : አልቦ : ጎይላ : ኩሉ : ያስተክብድ**: Qui autem potentiam non habet, eum omnes contemnunt.

erit tibi. A malo autem si abstineas, nec facias, multam tibi procurabit justitiam. Abstine ergo ab omni malo et operare bonum. Et dixi ei: p. 36. quid est malum, a quo abstinenceam? Et dixit mihi: audi, a marita, et a fornicatione, et ab ebrietate injusta, luxuria prava, insatiabilitate, multa comessatione, divitiarum cupidine, gloriatione, superbia, arrogantia, mendacio, calumnia, hypocrisi, ultione, blasphemia, ira, odio, altercatione, rixa. Nam haec sunt pessima omnium, quae agunt homines in vita sua. Ab omnibus his recedere oportet operibus, nam qui ab his non abstinere non potest vivere Domino. Et audi etiam sequentia eorum. Et dixi ei: suntne, domine, pejora quam haec facinora? Et dixit mihi: multa sunt, a quibus abstinere oportet servum Domini: furtum, rapina, oppressio, testimonium falsum, cupido, et malum¹, loquacitas, et omnia his similia; servis Domini etiam abundantia risus mala est. Abstine igitur ab his omnibus, deinde vives Domino. Et haec sunt, a quibus abstinere oportet. Et ut facias, audi nunc, bonum, nec abstineas; fac id. Et dixi ei: domine, quae est operatio boni, ut eam cognoscam et ea vivam? Et dixit mihi: audi bona opera, quae te operari oportet nec abstinere, et operare. Primum omnium fides, timor Domini, caritas, concordia, consensio cordium, verba justitiae, quae verum dicunt, patientia; his quae meliora sint, non sunt, et beatus ille, qui haec servat. Et posteriora audi: custodi viduas et orphanos, et honora servos Domini; hospitalis esto, nam hospitalitas bonum opus fuit olim; mansuetus esto; ne rixeris; humilia teipsum p. 31. omnibus hominibus; senioreni reverere et ambula in justitia; saluta omnes; patiens esto, et missam fac iram nec ultioni indulgeas in corde tuo, et hilares redde moestos, libera afflictione vexatos et redire fac eos, qui aberraverunt a fide; doce afflictos; ne premas debitorem, parce animae, miserere pauperis, et alia omnia, quae his sunt similia, bona opera fac. Cognosce igitur haec esse bona. Et dixi ei: quid est aliud, quod his melius sit, domine? Et dixit mihi: hoc igitur fac, nec abstineas ab illo, et serva mandata mea, et vives Domino. Et si feceris bona nec abstinueris ab iis, vives Domino; et omnes, qui haec mandata servabunt, et in iis ambulabunt.

Mandatum nonum.

Iterum dixit mihi: cave, ne dubites unquam, et in ulla re. Et si quid petieris a Domino, noli dicere in corde tuo: quomodo dabit

¹ Legas ἡδονή: ἡδονή: cupido prava.

mihi Dominus, quod petivi ab eo, cum peccator sim, et multum peccaverim in eum? Noli hoc cogitare, sed toto corde tuo revertere ad Dominum, et pete ab eo sine dubitatione. Ne dubites, et videbis multam misericordiam ejus, quod non derelinquet te et dabit tibi quod petivisti. Nam Dominus non est sicut homo, qui ultioni indulget, sed miseretur creaturae suae. Et tu purifica cor tuum ab omnibus vanitatibus hujus saeculi quae antea tibi enarravi, et pete a Domino et dabit tibi omnia, quae petiveris ab eo: si modo non dubitaveris, non deminuet tibi. Sin autem desperaveris, nihil invenies eorum, quae petiveris. Nam dubitantes desperant Dominum, nec unquam quidquam consequentur. Qui autem strenua fide rogant Dominum confidentes, et inveniunt non dubitantes. Omnis enim homo, qui dubitat, si non poenitentiam egerit, aegre vivet. Purifica ergo cor tuum a dubitatione, et persevera in fide, et confide Domino, ut det tibi omnia, quae rogavisti. Et si quid petieris a Domino, nec statim dederit tibi petitionem tuam, noli desperare, quia cito tibi non dat. Forsitan tentans te propter delictum tuum, quod non meministi, cunctatur dans, quod rogavisti. Tu autem ne desinas petere voluntatem animae tuae, et dabit tibi. Sin autem indignatus es et desperavisti et desiisti petere, vituperavisti teipsum et non illum, qui tibi dat. Cave ergo ne desperes, nam mala est (desperatio) et stulta, et evellit multos e fide. Dubitatio enim filia est Satanae et defraudat servos Domini. Ne dubites igitur; confirma fidem tuam. Nam fides omnia, quae promisit, perficit; dubitatio autem, cum ipsi sibi non credat, etiam nihil consequitur. Vide ergo, quod desursum est fides a Domino, et magnam vim habet, dubitatio autem spiritus est terrenus, qui a Satana, nec vim habet. Tu igitur servi fidei, quae vim habet, et derelinque dubitationem quae nullam habet vim, et vives Domino; et omnes, qui haec cogitabunt, vivent Domino.

p. 38.

Mandatum decimum.

Et dixit mihi: tolle a te tristitiam, nam ea et ipsa soror est dubitationis et irae. Et dixi ei: domine, quomodo soror earum est? Mihi quidem videtur alia esse ira, alia dubitatio, et tristitia alia. Et dixit mihi: stultus tu; an tu nescis, quod tristitia pessimus est omnium spirituum, et affligit servos Domini, et omnium spirituum haec pessime corrumpit cor et opprimit Spiritum Sanctum, et est, quem iterum salvum faciat¹? Dixi

p. 39.

¹ Si legitur: **††††**

ei: equidem, domine, stultus sum nec intelligo hanc parabolam; quomodo potest et interficere et salvare? Et dixit mihi: audi; qui nunquam quaesivere veritatem, nec voluerunt timere Dominum, sed credunt tantummodo et misti sunt cum ethnicis et in multis negotiis hujus saeculi, et omnes, qui hoc agunt, non cognoscunt parabolam, quae a Domino; nam obcaecantur illis negotiis et corrumpuntur. Sicut vinea optima, ubi negligitur, vastatur spinis et herbis multis, ita etiam homines, qui credunt et incidunt in haec negotia multa, quae antea tibi dixi, et aberrare faciunt corda eorum, nec quidquam unquam omnino cognoscunt praeter¹ justitiam. Et etiamsi e libro Domini audiant, cor eorum non nisi in illorum negotiorum meditatione occupatum est, nec quidquam intelligunt. Qui autem habent timorem Domini et quaesiverunt veritatem et auscultant librum Domini, et quorum cor totum est Dominum versus, intelligunt omnia, quae iis dicuntur et cognoscunt, quia timorem Domini habent in se. Nam Dominus² omnis sapientia ibi est. Sequere ergo Dominum et cognosces omnia et intelliges.

C. 2. Et dixit mihi: audi nunc, stulte, quomodo conterat animam tristitia
p. 40. et rursus salvet. Quando ille, qui dubitat, vult aliquid³ consequi, nec attingit iste dubitans, tristitia in spiritum illius viri intrat, et Spiritum Sanctum coarctat. Et iterum cum ira venit homini ob negotium, et irascitur valde, intrat rursus ira et tristitia in cor viri, qui iratus est, et contristatur propter opus suum, quod operatus est, eumque poenitet, quod male fecit: haec igitur tristitia videtur vitam habere, quia poenituit eum mali, quod fecit. Et ambo hi actus tristitia afficiunt Spiritum Sanctum: et dubitatio, quia non consequitur, quod operata est, et ira tristem reddit Spiritum Sanctum, quoniam actio mala est. Et ambo tristitia afficiunt Spiritum Sanctum, et dubitatio et ira. Averte igitur a te iram et tristitiam, nec coarctes Spiritum Sanctum, qui habitat super te. Sin minus, accusabit coram Domino, et te relinquet. Nam Spiritus Domini, qui habitat in hoc corpore, tristitiam non sustinet, nec vult coarctari.

Indue hilaritatem, quae semper gratiam et favorem habet apud Dominum; et gaudium habet. Nam omnis vir laetus est, qui bonum

¹ Fortasse pro **ዘእንበለ**: praeter legendum est **ዘበእንተ**: quod attinet ad.

² Emendare licet **እስመ ገብ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ**: nam ubi Dominus est.

³ Pro **በዘይፈቅድ**: legendum est **በዘይፈቅድ**:

agit, et bonum cogitat et aspernatur tristitiam. Malus autem vir semper male agit. Et primo quidem malefacit, quia tristem reddit Spiritum Sanctum, qui gaudio¹ datus est homini. Et secundo contristat Spiritum Sanctum, quia peccatum fecit, non enim assecutus est, confessus Domino. Et vir, qui semper moestus est, nullam habet vim nec gaudium, quibus offerre² possit in altari Domini. Et dixi ei: domine, quod non offert² in altari gaudium tristitiae. Et dixit mihi: quia tristitia est in corde ejus; si autem commixta est cum gaudio tristitia, non permittit p. 41. gaudium purum ascendere in altare. Sicut, aceto cum vino commixto, non percipitur gustus ejus, ita tristitiae, cum Spiritu Sancto commixtae, non cognoscitur gaudium. Purifica ergo cor tuum ab ista tristitia prava, et vives Domino. Et omnes, qui tristitiam ex se ejiciunt et hilaritatem induunt, vivent Domino.

Mandatum undecimum.

Et ostendit mihi homines sedentes in sedibus, et virum alium sedentem in sella gestatoria reclinatorii. Et dixit mihi: videsne eos, qui in sedibus sedent? Et dixi illi: video, domine. Hi igitur fideles sunt. Qui autem in sella gestatoria sedis reclinatorii sedet, pseudopropheta est, et disperdit cor servorum Domini; dubitantium autem disperdit, non fidelium. Hi igitur, qui dubitant, eorum instar, qui divinationem exercent, ad eum veniunt et desideria sua ab eo rogant. Et ille pseudopropheta, quia nullum omnino in se habet amorem Spiritus Sancti, loquitur, sicut eum rogaverunt et sicut concupiscunt malum, et corrumpit animas eorum iis, quae volunt. Nam vanus est ipse, et vana respondet iis; et illi quoque vani sunt, et sicut interrogaverunt eum, ita nuntiat iis, et prout stultitia hominis, ita respondet ei. Nonnumquam autem etiam verum nuntiat, nam Satanas spiritum suum ei implet, num forte, si possibile sit, unum e justis prosternat. Et omnes, qui firmi sunt in fide, et veritatem induerunt, non sequuntur istiusmodi spiritum, sed recedunt ab eo. Omnes autem, qui dubitant et p. 42. frequenter poenitentiam agunt, sicut ethnici (sunt), et erit iis peccatum majus, quia idololatria est interrogare (eum). Nam si quis interrogat pseudopropheta de omni cura, facta est idololatria, et deserta est

¹ Pro **ዘፍሥሐ**: legendum est aut **ዘፍሥሕ**: qui hilaris aut **ዘለፍሥሐ**: qui gaudio.

² Si pro **ዘያዕርግ**: legitur **ዘየዕርግ**: vertendum est: ascendere.

veritas, et stultitia est ¹. Omnis enim spiritus, cui datur a Domino, non interrogatus, ultro omnia loquitur, quia vis Domini super eum est, et desuper est ille spiritus. Spiritus, qui interrogatus ² respondet secundum voluntatem hominum, terrenus est, et infirmus, nec inest ei robur, nec unquam loquitur nisi interrogatus. Et dixi ei: quomodo igitur, domine, cognoscit homo, qui sit propheta verus et qui sit propheta mendax? Et dixit mihi: audi de utroque propheta, quomodo probando cognoscas prophetam verum et mendacem. E vitæ ratione cognoscas hominem. Et is quidem, qui habet Spiritum Domini super se, placidus est et tranquillus et seipsum humilians, et recedit ab omni malo, nec inest ei concupiscentia vanitatis in hoc mundo, et faciet seipsum tanquam pauperiorem omnibus hominibus, nec quidquam respondet interrogatus, nec solus loquitur, nec quoties voluerit ille propheta Spiritum Sanctum prædicat, sed quando Dominus voluerit, illum enuntiat. Et simulac venerit ille vir, qui Spiritum Domini supra se habet, in medios homines justos, quibus fides Spiritus Domini inest, iis gaudio erit a Domino super coetum illorum hominum justorum.

p. 43. Tunc angelus spiritus prophetici, qui super eum est, adimplet desuper illum virum, et protinus ³ loquitur inter multos sicut voluerit Dominus. Et sic dignoscitur Spiritus Domini, et talis est vis Spiritus Domini. Et dixit mihi: audi de spiritu terræ cui deest vis, et nudus et stultus est. Ante omnia vir, super quem spiritus terræ est, jactabundus est et insatiabilis, et impudens, et verbosus, et luxuriatur multis cibis et multos in errores inducit, et mercedem accipit quando prophetat, et nisi merces detur, non loquitur. Spiritus Domini autem quomodo accipiet mercedem? Nequaquam licet ita agere Spiritum Domini. Isti autem prophetae, qui spiritum terræ supra se habent, nec accedunt ad coetum justorum, et effugiunt ab illis, et eunt ad stultos, qui dubitant, et prophetat illis juxta angulos, et in errores adducit eos, quia iis desideria eorum, omnia quæ sunt inania, dicit, et inania iis respondet: sicut vas inane, si ponitur cum inani, non comprimitur, quippe omnia inania. Et simulac inter eos, quibus Spiritus Domini inest, venerit et gaudium

¹ Si አምላክ፡ pro አምልኮ፡ et አብድ፡ pro እብድ፡ legere malueris, vertere licet: *factus est idololatra et egressus est e veritate et stultus est.*

² Pro ተስእሎሙ፡ legas ተስኢሎሙ፡

³ Si pro ወሶበሂ፡ legitur ወሶቤሃ፡

illis supervenerit, insanit iste vir et timet iste spiritus terrenus, et fugit ab illis et confringitur omnino, nec potest ulterius loqui.

Si in apotheca vinum aut oleum posueris et cum illo lagenam vacuum collocaveris et deinceps illam apothecam remove volueris, istam lagenam, quam vacuum collocasti, vacuum invenies, sicut collocavisti. Sic et prophetae qui inanes sunt, quum venerint inter spiritus justorum, p. 44. quales venerunt, tales invenientur. Et ecce cognovisti vitae rationem utriusque prophetae. Et ex operibus eorum cognoscite eos, et ex vitae ratione illum virum, qui dicit: Spiritus Sanctus super me. Tu autem distingue eum: illi spiritui, qui a Domino venit, vis fortis est; spiritui autem terreno, qui vacuum est, ne credas in ulla re, quoniam non inest ei vis, qui a Satana venit. Audi nunc quoque similitudinem quam tibi dicam. Suscipe lapidem et mitte sursum in coelum et vide, si illud possis appropinquare. Et rursus sume siphonem aquae, et affla in coelum, et vide, si possis perforare coelum. Et dixi ei: quomodo hoc mihi possibile erit, domine? Et dixit mihi: sicut id non possibile est, ita spiritus terreus infirmus est, nec potest videre vim, quae desuper venit. Grana grandinis parvula sunt, et quum in capita hominum cadunt, quomodo dolere faciunt? Et iterum vide quod desuper stillat perforare lapides. Vide igitur: quod desuper descendit, etiamsi parvulum descendit, ejus magna est vis; sic et Spiritus Domini, qui venit desursum, magna vis est, et omnia potest (efficere). Et huic Spiritui crede, spiritum autem terrenum recusa.

Mandatum duodecimum.

Et dixit mihi: remove omnem cupiditatem et malitiam et amaritatem et bonum. Et si veritatem amaveris, oderis concupiscentiam et morietur. Est enim stulta concupiscentia prava, et ad aliena rapit et difficile erudit¹, et horrenda est, et amentia sua valde disperdit homines; maxime autem, si ceciderit in servum Domini et si non fuerit sapiens, peribit illa. Et consumit eos, qui non habent opera bona, qui cupidinem hujus mundi amant, et illos omnes morti tradit. Et dixi ei: quae sunt, Domine, opera concupiscentiae malae, quae homines morti tradit? et edoce me, ut discedam ab illa. Et dixit mihi: audi quibus operibus servos Domini interficiat cupido mala. p. 45.

Primum omnium concupiscentia mulieris, et multum quaestum facere c. 2.

¹ Sed si pro ታላቡ legeris ትላቡ, vertes eruditur.

divitiarum causa, et nimiae escae, et potus, et luxuria, et stultitia est (hoc) servis Domini, quippe haec cupido mala filia Satanae est. Et debes eam recusare. Eam si non egeris, vives Domino; eam autem si fecerint, morte morientur in perpetuum. Nam duplex est cupido: tu autem sequere cupidinem justitiae, et recusa cupidinem peccati, et armare timore Domini. Nam timor Domini habitat in cupidine bona. Et cupido mala simulac te viderit timore Domini armatum et ipsi resistantem, fugiet a te, longe discedens, nec apparebit tibi amplius quia arma tua timet. Tu autem simulac ceperis coronam victoriae, perge ad cupidinem justitiae, et restitue illi victoriam ejus, quam reportavisti, et inservi ei sicut vult. Nam si servieris cupidini bonae eamque egeris, cupidini malae dominari poteris, eamque subjugabis, quemadmodum volueris.

- C. 3. Et velim, domine, scire, quare cupidini bonae serviam. Et dixit
p. 46. mihi: fac justum et rectum, et timorem Domini, et mansuetudinem, et fidem, et omnia bona, et similia horum, et eris electus servus Domini et vives ei.

Et consummatis XII mandatis dixit mihi: ecce nactus es haec mandata, ambula in iis, et consolare eos, qui audient, ut pura fiat poenitentia eorum; nec negligas hoc negotium et invenies gratiam apud Dominum, et qui poenitentiam agent, tibi credent; nam ego tecum sum et adducam eos, ut tibi credant.

Finita sunt mandata duodecim.

Initium similitudinum.

Similitudo prima. Et dixi ei: domine, haec mandata magna et bona et gloriosa sunt et potentia, et possunt exhilarare cor hominis, qui ea servare potest. Sed nescio, domine, an inveniatur homo, qui haec mandata servare possit, quia valde difficilia sunt. Et respondit et dixit mihi: si tu ipse ita te constitueris, ut ea servare possis et tibi proposueris ea servare, facile erit tibi et non difficile, ea servare. Sin autem ipse cogitas, te ea non posse servare, tibi difficile erit. Et nunc dico tibi, si hoc non servaveris, tibi non esse vitam nec filiis tuis, nec domui tuae, quia ipse constitueris non posse servare mandata.

- C. 4. Et repletus ¹ ille ita mihi loquebatur, donec perterritus essem et timerem eum; aspectus enim ejus mutatus est, nam nemo poterat su-

¹ Suppleas **σοφία**: *irā*, quod deperditum est.

stinere iram ejus. Et cum vidisset me timentem et contremiscentem totum, coepit lenis esse erga me et hilaris mecum locutus est, et dixit: stulte et imprudens, quia dubitas nec intelligis gloriam Domini quam p. 47. magna et valida et stupenda et mira sit! Nam mundum creavit propter filios hominum, et omnia quae creavit, homini subdidit et dedit ei omnia, ut in potestate teneret et subjiceret omnia, quae sub coelo sunt. Si autem omnia subjicit filius hominis et in potestate tenet, etiam haec mandata superare debet. Et dixi ei: vir quidem, qui Dominum in corde suo habet, ea superet; qui autem labiis quidem suis Dominum timent, cor autem obcaecatum habent et a Domino longe recedunt, iis sane difficilia sunt haec mandata. Sed meditamini Dominum in corde vestro, o stulti imprudentes, et cognoscetis, nihil esse facilius his mandatis, nec melius quidquam nec dulcius nec justius. Et avertite vos ab operibus Satanae malis, nec eum timeatis quia nullam habet vim. Et ego vobiscum sum, angelus poenitentiae, qui illi dominatur. Nam terrorem tantum habet Satanias, sed vim non habet, et si non timueritis eum, effugiet a vobis. Et dixi ei: audi me, domine, pauca verba dicentem. Et dixit mihi: dic, quod velis. Et dixi ei: domine, homo cupit facere mandata Domini, sed nullus est, qui petat a Domino, ut potentem ipsum faciat; Satanias autem, quia malus est, servos Domini defraudat. Et dixit mihi: non praevalebit illis, si toto corde suo credunt Domino. Satanias quidem potest luctari, at si luctetur, non poterit reluctari, et si ei resistent, vincetur et effugiet confusus. Et omnes ii, qui stulti sunt, timent eum quasi potestatem habentem. Et si homo sit, qui multas lagenas vino bono impleverit, et cum illis paucas posuerit evacuatas, is quum venerit, primum evacuatas visitabit, quia me- p. 48. tuit, ne acidae fiant. Nam lagena evacuata cito acida fit et corrumpitur. Sic et Satanias temptat servos Domini: qui autem perfecti sunt fide, fortiter ei resistent, et effugit ab iis, quia non invenit, ubi in eos introeat. Deinde pergit ad evacuatos, et invenit viam et ingreditur super eos, quidquid vult, iis faciens, et fiunt servi ejus. Ego autem an- C. 6. gelus poenitentiae dico vobis: ne timeatis Sataniam! nam ego missus sum vobiscum qui poenitentiam egeritis toto corde vestro, ut confirmem vos in fide. Credidistis¹ ergo vos Domino qui poenitentiam egeritis, et addideritis peccatis vestris et de spe vestra desperaveritis. Et si reversi fueritis ad Dominum toto corde vestro et egeritis iustitiam

¹ Sed pro ተአመንኩሙ: legendum videtur ተአመኑ: credite!

reliquis diebus vestris, miserebitur vestri, et veniam dabit peccatis vestris prioribus, et vincetis Satanam. Servate igitur mandatum hoc et vivetis Domino.

Sim. 1.

Et dixit mihi: sciatis vos servi Domini, peregrinatores et hospites vos esse in hoc mundo, et remotam esse patriam vestram ab hac regione. Quod cum sciatis, hospites vos et peregrinatores esse et aliam esse patriam vestram, neque hic esse mansionem vestram, cur hic mansionem vestram facitis, et arva et vineta multiplicatis, habitationes inutiles aedificatis? Quod qui facit in hoc mundo, non vult patriam suam, quae illic est. O stulte homo, nonne cognoscis, haec alius esse, et sub alius potestate? Ecce dicet tibi dominus hujus civitatis: nolo te manere in regione mea; exi e civitate mea quia non pares legi meae. Quid ergo facies tu, qui arva et vineas et habitationes et multas possessiones¹ habes? Quid ergo facies his omnibus, quae paravisti, cum expellet te dominus hujus civitatis? „Aut observa legem meam, aut exi e regione mea“. Derelinquesne legem patriae tuae, an servabis legem civitatis ejus propter possessionem tuam? Cave igitur ne tibi perniciosum sit, nec te decet deficere a lege civitatis tuae. Nam cum redire volueris in civitatem tuam, non permittet tibi, quia legem civitatis tuae deseruisti, et concludet in facie tua. Cave igitur tu, sicut hospes remane, nec multiplices opes tuas, exceptis iis, quae vitae tuae sufficiunt. Et paratus remane, ut, cum dominus hujus civitatis te ejiciet, reneges legem ejus nec eam perficias, et exeas e civitate ejus et revertaris in patriam tuam et observes legem tuam hilaris sine murmuratione. Cavete igitur vos, qui Domino servitis eumque cogitatis in cordibus vestris: operemini opera Domini et mandata ejus; memores estote promissionum ejus, quas dedit vobis; credite ei, quod eas faciet vobis, dum servaveritis ejus mandata. Et pro agris emite vobis animas afflictas, prout poteritis. Servate viduas et orphanos, nec eos negligatis. Omnes divitias vestras, quas accepistis a Domino, in hoc expendite, nam propterea divites reddidit vos Dominus, ut ministerium ejus faciatis. Et multo satius est hujusmodi agros et aedes emere, quibus patriam tuam feliciter nanciscaris tum, cum in eam reverteris. Nam bona est et laeta, nec inest ei moeror. Vitae rationem gentium ne sequamini, quia non decet vos servos Domini. Negotia vestra gerite, nec intervertatis² opes aliorum, quippe quod malum sit. Negotia tua gere et vives.

p. 49.

p. 50.

¹ Pro ሰዙሐ፡ legas ወሰዙሕ፡

² Pro ወኢታስቆቅወዎ፡ lugeatis legendum est ወኢትሰቂቀዎ፡

Initium¹. Cum irem per campum, vidi arbores et palmites vitis, Sim. 2.
et ut reputabam, quod vitis, si non reclinat in hac arbore, non potest
fructum multum facere, si in terra recumbit, et quem facit fructum, cor-
ruptum facit, nisi recubuerit in hac arbore.

Videsne igitur, hanc arborem multos fructus ferre, non pauciores
hac vite, imo plures? Et dixi ei: quomodo, domine, plures? Et dixit
mihi: haec vitis simulac palmites propagat super hanc arborem,
multum et bonum fructum facit: sin autem in terra recubuerit, malos
et paucos fructus fert. Haec autem similitudo de servis Domini est et
de divite et paupere. Et dixi ei: quomodo, domine? edoce me. Et dixit
mihi: audi de iis et de fructibus eorum. Et apparuit mihi pristinus pastor,
et dixit mihi: qui tu solitarius disquisis de illa arbore et de illa vite? Et
dixi: disquiro, domine, quia societate secum conjunctae sunt. Et dixit
mihi: hae duae arbores in similitudinem (positae) sunt servis Domini.
Et dixi ei: velin scire, domine, similitudinem ambarum harum arbo-
rum, quam dixisti. Et dixit mihi: videsne arborem hanc et vitem? Et
dixi ei: video, domine. Et dixit mihi: haec vitis fructificat, haec
autem arbor non fructificat. Et haec vitis ad eum pertinet, qui divitias
habet, sed a Domino pauper est, et sollicitus de divitiis suis, exigua
praestat in voluntate Domini. Eaque (quae praestat) obtusa sunt, nec p. 51.
in cor intrant, nec iis inest robur. Sin autem innixus fuerit dives
paupere, eumque custodiverit in iis, quae necessaria sunt, confisus,
quod, si custodierit pauperem, mercedem accipiet a Domino, quia pauper
dives est in voluntate Domini et in fide, et oratio ejus magnam vim
habet apud Dominum, et propterea custodiat dives pauperem in omnibus
sine dubitatione; — et simulac custodierit dives pauperem in omnibus
sine dubitatione, orabit pauper pro divite ad Dominum, gratias agens,
quod ipsum custodierit. Et ambo faciant hoc opus, et pauper et dives,
scilicet pauper oratione sua ad Dominum, et dives, quia praestat pau-
peri ex iis, quae ei largitus est Dominus et dedit. Et hominibus qui-
dem videtur non fructificare haec arbor, et nesciunt, etiamsi non pluerit,
tamen hanc arborem humidam esse et semper aquam habere et irrigare
hanc vitem, nec non hanc vitem, cum semper aqua irrigata sit, fructum
facere et pro ipsa et pro² hac arbore. Ita etiam pauperes, quia orant

¹ scilicet *alius similitudinis*, quae verba deperdita sunt.

² Legas אֲחִיז: pro חִיז:

ad Dominum pro divite, et iterum divites, qui custodiunt pauperes, erunt cōsortes in operibus justitiæ. Haec qui facit, eum Dominus non derelinquet, et inscribet eum in libro vivorum. At beati ii, qui habent et sciunt a Domino se locupletatos esse; nam qui hoc scit, bona opera agere potest.

Sim. 3. Et ostendit mihi arbores bonas multas quae folia habebant; mihi autem videbantur aridae omnes, quia sibi similes erant omnes arbores. Et respondit et dixit mihi: hae arbores, quas vides, illi sunt qui in hoc mundo vivunt. Etenim non dignoscuntur justī nec peccatores; pares
p. 52. sunt omnes. Hic enim mundus hiems est justis, nec dignoscuntur, quia cum peccatoribus degunt. Sicut hieme abjiciunt folia arbores, pares sunt nec dignoscuntur justī et peccatores, sed pares sunt.

Sim. 4. Et ostendit mihi iterum arbores multas, quarum aliae germinabant, aliae aridae erant. Et dixit mihi: videsne has arbores? Et dixi ei: video, domine. Et dixit mihi: hae arbores, quae germinaverunt, justī sunt qui habitaturi sunt in mundo futuro, nam mundus futurus aestas est justis, peccatoribus autem hiems est.

Et cum illucescet misericordia Domini, ea die dignoscuntur, qui Domino inserviunt, et omnes cognoscent eos. Sicut aestate uniuscujusque arboris fructus dignoscuntur, ita etiam fructus justorum in hoc mundo dignoscuntur. Gentes autem et peccatores sunt hae arbores, quas vidisti aridas et sine fructu: tales ii etiam in illo mundo; comburentur, ut aridae arbores, peccatores. Et comburentur, quia peccaverunt nec poenitentiam egerunt, et gentes quoque comburentur, quia creatorem suum non cognoverunt. Tu autem fer tibi fructum, ut illa messe fructus tuus dignoscatur, nec multiplices negotia tua: nam quibus negotia multa, eorum multa peccata, quia non vacant ministerio Domini, quapropter non inveniunt, quod petierunt. Cui autem unum negotium est, is Domino inservire potest puro corde. Quod si feceris, poteris fructificare in mundo futuro.

Sim. 5. Et cum jejunarem sedens in monte quodam, et gratias agerem Domino pro omnibus quae mihi fecerat, vidi illum pastorem sedentem apud me. Et dixit mihi: quare cum diluculo huc venisti? Et dixi ei:
p. 53. quia stationem habere¹ volo. Et dixit mihi: quid est stationem habere¹?

---

¹ vel: *excubias (diurnas) statuere.*

Et dixi ei: jejuno, domine. Et dixit mihi: quid est jejunium, quod jejunas? Et dixi ei: sicut soleo, domine, sic jejuno. Et dixit mihi: nescis Domino jejunare. Neque est hujusmodi jejunium, quod jejunas ei. Vanum, non tibi proderit. Et dixi ei: noli ita dicere, domine! Et dixit mihi: non est gratum hujusmodi jejunium, quod jejunas. Et dixit mihi: audi. Dominus non vult hujusmodi jejunium, quod non prodest, quoniam justitiam non perficis. Ergo quando jejunas, noli quidquam nequiter facere, et servi Domino corde puro, neque cupidines malas in animo verses, et Domino Deo vives.

Audi similitudinem, quam dicam tibi, de jejunio. Erat quidam c. 2. et habebat praedium rusticum; ejus partem unam obsevit vineis, et elegit unum e servis fidum qui ei gratus erat. Et cum iter facturus esset, vocavit eum et dixit ei: accipe hoc vinetum, quod plantavi et fac ei saepem, donec veniam; sed aliud quidquam ne facias ei, donec veniam, et serva mandatum meum, et manumittam te deinceps. Et peregrinatus est herus ejus. Et ivit iste servus et fecit saepem vineae, et exstirpavit ejus herbas et pastinavit eam. Et fructifera facta est, et speciosa et admodum fecunda. Et post multum tempus rediit herus servi et intravit in vineam, et vidit eum bene fecisse, eamque circumsepsisse et pastinavisse, et evulsisse herbas, et fecundam factam esse eam. Et gavisus est herus omnibus quae servus fecerat. Et vocavit filium suum dilectum, qui haeres erat, et amicos, qui consiliarii ejus erant. Et dixit iis: omnia, quae huic servo meo praecepi, fecit, et plus (quam praecepi) fecit. Et gavisus est servus, quia testis ei fuit herus ejus operis bene perfecti. Et dixit illis: equidem manumissionem promisi huic servo, si fecisset id, quod ei praeceperam: et fecit illud, et bene fecit et addidit plura. Volo igitur eum heredem cum filio meo constituere. Et placuit filio, ut servus ejus haeres fieret. Deinde instituit convivium herus ejus et misit ei cibos multos. Et sumpsit ex his, quod ipsi sufficiebat et quod reliquum erat, misit conservis suis, et acceperunt illi quoque et laetati sunt, et oraverunt pro illo, ut admodum honoraret eum dominus ejus. Et audivit dominus omnia quae fecerat, et convocavit servos suos et servum suum, et exposuit eis, quomodo usus sit illis cibis, quos acceperat; et magis etiam ei bene voluerunt, ut cohaeres filii esset. p. 54.

Et dixi ei: domine, equidem non intelligo hanc similitudinem, nisi c. 3. eam mihi explicueris. Et dixit mihi: quidquid vidisti, explicabo tibi. At serva mandata Domini; et si quid praeterea feceris, majorem honorem tibi efficiet. Et dixi ei: domine, quod jussisti me, custodiam,

quoniam mecum es. Et dixit mihi: ero (tecum), quia opera bona cogitas. Hoc igitur jejunium bonum est, ut malum non facias. Et purifica cor tuum e cupidine mala, et hoc modo perfectum erit jejunium tuum. Et cum jejunas, noli edere quidquam praeter panem et aquam, et computato sumtu ciborum tuorum illius diei, quo egrederis in jejunium, da eum (sumptum) inopibus, et humilia te ipsum, ut pauper e labore tuo satietur et pro te oret. Hoc igitur jejunium gratum et bonum est coram Domino, et omnes qui ita (illud) custodiunt, beati sunt.

c. 4. Et deprecatus sum eum, ut jam mihi similitudinem agri et vineae et heri et servi et saepis et herbae, et ejus, quod exstirpatum est, et filii et amicorum ejus explicaret.

p. 55. Et dixit mihi: molestus es. Et dixi ei: ita domine. Omnia, quae mihi ostendisti, nisi explicaveris mihi, nescio quae sint. Et dixit mihi: quamdiu inest Dominus cordi tuo, pete ab eo sapientiam et dabit tibi; ii autem, quorum cor perturbatum est, sunt desperantes et petentes ab eo. Sed Dominus, quoniam multa est ejus misericordia, omnibus, qui ab eo petunt, dat.

c. 5. Audi nunc: praedium rusticum hic mundus est, et ejus herus creator est; et servus ejus filius Domini est; et vinea populus est, et saepes sunt angeli, et herba exstirpata peccatum est, et cibus, qui ei missus est, mandata sunt, et amici ejus archangeli sunt, et peregrinatio sunt dies, qui usque ad adventum ejus restant. Et dixi ei: domine, magnum et mirum est hoc, nec quisquam hoc intellexisset. Etiam illud dic mihi, quod te interrogabo: quomodo servo assimilasti filium Domini?

c. 6. Et dixit mihi: nequaquam in similitudinem servi cadit filius Domini, nam ei¹ magna potestas est. Et dixi ei: edoce me, domine. Et dixit mihi: audi. Haec vinea, quam plantavit, populus est, quem creavit et dedit filio suo. Et filius angelos iis praeposuit, ut eos custodirent, et purificavit eos a peccatis, multum patiens et laborans; nemo enim vineam pastinare potest sine labore. Is autem, postquam peccata populi sui depurgavit, in via vitae eos duxit iisque legem, quam a patre suo traditam acceperat, dedit. Audi: Spiritus Sanctus, qui omnia creavit, habitavit in corpore, quod voluit. Id corpus bene servavit in justitia et puritate, nec inquinavit uspiam istum Spiritum, et consors ejus factum est, quia Domino corpus istud placuit, et consilio

¹ Pro *on.e*: legas *on.e*:

cum filio et cum angelis gloriosis inito¹ eos haeredes constituit. Ecce explicavi tibi hanc similitudinem.

Et dixi ei: laetatus sum, quoniam hanc explicationem audiui. Et dixit mihi: audi nunc, purifica corpus tuum, ne spiritum illum, qui super te habitavit, profanes; si inquinaveris corpus tuum, non erit tibi vita. Et dixi ei: domine, si quis antea peccavit per ignorantiam, priusquam haec verba audirentur, habetne vitam²? Et dixit mihi: quod attinet ea, quae prius per ignorantiam (commissa sunt), Dominus solus ei potest veniam dare, nam multa est misericordia ejus. Sed nunc custodi te, ne corpus et spiritum tuum inquines, et vives Domino.

Et ut sedebam domi et glorificabam Dominum propter omnia, quae videram et propter mandata, quia bona sunt, dixi in corde meo: beatus ego, scilicet si ea fecero! Haec dum cogitabam, subito eum mecum sedentem vidi. Et dixit mihi: quare dubitas de mandatis? Bene poenitentiam agit³. Si non perfecerit haec mandata, vana est ejus poenitentia. Abjicite a vobis malum hujus mundi, et constantes estote in fide Domini, neque amplius peccetis, et vivetis Domino. Et postea dixit mihi: veni, eamus in agrum, et ostendam tibi pastores ovium. Et dixi ei: surge, domine. Et cum pervenissemus in agrum, ostendit mihi quendam pastorem juvenem, indutum vestimento croceo; pascebat autem oves permultas, et oves ejus saturae, exsultantes hic et illic; et pastor quoque valde laetus et discurrens apud oves.

Et dixit mihi: videsne hunc pastorem? Et dixi: ita, domine. Et dixit mihi: ille est angelus voluptatis; is cupidine mala servos Domini a justitia seducit; eorum alios in mortem, alios in perniciem inducit. Et dixi ei: nescio equidem, domine, quis in mortem, quis in perniciem eat. Et dixit mihi: audi: hae oves, quas exsultantes vidisti, sunt ii, qui semet impuritati hujus mundi tradiderunt, nec poenitentiam inveniunt qua salventur, quia blasphemaverunt nomen Domini: hi in morte sunt. Illae autem, quae non exsultant et in uno loco pascuntur, ii sunt, qui semet voluptati tradiderunt, Dominum autem non blasphemaverunt. Hi quoque egressi sunt e justitia, sed iis est poenitentia, qua

¹ Si pro ወተማከሮ : legas ወተማከሮ :

² Pro ዘበሕይወት : legas: በዘሕይወት :

³ Locus corruptus.

- salventur. Pernicies enim redintegrari potest, mors autem est interitus in aeternum. Deinde iterum cum paululum progressus essem, ostendit mihi pastorem magnum et efferatum, et quasi maligna videbatur facies ejus, et vestitus erat pellibus caprinis albis, et gestabat peram in humeris et baculus ejus admodum fortis (durus), cujus extrema pars altera acuta erat, in altera autem flagellum magnum; et saevus aspectus ejus, et terribilis facies ejus. Et timui eum. Et hic pastor [accipiebat¹] illas oves ab illo pastore juvene, et illas, quae voluptati deditae erant et exultabant, easque compellebat in praecipitium, spinis et tribulis refertum, nec poterant transire spinis et tribulis implicitae. Et flagellabat eas et valde affligebat, et propellebat huc et illuc, ad cursum eas impellens et ne minime quidem requiem iis concedens.
- c. 3. Et tristis factus sum ob eas, quia admodum eas cruciabat nec unquam sinebat requiescere. Deinde dixi illi pastori, qui mecum loquebatur: domine, quisnam est hic pastor saevus, qui caret misericordia nec unquam miseretur illarum ovium? Et dixit mihi: hic est angelus castigationis, qui traditos accipit eos, qui aberraverunt a Domino et ierunt in cupidine peccati hujus mundi, et castigat eos, quantum iis congruit, castigationibus acerbissimis variis. Et dixi ei: velim scire,
- c. 4. domine, qualis sit hic cruciatus, castigationes variae². Et dixit mihi: haec castigatio deliciarum et lasciviae unius horae est. Et afflictio unius horae XXX dierum vim habet. Et si quis deliciis et lasciviae vixerit unam horam, castigabitur unum diem: erit vis afflictionis illius diei anni spatium. Et qui deliciis vixerit, quot dies iis vixerit, totidem annos castigabitur. Et vide paucos esse dies deliciarum et lasciviae, dies autem afflictionis, quibus castigatur, multos. Et dixi ei: quia non intellexi, doce me de diebus deliciarum et lasciviae, nec non de castigatione accuratius mihi expone. Et respondit et dixit mihi: mirabilis amentia tua, nam te ipsum purificare, et corde (?) tuo Domino servire non vis. Cave igitur, ne forte dies tui praetereant, dum stulti similis es. Audi nunc sicut vis, ut intelligas. Is, qui unum diem deliciis et lascivia gaudet, agit quod
- p. 59. vult, nec cogitat negotium suum, quia multa amentia cum eo est, et postero die obliviscitur ejus, quod fecit, nec memor erit deliciarum et lasciviae propter amentiam, quae in eo est. Castigatio autem atque afflictio cum unum diem supervenerit homini, annos permanet, quibus castigatur et patitur, quia recordatio est passionis et castigationis.

¹ זכךז: suppleas.

² Locus mancus.

Et cum passus et castigatus fuerit per omnes annos suos, tunc istae deliciae et lascivia memoriae inhaerebunt et cognoscet jam, propter illas ipsum hac mala afflictione affectum esse. Et ita omnes homines, qui deliciis et lasciviae sese dant, castigantur, quia in vita animas suas morti tradiderunt. Et dixi ei: quatenus sunt deliciae pravae? Et dixit mihi: omnis res quam agit homo, ut ipsum delectet¹. Et iracundia ejus secundum voluntatem ejus agit et naturam ejus delectat, et qui scortatur et uxorem alius adit, et qui concubat et peccat, et calumniator, et mendax, et defraudator, et raptor, et qui facit similia his, in castigationem suam agit, et actione sua oblectatur. Et omnes hae deliciae pravae sunt servis Domini: et propter haec peccata haec castigatio eos percellit eosque hoc cruciatu affligit. Sunt etiam gaudia, quae salutem afferunt hominibus: nam multi sunt, qui bonum operantes gaudeant. Sed hoc gaudium utile est servis Domini et salutem praebet ei homini, qui ita agit. Gaudium autem pravum (quod attinet), ecce illas tibi exposui, quae iis supervenient, castigationes et afflictiones, si quidem ita perseverabunt.

Similitudo octava.

Sim. 7.

Et post paucos dies vidi eum in eodem campo, ubi illos pastores p. 60. videram. Et dixit mihi: quid quaeris hic? Et dixi ei: veni, domine, ut jubeas angelum castigationis exire e domo mea, quia vehementer constrinxit me afflictione. Et dixit mihi: oportet te affligi, nam ita de te praecepit angelus gloriosus, quia te probare vult. Et dixi: domine, quid mali feci, ut me huic angelo traderes? Et dixit mihi: audi. Peccata tua multa sunt, et ille te huic angelo tradidit; nec non domus tua magna peccata et crimina commisit, et iratus est angelus gloriosus propter opera eorum; et propterea jussit te affligi per quosdam dies tuos, ut isti quoque poenitentiam agant et se ipsos purificent a concupiscentia hujus saeculi. Et cum purificati fuerint, tunc haec castigatio ab iis removebitur. Et dixi ei: domine, si illi ita egerunt et hoc modo eum exasperant, quid ego feci, ut castiger? Et dixit mihi: nihil; attamen quia illi non affliguntur, quamdiu tu paterfamilias incolumis es. Sed simulac tu affligeris, istos quoque necesse est affligi; et cum tu incolumis es, nihil est, quo affligantur. Et dixi ei: ecce, domine, poenitentiam egerunt toto corde suo. Et dixit mihi: ego quoque scio,

¹ Legas **ῥῆθ-η**:

p. 61. eos poenitentiam egisse. Qui igitur poenitentiam egerunt, iis statim peccata remittenda esse putas¹? Nonne potius omnibus absolutis? Ceterum aequum est, eum, qui poenitentiam agit, animam suam affligere et se ipsum humiliare valde in omnibus operibus suis, et multas variasque afflictiones pati. Simulac afflictiones futuras perpessus est, necessario ejus miserebitur is, qui omnia creavit et firmavit, et remedium dabit; eaque omnia (tum), cum eum, qui poenitentiam agit, cor suum ab omni opere pravo purificare viderit. Tibi autem expedit affligi, et domui quoque tuae. Et quare plura loquar tibi, quum te affligi oporteat, sicut jussit angelus Domini ille, qui te mihi tradidit? Et propter hoc gratias age Domino, quia tibi monstravit², quod tibi prospexit, et tibi afflictionem tuam nuntiavit, ut eam praescias, et admodum patienter eam perferas³. Et dixi ei: domine, tu cum mecum es, potero patienter ferre omnem afflictionem. Et dixit mihi: et ego ero tecum, et angelo castigationis mandabo, ut lente et leviter te affligat. Sed aliquot dies affligeris, et iterum restitueris in locum tuum. Tantum te ipsum humilians persevera et ministra Domino puro corde. Nec non domus tua et filii tui ambulent in mandatis meis, quae mandavi tibi. Et poenitentia tua pura et firma erit. Et si servaveritis hoc et tu et domus tua, removebitur a te omnis afflictio. Et ab omnibus, qui ambulabunt in his mandatis meis, discedet deinceps, et longe admodum recedet ab iis, nec invenietur nec erit.

Sim. 8.

Similitudo nona.

p. 62. Et ostendit mihi arborem, quae vocatur Itēa, magnam, campum et montes obtegentem, et sub umbram ejus arboris venerunt omnes, qui vocati sunt in nomine Domini. Ibi, ubi stabat angelus gloriosus valde, et alta illa arbor; et habebat falcem magnam et secabat ex ramis arboris et dabat e ramis populis qui umbra arboris fruebantur. Exiguas autem virgas iis dabat singulas cubitales. Et postquam omnes virgas suas acceperunt, deposuit falcem ille angelus; arbor autem incolumis mansit, nec quidquam illius laesum erat, sed sicut antea vidi eam. Quare miratus dixi: quomodo tot excisis ramis ejus incolumis evasit arbor,

¹ Pro **ይመስለኝ**: *pulo* aut **ኢይመስለኝ**: *non pulo* aut **ይመስለክ** **ኑ**: *putas?* legendum est.

² Pro **ርእየ**: *legas* **አርአየ**:

³ Pro **ወትዐገሥካ**: *perpessus es* **ወትዐገሥ**: *perferas patienter*.

nec uspiam laesa est? Et dixit mihi iste pastor: ne mireris, quod integra evasit arbor et existit, cum secti sint ejus rami. Sed mane adspiciens, et omnia exponentur tibi, quid sit hoc et iste angelus, qui populo virgas dedit.

Et poscebat rursus ab eis et colligebat ab eis sicut receperunt, et vocabat eos ad se, et accipiebat virgas eorum singulorum, et accipiens ille angelus Domini eas examinabat. (I) Et erant, qui virgas suas porrigebant aridas et quasi a tineis consumptas. Et jussit angelus eos, qui hujusmodi virgas porrigebant, seorsum stare. (II) Et alii porrigebant aridas sed a tineis non consumptas, et eos quoque seorsum jam stare jussit. (III) Et porrigebant alii, socii eorum, semiaridas et ii quoque seorsum steterunt. (IV) Et porrigebant alii virgas suas semiaridas et scissuras habentes: et ii quoque seorsum steterunt. (V) Et porrigebant alii virgas suas virides et scissuras habentes, et ii quoque seorsum steterunt. (VI) Et porrigebant alii, socii eorum, virgas suas, quarum pars dimidia viridis et dimidia arida erat, et ii quoque seorsum steterunt. (VII) Et porrigebant alii virgas suas, quarum duae partes virides et tertia arida; et ii quoque seorsum steterunt. (VIII) Et porrigebant iterum alii virgas suas, quarum duae partes aridae, et tertia viridis, et ii quoque seorsum steterunt. (IX) Et porrigebant socii eorum virgas suas totas virides et paululum tantummodo extremitas virgae arida, et erant scissurae in iis; et ii quoque seorsum steterunt. (X) Et porrigebant alii virgas suas totas aridas, quarum extremitas viridis, et ii quoque seorsum steterunt. (XI) Et porrigebant alii virgas suas, eas totas virides afferentes, sicut receperant ab angelo; et plurima pars hominum tales afferebant et porrigebant virgas suas. Et ii quoque seorsum steterunt. Et magnum inde gaudium hausit ille angelus. (XII) Et porrigebant virgas suas totas virides, adeoque germinantes; et ii quoque seorsum steterunt. Et propter eos quoque valde laetatus est ille angelus bonus. (XIII) Et venientes alii porrigebant virgas suas totas germinantes et in surculis habentes fructum. Et admodum gavisus sunt homines, quorum tales inventae sunt virgae, et ille angelus propter eos exultavit, et hic pastor quoque cum illo admodum gavisus est propter eos.

Et jussit ille angelus Domini afferri coronas, et attulerunt velut e ramis palmae factas. Et coronavit eos homines, quorum virgae germinaverant et fructus quoque habebant eosque in turrin misit. Et illos alios quoque in turrin misit, qui porrexerant virgas suas totas virides nec non germinantes, sed sine fructu in surculis, et eis sigillum dedit,

p. 63.

c. 2.

p. 64.

eorumque omnium vestes pariter erant candidae, sicut grando, et illorum quoque, qui ascenderant in turrin. Et illos quoque, qui virgas suas totas virides porrexerant et omnes eos in turrin misit, eisque vestes albas et sigillum dedit. Quae postquam consummavit ille angelus, huic pastori dixit: ecce, vado ego, tu autem introduce illos intra parietem muri, singulos in eum locum, qui iis convenit; at considera virgas eorum, nec negligas; deinde iis consideratis, dimitte eos, sed cave, ne quis te praetereat. Ego autem juxta altare examinabo eos. His pastori dictis abiit. Et postquam ille angelus discessit, dixit mihi ille pastor: veni, suscipiamus horum omnium virgas et plantemus eas singulas ex ordine, si forte quaedam ex iis reviviscere possint. Et dixi ei: quomodo, domine, reviviscere possunt, cum aridae sint? Et respondit et dixit mihi: haec arbor arbor Itēa est, genus earum, quae cito reviviscunt. Et simulac plantatae sunt illae virgae et radices egerunt, multae ex iis reviviscunt. Sed paulisper agendum eas temptemus et irrigemus aqua: et si quaedam ex iis possunt reviviscere, gaudebimus iis; sin non reviviscunt, non fuero ego negligens. Et iussit me pastor eos vocare e

p. 65.

stationibus eorum, et venerunt singuli ex ordine, et virgas suas pastori porrexerunt. Quas acceptas pastor virgas eorum singulas ex ordine plantavit, et postquam eas plantavit, irrigavit eas, ita ut aqua eas operiret neque visae essent. Et postquam virgas irrigavit, dixit mihi: veni, eamus, et post paucos dies revertamur et omnes has virgas inspiciamus. Nam qui hanc arborem creavit, vult omnes vivere, qui ex hac arbore virgas acceperint. Confido autem equidem, fore, ut cum paululum radices egerint hae virgae, et irrigatae fuerint aqua, multae ex iis reviviscant.

c. 3.

Et dixi ei: audi me, domine, et dic mihi, quid sit haec arbor, nam intelligere non possum, tot ramis ab ea decisis incolumem esse arborem, nec quidquam unquam ex ramis ejus videri decisum¹ esse; et propter hoc eam non possum intelligere. Et dixit mihi: audi: haec arbor magna, quae montes obtexit et campum et omnem terram obumbravit, lex Domini est, quae data est toti mundo; ea est filius Domini, qui usque ad fines terrae praedicatus est. Qui autem sub umbra ejus, populi sunt, qui disciplinam ejus audierunt et ei crediderunt. Hic autem angelus magnus et gloriosus Michael est, qui potestatem hujus populi habet, ut eos custodiat; is enim potestatem habet, ut legem

¹ Pro ተረከበ: legendum est ተመትረ:

ejus cordi eorum, qui ei credunt, inserat; et deinde visitat eos, quibus legem ejus dedit, si custodierint. Et ecce, vide virgas uniuscujusque eorum, nam hae virgae lex sunt. Et ecce vide multas esse, quae germinaverunt et revixerunt ex illis, virgas. Et rursus videbis eos, qui custodierunt legem; eorum omnium videbis sedes uniuscujusque eorum. Et dixi ei: cur, domine, dimidiam eorum partem in turrin misit, et dimidiam tibi? Et dixit mihi: omnes, qui legem ab eo acceptam reliquerunt, in mea potestate reliquit, ut poenitentiam agant. Qui autem jam placuerunt ei et custodiverunt, eos suae potestati submitit. Et dixi ei: domine, quinam sunt illi, qui coronati in turrin ascenderunt? Et respondit et dixit mihi: hi, qui coronati sunt, sunt ii, qui cum Satana colluctati eum vicerunt, qui coronati sunt ob religionem suam. Illi autem alii, qui virgas suas virides porrexerunt et etiam germinantes, sed fructum in surculis non habentes, ii sunt, qui inimicitias passi sunt pro religione sua, nec abjuraverunt legem suam, sed non interfecti sunt. Et illi, qui virgas suas porrexerunt virides sicut eas acceperant, sunt justi et puri, qui valde puro corde ambulaverunt et mandata Domini custodierunt. Et posthac videbis alias virgas eorum, si dimissae fuerint et ¹ examinaverimus eas virgas, quas plantavimus. p. 66.

Et post paucos dies in eum locum pervenimus, et hic pastor in sede illius angeli consedit; ego autem coram eo steti. Et dixit mihi: succinge vestimentum linteum et ministra mihi. Et succinxi vestimentum linteum purum. Et cum me succinctum et paratum ad porrigendum videret, dixit mihi: voca illos viros, quorum virgas plantavimus ex ordine, sicut eorum virgas accepimus. Et exivi in campum et vocavi omnes. Et steterunt omnes ex ordine, et dixit iis: omnes vos evellite virgas vestras et afferte mihi. Et porrexerunt primum ii, quorum virgae aridae et tineis comestae erant: sicut antea non inventae sunt aridae et comestae. Et jussit illos seorsum stare et remanere. Deinde porrexerunt ii, quorum virgae aridae, et quaedam comestae erant: quaedam ex eis inventae sunt virides; aliae autem aridae et tineis comestae. Et illos quidem, qui virgas suas virides porrexerunt, seorsum stare jussit; illos autem, quorum virgae aridae et comestae inventae sunt, cum prioribus jussit stare. Deinde porrexerunt ii, quorum virgae c. 4.

---

¹ Sed ተፈነወ. : ወ dimissae fuerint et lectio prava, e sequenti ፈተ ፍጥሙ. : orta, esse videtur. p. 67.

semiaridæ erant et scissuras habentes. Et multorum ex iis inventæ sunt virgæ virides et sine scissura; aliorum inventæ sunt virides atque etiam germinantes et inter frondes fructum habentes, qualem habebant illi, qui in turrim ascenderant coronati; aliæ inventæ sunt aridæ et comestæ, aliæ semiaridæ et scissuras habentes. Et iussit singulos eorum stare cum sociis suis et quosdam seorsum stare.

C. 5. Et deinde porrexerunt ii, quorum virgæ virides erant et scissuras habebant. Horum omnium inventæ sunt virides et statuit eos cum sociis eorum. Et laetatus est pastor una cum iis, quia omnes se converterunt. Et porrexerunt ii, qui dimidiam partem virgarum suarum

p. 68. aridam habuerant: et e virgis eorum aliæ inventæ sunt aridæ, aliæ totæ virides, aliæ parte dimidia aridæ et comestæ, aliæ germinantes virides et etiam germinantes, et constituit omnes cum eorum sociis. Et porrexerunt, quarum duæ partes virides, tertia arida. Multi ex iis quas porrexerunt, totæ virides, multæ semiaridæ, multæ semivirides, et aliæ aridæ et comestæ. Et omnes dimissi sunt ad socios suos. Et porrexerunt alii diversi virgas suas, quarum duæ partes aridæ, et tertia viridis. Et multi ex iis quas dederunt, dimidia parte aridæ et scissuras habentes et comestæ; et pauci quas dederunt, virides totæ. Et omnes cum sociis suis steterunt. Et porrexerunt, quorum virgæ virides et extrema pars arida et scissuras habens. Et inter hos alii porrexerunt virgas virides totas et etiam germinantes: aliarum autem dimidia pars arida et scissuras habens. Et abierunt hi quoque omnes ad socios suos. Et deinceps porrexerunt, quarum extrema pars viridis et reliquum totum aridum. Et inter virgas eorum omnium plurimæ inventæ sunt virides et insuper germinantes et fructum inter folia habentes; et aliæ virides inventæ sunt totæ. Et propter has virgas gavisus est valde pastor, quoniam ita inventæ sint. Et iverunt hi quoque, inter socios ut starent.

C. 6. Et postquam eorum omnium virgas examinavit pastor, dixit mihi: nonne dixi tibi, hanc arborem cito reviviscere? et ecce, vide quot poenitentiam egerint et salvi facti sint. Et dixi ei: vidi, domine. Et dixit mihi: vidistine jam, multam esse Domini misericordiam et magnam et gloriosam, cumque dedisset spiritum iis, qui digni erant agere poenitentiam? Et dixi ei: quomodo, domine, poenitentiam egere omnes? Et dixit mihi: quorum viderat Dominus corda pura futura esse quosque ei servituros esse toto corde, iis dedit poenitentiam agere. Sed quorum viderat nequitiam et dolum, quod sub oculis hominum, eorum benevolentiam captantes, poenitentiam acturi sint, eis non dedit poenitentiam,

ne rursus deinceps nomen ejus blasphemarent. Et dixi ei: domine, explica mihi nunc, hi, qui porrexerunt virgas suas, quinam sint, et dic mihi eorum opera, ut, cum audiverint ii, qui crediderunt et sigillum acceptum violarunt nec custodierunt, deinde cognitis operibus suis poenitentiam agant. Nam sigillum a te acceperunt, nec gratias egerunt Domino, qui misertus est eorum, et te misit, ut animas eorum renoves. Et dixit mihi: audi; hi, quorum virgae aridae et tineis comestae inventae sunt, ii sunt qui renegaverunt et ab ecclesia defecerunt et in peccatis suis contra Dominum blasphemaverunt, et etiam erubescunt nomen Domini, quod super eos invocatum est. Hi in perpetuum mortui sunt coram Domino. Et ecce vide eorum neminem nec in ulla re poenitentiam agere, cum iis verba mea, quae tibi mandavi, nuntiaveris. His¹ igitur in perpetuum deerit vita. Qui autem aridas porrexerunt², sed non comestas, ii quoque istis vicini sunt, quia hypocritae facti sunt et duplicem doctrinam docent, et pervertunt servos Domini, praecipue eos, qui peccaverunt, nec eos poenitentiam agere sinunt eosque doctrina stulta seducunt. Hi³ autem habent spem poenitentiae. Et ecce, vide multos ex illis poenitentiam egisse, postquam iis nuntiatum est mandatum meum, et adhuc poenitentiam agent. Et omnes, qui poenitentiam non agent, vitam suam perdiderunt; et omnes qui poenitentiam egerunt, iusti facti sunt, eorumque sedes in circulo atrii facta est, et nonnulli etiam in turrim ascenderunt. Et ecce vide, poenitentiam peccatorum habere vitam, derelictionem autem poenitentiae mortem afferre.

p. 70.

Quicumque semiaridas porrexerunt et scissuras habentes, audi de iis omnibus (virgis). Quorum virgae semiaridae sunt, ii ipsi quoque semiaridi sunt; nam dubitant; ii nec vivi sunt nec mortui. Et eae quoque, quae semiaridae sunt et scissuras habent, ii sunt, qui et dubitant et calumniantur; nunquam pacem habent, sed semper dissensionibus agitati. Sed hi quoque spem poenitentiae habent. Et ecce vide, quosdam ex iis poenitentiam egisse et adhuc habere spem poenitentiae. Omnes, qui ex iis poenitentiam egerint, in turre sedem habent; ii autem, qui cunctatione facta poenitentiam egerint, in circulo atrii habitationem habent. Et omnes ii, qui non egerunt poenitentiam et opera sua derelinquere nolunt, mortem moriendo moriuntur. Et

c. 7.

¹ Pro **አለ**: legas **አሉ**:

² Pro **ተመጠዉ**: legas **መጠዉ**:

³ Pro **ወአለሰ**: legas **ወአሉሰ**:

p. 71. qui virides porrexerunt virgas suas, habentes scissuras, ii sunt, qui perpetuo credunt et iusti facti sunt, sed mutuas inter se invidias habent de principatu et honore. Sed hi quoque magnas¹ inter se habent invidias de principatu. Et hi quoque, simulac mandata mea audierunt, iusti fiunt, et sese purificant et cito poenitentiam agunt; et sedem in turre habent. Et si quis ex iis rursus reversus fuerit in malum, expelletur e turre vitamque perdet. Vita autem obtingit omnibus, qui mandata Domini custodient. Nam in mandatis non est invidia ob honorem, sed ut patiens sit homo et seipsum humiliet. Et iis, qui ita se habent, vita est a domino, pravis autem et renegantibus mors est.

c. 8. Qui autem virgas suas porrexerunt dimidia parte virides et dimidia aridas, ii sunt, qui vincti possessionibus nec sanctos secuti sunt. Quare vixerunt, et dimidia parte mortui sunt. Sed multi ex iis sunt, qui mandata mea audierunt et poenitentiam egerunt; et omnes, qui poenitentiam egerunt, in turre habent sedes. Et quidam ex eis in perpetuum abnegaverunt, et hi quidem poenitentiam non habent, quia blasphemaverunt contra Dominum et propter negotiationes possessionum suarum abnegaverunt; et propterea perdiderunt vitam suam, propter nequitiam operum. Et multi ex istis dubitaverunt; et ii quoque adhuc poenitentiam habent, dummodo cito eam egerint, eorumque sedes in turre erit; sin cunctati fuerint in poenitentia, sedes eorum in circulo atrii erit. Si tamen poenitentiam non egerint, vitam suam perdiderunt. Et hi, qui duas partes porrexerunt virides et tertiam aridam, ii sunt, qui abnegaverunt variis modis. Et multi ex iis poenitentiam egerunt et in turrim ascenderunt et permanserunt; et multi in perpetuum abnegaverunt Dominum; ii autem in perpetuum vitam suam perdiderunt. Et quidam p. 72. ex illis dubitaverunt; ii autem adhuc poenitentiam habent, si cito poenitentiam egerint nec in voluptate sua permanserint; sin autem in operibus suis permanserint, mortem deinceps sibi ipsi consciscunt.

c. 9. Et hi², qui virgas suas porrexerunt duabus partibus aridas et tertia virides, ii sunt, qui crediderunt et divites facti sunt. Et cum in voluptate sua habitarent, admodum superbi facti sunt et se ipsos extulerunt, et veritatem dereliquerunt nec iustitiam secuti sunt et cum gentibus vixerunt, et voluptatem ex suis operibus perceperunt, sed a

---

¹ Si pro **ἄλλῃ**: magna legeres **ὁμοῦ**: , vertere liceret: Sed hi quoque stulti sunt, sibi invicem invidentes de principatu.

² Pro **ἁπλῶς**: legas **ἁπλῶς**:

Domino non recesserunt et in fide sua permanserunt, quamvis opera fidei non facerent. Et multi ex iis poenitentiam egerunt, et sedes eorum in turre fuit. Illi autem in perpetuum cum gentibus vixerunt, quos secuti sunt in superbia sua, et Dominum dereliquerunt et opera gentium fecerunt: hi autem gentibus annumerati sunt. Et quidam ex illis dubitaverunt, quia non crediderunt se salvos fore propter opera, quae egerunt, et alia quoque opera contentionis inter eos, et dubitaverunt. Hi autem qui propter pravas suas actiones dubitaverunt, poenitentiam habent, sed cito eos oportet poenitentiam agere, ut sedes eorum in turre sit. Qui autem non egerint poenitentiam et in voluptatibus suis permanserint, iis mors imminet.

Et, qui porrexerunt virgas suas virides cum extrema parte arida C. 10. et scissuras habente, ii sunt, qui perpetuo iusti fuerunt et apud Dominum honorati, sed unum peccatum habent ob res minutas, et parvas contentiones cum sociis suis habent. Et simulac verbum meum audiverint, plurimi poenitentiam agent: erit sedes eorum in turri. Et quidam ex iis dubitaverunt et majores contentiones moliantur. p. 73. Hi autem habent spem poenitentiae: semper iusti fuerunt; et vix unus ex eis perdatur. Ii autem, qui porrexerunt virgas suas aridas cum extrema parte viridi, hi sunt, qui tantummodo crediderunt¹, sed opera eorum opera injustitiae sunt; tamen Dominum non dereliquerunt et nomen ejus in se et in virgis suis tulerunt, non spernentes sed hospitii suscipientes servos Domini. Et audierunt verba Domini et poenitentiam egerunt non dubitantes, et omnia bona opera et iustitiam egerunt. Et quidam ex iis se ipsos afflixerunt, cum actiones suas, quas fecerant, cognoverint. His omnibus in turre sedes et haereditas est.

Et postquam explicationem omnium virgarum consummavit, dixit C. 11. mihi: i, dic omnibus, ut poenitentiam agant, et Domino vivant. Nam Dominus misertus mihi mandavit, ut omnibus poenitentiam daret, quamvis nonnulli non digni sint, qui vivant, propter actiones suas. Sed quia longanimis est Dominus, vult eum salvari propter vocationem, quae facta est per Filium ejus. Et dixi ei: confido, domine, his omnibus auditis eos poenitentiam acturos esse, et scio², quod unusquisque, simulac perspecta habuerit opera sua, Dominum timebit et poenitentiam

¹ ወደባሕቲቶሙ: hoc loco sensum congruum haud praebet.

² Sed si pro አኣምር: legas አኣምን: , veritas credo.

aget. Et respondit et dixit mihi: omnes, qui toto corde poenitentiam agent et sese ab hoc malo, quod tibi dixi, purificabunt, nec iterum peccatis suis quidquam adjicient, iis Dominus priora peccata remittet, si de his mandatis non dubitaverint, et vivent Domino. Et omnes, p. 74. qui peccatis suis adjiciunt et in concupiscentia hujus saeculi ambulant, morti se ipsos subditos faciunt. Tu autem ambula in mandatis meis, et vives: et omnis qui in iis ambulaverit et rectum fecerit, Domino vivet.

Et haec ostendit mihi. Post haec omnia hic mihi locutus est, et dixit: quod visum est¹, post paucos dies tibi ostendam.

Sim. 9.

Initium similitudinis. Post paucos dies scripsi haec mandata et similitudines pastoris, angeli poenitentiae. Et venit ad me et dixit mihi: velim ostendere tibi omnia, quae Spiritus Sanctus tibi ostendit, qui tecum locutus est in effigie Ecclesiae; nam ille Spiritus Sanctus Filius Domini est. Quia adhuc infirmus eras carne, non per angelum suum tibi locutus est. Sed postquam fortis factus es per Spiritum Sanctum, et viribus tuis angelum ejus videre potuisti, tunc de aedificatione turris Ecclesiae in bono et in omni puritate tibi apparuit. Sed ut virgo apparuit tibi. Nunc autem apparuit tibi per angelum, qui idem est ut Spiritus Sanctus ejus. Et oportet te exacte omnia ab eo discere. Idcirco enim ab angelo glorioso missus sum, ut in domo tua remanerem, ut omnia videre posses nec timeres sicut antea. Et deinde abduxit me in Marcadian montem invium, et sedere me fecit in cacumine montis. Et ostendit mihi terram magnam, et circa eam terram duodecim montes, quorum varius erat aspectus. Primus niger sicut p. 75. fuligo; secundus (ut) sicca herba; tertius spinis et tribulis plenus; quartus habebat herbam et dimidia montis pars arida; superior pars viridis et quae radices versus arida; erantque quaedam herbae, quae arescerent, simulac sol incaluit. Quintus mons viridis et asperrimus erat. Sextus mons totus scissuris plenus, alibi exiguis, alibi magnis; et in scissuris ejus erant herbae, et herbae ejus non erant speciosae, sed marcidiae videbantur. Septimus mons habebat herbas: valde speciosae ejus herbae, et fertilis erat totus mons; et omnia genera ferarum et avium pascebantur ab illo monte, et quantum ferae et aves in eo pascebantur, tanto uberiores erant herbae montis.

¹ Legas **HTCZ.H**: quod restat.

Octavus mons habebat fontes plenos, et omnia genera, quae creavit Dominus, e fontibus montis bibebant. Nonus mons omnino non habebat aquam, totus erat vastus, et in eo erant ferae, venenum hominibus letiferum habentes. Decimus mons habebat arbores magnas: eae omnes umbrosae, et sub umbra earum arborum oves sedebant et requiescebant in ea. Undecimi montis densissimae erant arbores, et multi et varii singularum fructus erant et boni ita, ut, qui eas videret, ex iis comedere cuperet. Duodecimus mons totus albus erat et viridis; facies ejus splendens valde, et mons ipse speciosus erat.

Et ostendit mihi in medio monte rupem magnam et albam; e monte ipso emergebat. Rupes autem altior erat his montibus et quadrata, quasi quae contineret totum mundum, et lucida erat, et portam habebat, et porta exsculpta erat, quasi eo ipso tempore exsculpta porta videbatur. Et porta illa magis splendebat quam sol, adeo ut splendorem portae admirarer. Et circa illam portam circumstabant XII virgines. Earum quatuor quae in angulis stabant, videbantur mihi digniores, sed et caeterae dignae erant: et stabant a quatuor lateribus portae, et inter quatuor binae binae¹ virgines erant. Et vestitae erant vestimentis linteis et succinctae; et extensae erant manus earum dextrae tamquam quae suscepturae onus. Et paratae erant, et valde splendidae et speciosae. Quod postquam vidi, miratus sum ipse mecum, quia magnum et stupendum videram. Et rursus cogitabam de illis virginibus, quae cum delicatae essent, ita stabant ut viri robusti, tamquam universum portatae. Et dixit mihi ille pastor: quid cogitas tecum et dubitas et sollicitudinem tibi ipsi affers? Omnia, quae comprehendere non potes, ne quaeras cognoscere tua ipsius sapientia: sed roga Dominum, ut tibi sapientiam det, qua illa intelligas. Post te non potes videre; quod vero ante te, vides. Quod autem videre non potes, missum fac, ne te ipsum perturbes; illud autem, quod vides, intellige, nec aliud quidquam quaeras. Nam omnia, quae tibi ostendi, ego tibi exponam. Vide igitur haec!

Et deinde vidi sex viros excelsos venientes et valde speciosos et gloriosos et similes invicem omnes. Et convocabant multos viros, et hi quoque, qui venerunt, viri excelsi et speciosi admodum et robusti erant. Et jusserunt illi sex angeli viros aedificare turrem super illam

¹ Pro Ἀἱ ἀἱ: ἡ ἀἱ: ἡ ἀἱ: legendum est Ἀἱ ἀἱ: ἡ ἀἱ: ἡ ἀἱ:

rupem. Et magnopere agitabantur illi viri, qui venerunt, ut turrem aedificarent, et cursitabant huc illuc circa illam portam. Illae virgines autem, quae circumstabant apud portam, dixerunt illis viris, ut festinarent in aedificatione turris. Et manus extendebant virgines, tamquam aliquid suscepturae ab illis viris. Et illi sex viri eos jusserunt attollere lapides ex abyssu et aedificare et in aedificationem turris afferre. Et advexerunt decem lapides rectos et albos et circumcisos. Illi sex viri autem eas jusserunt gestare et per hanc portam introducere et illis viris, qui turrim aedificabant, porrigere omnes lapides, quos ad aedificationem turris adveherent. Et acceperunt illae virgines istos lapides primos decem, quos ex abyssu advexerant, et in gestandis singulis lapidibus sese invicem adjuverunt, conjunctim gestarunt (eos).

- C. 4. Sicut circa portam stabant, ita gestabant: eae, quae fortiores erant, in angulis lapidis gestabant. Ita omnes lapides gestabant, et per portam introducebant, sicut jussae erant, et porrigebant eos viris, qui turrim aedificabant. Ii autem excipientes lapides exstruebant, et exstruebatur turris super istam rupem magnam. Angusta autem illa porta erat. Et fundamentum posuerunt illorum decem, et repleverunt illam
- p. 78. rupem totam. Et facti sunt fundamentum aedificationis turris illi decem lapides; illa porta autem totam sustinebat turrim. Et post decem lapides advexerunt alios ex abyssu quindecim lapides. Et eorum quoque bases in exstructionem turris aptatae erant, et a virginibus pariter atque priores gestati sunt. Post hos eduxerunt XXXV et eorum quoque bases turri aptatae erant. Et post hos eduxerunt alios lapides XL; hi omnes in exstructione turris in fundamento positi sunt et facti sunt IV parietes ejus. Et desierunt lapides ex abyssu extrahere, nec non ii, qui exstruebant, desierunt paululum. Et rursus jusserunt isti viri illos homines multos adportare lapides variorum colorum ad aedificationem turris ex omnibus montibus. Et dolaverunt eos isti viri et dederunt virginibus. Virgines quoque eos per illam portam introduxerunt, et in aedificationem turris porrexerunt. Et cum constructi essent isti lapides, colores eorum consimiles facti et in unum colorem album mutati sunt et colorem proprium amiserunt. Quosdam autem lapides illi viri ipsi in aedificationem porrexerunt; ii non albi facti sunt: sed sicut adve-xerunt et immiserunt eos, ita erant, quia virgines eos non porrexerant, per portam introducentes. Isti vero lapides deformes erant in aedifi-catione turris. Quos cum illi VI viri lapides deformes esse in aedifi-catione viderent, jusserunt eos extrahi et ad locum, unde venerant,
- p. 79. reduci. Et dixerunt viris, qui lapides adportabant: omnino ne porrigatis

vosmet lapides in aedificationem; juxta turrim eos reponite, ut virgines eos per portam introducant et in aedificationem porrigant. Nam hae virgines ipsae manibus suis nisi porrexerint per portam, eorum colores ab iis evanescere non poterunt. Nolite igitur laborare frustra.

Et finita est aedificatio illius diei; sed turris nondum consummata erat; futurum enim erat, ut adhuc aedificaretur. Deinde cessatio fuit aedificationis; et illi VI viri jusserunt eos, qui aedificabant, reverti et requiescere. Virginibus autem mandaverunt, ne ab illa turri secederent. Videbantur autem mihi virgines relictæ esse, ut turrim custodirent. Et postquam omnes recesserunt, dixi pastori: quapropter, domine, aedificatio turris non consummatur? Et dixit mihi: non semel adhuc consummatur, nec potest aedificatio hujus turris consummari. Nondum enim venit dominus ejus, examinaturus hanc aedificationem, ut si quis inveniatur lapis deformis, eos mutet; nam sicut ille vult, aedificatur turris. Et dixi¹ ei: domine, velim scire, quid sit aedificatio hujus turris, nec non de hac rupe et porta, et de montibus et virginibus, et de lapidibus, quos ex abyssu extraxerunt nec circumciderunt, sed tales quales exstructi sunt; quapropter primum illos decem lapides in fundamento posuerint, deinde XV, deinde XXX et dein XL; et de illis quoque, quos extruxerunt et rursus extraxerunt et in locum eorum remiserunt: de his omnibus refice animam meam, domine, demonstra mihi ea. Et dixit mihi: si non fueris stultus, omnia intelliges: et deinde post paucos dies veniemus huc, et quod reliquum est videbis et quæ futura sunt turri, et omnes ejus similitudines exacte cognoscēs. Et post paucos dies venit in locum, ubi sederamus, et dixit mihi: surge, eamus ad turrim, nam dominus turris veniet. Et ivimus, eum visuri, ad turrim, sed nemo omnino ibi aderat præter virgines solas. Et interrogavit eas et dixit iis pastor: num venit dominus turris? Et dixerunt ei: nunc venturus est, ut inspiciat aedificationem.

Et post pusillum ecce video homines multos venientes. Et inter eos vir excelsus valde statura, et magnitudine ipsam turrim superans. Et illi VI viri, qui præpositi erant in aedificatione, ibant cum illo a dextra et sinistra ejus, et illi quoque viri, qui in aedificatione laborabant, omnes cum illo erant, et multi alii quoque gloriosi circa eum. Et adcurrerunt illae virgines, quæ turrim custodiebant, salutantes, et coeperunt ambulare a latere ejus circa turrim. Ille autem vir considerabat stru-

¹ Pro ወደቤሉ: legas ወእቤሉ:

cturam ejus et inspiciebat, et unumquemque lapidem contrectabat; et habebat quandam virgam in manu et feriebat lapides, qui exstructi erant, singulos. Eorum nonnulli fiebant nigri sicut fuligo, alii latiores fiebant, alii decurtati; alii fiebant nec albi nec nigri, alii iniqui nec convenientes cum aliis lapidibus, alii multas maculas habentes. Et sic varii lapides vario modo deformes erant in structura.

p. 81. Et jussit eos amoliri omnes illos lapides ex turre, et alios lapides advehere et immittere in locum eorum, unde extraxerant eos. Et dixerunt ei, qui aedificabant: an ex monte vis adportari lapides, quos loco eorum in structuram turris inseramus? E montibus autem eos apportare vetuit, sed e montibus e proximo jussit apportare. Et foderunt in campo et invenerunt lapides albos quadratos, et quosdam rotundos. Et omnes, qui antea in campo fuerant, lapides, eos omnes adportaverunt eosque per portam introduxerunt illae virgines. Et (illi) istos quadratos lapides exciderunt et loco illorum, quos amoverant, imposuerunt. Rotundos autem in structuram non imposuerunt, quia duriores erant, quam qui excidi possent, et longa erat (eorum) fabrica. Et posuerunt eos in radice turris, tamquam quos posthac excisuri et in structuram immissuri essent; nam valde albi erant.

C. 7. His peractis ille vir gloriosus, herus turris, vocavit pastorem et tradidit ei omnes eos lapides, qui collocati erant apud turrim, quos sustulerant e structura. Et dixit ei: diligenter communda hos lapides et immitte eos in structuram turris, eos quidem, qui caeteris coaptari possunt; qui autem non apti sunt, eos rejice, et longe a turri projice. Haec mandavit illi pastori, et abiit a turre cum omnibus, qui cum eo erant. Virgines autem, quae cum eo erant, circumsteterunt turrim eam custodientes. Et dixi pastori: quomodo isti lapides rursus imponi possunt in structura turris, postquam rejecti sunt? Et respondit et dixit mihi: Videsne hos lapides? Et dixi ei: ita, video, domine. Et dixit mihi: ego jam plurimam partem istorum lapidum circumcidam et eos in structura immittam, et convenient cum caeteris lapidibus. p. 82. Et dixi ei: quomodo, domine, possunt lapides, postquam circumcisi sunt, locum suum pristinum implere? Et dixit mihi: omnes ii, qui minores fuerint, in media structura imponentur; qui autem majores inventi fuerint, exteriores imponentur et continebunt eos. Et postquam haec mihi locutus est, dixit mihi: veni, eamus, et post biduum revertamur, et emundemus hos lapides, structurae eos inserentes. Fortasse enim eos circa turrim emundabunt omnes, et si herus ejus subito venerit, nec ambitum turris scopis purgatum invenerit, ne forte irascatur;

et inserentur isti lapides in structuram turris, et ego ne negligens videar hero ejus. Et post biduum venimus ad illam turrim. Et dixit mihi: age, examinemus hos lapides omnes et videamus, si quem in structuram turris immittere possimus. Et dixi ei: age, examinemus eos, domine.

Et coepit primum a nigris lapidibus examinare. Et illi, qui ¹ c. 8. e structura ejecti erant, tales sunt reperti. Et jussit pastor eos a turre removeri. Deinde examinavit extensos ² et sumsit eos et multos ex iis circumcidit et virginibus dedit, ut eos introducant et in structuram inserant. Et sustulerunt eos virgines et imposuerunt eos in mediam structuram turris. Reliquos autem jussit cum nigris reponi, nigri enim et ipsi inventi sunt. Deinde examinavit eos, qui scissuras habebant, et ex his quoque multos circumcidit, et jussit virgines eos foris inserere; sani enim inventi sunt. Qui autem in- p. 83. venti sunt et superfuerunt, ii multum circumcidi non poterant. Et propter hanc eorum inutilitatem eos e structura removit. Deinde examinavit curtos, et multi ex eis inventi sunt nigri, et quidam scissuras habebant magnas. Et jussit eos quoque ad eos, qui ejecti erant, transferre et qui ex eis reliqui erant, eos circumcidit et emundavit, et in structuram inseri jussit. Et sustulerunt eos virgines et imposuerunt in structuram in media turre et aptaverunt eos, quia infirmiores erant. Deinde examinavit eos, qui dimidii albi erant et dimidii nigri: et multi ex iis inventi sunt nigri, et jussit hos quoque ad eos, quos removerant, transferre. Reliqui autem inventi sunt omnes albi: et hos quoque portaverunt virgines et exteriores imposuerunt eos in structuram; sani enim erant, et poterant eos, qui in structura impositi erant, continere, quia prorsus non laesi erant. Et examinavit duos, qui non erant aequales; et pauci ex eis rejecti sunt, quoniam excidi non potuerunt, nam admodum duri erant. Et reliquos circumcisos portaverunt virgines et imposuerunt eos in mediam structuram turris et aptaverunt eos, quia infirmiores erant. Deinde examinavit eos, qui maculas habebant; et pauci ex eis nigri facti erant, et rejecerunt eos ad caeteros. Et reliqui albi inventi sunt; et hos quoque imposuerunt virgines in structuram, exteriores, quia firmi erant.

¹ Legas: ወእልክቱ፡እለ፡

² Si pro ስፋሐት፡ legitur ሕሰ-ፋት፡ scabiosos, Aethiops cum Graeco et Latino concordabit.

- c. 9. Deinde venit examinaturus albos rotundos. Et ait mihi: quid facies mihi de his lapidibus? Et dixi ei: quid scio ego, domine? Et dixit mihi: nihilne de iis excogitas? Et dixi ei: ego, domine, nescio hanc artem, nec lapicida sum, nec possum excogitare illud. Et dixit mihi: nonne vides eos valde rotundos esse? Et si eos quadratos redigere velim, multum ex iis demendum sit: necesse est eorum quosdam imponi in structuram. Et dixi ei: domine, si necessario quidam imponendi sunt, cur temet vexas nec secernis ex iis maximos quosque et albiissimos; et dola eos¹. Et imposuerunt eos virgines extrinsecus structurae. Reliquos autem deduxerunt in campum, unde eos attulerant, sed rejecerunt eos, quia adhuc paululum eos vult exstrui in turrim. Necesse est hos lapides inserere structurae, quia herus hujus turris eos structurae inserere vult, quia admodum albi sunt. Deinde vocaverunt mulieres XII venustas et pulchras aspectu; et vestitae erant vestimentis nigris et succinctae erant, et extensae earum manus et soluti capilli earum. Mihi autem hae mulieres insanae esse videbantur. Et jussit eas pastor tollere illos lapides, quos e structura removerant et in montes, unde eos apportaverant, auferre. Et sustulerunt illae mulieres venustae istos lapides, et reposuerunt eos in loco eorum, unde eos attulerant. Et postquam omnes lapides remoti sunt, nec ullus lapis circa turrim reliquus fuit, dixit mihi ille pastor: veni, circumeamus hanc turrim, et videamus, num desideretur quidquam in ea. Et circumivi cum eo. Et postquam pastor vidit pulchram esse structuram turris, neque ullam commissuram inesse, et apparere turrim quasi uno lapide aedificatam, valde laetatus sum. Nam quasi uno lapide aedificata erat; et videbatur mihi quidem ex uno esse lapide.
- p. 85. Et ego quoque cum eo ambulans laetabar videns talia bona. Et dixit mihi pastor: i, affer gypsum et testas comminutas, et interponam ea in loco eorum lapidum, quos removerunt et expleam structuram, quia oportet complanari ambitum turris. Et feci, ut imperavit mihi, et attuli ei. Et dixit mihi: porrige mihi et celeriter finietur opus. Et explevit loca illorum lapidum, quos e structura removerant. Et jussit eos reponi in ambitu turris eumque emundari. Et virgines scopis apprehensis verrerunt et abstulerunt omnem pulverem ex ambitu turris, et sparserunt aquam, et factus est ille locus mundus apud turrim et decorus. Et dixit mihi pastor: omnia munda facta sunt: si forte per-
- c. 10.

---

¹ Hic aliquot verba exciderunt.

venerit herus turris visurus, ne quid sit, quod me objurget ¹. Quo dicto voluit abire. Et apprehendi eum et obsecravi eum per Dominum, ut mihi omnia, quae mihi ostenderat, explicaret. Et dixit mihi: cum paululum requievero, omnia explicabo tibi, et exspecta me hic, usque dum veniam. Et dixi ei: domine, quid agam hic solus? Et dixit mihi: non es tu solus: ecce, virgines sunt tecum. Et dixi ei: trade me illis igitur. Et vocavit eas pastor et dixit eis: ecce, commendo vobis hunc, donec veniam. Deinde abiit. Ego autem solus remansi cum virginibus. Eae autem hilares erant, et veniebant ad me, et me oblectaverunt, praecipue eae, quae gloriosiores erant. p. 86.

Et dixerunt mihi illae virgines: hodie [non] veniet pastor huc. C. 11. Et dixi iis: quid igitur faciam ego? Et dixerunt mihi: exspecta usque ad vesperam, et simulac venerit, loquetur tecum; sin non venerit, remanebis hic nobiscum, usquedum veniat. Et dixi eis: exspectabo ergo usque ad vesperam, et si non venerit, redibo domum meam et mane revertar. Et responderunt et dixerunt mihi: nobis te commendavit; non potes abire a nobis. Et dixi iis: ubi ergo manebo vobiscum? Et dixerunt mihi: pernoctabis hic sicut frater noster, et non sicut extraneus vir, quia frater noster es: et jam apud te maneamus, quoniam te diligimus. Ego autem erubesceram cum iis manere. Et illa, quae natu maxima, coepit me osculari. Et illae quoque cum eam me osculantem viderent, et ipsae me osculatae sunt. Et iverunt mecum circa turrin et me oblectaverunt, et ego coepi et ipse oblectari cum iis: et quaedam ex iis cantabant, et quaedam saltabant. Ego autem silebam circa turrin cum iis ambulans, et laetabar videns eas. Et ubi vesperaverat, volui redire domum: et apprehenderunt et retinuerunt me, et noctem illic cum iis apud turrin transegi. Et straverunt vestes suas, et recubui in iis, nec quidquam aliud faciebant nisi preces. Et ego quoque cum iis orabam continuo. Et gavisus sum, quia orabam, et pernoctavi illic orans usque ad diei posteriori horam secundam cum virginibus. Et venit (pastor) et interrogavit ² me, et dixi ei: domine, laetatus sum, quod cum iis commoratus sum. Et dixit mihi: quid coenavisti? Et dixi ei: verba Domini tota nocte. Et dixit mihi: bene [te] custodi[erunt]? Et dixi ei: ita, domine. Et dixit mihi: quid cupis p. 87. primum audire? Et dixi ei: inde ab eo, quod primum mihi ostendit,

¹ Pro **ደረደሰኝ**: legas **የገደሰኝ**:

² Legas **ወተሰኝለኝ**:

et rogo te, domine, ut me edoceas, quod te interrogavero. Et dixit mihi: ego explicabo tibi sicuti vis, nec quidquam te celabo.

c. 12. Et dixi ei: domine, hoc primum edoce me: hæc rupes et hæc porta quænam sunt? Et dixit mihi: hæc porta et hæc rupes Filius Domini est. Et dixi ei: quomodo, domine? Ecce, hæc rupes quidem vetus, hæc porta autem nova. Et dixit mihi: audi, o stulte, et intellige. Filius Domini existit ante omnia, quæ creata sunt, et consilium habuit cum Patre suo de omnibus, quæ creavit, et idcirco senex est. Et dixi ei: hæc porta quomodo nova, domine? Et dixit mihi: quia novissimis diebus adparuit, et idcirco porta nova, ut, qui salvi futuri sunt, per eam introeant in regnum Domini. Numquid vidisti illos lapides, qui per portam introducti sunt, immissos esse structuræ turris, qui autem non introducti sunt, remotos et loco suo restitutos esse? Et dixi ei: vidi, domine. Et dixit mihi: pariter se habet regnum Domini: nemo intrat, nisi acceperit super se nomen Filii ejus. Si in urbem intrare volueris, quæ muro cincta est et unam habet januam portæ, num poteris intrare in eam nisi per illam portam? Et dixi ei: quomodo poterit, domine, aliter fieri? Et qui in urbe est, intrare non potest nisi per portam ejus. Pariter homo, qui introit in regnum Domini, intrare non potest per alium nisi per nomen Filii ejus quem diligit. Et dixit mihi: vidistine eos homines, qui aedificabani turrim? Et dixi ei: utique, domine. Et dixit mihi: hi omnes gloriosus, sunt, et per eos fecit Dominus murum. Hæc porta autem Filius Domini est, et hæc est sola via, quæ introducit ad Dominum, nec est qui introeat ad eum per alium nisi per Filium ejus. Et dixit mihi: vidistine hos viros VI et inter eos virum splendens et gloriosum et magnum, qui turrim circumivit et lapides in structura examinabat? Et dixi ei: utique, Domine. Et dixit mihi: ille igitur vir gloriosus Filius Domini est; et hi sex viri, qui a dextera ejus et a sinistra ejus comprehendebant eum, angeli gloriosi sunt. Et horum angelorum quoque gloriosorum nullus intrat ad Dominum sine illo. Et qui non acceperit nomen ejus super se, non intrabit in regnum Domini.

c. 13. Et dixi ei: hæc ergo turris quid est? Et dixit mihi: hæc turris ecclesia est. Et dixi ei: hæc ergo virgines quænam sunt? Et dixit mihi: Sancti Spiritus sunt. Nec potest homo aliter intrare regnum Domini, nisi hæc eum veste sua induerint; nam si nomen solum acceperis, nec vestem harum virginum indueris, nihil tibi proderit. Illæ enim virgines potestates Filii Domini sunt. Et si indueris nomen ejus, sed potestatem ejus non indueris, nihil tibi proderit nomen ejus in-

duere. Vidistine, quos rejecerunt? Hi sunt, qui induerunt nomen ejus, sed vestes virginum non induerunt. Et dixi ei: quae est, domine, vestis earum? Et dixit mihi: nomina earum sunt vestes earum. Et qui induerit nomen Filii Domini, induet nomina harum virginum. p. 89. Vidistine? eos lapides, quos illae introduxerunt, imposuerunt in structura hujus turris, et remanserunt in structura et induebantur harum potestate. Et idcirco vides hanc turrem quasi uno lapide aedificatam in hac rupe. Pariter ii, qui credunt Domino atque Filio ejus, induunt hos Spiritus Sanctos, et erunt unus Spiritus et unum corpus et unus color vestium eorum. Qui sic nomina harum virginum induunt, eorum habitatio in turri erit. Et dixi ei: quare, domine, removerunt istos lapides, quos rejecerunt? Ecce, per portam introduxerant eos et imposuerant eos in structuram hujus turris. Et dixit mihi: quia haec omnia diligenter inquirere studes, audi igitur de his lapidibus. Omnes qui nomen Filii Domini acceperunt, et potestates harum virginum acceperunt, et acceptis his spiritibus firmati sunt, et cum servis Domini habitaverunt, et fuerunt unus Spiritus et unum corpus eorum et una mens eorum, et justitiam egerunt. Et post (aliquot) dies in errorem induxerunt eos mulieres eae, quas vidisti nigro vestitas, et extendentes manus suas et solutis capillis et venustas. Quas cum viderent, concupiverunt eas et induerunt potestatem earum, et deseruerunt vestes virginum nec non potestatem illarum. Et rejecti sunt e domo virginum et illis traditi. Quos autem venustas harum mulierum non seduxit, ii in domo Domini manserunt. Et ecce explicavi tibi de his lapidibus, qui ejecti sunt.

Et dixi ei: domine, si poenitentiam egerint hi homines, qui huiusmodi sunt, et concupiscentiam harum mulierum e se ejecerint et ad virgines redierint et potestatem earum induerint et in operibus earum ambulaverint, nonne intrabunt in regnum Domini? Et dixit mihi: intrabunt, si opera harum mulierum e se ejecerint, et potestatem virginum effecerint et in operibus earum ambulaverint. Et idcirco fecerunt intermissionem aedificationis et cessaverunt, ut, si poenitentiam egerint, hi quoque introeant in structuram turris. Sin poenitentiam non egerint, alii intrabunt vice eorum; hi autem in perpetuum ejecti erunt. Et propter haec omnia gratias agite Domino, quia duxit¹ omnes, super quos nomen ejus invocatum est, et demisit nobis angelum poenitentiae, cum deliquerimus in eum, et renovavit spiritum nostrum, cum jam p. 90.
C. 14.

¹ Si pro መርሐው: duxit legitur መሐረው: misertus est, concordat Ae. cum Gr. et Lat.

perditi essemus, nec spem vitæ haberemus, et vitam nostram renovavit. Et dixi ei: domine, nunc edoce me, quapropter non aedificetis hanc turrin in terra sed in rupe et super porta? Et dixit mihi: adhucne insipiens es nec intelligis? Et dixi ei: domine, etenim omnia necesse habeo te interrogare, quia nihil omnino intelligere possum; nam omnia mirabilia et magna sunt, nec potest homo ea cognoscere. Et dixit mihi: audi; magnum est nomen Filii Domini, et omnia scit, et sustentat totum mundum. Cum igitur omnia, quae creavit Dominus, propter Filium Domini stent, quid ergo dicis de iis, qui per eum vocati sunt et nomen Filii Domini induerunt et in mandatis ejus ambulaverunt? Et ecce vide, quos eorum sustentet? Eos, qui toto corde

p. 91. suo induerunt nomen Filii Domini. Et ille factus est iis fundamentum, et laetans sustentat eos, quia non puduit eos ejus nomen portare.

c. 15. Et dixi ei: edoce me, domine, nomina harum virginum et harum mulierum, quae nigro vestitae erant. Et dixit mihi: audi nomina harum virginum, quae fortiores, quae in angulis stabant. Primae nomen est fides, et secundae firmitas, et tertiae potestas, et quartae patientia. Caeterarum autem, quae inter eas stabant, haec sunt nomina: sinceritas, simplicitas, castitas, hilaritas, veritas, sapientia, charitas, concordia. Haec nomina qui induerit atque nomen Filii Domini, poterit intrare in regnum Domini. Et audi nomina earum mulierum, quae nigro vestitae erant. Et ex his quoque quatuor, quae fortiores: prima incredulitas, et secunda impuritas, et tertia perfidia, et quarta aberratio. Illae autem, quae post eas: tristitia, malitia, fornicatio, ira, mendacitas, stultitia, calumnia. Haec nomina qui induerit servus Domini, non videbit regnum Domini, nec intrabit in illud. Et dixi ei: domine, isti lapides, quos extraxerunt ex abyssu et imposuerunt, quanam sunt? Et dixit mihi: illi X primi, quos in fundamento jecerunt, homines aevi antiqui sunt. Et illi XV secunda generatio sunt, viri justi: Et illi XXXV prophetae Domini sunt, qui ei ministraverunt. Et hi XL apostoli ejus sunt, qui in praedicatione Filii Domini ei ministraverunt. Et quare, domine, introduxerunt eos virgines per portam et porrexerunt in structuram turris? Et dixit mihi: quia hi primi hos spiritus induerunt, nec unquam spiritus ab illis hominibus deserti sunt, usquedum morerentur. Et si illi spiritus super eos non habitassent, nihil omnino utiles fuissent in structura turris.

p. 92.

c. 16. Et dixi ei: domine, adhuc edoce me. Et dixit mihi: quid requiris? Et dixi ei: quapropter, domine, illos lapides ex abyssu sustulerunt et imposuerunt in structuram turris, qui induerunt hos

spiritus, cum factus sit ex aqua exitus eorum? Et dixit mihi: ut vivant; sin minus, non poterant alia via introire in regnum Domini, nisi deseruerint mortem pristinae vitae suae. Etenim ii quoque, qui mortui sunt, sigillum Filii Domini acceperunt, et in regnum Domini intraverunt. Nam antequam (aliquis) induerit nomen Filii Domini, mortuus est; et simul atque acceperit sigillum, derelinquit eum mors, et sumit vitam. Sigillum enim ejus in aqua est, nam descendunt in aquam mortui. Illis enim praedicata fuit illa aqua¹ sigillum, et receperunt illud, ut in regnum Domini intrarent. Et dixi ei: quapropter, domine, illi quadraginta (lapides) cum illis ascenderunt ex abyssu, habentes illud sigillum? Et dixit mihi: quia apostoli sunt, et docuerunt et praedicaverunt in nomine Filii Domini, et mortui sunt, induti virtute et fide Filii Domini, et praedicaverunt iis, qui ante defuncti erant, et dederunt iis hoc sigillum praedicationis. Et dederunt et descenderunt cum iis in aquam et rursus ascenderunt. Et hi quidem vivi descenderunt, illi autem mortui descenderunt et vivi ascenderunt. Et idcirco vixerunt et cognoverunt nomen Filii Domini; et idcirco cum iis ascenderunt et impositi sunt in structura hujus turris. Indolati extructi sunt, quia in justitia et admodum purificati sunt. Tamen hoc sigillum ii soli non habent. Et ecce explicui tibi haec quoque. p. 93.

Et dixi ei: nunc, domine, de montibus explica mihi, de diversis eorum figuris et coloribus. Et dixit mihi: audi; hi montes, quos vides, XII gentes sunt, quae habitant in toto mundo. Et XII gentes sunt, et variae sunt indoles earum et actiones. Sicut vidisti illorum montium colores, sic et harum gentium indoles et actiones. At explana tibi singularum indolem. Et dixi ei: hoc primum explana mihi, domine, quapropter varii sint colores horum montium, et cur, cum lapides eorum immissi sunt in structuram, unus lapis fiat albus, similis iis lapidibus, quos ex abyssu extulerunt. Et dixit mihi: quia omnes gentes, quae sub coelo habitant, simul atque audiverunt et crediderunt, nomine Filii Domini vocantur, et accepto sigillo Filii in una mente et in uno corde sunt, et fides eorum una mens in charitate mutua, et Spiritus quoque virginum induunt cum nomine ejus. Et propterea factus est color structurae turris albus, ut sol. Et postquam intraverunt et conjunctim impositi sunt et unum corpus evaserunt, quidam ex eis inquinaverunt semet ipsos, et ejecti sunt e genere justorum, et c. 17.

¹ Nescio an delendum sit *778*: et vertendum: *illud sigillum*.

iterum reversi sunt in pristinam indolem suam et deteriores evaserunt.

C. 18. p. 94.

Et dixi ei: quomodo, domine, deteriores facti sunt? Ecce, cognoverunt Dominum. Et dixit mihi: qui non cognoscunt Dominum, si deteriores fiunt, evidens est poena nequitiae eorum. Qui autem cognovit Dominum, cum non decet male agere sed faciat bona. Sin is, quem bene agere decet, male agit, magis nequitiam facit, quam qui Dominum non cognoverunt. Simul atque fecerint malum, morti addicuntur; qui autem magnalia Domini viderunt, simul atque egerint malum, duplex est poena eorum, et morientur in aeternum. Et ita purificata est ecclesia Domini. Sicut vidisti ejectos e turre lapides et istis Spiritibus malis traditos et illuc invectos¹, deinde eorum, qui purificati sunt, fieri unum corpus, quemadmodum turris ipsa sicut ex uno lapide facta videbatur, postquam purificata est: sic ecclesia Domini, postquam eam purificaverunt auferendo ex ea hypocritas et malos et blasphematores et infideles et malos in omni nequitia, et postquam ejecerunt hos, erit ecclesia Domini uno corpore et una mente et uno corde et una fide et una charitate. Eo die exsultabit et laetabitur Filius Domini iis, cum populum suum in puritate congregabit. Et dixi ei: domine, mirandum et magnum hoc. Et dixi ei: adhuc, domine, edoce me vim horum montium, et actionem uniuscujusque eorum, ut omnis anima, quae confisa est Domino, audiat, et laudibus celebret magnum et venerandum et gloriosum nomen ejus.

C. 19.

p. 95. Et dixit mihi: audi colores montium et XII gentium ab initio. Primus mons niger ii sunt, qui crediderunt et abnegaverunt et maledixerunt Domino, et interfici curaverunt servos Domini. His igitur non est poenitentia, sed mors iis imminet², et idcirco nigri sunt, quia genus eorum scelestum est. Et qui e secundo monte excelso sunt, ii sunt, qui crediderunt et hypocritae fuerunt et nequitiam docent; et hi quoque sicut priores sunt, nam fructum justitiae non habent. Sicut mons eorum non habet fructum, sic et homines ejus; et hi quoque soli³ nomen habent, et desertores sunt fidei, nec inest eis fructus veritatis ullus. Tamen est eis poenitentia, si cito poenitentiam egerint;

¹ Sed pro ወአእተውዎን: legendum videtur ወአእተትዎን: re-motos illinc.

² Pro እለ: ሞቱ: legas አላ: ሞት:

³ At legere praestat ባሕቲቱ: solum.

sin cunctati fuerint, cum prioribus erit mors eorum. Et dixi ei: quapropter poenitentiam habent hi, domine, priores autem non habent? ob quid, domine? Ecce eorum sicut illorum actiones sunt. Et dixit mihi: propter hoc habent poenitentiam, quia non maledixerunt Domino, nec servos Domini interfecerunt, sed ob exiguam concupiscentiam hypocrisin exercuerunt et docuerunt homines secundum concupiscentiam eorum et peccantium inter eos. Sed poenam dabunt; et poenitentia iis est, quia non blasphemaverunt nec fidem fefellerunt.

Et qui e tertio monte, qui habet spinas et tribulos, hi sunt, qui crediderunt. Et ex his quoque quidam sunt divites, qui foedati sunt multis sollicitudinibus: et tribuli quidem divitiae eorum sunt, spinae autem multae sollicitudines, quibus foedatio efficitur. Et dixi ei: qui habent multas sollicitudines, non sequuntur servos Domini, sed in errorem labuntur multis negotiis suis et iis comprimuntur. Et divites quoque aegre sequuntur servos Domini, quia timent, ne quidquam e divitiis suis perdant. Et hi, qui huiusmodi sunt, aegre intrant in regnum Domini, sicut per tribulos sine soleis aegre aliquis ambulat. Tamen his omnibus est poenitentia, si cito poenitentiam egerint, ut prioribus diebus quod non fecerunt, sectentur illos dies et bonum faciant. Et simul atque poenitentiam egerint et bonum fecerint, vivent Domino. Sed cum permanserint in suis operibus, tradentur istis mulieribus, et istae eos necabunt. c. 20.
p. 96.

Et qui e quarto monte, qui habet herbas multas et in superiore sua parte virides herbae ejus et versus radicem aridae, et quaedam exsiccatae aestu: hi sunt, qui crediderunt; et quidam dubitaverunt, qui in labiis Dominum habent, et in corde non habent. Idcirco aridum est fundamentum eorum, nec habent vim, nam verba eorum viva et opera mortua. Et qui huiusmodi sunt, non sunt vivi nec mortui. Tales ergo ii, qui dubitant; nam dubitantes nec virides nec aridi sunt; pariter nec vivi nec mortui sunt. Sicut herba, simul atque vidit solem, arescit: ita qui dubitant, simul ac audiverunt afflictionem, propter dubitationem suam idololatriam exercent et erubescunt portare nomen Domini. Et hi quidem nec vivi nec mortui sunt. Tamen hi quoque, dum cito poenitentiam egerint, poterunt vivere; sin poenitentiam non egerint, tradentur istis mulieribus, quae vitam eorum auferant. c. 21.
p. 97.

Et qui e quinto monte, qui herbas virides habet, et asper est, hi sunt, qui credunt, sed postquam crediderunt, duplicem doctrinam habent, et sibimet placent, et omnia cognoscere volunt, sed nihil omnino cognoscunt, et amplificant os suum quia multiplicant loquelam, et discedit c. 22.

ab iis sapientia eorum, et stultitiam habent, et laudant se ipsos velut sapientes; et volunt doctores fieri, cum stulti sint. Et propter stultitiam eorum multi viles facti sunt, quia extollunt semet. Magnum enim daemonium est superbia oris, et fiducia in semet ipso (posita), quae inutilis est. Et ex his quoque multi rejecti sunt: et quidam ex iis poenitentiam egerunt et crediderunt et obediverunt habentibus sapientiam, cognita stultitia ipsorum. Et his, qui hujusmodi sunt, poenitentia est, quia non fuerunt mali, sed prout amentes fuerunt et aberraverunt. Et hi quoque, simul atque poenitentiam egerint, vivent Domino; sin poenitentiam non egerint, habitabunt cum istis mulieribus, quae eos male tractabunt.

C. 23. Et qui e sexto monte, qui habet scissuras magnas et parvas, et e scissuris herbas marcidas, hi sunt qui crediderunt, et ita se habent: quibus parvae scissurae, (hi sunt,) qui odio habent socios suos, et calumnia eorum marcescere facit fidem eorum. Tamen multi ex iis poenitentiam egerunt, et reliqui quoque poenitentiam agent, simul atque audiverint mandata mea. Nam exigua est calumnia eorum et cito poenitentiam agent. Illi autem, quibus magnae scissurae, (sunt ii,) qui iniquitate calumniantur socios suos et indulgent cupidini ultionis. Hos p. 98. autem rejecerunt a turri, et reprobati fuerunt e structura; et ii, qui hujusmodi, difficulter salvi evadent. Et cum Dominus, qui potestatem habet omnium creaturarum suarum, cupidinem ultionis non portat contra eos, qui gratias ei humiles non agunt propter peccata sua, et ignoscit illis; genus humanum autem gerit cupidinem ultionis contra homines ei aequales, quasi possit interficere et vitae restituere? Ecce, dico vobis, ego [angelus] poenitentiae, vobis omnibus, quorum tales sunt mores: amovete (eos) a vobis, et ignoscet vobis priora peccata vestra, si poenitentiam egeritis, et purificaveritis vosmet ipsos a daemonio; sin minus, tradent vos morti.

C. 25. Et hi, qui e septimo monte, cujus virides herbae et speciosae, et fertilis totus mons, et omnia genera animalium et avium coeli pascuntur illis herbis, quae in monte, et herbae tanto laetiores, cum pascuntur iis; — hi sunt qui credunt et semper simplices sunt et sinceri corde, et beati sunt nec unquam inimicitias habent cum sociis suis; qui omni tempore laetantur de servis Domini, et Spiritum Sanctum virginum induerunt et semper misericordes sunt in omnes homines, et de laboribus suis dant omnibus hominibus sine detractioe et sine ignavia. Et cum Dominus sinceritatem cordis eorum vidit et simplicitatem in omnibus, prosperum reddidit iis opus manuum eorum, et

gratiam dedit iis in omni labore eorum. Et ecce dico ego angelus poenitentiae vobis, qui ita remanseritis tales, nec peribit semen vestrum in aeternum, quia dilexit vos Dominus et scripsit vos in numerum suum, et omne semen vestrum permanebit cum Filio Domini, nam e Spiritu ejus accepistis.

Et hi, qui ex octavo monte, qui multos fontes habet, et omnia, p. 99. C. 25.
quae Dominus creavit, bibunt ex illis fontibus, hi sunt, qui crediderunt, et facti sunt apostoli et doctores, et praedicaverunt in toto mundo, et in veritate et puritate verba Domini docuerunt, nec unquam in cupiditate mala ambulaverunt, qui semper in justitia et veritate ambulaverunt, sicut acceperunt Spiritum Sanctum.

Et hi, qui in nono monte habente serpentes et deserto, hi sunt C. 26.
polluti diaconi, qui male ministraverunt et diripuerunt viduarum et pupillorum victum, ut invalerent ipsi officiis, quibus praepositi fuerant. Et si permanserint in illa cupiditate, morientur, nec inest iis ulla spes vitae. Sin conversi fuerint et puritate fecerint ministerium suum, poterunt vivere. Et hi, qui scabiosi et renegantes, qui non conversi sunt ad Dominum, sed¹ corrupti et vastati fuerunt, quia non secuti sunt servos Domini, sed¹ suos ipsorum mores secuti sunt; sicut vinea quam reliquerunt et neglexerunt, vastatur herbis, et diuturnitate sterilescit et inutilis fit hero suo.

Et qui e decimo monte, qui multas arbores habet et obumbrantur C. 27.
sub iis oves, hi sunt qui crediderunt et facti sunt episcopi hospitales, et servos Domini recipiunt in domos suas laetantes, nec dubitantes. lique episcopi pauperes et viduas semper tuentur, et in puritate semper, omni tempore proteguntur a Domino. Quia ita agunt, honorati sunt apud Dominum et parata est sedes eorum cum angelis, si persevera- p. 100.
verint et permanserint Domino ministrantes.

Et hi, qui ex undecimo monte habente arbores plenas fructibus bonis C. 28.
et fructibus diversis, hi sunt, qui crediderunt et propter nomen ejus interfecti sunt, et laetantes toto corde suo interfecti sunt et animas suas tradiderunt. Et dixi ei: quapropter, domine, ecce omnes arbores habent fructus et quaedam ex eis fructus bonos? Et dixit mihi: audi, omnes qui interfecti sunt propter nomen ejus, honorati sunt apud Dominum, et remissa sunt eis omnia peccata eorum, quia propter nomen Filii Domini interfecti sunt. Et dixi ei: quare ergo diversi fructus eorum et qui-

¹ Legas **hA**: pro **hA**:

- dam meliores sunt? Et dixit mihi: audi, omnes qui a magistratibus interrogati non abnegaverunt et trucidati sunt laetantes, illi magis honorati sunt apud Dominum, et fructus eorum meliores. Et omnes, qui semper timent et trepidant et dicunt in corde suo: abnegemusne an credamus, et, cum tales sint, trucidati sunt, eorum pusilli sunt fructus, quia in corde suo hanc cogitationem cogitaverunt; nam mala est haec cogitatio, ut abnegent servi ¹ Domini temptantis. Et cavete vos, ne reponatis in corde vestro hanc cogitationem, ne moriamini Domino. Vos autem, qui patiamini propter nomen ejus, gratias agere Domino decet, quia hoc beneficium Dominus vobis dedit, ut portetis nomen ejus, et ignoscet vobis omnia peccata vestra. Beatos igitur vosmet ipsos dicite. Scitote, vos magnum opus operari, qui propter Dominum interficiamini, nam
- p. 101. vitam vobis donat, nec intelligitis. Nam peccata vestra gravia sunt et nisi confideretis nomini Domini, mortui essetis apud Dominum propter peccata vestra. Et haec dixi vobis: si delinquitis, credite, Dominum esse vobiscum, et constantes estote! Et cum gentes servos suos, qui abnegaverunt dominum ipsorum, puniunt, quomodo igitur putatis facturum vobis dominum vestrum, qui est iudex omnium? Abjicite ergo e corde vestro hanc cogitationem, ut vivatis in perpetuum.
- c. 29. Et hi, qui e duodecimo monte, ii sunt, qui crediderunt sicut pueri et sicut infantes, qui non cognoverunt cogitationem pravam in corde suo, nec sciunt, quid sit malum; qui semper sicut pueri sunt. Et qui ita fecerunt, in regno Domini sine (virium) contentione, quia nihil defecerunt a mandatis Domini, sed ² permanserunt sicut pueri omnibus diebus vitae suae in eadem cogitatione. Et confisi estis, qui ita vos habetis, et eritis sicut infantes qui nesciunt malum; magis quam omnes honorati eritis, quia magis quam omnes honorantur infantes apud Dominum et primi habentur ab eo. Beati vos, qui malum e vobis removeritis et simplicitatem indueritis; prae omnibus vivetis Domino. Et postquam absolvi omnes similitudines duodecim montium, dixi ei: domine, nunc igitur edoce me de illis lapidibus, quos e campo attulerunt et imposuerunt in structuram vice istorum lapidum, quos rejecerunt e turre,
- p. 102. et de illis lapidibus rotundis, quos imposuerunt in structuram, et de illis, qui adhuc rotundi sunt.
- c. 30. Et dixit mihi: audi de his omnibus. Illi quos attulerunt e campo

¹ Legas 702: pro 702:

² Legas 24: pro 24:

lapides et imposuerunt in structuram turris vice eorum, quos rejecerunt, radices sunt illius montis candidi. Quia omnes, qui crediderunt ex illo monte, simplices inventi sunt, iussit herus turris a radice illius montis imponi in structuram turris lapides; quod¹ albi permanebunt nec ex iis unus nigrescet. Illi autem, qui ex caeteris montibus impositi fuissent in structuram, necessario desideravissent, ut iterum exstrueret turrim et visitaret eam. Et hi omnes, qui albi sunt, in novo lumine sunt et lumen. Qui crediderunt, et qui credituri sunt, idem genus sunt. Et beatum illud genus, quia simplices sunt. Audi nunc et de illis lapidibus rotundis et albis, et ii omnes e monte sunt. Et dixi ei: quapropter rotundi inventi sunt? Et dixit mihi: audi; etenim valde abscondiderunt se ex structura, sed Dominum non deserebant, et verbum malum non exibat ex oribus eorum, sed omne bonum et iustum et verum. Et cum Dominus corda eorum vidit quod possent iusti fieri, quia beati erant e natura ipsorum, iussit eos removeri ab opibus suis, nec tamen prorsus removeri, ut ex reliquiis suis, quae relictæ essent, benefacerent et viverent Domino, quia e beato genere essent. Et idcirco pusillum circumciderunt eos et imposuerunt eos in structuram turris. p. 103.

Illi autem lapides rotundi, qui nunquam apti fuerunt in structuram, c. 31. quia sigillum ejus non receperant, idcirco restituti sunt in (pristinum) locum eorum, quia valde rotundi erant. Sed oportet illos derelinquere hoc saeculum et divitias suas; et tunc apti erunt in regnum Domini, quia benedixit Dominus huic generi simplici, nec est qui interdicat ex iis. Licet eos seduxerit malitia Satanae, et peccaverint, cito convertentur ad Dominum. Sed beatos praedico vos, ego angelus poenitentiae, vos omnes, qui simplices estis sicut infantes, quoniam bona est pars vestra et honorata apud Dominum. Praecipio vobis, qui sigillum Filii Domini habetis, ut conservetis simplicitatem, nec portetis cupidinem ultionis, nec sitis protervi in nequitia vestra. Relinquit ergo vindictae studium et amarum peccatum, et estote in uno spiritu, et sanate scissuras vestras (eas removentes) a vobis. Quando venerit Dominus ovium, gaudebit de vobis, et exultabit, sed tantum si omnia sana invenerit, nec ullus e vobis interciderit. Vae vobis, pastores. Si autem ipsi pastores dicunt possessori gregis, ab ovibus² se

¹ Ante **hmo**: aliquot verba exciderunt.

² Legas **moCq̄t**: pro **moCq̄t**:

prostratos esse, non creditur, quia incredibile est, ovem interficere pastorem. Si autem non, eos, qui mentiti sunt, punient. Ego quoque pastor sum, et diligenter oportet me rationem¹ reddere de vobis.

C. 32. Sanate igitur vosmet ipsos, quamdiu adhuc structura turris fit.

p. 104. Nam etiam Dominus in virtute et pace habitationem facit, quia pacem diligit, eamque procul a scelestis removet. Nam a Domino accipietis Spiritum Sanctum. Cum fulloni dederint vestem incolumem et salvam et solidam et deinde velis ab eo repetere vestem, fullo autem scissam vestem tibi reddiderit, accipies illam vestem² a fullone? Nonne litem habebis cum eo et conviciaberis ei, et dices: vestem salvam dedi tibi; quare scidisti eam et inutilem fecisti? nec proderit jam quidquam, quia eam scidisti. Nonne talia [dices] fulloni, quia scidit tibi vestem tuam? Et cum tu sic maeres et litem habes quia salvam non reddidit tibi vestem tuam, quid igitur putas facturum tibi Dominum, qui salvum dedit tibi spiritum, tu autem eum fecisti prorsus inutilem domino ejus, et inutilis est apud te, quia eum non conservasti? Quomodo dominus Spiritus subito propter hoc factum quod fecisti, te interficere debebat? Et dixi ei: utique, interficiet omnes, quos invenerit portantes cupidinem ultionis, cum venerit. Cavete igitur, ne abnegetis³ multam misericordiam ejus; sed potius ei gratias agite, quia ita patiens fuit erga vos ob peccata vestra, nec fuit sicut vos. Agite igitur poenitentiam, quia bona est vobis.

C. 33. Haec igitur omnia prius scripta sunt. Et ego pastor, angelus poenitentiae, ea ostendi et locutus sum servo Domini. Et si credideritis et audiveritis verbum meum, et ambulaveritis in illo, et correxeritis vias vestras, poteritis vivere. Sin autem permanseritis in dolo, vindictae

p. 105. studium gerentes, nemo e vobis vivet Domino. Haec omnia locutus sum vobis propter vos. Deinde dixit mihi pastor: de omnibus me interrogabas? Et dixi ei: ita, domine. Et dixit mihi: cur (non) interrogas me, quapropter forma illorum lapidum similitudo eorum, quos imposuerunt in structuram, qui habent perfectionem? Et dixi ei: oblitus sum, domine. Et dixit mihi: audi nunc de iis. Hi sunt, qui nunc audierunt mandata mea et poenitentiam egerunt toto corde suo. Et cum vidisset Dominus, bene eos et pure poenitentiam egisse, ita ut possint

¹ አትሐት፡ ወ humiliare et e sequenti እትሐተት፡ depravatum videtur.

² Pro ብእሲ፡ legas ልብስ፡

³ Vel si pro ወትክድዋ፡ legatur ወትኪድዋ፡ conculetis.

permanere¹ in poenitentia sua, jussit aboleri priora peccata eorum, et jussit peccata vestra: ille ipse vidit eos² et correxit eos ne apparerent.

Et postquam haec scripsi in libro, ille qui pastori me tradiderat, Sim. X.
angelus venit domum, ubi eram sedens in lecto, et adstitit a dextra ejus ille pastor. Et vocavit me et dixit mihi hoc verbum: dedi te pastori, ut custodiat et te et domum tuam. Et dixi ei: ita, domine. Et dixit mihi: si vis eum te custodire ab afflictione et ab omni malo, recte dirige animum tuum in omni opere bono et in omni verbo justitiae bono, et ambula in mandatis ejus, quae mandavi, et poteris invenire omnem justitiam. Et si observaveris mandata ejus, subicies omnem concupiscentiam et omne delictum hujus mundi, et eris perfectus in omni opere bono. Et glorifica mansuetudinem ejus et justitiam, et dic omnibus, gloriam et magnificentiam esse apud Dominum, et eum magnam vim et potestatem habere, nec quidquam ei impossibile esse in omni opere ejus in toto mundo. Et huic soli data est potestas poenitentiae. p. 406.
Et scito, nihil ei esse impossibile. Vos autem ludibrio habetis mansuetudinem ejus, quia reveretur vos.

Et dixi ei: ex quo intravit in domum meam, ane aliquid mali C. 2.
fecit illi, quo ei aegritudinem afferrem? Et dixit mihi: scito, quid mali feceris, ne facias id amplius! Propterea dixi tibi hoc verbum, ut patiens sis. Et ille mihi de te locutus est. Tu autem verba reliqua nuntia, ut etiam caeteri, qui poenitentiam egerunt et qui acturi sunt, idem cogitent sicut tu, eodem modo, quo tu mihi locutus es, et ego quoque loquar Domino. Et dixi ei: assentior, domine. Sicut edocuisti me, edocebo magnalia Domini omnes homines. Confido autem, omnes qui audiverunt, qui antea crediderunt, poenitentiam acturos esse gaudentes, et vivos futuros esse. Et dixit mihi: permane igitur in hac cogitatione et perfice eam. Et omnes, qui observabunt mandata hujus, assequantur vitam. Talis autem magnus et honoratus est apud Dominum. Ii autem, qui mandata ejus non observaverint, non habebunt vitam; et spernunt hunc. Ille quidem honoratus est apud Dominum; qui autem eum spernunt, nec mandata ejus observant, tradunt semet ipsos morti; et suppliciis dabit animas eorum. Tibi autem dico: subditus esto his mandatis et ignoscet tibi priora peccata tua.

Et misi tibi ut habitent tecum virgines, quia vidi te ab iis cu- C. 3.

¹ Si pro **non**: efficere legas **non**:

² Locus corruptus.

p. 107. stoditum¹ et adjutum, ut posses observare mandata hujus. Non enim est possibile observare mandata nisi mandato hujus. Video enim illas libenter tecum habitare. Et ego quoque præcipiam, ne unquam a domo tua recedant. Tu autem communda domum tuam: nam in domo pura libenter habitant. Puræ enim sunt, et bonæ et justæ, et habent gratiam apud Dominum. Et simul atque invenerint puram domum tuam, permanebunt apud te; si autem paululum immunda fuerit aliqua re, protinus derelinquent domum tuam. Nunquam enim desiderant impuritatem illæ virgines. Et dixi ei: confido, domine, me placitum eis, ut lætantes habitent in domo mea semper; sicut ille, cui me tradidisti, nihil habet quo increpet me², sic illæ nihil habebunt, quo increpent me. Et dixit pastori: scio vitam velle servum Domini, et servaturum esse hæc mandata, et virginibus placitum in puritate. Et postquam rursus tradidit me, virgines vocavit, et dixit eis: quoniam gratum esse vobis habitare in domo hujus vidi, ecce committo vobis et eum et domum ejus, ne unquam secedatis a domo ejus. Et cum audiverunt hoc verbum illæ virgines, lætatae sunt.

c. 4. Et dixit mihi ille angelus: firma temet in hoc opere, et dic omnibus hominibus magnalia Domini: habes enim gratiam in hoc opere. Et quicumque ambulabit in his mandatis, vivet et beatus erit in vita sua; qui autem neglexerit ea, non vivet et erit miserabilis in vita sua. Et dic omnibus, ut possint bonum facere; semper faciant bonum, quia eos decet. Ego autem dico omnibus hominibus, ut a vexatione salventur. ⁴ ~~Etiam~~ is, qui inops est et angustia pressus in rebus ad vitam necessariis, magno in supplicio et cruciatu est. Quæ anima cum salva facta fuerit, magnum gaudium ei parabis eo, quod eam salvavit. Nam par est afflictio eorum, qui ita se habent, cum iis, qui in vinculis sunt. Multi enim, cum non possint perferre, supplicia afferunt sibi et ipsis. Qui autem novit afflictionem ejus, qui ita se habet, nec salvat eum, magnum peccatum admittit et fit occisor ejus. Facite igitur bonum, ut mercedem accipiat a Domino: sin morati fueritis facere bonum, consummabitur structura turris, et vos exclusi eritis e structura, et alia turris non aedificata est; propter vos enim intermisit structuram turris. Sin non festinaveritis facere bonum, consummabitur structura turris et excludet-

¹ Pro subjunctivis **ዕዕቀባክ**: et **ይኩናክ**: legas imperfecta **የዕቀባክ**: et **ይከውናክ**:

² Pro **አወረደክ**: et **ይኚይሰክ**: legas **አወረደክኒ**: et **ይኚይሰክኒ**:

mini cum bonis (operibus) vestris. Quae cum dixisset mihi, surrexit e lecto et dixit mihi¹ illi pastori et illis virginibus, et abiit. Deinde dixit mihi, se pastorem et virgines in domum meam missurum esse in saecula saeculorum. Amen.

Qui scripsit hunc librum ejus nomen in columna auri scribatur! Amen.

Cum gratia Patri et Filio et Spiritui Sancto habita finitus est hic liber tomi Hermae prophetae. Amen.

Finitae sunt visiones et mandata et similitudines Hermae prophetae, qui est Paulus, anno CXCI misericordiae², mensis nocte XXIII³, die XXII. Et scriptorem ejus Christus sub praesidio habeat cum anima et corpore ejus! Amen. p. 109.

Et si quis fuerit vir disputationum amans, qui dicat, Hermam nequaquam Paulum fuisse, inscitia profunditatis abyssi libri (hoc dicit), nec intima ejus novit, sed eo (tantum) gloriatur, ut stans eum legat clamans in media congregatione fidelium, quae est ecclesia, donec mirentur audientes gratiam sermonis ejus. Sed is sapiens et intelligens est, cui attribuit spiritum illarum virginum, quas memoravit Herma propheta, i. e. Paulus, lingua balsamea⁴. Harum virginum Spiritus Sanctus in quo habitat, is affirmabit: re vera Herma Paulus est. Qui autem historiam Legationis Apostolorum non cognitam habet, ei Herma alius quidam esse videtur. Me quoque, cum de hac re inquisivi, captivum me duxit⁵ mare⁶ visionis Hermae, cum dicit: „et posthaec vidi domum meam venientem illam vetulam, et interrogavit me, an tradidissem librum senioribus. Et dixi ei: non tradidi iis. Et dixit mihi: bene fecisti, quia habeo sermonem, quem adjiciam tibi. Cum consummaveris omnem sermonem, tu (eum) divulgabis omnibus electis. Et dixit mihi: scribe duos libros et mitte Clementi, et iis, qui in civitatibus externis.“ Vere ergo Herma Paulus est cum ita dicat in visione II.

¹ Locus corruptus.

² Videas, quae de hac epocha disputavit *Scaliger* de Emendatione temp. ed. 1629 pag. 690 et *Dillmann* in Catalogo Codd. Aeth. Musei Britann. 1847. pag. 11 ann. a.

³ Pro **ⲁ** vel **ⲉ** legendum est **ⲓ**:

⁴ Paulus cognominatur ut ita dicam, **μυρόγλωσσος**.

⁵ i. e. me convicit, mihi persuasit.

⁶ Nescio an legendum sit **ⲁⲓⲁⲓ**: locus.

Et in Actis Legationis Apostolorum suum nomen meum, o vir litigiose, ubi legitur: „et vocaverunt Silam Δία et Paulum Ἑρμῆν¹“; quod significat „magistrum doctrinae“. Inde igitur cognosce et intellige, o litigiose, et crede!

„Vere ergo Herma Paulus“, vir ait,
Qui virginum spiritum induit,
Leonem et serpentem proterit.

p. 110. Vir autem, qui hunc librum legit, sit intelligens et sapiens, qui novit ejus rubricas secundum seriem lectionum, qui habet ex ordine labra, saporem, os, linguam, qui aures audientium satiat, qui scit distinguere verba interpretationis (versionis) hujus Hermae.

---

¹ Act. 14, 12.

Corrigenda et addenda.

In pag.	lin.	scribendum est	pro
19 ^a	2	ዘወድኦ:	ዘወጽኦ:
28 ^b	9	ተግፅወ:	ተግፅው:
31 ^a	1	መልክከ ² :	መልክከ ¹ :
33	annot. 2	ቀዳሚ:	ቀደሚ:
34 ^a	12	ትረስዖ:	ትረስዖ:
42 ^a	1	ወኩሎሙ:	ወኩሎሙ:
44 ^a	20	ንሣእ:	ንሣኦ:
47 ^a	13	ይፈርህዎ:	ይፈረህዎ:
54 ^a	2	ገብር:	ግብር:
73 ^a	22	ምንባሮሙ:	ምግባሮሙ:
80	in margine	፯	፯
83 ^b	6	ወውሐዳት:	ወውሐዳት ¹ :
109 ^b	17	ሐዋርያትኒ:	መዋርያትኒ:

Interpretationem Hermae Aethiopicam e Graeco exemplari confectam eamque antiquioribus literarum Aethiopicarum monumentis adnumerandam esse, cum ex ipsa versionis indole tum ex orationis genere et ex verborum copia facile probandum videtur. Qua de quaestione proxime in analibus Societatis Orientalis Germanicae uberius exponere cogito.

Dillm.

LIPSIAE, TYPIS F. A. BROCKHAUSII.

34231

Hermas...

Hermæ...

BS

2900

H4

A2

1860

LIBRARY
SOUTHERN CALIFORNIA SCHOOL
OF THEOLOGY
CLAREMONT, CALIF.

PRINTED IN U.S.A.

34231

